Møteinnkalling

Utvalg:	**Midtre Nordland nasjonalparkstyre**
Møtested:	Rognan hotell
Dato:	20.12.2016
Tidspunkt:	09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 755 47981. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Innkalling til Rådgivende Utvalgsmøte 19. desember:

Rognan hotell, kl. 10:00

Bestillingsdialogen

- Gjennomgang av prosjekter i 2016 av Fjelltjenesten v. Jim Tovås Kristensen
- Presentasjon av prosjekter for 2017 MNNPS v. Inge Ingvaldsen

Lunsj 12:00

Bestillingsdialogen fortsetter

- Drøfting og innspill til nye prosjekter - alle

Besøksstrategiarbeid i 2017

- Presentasjon av progresjon og arbeid i 2017 – MNNPS v. Inge Ingvaldsen

Orientering om bjørnehundsaken

- Leder av Rådgivende Utvalg ønsker en orientering fra sekretariatet om ST 58/2016: «Søknad om tillatelse til trening av løs hund på bjørn». Erling Solvang innleder.

Hva skal rådgivende utvalg være? Drøfting mellom representanter i RU og styremedlemmer i MNNPS

- Rådgivende Utvalgs leder Erling Solvang innleder

Felles julemiddag 18:00 (bestiller til alle, gi beskjed om eventuelt hjemreise).

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 69/2016	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 70/2016	Delegerte saker		2003/577
DS 74/2016	MIDNOR - Søknad om utvidelse av dispensasjon - motorferdsel - Elgjakt - Harodalen jaktfelt - Roger Ingvaldsen		2014/4137
DS 75/2016	Sjunkhatten nasjonalpark - Dispensasjon fra verneforskriften vedrørende driftsplan for fiskestell - Øvre Valnesfjord grunneierlag		2016/6198
DS 76/2016	Saltfdjellet-Svartisen nasjonalpark Dispensasjon for landing med helikopter ved Bjellåvasstua . Bodø og Omegns Turistforening		2016/7162
DS 77/2016	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Fuglevatnet - Jan Seiring		2011/9580
DS 78/2016	Semska-Stødi naturreservat Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av helikopter for frakt av skudd elg. - Rune Berg		2016/6161
DS 79/2016	Dispensasjon motorferdsel- Leiekjøring med snøskuter. Gåsvatnan landskapsvernområde. Sten - Jerry Stormo		2014/5040
DS 80/2016	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for transport med snøskuter til hytte i Kvebilok - Christian Ruså og Marianne Ruså		2012/6068
DS 81/2016	MIDNOR - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Transport til hytte - Lahku nasjonalpark - Karl Christian Hals		2016/7439
DS 82/2016	Làhko nasjonalpark - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Karl Chr. Hals		2016/7439
DS 83/2016	Dypen naturreservat. Transport av ved til privat hytte. - Manfred Hüttopohl og Eli Knudsen		2013/2318
DS 84/2016	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for bruk av snøscooter til hytte ved Salbergvatnet- Bjørn - Egil Jenssen		2012/58
DS 85/2016	Junkerdalsura naturreservat - Dispensasjon for motorisert uttransport av elgslakt - Storjord øst v/Chris-André Paulsen		2016/7203
DS 86/2016	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Transport med snøskuter til egen hytte -		2014/5040

	Gåsvatnan landskapsvernområde - Inger og Sten - Jerry Stormo	
DS 87/2016	Dispensasjon for preparering av skiløype på Beiarfjellet. Gåsvatnan landskapsvernområde	2012/7237
DS 88/2016	Làhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen NR - dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Geir Nicolaisen	2016/8285
ST 71/2016	Referatsaker	2003/577
RS 34/2016	MIDNOR - Vedr møte 211116 - Innfallsporter for nasjonalparker i Gildeskål og Meløy	2016/3348
RS 35/2016	Avgjørelse i klagesak - Dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Hjalmar Johansen - Kåre Johansen	2013/751
RS 36/2016	Avgjørelse i klagesak - Avslag på søknad om utbygging av hytte ved Store Gåsvatnan - Gåsvatnan landskapsvernområde - Viggo Skogmo	2015/1258
RS 37/2016	MIDNOR - Vedtak - Klage - Dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet landskapsvernområde - John Arne Norbergsen og Evelyn Olsen Norbergsen	2014/1679
RS 38/2016	MIDNOR - Vedtak - Klage - Dispensasjon - Motorferdsel i Saltfjellet landskapsvernområde - Arvid Norbergsen - Saltdal	2013/1680
RS 39/2016	Vedtak - Klage - Gåsvatnan landskapsvernområde - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Terje Berg	2016/1290
RS 40/2016	Bru over Nordskarelva	2016/7495
RS 41/2016	Avgjørelse i klagesak - Dispensasjon fra verneforskriften - Fellvasstua - Langvassdalen - Ruffedalen naturreservat - Bodø og Omegns Turistforening	2015/7972
RS 42/2016	Avgjørelse i klagesak - Dispensasjon fra verneforskriften - Oppføring av reinsdyrgjerde - Lønsdal - Kjemåfossen - Saltfjellet landskapsvernområde - Saltdal	2016/1422
RS 43/2016	Avgjørelse i klagesak - Dispensasjon fra verneforskriften - Gåsvatnan landskapsvernområde - Synnøve Berg og Terje Berg	2016/1290
RS 44/2016	MIDNOR - Klagesak - Stadfestelse av vedtak - Oppføring av reinsdyrgjerde - Lønsdal - Kjemånasen - Saltfjellet landskapsvernområde -	2016/1422

	Saltdal	
RS 45/2016	Referat fra styringsgruppe 21.11.2016 - Tiltaksplan nasjonalparker Gildeskål og Meløy ,	2016/3348
RS 46/2016	Referat fra møte i Rådgivende utvalg 29. november 2016	2012/6869
RS 47/2016	Skiltplan for Sjunkhatten	2016/8739
RS 48/2016	SV: Trening av løs hund på bjørn	2016/4646
RS 49/2016	Henvendelse med spørsmål vedr tillatelse til trening med hund i Nasjonalpark	2016/4646
RS 50/2016	VS: Trening av hunder til jakt i nasjonalparken	2016/4646
RS 51/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 52/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 53/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 54/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 55/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 56/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 57/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 58/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 59/2016	MIDNOR - Vedr dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 60/2016	SV: Jakt på 3 bjørner inne i nasjonalparkene.	2016/4646
RS 61/2016	Trening av jakthunder i nasjonalpark	2016/4646
RS 62/2016	MIDNOR - Henvendelse vedr jakt på bjørn med hund	2016/4646
RS 63/2016	VS: Bjørnunger	2016/4646
RS 64/2016	VS: The Use of Bear Cubs in Dog Training in National Parks	2016/4646
RS 65/2016	VS: Trening av hund på bjørn	2016/4646

RS 66/2016	VS: Hunder/Bjørn	2016/4646
RS 67/2016	VS: bear cub used as bait traing dogs	2016/4646
RS 68/2016	VS: Bjørnejakt	2016/4646
RS 69/2016	VS: Trening av jakt hunder på bjørnunger	2016/4646
RS 70/2016	VS: Klage	2016/4646
RS 71/2016	VS: Trening av hund på bjørnunger i Junkerdal nasjonalpark	2016/4646
RS 72/2016	VS: Jakttrening på morløse bjørnunger.	2016/4646
RS 73/2016	VS: Vedtak om jakttrening	2016/4646
RS 74/2016	VS: Undeliverable: bjørnunger hundetrening	2016/4646
RS 75/2016	MIDNOR - Rammer og opplegg for verneområdestyrer - Innmelding av behov for tiltaksmidler og bestilling av tjenester av SNO - 2017	2016/8159
ST 72/2016	Møtedatoer - Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2017	2016/8365
ST 73/2016	Budsjett 2017 -Drift av Midtre Nordland nasjonalparkstyre	2016/8365
ST 74/2016	Bestillingsdialogen 2017 - C-skjema	2016/8778
ST 75/2016	Besøksstrategi Midtre Nordland nasjonalparkstyre - veien videre	2015/4072
ST 76/2016	Utvidet delegering til Midtre Nordland nasjonalparkstyrets arbeidsutvalg - Oppsettende virkning	2016/312
ST 77/2016	Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen	2012/3464
ST 78/2016	Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for bruk av beltegående ATV til transport av elgslakt - Runar Korsvik	2015/6034
ST 79/2016	Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Skadefellingslag Fauske og Sørfold	2016/4646
ST 80/2016	Junkerdal nasjonalpark - Klage på tillatelse til utlegging av åte til jerv - Naturvernforbundet	2013/3711

	Nordland	
ST 81/2016	Klage på dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - private	2016/4646
ST 82/2016	Klage på forvaltert vedtak "Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av ATV med belter . Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark"	2013/5948
ST 83/2016	MIDNOR - Dispensasjon fra verneforskriften - Motorisert ferdsel - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - NVE	2014/90
ST 84/2016	Klage på dispensasjon: Forvakters vedtak dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskaspvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	2014/4137
ST 85/2016	MIDNOR - Avslag på søknad om bruk av snøskuter for taksering av fjellrype - Saltfjellet landskapsvernområde - Statskog Fjelltjenesten	2016/2153
ST 86/2016	Gåsvatnan landskapsvernområde. Klage på forvalters vedtak. Dispensasjon for preparering av skiløype på Beiarfjellet	2012/7237
ST 87/2016	Klage på forvalters vedtak. Dispensdajion fra motorferdselsforbudet i Semsks-Stødi naturreservar for bruk av halikopter for frakt av skutt elg. -Rune Berg	2016/6161
ST 88/2016	Klage - Jervbås Storlia - Nordland naturvernforbund	2016/3283
ST 89/2016	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verenforskriften - Valnesfjord helsesportsenter	2012/1297
ST 90/2016	Innspill fra Rådgivende utvalg	2012/6869
ST 91/2016	Spørsmål/Svar	2003/577

ST 70/2016 Delegerte saker

DS 74/2016 MIDNOR - Søknad om utvidelse av dispensasjon - motorferdsel - Elgjakt - Harodalen jaktfelt - Roger Ingvaldsen

DS 75/2016 Sjunkhatten nasjonalpark - Dispensasjon fra verneforskriften vedrørende driftsplan for fiskestell - Øvre Valnesfjord grunneierlag

DS 76/2016 Saltfdjellet-Svartisen nasjonalpark Dispensasjon for landing med helikopter ved Bjellåvasstua . Bodø og Omegns Turistforening

DS 77/2016 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Fuglevatnet - Jan Seiring

DS 78/2016 Semska-Stødi naturreservat Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av helikopter for frakt av skudd elg. - Rune Berg

DS 79/2016 Dispensasjon motorferdsel- Leiekjøring med snøskuter. Gåsvatnan landskapsvernområde. Sten - Jerry Stormo

DS 80/2016 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for transport med snøskuter til hytte i Kvebilok - Christian Ruså og Marianne Ruså

DS 81/2016 MIDNOR - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Transport til hytte - Lahku nasjonalpark - Karl Christian Hals

DS 82/2016 Làhko nasjonalpark - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Karl Chr. Hals

DS 83/2016 Dypen naturreservat. Transport av ved til privat hytte. -

Manfred Hüttopohl og Eli Knudsen

DS 84/2016 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for bruk av snøscooter til hytte ved Salbergvatnet- Bjørn - Egil Jenssen

DS 85/2016 Junkerdalsura naturreservat - Dispensasjon for motorisert uttransport av elgslakt - Storjord øst v/Chris-André Paulsen

DS 86/2016 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Transport med snøskuter til egen hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Inger og Sten - Jerry Stormo

DS 87/2016 Dispensasjon for preparering av skiløype på Beiarfjellet. Gåsvatnan landskapsvernområde

DS 88/2016 Làhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen NR - dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Geir Nicolaisen

ST 71/2016 Referatsaker

Fra: Petter Kjærnes[kjepet@gildeskal.kommune.no]
Dato: 16.11.2016 11:32:43
Til: Siv Mossleth (sivmos@nfk.no); Jan Normann Nilsen; Lisbeth Selstad Amundsen (Lisbeth.Amundsen@meloy.kommune.no); Petter Jørgen Pedersen; Lars Petter Kaski (lars.kaski@vegvesen.no); Steinar Skaar (steinar.skaar@vegvesen.no); liss63bot@gmail.com; antonsendaniel@hotmail.com; leif.kristiansen@yara.com (Glomfjord jeger og fisk); Skansen, Ronny; Espen Maruhn; Arnstein Kjelaas (Arnstein.Kjelaas@nfk.no)
Kopi: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland; post@statskog.no; Meløy kommune; Gildeskål kommune; Frode Ketil Pettersen; post@nfk.no; firmapost-nord@vegvesen.no
Tittel: Innfallsporter for nasjonalparker Gildeskål og Meløy, vedr. møte 21.11.2016

Til
Midtre Nordland Nasjonalparkstyre v/ Styreleder Siv Mossleth
Statskog Salten v/ Regionsjef Jan N. Nilsen
Meløy Kommune v/ Varaordfører Lisbeth Selstad
Gildeskål kommune v/ Ordfører Petter J. Pedersen
Nordland fylkeskommune v/ Seksjonsleder Arnstein Kjelaas
Statens vegvesen v/ Seksjonsleder Lars Petter Kaski
Nasjonale turistveier v/ Steinar Skaar
Bodø og omegn turistforening v/ Ann Elisabeth Szell
Gildeskål jeger- og fiskeforening v/ Daniel Antonsen
Glomfjord jeger- og fiskeforening v/ Leif Kristiansen

Det vises til epost 27.10.2016 med innkalling til styringsgruppe for «Tiltaksplan for informasjon om nasjonalparker Gildeskål og Meløy».
Tid: Mandag 21. november kl. 9.30 – 11.30
Sted: Statens hus. Moloveien 10, Bodø. Møterom Havsula 3. etasje

Vedlagt ligger prosjektgruppas forslag til tiltaksplan. Som det framgår av denne, foreslås det å gjennomføre tiltakene som et rammeprosjekt der partene tar selvstendig ansvar for gjennomføring av tiltak og for finansiering av disse:

- Midtre Nordland nasjonalparkstyre
  - Informasjonstavler ved innfallsporter og ved inngang til nasjonalpark samt planlegging og gjennomføring av «En smak av Láhko».
    Søknad om midler til Miljødirektoratet.
- Statens vegvesen:
  - Opparbeiding av områder for innfallsporter inkl. dekke. Detaljer vil framgå av forslag til utforming fra Nasjonale turistveier.
  - Skilting langs Fv17.
- Nasjonale turistveier
  - Design av områder for innfallsporter (50%) dekkes av prosjektet).
  - Informasjonstavler for nasjonale turistveier ved innfallsportene.
  - Bord og benker til innfallsportene.
- Meløy og Gildeskål kommuner
  - Informasjonstavler om kommunene ved innfallsportene.
- Statkraft og SKS: veivisningsskilt til nasjonalparkene ved anleggsveiene.
  Pr dato ikke avklart med Statkraft og SKS.

Nordland fylkeskommune er gjennom tiltaksplanen utfordret til i stille inntil 400.000 kr til rådighet for prosjektet. Pga. usikkerhetene i prosjektet er det i kostnadene lagt inn en forholdsvis høy reserve. Det innebærer at det reelle behovet for tilskudd fra fylkeskommunen vil kunne bli mindre.

Jeg ber om at partene setter seg inn i forslaget til tiltaksplan i forkant av møtet og gjør eventuelle avklaringer intert, slik at styringsgruppa 21.11. kan ha grunnlag for å fastlegge rammene for det videre arbeidet.
Dersom noen av partene vil la seg representere med andre enn dem som er innkalt, ber vi om at:
- **Denne informasjonen videresendes til den som skal møte.**
- **Undertegnede får informasjon om hvem som møter i forkant av møtet.**

Med hilsen
Petter Kjærnes
Prosjektleder

Mob: +47 915 23 418
kjepet@gildeskal.kommune.no

Gildeskål kommune
...Å eg veit meg eit land...

Fra: Postmottak Miljødirektoratet[post@miljodir.no]
Dato: 14.11.2016 10:20:54
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Oversendelse av kopi av brev fra Miljødirektoratet

Vår ref 2016/5528

Vedlagt følger kopi av brev fra Miljødirektoratet. Brevet sendes elektronisk uten underskrift og skal betraktes som et originalt dokument. Papirdokument vil ikke bli ettersendt.
Vi ber om at offisielle svar og henvendelser til Miljødirektoratet gjøres til post@miljodir.no

Vennlig hilsen
Marit Doseth | seniorrådgiver
e-post: marit.doseth@miljodir.no

Advokat Snorre Ottemo Nordby
Postboks 163
8001 BODØ

Trondheim, 10.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2015/9127	Marit Doseth

Anmodning om omgjøring av vedtak - avslag på søknad om utbygging av hytte ved Store Gåsvatnan i Gåsvatnan landskapsvernområde

Det vises til Deres brev datert 10. mai 2016 hvor det bes om at Miljødirektoratet omgjør eget vedtak datert 15. januar 2016.

Miljødirektoratet finner ikke grunn til å omgjøre vårt tidligere vedtak. Det er lagt vekt på at Midtre Nordland nasjonalparkstyre hadde adgang til å avslå søknaden selv om vilkårene for å gi dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ var oppfylt. Det vises også til Klima- og miljødepartementets rundskriv datert 15. juni 2015 hvor det heter at klagemyndigheten bør legge vekt på nasjonalpark- eller verneområdets skjønnsmessige vurdering. Miljødirektoratet finner heller ikke at tiltakshaver har vært utsatt for en usaklig forskjellsbehandling eller at vedtaket er sterkt urimelig.

Bakgrunn for saken
Viggo Skogmo søkte i februar 2015 Midtre Nordland nasjonalparkstyre om tillatelse til å beholde allerede oppført platting og tilbygg til hytte i Gåsvatnan landskapsvernområde. Bakgrunnen for søknaden var at Fylkesmannen i Nordland hadde varslet krav om mulig retting for det de mente var ulovlig utført byggeaktivitet på eiendommen. Søknaden, som var i samsvar med allerede utført arbeid, var på et tilbygg på ca. 8 m^2 og en platting på nærmere 48 m^2.Styret avslo søknaden da de mente utvidelsen ville være i strid med formålsbestemmelsen og at avgjørelsen vil kunne skape presedens. Det ble også vist til hyttas plassering lett synlig på en tange i Store Gåsvatn.

Vedtaket ble påklaget og i klagen vises det til en egenrådig byggherre som ikke overholdt sin instruks om å oppføre en hytte på 30 m^2 i 1995. Tilbygget på 7-8 m^2 opplyses å fungere som et uthus, en løsning som er bedre enn et separat tilbygg hevdes det. Det vises også til andre hytter i området som er større, ligger mer åpent og har frittstående uthus. Hytta med tilbygget og plattingen vil ikke endre landskapets art eller karakter. Det refereres også til retningslinjer fra Klima- og miljødepartementets gitt i brev datert 15. juni 2015 hvor det blant annet heter at det skal legges mindre vekt på presedenshensyn i landskapsvernområder enn i nasjonalparker og naturreservater, og at det også skal legges mindre vekt på presedens ved tilbygg enn ved nybygg.

Postadresse: Postboks 5672, Sluppen, 7485 Trondheim | **Telefon:** 03400/73 58 05 00 | **Faks:** 73 58 05 01
E-post: post@miljodir.no | **Internett:** www.miljødirektoratet.no | **Organisasjonsnummer:** 999 601 391
Besøksadresser: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim | Grensesvingen 7, 0661 Oslo|
Besøksadresser Statens naturoppsyns lokalkontorer: Se www.naturoppsyn.no

Nasjonalparkstyret fant ikke grunn til å omgjøre sitt vedtak og Miljødirektoratet fikk saken til endelig avgjørelse. Saken ble behandlet etter naturmangfoldloven § 48, siden verneforskriften ikke omhandler denne typen tiltak. Direktoratet la til grunn at mindre tilbygg på en hytte med en slik størrelse ofte ville kunne godtas i landskapsvernområder, men fant ikke å ville overprøve styrets vurdering i denne konkrete sak hvor styret mente at endringen vil kunne virke inn og endre landskapets særpreg og karakter på grunn av hyttas eksponerte plassering på en tange.
Når det gjaldt oppføring av plattingen så la direktoratet til grunn at den ikke er å betrakte som et tilbygg og presedenshensynet ble tillagt større vekt. Utstrakt bruk av plattinger vil kunne endre landskapets karakter alene eller sammen med andre liknende tiltak. Direktoratet stadfestet nasjonalparkstyrets vedtak i denne sak.

Anmodning om omgjøring
Advokat Snorre Ottemo Nordby har i brev/prosessvarsel datert 10. mai 2016 på vegne av Viggo Skogmo bedt Miljødirektoratet omgjøre eget vedtak datert 15. januar 2016 og varslet samtidig at det er aktuelt å reise søksmål mot Miljødirektoratet.

Etter forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav a) kan et forvaltningsorgan omgjøre sitt eget vedtak dersom endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser. Miljødirektoratet fastslår at en omgjøring ikke vil være til skade for andre og at det foreligger adgang til å omgjøre i medhold av denne bestemmelsen.

I anmodningen gjøres det gjeldende at det hefter feil og mangler ved direktoratets lovforståelse og rettsanvendelse, og at det ikke fremgår av vedtaket om tiltaket fyller vilkårene for å gi dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 første ledd, første alternativ eller om avgjørelsen er mer skjønnsbasert.

Direktoratet mener det ikke var nødvendig å fastslå om lovens vilkår etter naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ var oppfylt, nasjonalparkstyret hadde under enhver omstendighet adgang til å avslå søknaden etter "kan-skjønnet". Forvaltningen er ikke pliktig til å gi dispensasjon selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt. Lovens ordlyd er: *"Forvaltningsmyndigheten kan (vår understrekning) gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig."* Om tilbygget var i strid mot verneformålet eller påvirket verneverdiene nevneverdig i foreliggende sak var etter direktoratets vurdering usikkert, jf. naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ, men det ble lagt til grunn at styret under enhver omstendighet kunne avslå søknaden under "kan"-skjønnet i denne bestemmelsen.

Utvidelsen av hytta med 7-8 m^2 er såpass liten at den i seg selv vanligvis ikke gir vesentlige endringer av landskapet særpreg eller karakter. Det kan imidlertid ikke utelukkes for eksempel i tilfeller hvor tilbygget bryter med eksisterende byggestil i form, farge, stil eller liknende. Og selv et lite tilbygg kan påvirke landskapsbildet dersom hytta ligger eksponert til, noe som er tilfelle i foreliggende sak hvor hytta befinner seg på en tange i et høyfjellslandskap.

Videre vil en utvikling med utvidelser og tilbygg på hytter, i et område med mindre, beskjedne hytter, kunne være i strid med verneformålet. En slik utvikling vil kunne prege landskapet vesentlig. Det vises til naturmangfoldloven § 36 hvor det heter: *"I et landskapsvernområde må det ikke settes i*

verk tiltak som alene eller sammen med andre tiltak (vår understrekning) kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Pågående virksomhet kan fortsette og utvikles innenfor rammen av første punktum. Nye tiltak skal tilpasses landskapet. Det skal legges vekt på den samlede virkning av tiltakene i området"

Presiseringen av at det skal foretas en samlet – ikke isolert – vurdering av tiltak ble tilføyd ved lov 14. juni 2013 nr. 51. Dette samsvarer med prinsippet om samlet belastning, jf. § 10. At det ved vurderingen også skal legges vekt på sumvirkningen av tiltak, følger uttrykkelig av annet ledd fjerde punktum. Ifølge Backer 2010 s. 329 må også sannsynligheten for at tiltaket vil utløse et større antall tilsvarende tiltak tas i betraktning.

Plattingen har et omfang på nesten 48 m^2 og vil alene eller særlig sammen med tilsvarende tiltak andre steder, kunne endre landskapets art og karakter. I retningslinje gitt i brev datert 15. juni 2015 fra Klima og miljødepartementets heter det at det i landskapsvernområder skal legges mindre vekt på presedenshensyn ved tilbygg enn ved nybygg. Direktoratet sin oppfatning var at plattingen var å anse som et nybygg av den typen som ikke er ønsket i verneområder.

Verneforskriften åpner ikke for bygging av plattinger, terrasser eller andre mindre byggverk som ikke skal dekke særskilte behov og det er vanligvis ikke dispensasjonsbestemmelser for slike inngrep i verneforskriftene. Dette er en bevisst unnlatelse fordi myndighetene ikke ønsker denne typen inngrep i verneområdene. Dersom forvaltningsmyndigheten i ettertid dispenserer med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48, harmonerer det ikke med forarbeidene hvor det heter at bestemmelsen skal benyttes på uforutsette tiltak som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. En slik praksis vil også kunne svekke vernet på sikt.

Det vises også til at departementet i rundskrivet sier at presedensvurderingen bør være knyttet til det aktuelle området med *eventuelle omkringliggende verneområder* (vår utheving). I anmodningen om omgjøring vises det til hytter i nærområdet til Skogmos hytte som både er større, har veranda og terrasser og som ligger eksponert til. Direktoratet bemerker at det er flere verneområder i området rundt Gåsvatnan landskapsvernområde og presedensvurderingene knytter seg også til disse.

Advokat Nordby gjør også gjeldende at det i denne sak foreligger usaklig forskjellsbehandling og viser til hytter i nærområdet som ligger mer åpent til i terrenget, som har frittstående uthus og som er større enn Skogmo sin hytte. Flere av hyttene har også anlagt platting eller veranda jf. vedlagte bilder av hyttene.

Direktoratet har vært i kontakt med forvalter for Midtre Nordland nasjonalparkstyre og fått opplyst at hyttene 2,3,4,5,6,10,11,12,13,17,18, 22 og 23 er oppført før vernet og at det er ikke registrert noen søknader om nybygging på disse hyttene.

Når det gjelder hytte nr. 19 så ble det søkt om terrasse i 2009, men søker fikk avslag. Dersom det allikevel er oppført terrasse på hytta er den ulovlig og dette skal i så fall følges opp.

Hytte nr. 16 eies av Skjerstad jeger- og fiskerforening og det ble i 2003 gitt dispensasjon til utvidelse av denne hytta. Hytte nr. 20 eies av Bodø og Omegns Turistforening og fikk dispensasjon til sikringshytte i 2008. Begge er foreningshytter med andre behov enn private hytter som kan tilsi

en viss forskjellsbehandling fra private hytter. Forvaltningsplanen for området fra 1990 sier også at det innenfor landskapsvernområdene kan det tillates oppføring av nye offentlige tilgjengelige foreningshytter samt ombygging/utvidelser av eksisterende foreningshytter, reindriftshytter og gammer.

På hyttene nr. 7 og 14 er det naust og dette er en annen type inngrep som kan tilsi en annen type forvaltning.

I brevet fra advokat Nordby vises det til sak i Trollheimen fra 2013 hvor Miljøverndepartementet ga tillatelse til utvidelse av hytte fra 28 m^2 til 48 m2. Det vises også til vedtak fra Lomsdal-Visten fra 3. mars 2016 hvor nasjonalparkstyret ga tillatelse til oppsetting av ny hytte og omdisponering av gammel hytte til uthus.

Ingen av de nevnte områdene befinner seg i umiddelbar nærhet til Gåsvatnan landskapsvernområde og det kan derfor foreligge en annen dispensasjonspraksis i disse områdene. Det vises til at Klima- og miljødepartementets rundskriv datert 15. juni 2015 hvor det som overfor nevnt heter at presedensvurderingen bør være knyttet til det aktuelle området med eventuelt omkringliggende verneområder. Særlig er dette tilfelle for hytta i Trollheimen. Det ble videre understreket i nevnte rundskriv følgende:

"*I en skjønnsmessig vurdering bør klagemyndigheten legge vekt på nasjonalpark- eller verneområdestyrets syn. Hvis vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt og styret har foretatt en begrunnet avveining basert på lokalt skjønn og lokalkunnskap, bør klagemyndigheten vise tilbakeholdenhet med å overprøve dette skjønnet*".

Saken i Trollheimen ble vedtatt før ovennevnte retningslinjer fra departementet kom og kan forklare hvorfor departementet omgjorde saken. Retningslinjene vil medføre at forskjellen på hva som tillates i de ulike verneområdene på sikt vil kunne bli store.

Saken fra Lomsdal-Visten ble behandlet etter verneforskriften for nasjonalparken. Denne verneforskriften har egne dispensasjonsbestemmelser som hjemler de omsøkte byggetiltakene og saken kan derfor ikke sammenliknes med foreliggende sak. I Lomsdal-Visten var byggetiltakene i tillegg i samsvar med de retningslinjer som var gitt for byggetiltak i den vedtatte forvaltningsplanen.

Konklusjon
På bakgrunn av ovennevnte finner Miljødirektoratet ikke å ville omgjøre vårt vedtak datert 15. januar 2016. Avgjørelsen er endelig.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:
Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Nordland
Statskog Fjelltjenesten Postboks 63 Sentrum 7801 NAMSOS

Naturvernforbundet
Nordmarkveien 4
8642 FINNEIDFJORD

Trondheim, 07.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/5537	Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak - Klage på dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for frakt av varer og utstyr til hytte

Det vises til klage datert 17. mars 2016 fra Naturvernforbundet i Nordland på delegert vedtak datert 29. februar hvor det ble gitt tillatelse til frakt av varer og utstyr til hytte ved Øvre Viskisvatn i Saltfjellet landskapsvernområde.

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyret sitt vedtak i samsvar med etablert forvaltningspraksis for denne typen saker.

Bakgrunn for saken
Jon Arne Nordbergsen søkte den 14. februar 2016 om tillatelse til bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytte ved Øvre Viskisvann i Saltfjellet landskapsvernområde.

Den 29. februar 2016 ga forvalter i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i delegert myndighet dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for nødvendig transport av utstyr til hytte. Det ble gitt tillatelse til 6 turer pr. sesong i årene 2016-2018. Det ble satt flere vilkår til tillatelsen. Det vises også til allmenhetens muligheter for naturopplevelser i vakker og egenartet natur, noe som ikke er forenlig med motorferdsel.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Naturvernforbundet i Nordland i brev datert 17. mars 2016. I klagen vises verneformålet med Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark som blant annet er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjon i naturforholdene er særlig markert og verdifull.

Det vises også til Norges internasjonale forpliktelser til å ivareta sårbar natur og biologisk mangfold. Spesielt i verneområder mener Naturvernforbundet at vern må ha forrang foran andre samfunnsinteresser når vernet står i fare for å bli varig svekket av en virksomhet. Naturvernforbundet mener at forstyrrelser må reduseres til et minimum og 4 turer må være tilstrekkelig for hver sesong.

Forberedende klagebehandling
Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møte den 24.05.2016. Styret viste til at kjøring til private hytter i nasjonalparken har vært et tema siden vernet ble etablert i 1989. Antall turer ble i forvaltningsplanen fra 1990 satt til 4, noe hytteeierne var svært misfornøyd med. Antallet ble derfor økt til 6 som en prøveordning, denne prøveordningen ble gjort permanent i år 2000. Samtidig som det ble innført begrensninger i når på døgnet det kan kjøres og stilt krav om kjørebok. Det opplyses at det fortsatt er misnøye blant hytteeierne, men at protestene har stilnet.

Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sine vurderinger
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Nordland naturvernforbund har klaget over antall turer som er gitt og mener at 4 turer burde være tilstrekkelig for å redusere forstyrrelsene til et minimum.

Klagen behandles etter verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde, vedtatt ved kongelig resolusjon 8. september 1989.

Verneformålet for Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I Saltfjellet landskapsvernområde foreligger det et motorferdselsforbud, jf. kap. IV pkt. 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra dette forbudet for nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april jf. kap. VI pkt. 2.

Generelt er målsettingen å begrense motorferdselen i landskapsvernområdet til et minimum. Kjøring på frossen og snødekt mark har ikke samme skadepotensiale som barmarkskjøring, jf. naturmangfoldloven § 8 og verneforskriftene åpner derfor vanligvis for at nødvendig frakt i hovedsak foretas på vinterføre. I de fleste verneområdene i området er det etablert en praksis hvor det tillates maks 6 turer for frakt av varer og utstyr til private hytter. Praksisen med antall turer er vel etablert og Miljødirektoratet har ingen indikasjoner som tyder på at denne alene eller sammen med andre inngrep eller tiltak medfører at den samlede belastningen i verneområdet blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Miljødirektoratet legger til grunn at det konkrete behovet for frakt av varer og utstyr er avveid mot hensynet til verneformålet og verneverdiene i foreliggende sak, jf. naturmangfoldloven § 14.

Miljødirektoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Naturvernforbundet i Nordland datert 17. mars 2016 til følge. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 29. februar 2016 stadfestes. Miljødirektoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Jon Arne Nordbergsen	Heia 11	8210	FAUSKE
Midtre Nordland nasjonalparkstyre			
Fylkesmannen i Nordland			
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Naturvernforbundet i Nordland
Nordmarkveien 4
8642 FINNEIDFJORD

Trondheim, 07.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/5543	Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak - dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for frakt av varer og utstyr til hytte

Det vises til klage datert 17. mars 2016 fra Naturvernforbundet i Nordland på delegert vedtak datert 29. februar hvor det ble gitt tillatelse til frakt av varer og utstyr til hytte ved Øvre Viskisvatn i Saltfjellet landskapsvernområde.

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyret sitt vedtak i samsvar med etablert forvaltningspraksis for denne typen saker.

Bakgrunn for saken
Arvid Norbergsen søkte den 22. februar 2016 om tillatelse til bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytte ved Øvre Viskisvann i Saltfjellet landskapsvernområde.

Den 29. februar 2016 ga forvalter i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i delegert myndighet dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for nødvendig transport av utstyr til hytte. Det ble gitt tillatelse til 6 turer pr. sesong i årene 2016-2018. Det ble satt flere vilkår til tillatelsen. Det vises også til allmenhetens muligheter for naturopplevelser i vakker og egenartet natur, noe som ikke er forenlig med motorferdsel.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Naturvernforbundet i Nordland i brev datert 17. mars 2016. I klagen vises verneformålet med Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark som blant annet er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjon i naturforholdene er særlig markert og verdifull.

Det vises også til Norges internasjonale forpliktelser til å ivareta sårbar natur og biologisk mangfold. Spesielt i verneområder mener Naturvernforbundet at vern må ha forrang foran andre samfunnsinteresser når vernet står i fare for å bli varig svekket av en virksomhet. Naturvernforbundet mener at forstyrrelser må reduseres til et minimum og 4 turer må være tilstrekkelig for hver sesong.

Forberedende klagebehandling
Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møte den 24.05.2016. Styret viste til at kjøring til private hytter i nasjonalparken har vært et tema siden vernet ble etablert i 1989. Antall turer ble i forvaltningsplanen fra 1990 satt til 4, noe hytteeierne var svært misfornøyd med. Antallet ble derfor økt til 6 som en prøveordning, denne prøveordningen ble gjort permanent i år 2000. Samtidig som det ble innført begrensninger i når på døgnet det kan kjøres og stilt krav om kjørebok. Det opplyses at det fortsatt er misnøye blant hytteeierne, men at protestene har stilnet.

Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sine vurderinger
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Nordland naturvernforbund har klaget over antall turer som er gitt og mener at 4 turer burde være tilstrekkelig for å redusere forstyrrelsene til et minimum.

Klagen behandles etter verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde, vedtatt ved kongelig resolusjon 8. september 1989.

Verneformålet for Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I Saltfjellet landskapsvernområde foreligger det et motorferdselsforbud, jf. kap. IV pkt. 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra dette forbudet for nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april jf. kap. VI pkt. 2.

Generelt er målsettingen å begrense motorferdselen i landskapsvernområdet til et minimum. Kjøring på frossen og snødekt mark har ikke samme skadepotensiale som barmarkskjøring, jf. naturmangfoldloven § 8 og verneforskriftene åpner derfor vanligvis for at nødvendig frakt i hovedsak foretas på vinterføre. I de fleste verneområdene i området er det etablert en praksis hvor det tillates maks 6 turer for frakt av varer og utstyr til private hytter. Praksisen med antall turer er vel etablert og Miljødirektoratet har ingen indikasjoner som tyder på at denne alene eller sammen med andre inngrep eller tiltak medfører at den samlede belastningen i verneområdet blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Miljødirektoratet legger til grunn at det konkrete behovet for frakt av varer og utstyr er avveid mot hensynet til verneformålet og verneverdiene i foreliggende sak, jf. naturmangfoldloven § 14.

Miljødirektoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Naturvernforbundet i Nordland datert 17. mars 2016 til følge. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 29. februar 2016 stadfestes. Miljødirektoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Arvid Norbergsen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Midtre Nordland nasjonalparkstyre			
Fylkesmannen i Nordland			
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Naturvernforbundet i Nordland
Nordmarkveien 4
8642 FINNEIDFJORD

Trondheim, 10.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/5523	Marit Doseth

Avgjørelse av klagesak - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for frakt av varer og utstyr med snøskuter/ATV med belter til hytte

Det vises til klage datert 17. mars 2016 fra Naturvernforbundet i Nordland på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak 29. februar 2016 hvor det ble gitt tillatelse til frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet i Gåsvatnan landskapsvernområde.

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyre sitt vedtak i samsvar med etablert forvaltningspraksis for denne typen saker.

Bakgrunn for saken
Terje Berg søkte den 9. februar 2016 om tillatelse til bruk av ATV med belter eller snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet i Gåsvatnan landskapsvernområde.

Den 29. februar 2016 ga forvalter i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i delegert myndighet Terje Berg dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for nødvendig transport av utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet. Det ble gitt tillatelse til 6 turer pr. sesong i årene 2016-2019. Det ble satt flere vilkår til tillatelsen.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Naturvernforbundet i Nordland i brev datert 17. mars 2016. I klagen vises det til en rekke av områdets naturkvaliteter, blant annet grotte- og karstforekomster, omfattende og variert fauna, rikt dyreliv og særlig området rundt Kvitbergvatnet som er viktig for våtmarksfugl.

Det vises også til Norges internasjonale forpliktelser til å ivareta sårbar natur og biologisk mangfold. Spesielt i verneområder mener Naturvernforbundet at vern må ha forrang foran andre samfunnsinteresser når vernet står i fare for å bli varig svekket av en virksomhet. Naturvernforbundet mener at forstyrrelser må reduseres til et minimum og 4 turer må være tilstrekkelig for hver sesong.

Forberedende klagebehandling

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møte den 24.05.2016. Styret viste til at kjøring til private hytter i nasjonalparken har vært et tema siden vernet ble etablert i 1989. Antall turer ble i forvaltningsplanen fra 1990 satt til 4, noe hytteeierne var svært misfornøyd med. Antallet ble derfor økt til 6 som en prøveordning, denne prøveordningen ble gjort permanent i år 2000. Samtidig som det ble innført begrensninger i når på døgnet det kan kjøres og stilt krav om kjørebok. Det opplyses at det fortsatt er misnøye blant hytteeierne, men at protestene har stilnet.

Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sine vurderinger
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Nordland naturvernforbund har klaget over antall turer som er gitt og mener at 4 turer burde være tilstrekkelig for å redusere forstyrrelsene til et minimum.

Klagen behandles etter verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde, vedtatt ved kongelig resolusjon 8. september 1989.

Verneformålet for Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Røssåga, Norges største uregulerte underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I Gåsvatnan landskapsvernområde foreligger det et motorferdselsforbud, jf. kap. IV pkt. 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra dette forbudet for nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april jf. kap. VI pkt. 2.

Generelt er målsettingen å begrense motorferdselen i landskapsvernområdet til et minimum. Kjøring på frossen og snødekt mark har ikke samme skadepotensiale som barmarkskjøring, jf. naturmangfoldloven § 8 og verneforskriftene åpner derfor vanligvis for at nødvendig frakt i hovedsak foretas på vinterføre. I de fleste verneområdene i området er det etablert en praksis hvor det tillates maks 6 turer for frakt av varer og utstyr til private hytter. Praksisen med antall turer er vel etablert og Miljødirektoratet har ingen indikasjoner som tyder på at denne alene eller sammen med andre inngrep eller tiltak medfører at den samlede belastningen i verneområdet blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Miljødirektoratet legger til grunn at det konkrete behovet for frakt av varer og utstyr er avveid mot hensynet til verneformålet og verneverdiene i foreliggende sak, jf. naturmangfoldloven § 14.

Miljødirektoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Naturvernforbundet i Nordland datert 17. mars 2016 til følge. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 29. februar 2016 stadfestes. Miljødirektoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre			
Terje Berg	Storalmenningen	8255	RØKLAND
Fylkesmannen i Nordland			
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Prosjektplan bru over Nordskarelva

Øvre Valnesfjord, Fauske kommune

Utarbeidet av Øvre Valnesfjord grunneierlag, 23.10.2016

Innhold

Prosjektplan bru over Nordskarelva 1
Øvre Valnesfjord 1
Geografi 3
Bruk/utfordringer 4
Tidligere tilrettelegging 4
Beskrivelse av tiltak 5
Kostnadsplan 7
Finansieringsplan 7
Gjennomføringsplan 7
Prosjektledelse 7
Bilder fra området 8

Forsidefoto: Nedre Midtiskardvatn med Midtiskardtinden i bakgrunnen.

Gleinliforsen i Håla. Elvene fra Nordskar, Midtiskar og Sørskar møtes rett ovenfor denne forsen.

Geografi

Sjunkhatten nasjonalpark er barnas nasjonalpark. Den ligger sentralt i Nordlands tettest befolka region, med mange barn og unge i nærområdet. I tillegg er nasjonalparken lett tilgjengelig med mange og varierte innfallsporter med enkel atkomst.

En av disse innfallsportene er Hola i Øvre Valnesfjord. Denne innfallsporten er ikke klassifisert som hovedinnfallsport, men stadig mer bruk de siste årene gjør at denne innfallsporten har blitt viktigere sommerstid enn hovedinnfallsporten i Fridal.

Innfallsporten ligger lett tilgjengelig ved enden av kommunal vei i Hola. Innenfor en times kjøring nås denne av mesteparten av befolkningen i Bodø og Fauske og nærmere 60 000 mennesker bor innen en times kjøring fra denne innfallsporten.

Figur 1 Geografisk plassering av innfallsport Hola (rød ring)

Fra Hola går det stier i flere retninger, blant annet mot Midtiskar og Nordskar. Denne stien er viktig for å nå de mange fiskevann i området, samt for toppturentusiaster. Topper som Midtiskartinden og Korsviktinden er populære turmål. Preikstoltinden er et av de viktigste fjellene i regionen for fjellklatring. I de senere år har det også vært satt ut turkasser i Midtiskaområdet. De to siste årene har Vakkertoppen (topp 551 moh) vært turmål for bedriftsidrettens ti på topp.

MIdtiskarvatnene er et område som er mye brukt til teltturer for barnefamilier. Det er enkelt å gå opp fra Hola og man kommer raskt inn i et høyfjellspreget landskap. I sum er området svært mye brukt og bruken er stadig økende.

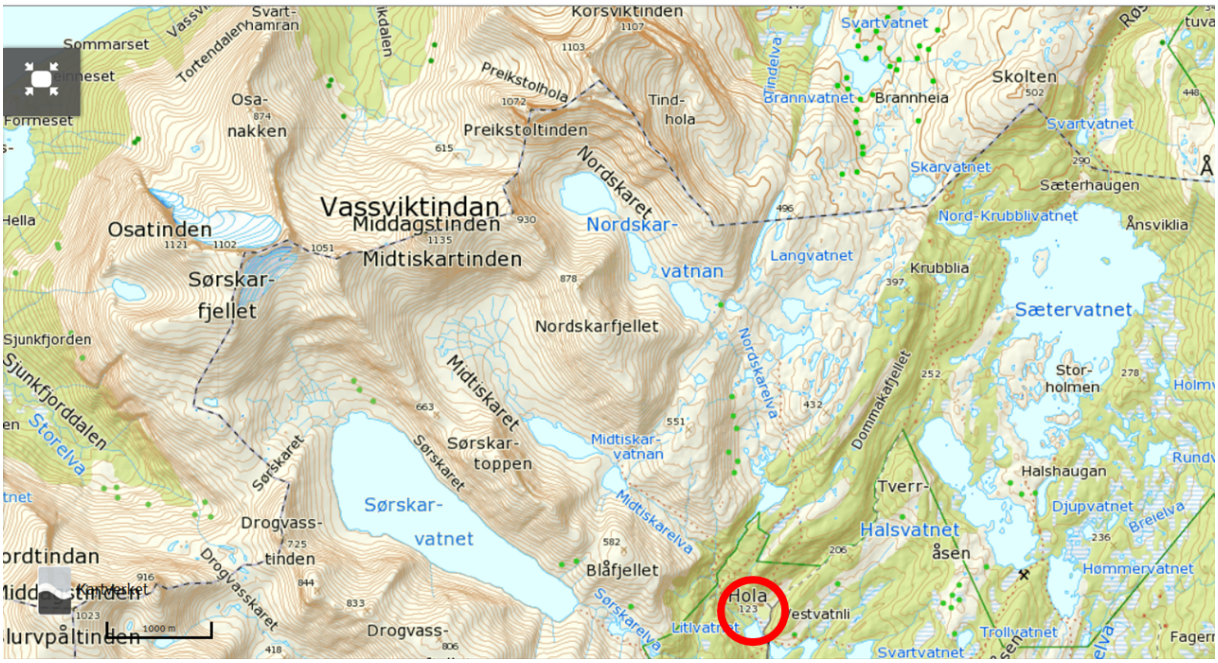

Figur 2 Innfallsport Hola med viktige turmål

Bruk/utfordringer

For å komme seg til Midtiskar må Nordskarelva krysses. Dette gjøres i dag i et område der elva renner rolig og bredt slik at kryssing skjer med å hoppe fra stein til stein. I de fleste tilfeller går dette bra, men når elva blir stor grunnet snøsmelting eller nedbør er kryssing utfordrende. I perioder med mye nedbør vokser elva raskt og kan bli umulig å komme over. Alternativet for kryssing blir da å følge elva oppover i ulendt terreng til utløpet av Nordskarvatnet, ca. 500 meter lengre opp. Kan ikke elva krysses her må det gås ytterligere 1,5 kilometer oppover langs Nordskarvatnet og Osan før elva kan krysses.

Ved flere anledninger har folk som har overnattet i Midtiskar ikke kommet seg over elva på tur ned da elva har flommet opp i løpet av natten grunnet nedbør. Det er observert familier med barn som har måttet gå lange omveier for å komme seg ned fra fjellet. Dette utgjør en belastning for barna som må gå mye lengre enn det som var planlagt med de følger det måtte ha for fremtidig turglede. Dette utgjør også en sikkerhetsrisiko ved at folk til slutt må finne et sted å krysse elva som kan være farlig.

Med dagens bruk i området vil en bru over Nordskarelva anses som en god investering både sikkerhetsmessig, men også for å tilrettelegge for et godt og sikkert stinett inn i Barnas nasjonalpark.

Tidligere tilrettelegging

Øvre Valnesfjord grunneierlag har merket og tilrettelagt sti fra Hola til Midtiskar. De første 150 meterne er tilrettelagt for rullestolbrukere. Videre er det klopplagt over to våte partier samt bygget en trapp opp en bratt avsats. Disse tiltakene ble gjennomført i forbindelse med opprettelsen av Sjunkhatten – Barnas nasjonalpark. Grunnen var omlegging av sti for å holde turtrafikk borte fra gårdene i området da gammel sti gikk gjennom gårdstunene i området. Fra kryssing av Nordskarelva er stien merket opp til Nedre Midtiskardvatn.

Beskrivelse av tiltak

Ved bygging av bru over Nordskarelva må stien mot Midtiskar legges om i en lengde på ca. 200 meter. Dette gjøres for å legge brua i et område der elva går i en kløft. Dette gjør at brua blir kortere og lettere å sette ut.

Figur 3 Dagens sti fra Hola til Midtiskar (svart), omlegging av sti er markert med blå.

Brua lages etter mal fra Statskog. Statskog har lansert to alternativer der begge er kostnadsmessig lik i pris. For å sikre at brua blir bygget forskriftsmessig må Statskog bygge denne selv. Stipulert arbeidstid for bygging er satt til en uke med to mann i drift (10 dagsverk). I et slikt prosjekt vil derfor muligheten til å bruke dugnadstimer være begrenset og brua inkludert materialkostnader og arbeidstimer må derfor i stor grad fullfinansieres. Dugnadstimer knyttet til dette prosjektet vil være omlegging av sti med skilting og merking, samt uttransport/bæring av utstyr.

Figur 4 Mulig utforming av bru. Bilde fra Rago nasjonalpark

Figur 5 Vadested der stien krysser i dag. Vannføring på bildet er veldig lav grunnet lite nedbør. Ved flom renner elva stri ved dette punktet. Alle steinene i elva er da dekket av vann.

Figur 6 Område for ny bru. Her renner Nordskarelva i en kløft og bru kan enkelt anlegges fra den ene kanten over til den andre.

Kostnadsplan

Følgende utgifter er estimert for bygging av bru og omlegging av sti.

Tiltak	Kostnad (kroner)	Dugnadstimer
Materialkostnader bru	35 000	0
Arbeidskostnad bygging av bru	65 000	0
Innkjøp og transportkostnader utstyr	2 000	40
Skilting/merking av ny sti	1 000	6
Rydding av ny sti	500	20
Sum	103 500	66

Dugnadstimer verdsettes til 250 kroner timen. Dette gir et bidrag på totalt 16 500,-

Totalkostnad for bru inkludert stiomlegging blir dermed **120 000,-**

Finansieringsplan

Finanskilde	Kostnad (kroner)	Dugnadstimer
Nordland fylkeskommune	60 000	0
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	30 000	0
Fauske kommune	10 000	0
Øvre Valnesfjord grunneierlag	3 500	66
Sum	103 500	16500

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har avsatt kroner 30 000,- til prosjektet for 2016. Disse penger ble avsatt etter at søknadsfrister for fylkeskommunale midler gikk ut. Disse midlene søkes derfor overført til 2017.

Frist for å søke midler hos ordninger for friluftsmidler hos Nordland fylkeskommune er 1. februar 2017. Søknad sendes innen denne tid. Det søkes avklart finansiering fra Fauske kommune innen denne datoen.

Gjennomføringsplan

Hva	Frist
Ferdigstillelse prosjektplan	01.11.2016
Søknad midler Fauske kommune	01.12.2016
Søknad midler NFK	01.02.2017
Bestilling og utkjøring av tungt utstyr	01.04.2017
Stirydding og merking	01.06.2017
Bygging av bru	01.07.2017
Rapportering på bruk av midler/prosjektslutt	01.08.2017

Prosjektledelse

Prosjektet ledes av Øvre Valnesfjord grunneierlag, ved leder Asgeir Jordbru. Tlf. 934 26 200, e-post: jordbru@gmail.com.

Bilder fra området

Figur 7 Rullestolvei fra innfallsport Håla til elveinnløp i Litlvatnet

Figur 8 Sti med klopper og trapp

Figur 9 Klopper over myrområde

Figur 10 Stidele Nordskar - MIdtiskar. Sti til Midtiskar krysser Nordskarelva ca. 20 meter etter dette stidelet.

Naturvernforbundet i Nordland v/ Tage Vedal
Nordmarkveien 4
8642 FINNEIDFJORD

Trondheim, 14.10.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/4477	Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak - klage på tillatelse til frakt av ved og utstyr til Fellvasstua i Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat

Det vises til klage på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 22. februar 2016 hvor det gis tillatelse til Bodø og omegn turistforening til nødvendig transport av ved, materialer og utstyr til Fellvasstua ved Fellvatnet i Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat.

Miljødirektoratet stadfester Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 22. februar 2016. Tillatelse til 6 turer med snøskuter for frakt av varer og utstyr er i samsvar med gjeldende praksis for verneområder i området, for foreningshytter gis det etter en konkret vurdering ofte tillatelse til flere turer.

Bakgrunn for saken
Bodø og omegn Turistforening søkte i brev datert 8. desember 2015 om tillatelse til transport fra parkeringsplassen ved Langvatnet til Fellvasstua gjennom Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat, for transport av nødvendig utstyr og materiell til driften av hytta.

Den 26. februar 2016 ga Midtre Nordland nasjonalparkstyre dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat for nødvendig transport av ved, materialer og utstyr til Fellvasstua. Det ble gitt tillatelse til 6 turer pr. sesong i årene 2016-2019. Det ble satt flere vilkår til tillatelsen.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Naturvernforbundet i Nordland i brev datert 17. mars 2016. I klagen vises det til formålet for vernet med Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat og hvilke naturfaglige kvaliteter området har. Det vises til Norges internasjonale forpliktelser til å ivareta sårbar natur og biologisk mangfold. Spesielt i verneområder mener Naturvernforbundet at vern må ha forrang foran andre samfunnsinteresser når det står i fare for å bli varig svekket av en virksomhet. Naturvernforbundet mener at forstyrrelser må reduseres til et minimum og 4 turer må være tilstrekkelig for hver sesong.

Forberedende klagebehandling

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møte den 24.05.2016. Det vises til at 6 turer til private hytter for frakt av nødvendig utstyr er vanlig praksis i mange verneområder i området og det er ofte nedfelt i forvaltningsplanene. Til foreningshytter har det ofte vært gitt flere turer avhengig av det reelle behovet. I foreliggende tilfelle har nasjonalparkstyret vurdert behovet til å være 6 turer.

Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sine vurderinger
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Nordland naturvernforbund har klaget over antall turer som er gitt og mener at 4 turer burde være tilstrekkelig for å redusere forstyrrelsene til et minimum.

Klagen behandles etter verneforskrift for Langvassdalen og Ruffedalen naturreservat, vedtatt ved kgl.res. 25 februar 2011.

Verneformålet for Langvassdalen-Ruffesalen naturreservat er å bevare et skogområde med sjelden og sårbar natur, med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har en særlig betydning for biologisk mangfold i form av å være et større, variert og velavgrenset område med høystaudebjørkeskog med tilhørende flora og fauna og gamle furutrær. Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor naturreservatet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I Langvassdalen-Ruffesalen naturreservat foreligger det et motorferdselsforbud, jf. § 5 pkt. 2. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra dette forbudet for nødvendig transport av ved, materialer, og utstyr til hytter ved Fellvatn med beltekjøretøy på snødekt mark etter fastlagt trase, jf. § 7 pkt. 17.

Generelt er målsettingen å begrense motorferdselen i naturreservatet til et minimum. Kjøring på frossen og snødekt mark har ikke samme skadepotensiale som barmarkskjøring, jf. naturmangfoldloven § 8 og verneforskriftene åpner derfor vanligvis for at nødvendig frakt i hovedsak foretas på vinterføre. I de fleste verneområdene i området er det etablert en praksis hvor det tillates maks 6 turer for frakt av varer og utstyr til private hytter, ofte ytterligere turer til foreningshytter. Praksisen med antall turer er vel etablert og Miljødirektoratet har ingen indikasjoner som tyder på at denne alene eller sammen med andre inngrep eller tiltak medfører at den samlede belastningen i verneområdet blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Miljødirektoratet legger til grunn at det konkrete behovet for frakt av varer og utstyr er avveid hensynet til den særskilte beskyttelsen det biologiske mangfoldet og særlig høystaudebjørkeskog skal ha i naturreservatet, j. f naturmangfoldloven § 14.

Miljødirektoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

MILJØ-
DIREKTORATET

Vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Naturvernforbundet i Nordland datert 17. mars 2016 til følge. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 22. februar 2016 stadfestes. Miljødirektoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Bodø og omegn turistforening	Postboks 751	8001	BODØ

Søndre Lønsdal hytteforening v/Georg de Besche
Vikaveien 27
8200 FAUSKE

Trondheim, 17.10.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/5543	Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak - klage på vilkår satt i forbindelse med tillatelsen til oppføring av reinsdyrgjerde på strekningen Lønsdal stasjon og Kjemåfossen

Det vises til klage på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 26. februar 2016 hvor det gis tillatelse til oppføring av reinsdyrgjerde på strekningen Lønsdal stasjon – Kjemåforsen innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Miljødirektoratet stadfester Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 26. februar 2016 og tar ikke klagen fra Søndre Lønsdal hytteforening til følge.

Bakgrunn for saken
Jernbaneverket søkte i e-post den 18. februar 2016 om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for oppføring av reinsdyrgjerde langs jernbanen på strekningen Lønsdal stasjon til Kjemåforsen. Ønsket om gjerdet skyldes det store antallet påkjørsel av tamrein på strekningen. Gjerdet skal bestå av stål- eller trestolper med en avstand på ca. 2,5 til 3,5 meter mellom stolpene. Undertråd på gjerdet vil være ca. 20-25 cm over bakken.

Nasjonalparkstyret behandlet søknaden i møte den 26. februar 2016. Det ble i medhold av naturmangfoldloven § 48 gitt tillatelse til gjerdet. Det ble satt følgende vilkår til tillatelsen:

- Gjerdet skal etableres innen den sonen som Fylkesmannen i Nordland ved pågående revisjon av vernet på Saltfjellet, har foreslått tatt ut av landskapsvernområdet. Dette har nå vært ute på høring, med høringsfrist 01.11.2015.
- Fugleavvisere skal monteres på gjerdet som beskrevet i søknaden og effekten av disse skal vurderes årlig av NINA (eller tilsvarende konsulentfirma) og rapporteres årlig til Midtre Nordland nasjonalparkstyre.
- Dersom effekten av fugleavviserne ikke medfører ønsket resultat vil dette vilkåret bli fortløpende vurdert av Midtre Nordland nasjonalparkstyre når man har mottatt de årlige rapportene.
- Dersom det i forbindelse med etablering av gjerdet er behov for motorisert ferdsel innen Saltfjellet landskapsvernområde må dette omsøkes særskilt.

- Utforming av gjerdet, høyde/undertråd skal være slik at små/mellomstore pattedyr (fjellrev, jerv og gaupe) skal kunne passere uhindret.
- Dersom omsøkte reinsdyrgjerdet berører i «krigskulturminnene» langs jernbanen skal dette først klareres med Nordland Fylkeskommune/Kulturminner i Nordland.

Klagen
Søndre Løndal hytteforening påklagde nasjonalparkstyrets vedtak i brev datert 10. mars 2016. Det ble gjort gjeldende at de vilkår som er satt er mangelfulle og at konklusjoner og oppfølging av erfaringer fra gjerdet mellom Sørelva og Semska burde vært innarbeidet i vilkårene i denne sak.

Videre mener klager at det burde vært satt vilkår om en reindrifts – og viltfaglig utredning om gjerdebyggingens påvirkning reindriftsutøvelsen og omgivelsene ellers. Generelt mener klager at vilkårene burde være like strenge som de vilkår som ble satt i den dispensasjon som ble gitt da det ble gitt tillatelse til å oppføre gjerdet mellom Sørelva og Semska.

Forberedende klagebehandling
Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møtet den 26. mai 2016. Styret viste til at det var tatt hensyn til erfaringene ved gjerdet mellom Sørelva og Semska da vilkårene i denne tillatelsen ble satt. Erfaringene derfra viste at gjerdet medførte påkjørsel av fugl, særlig ryper. Det ble derfor stilt krav om montering av fugleavvisere og muligheter for å kunne behandle problemstillingen på nytt dersom fugleavviserne ikke virker (kulepunktene 2 og 3).

Når det gjelder ønsket om en helhetlig viltfaglig og reindriftsfaglig plan skulle den eventuelt ha vært hjemlet i plan og bygningslovens bestemmelser ifølge styret. Nasjonalparkstyret har bare behandlet søknaden etter verneforskriftens bestemmelser.

Til påstanden om at vilkårene oppfattes mildere enn i dispensasjonen som ble gitt på strekningen Semska-Sørelva, mener styret at vernevedtak ikke skal være strengere enn det som er nødvendig for å ivareta verneverdier/verneformål. Det blir vist til NINA's minirapport "Undersøkelser av effekter av gjerde langs jernbanelinja på Saltfjellet" hvor det heter at bør vurderes tiltak for å få ned antall kollisjoner mellom lirype og gjerdet, men at det for de øvrige vilkår ikke gis tilsvarende anbefalinger.

Styret fant ikke grunn til å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sin vurdering
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Søndre Lønsdal hytteforening ved Georg de Besche har påklagd nasjonalparkstyrets tillatelse til å oppføre reinsdyrgjerde langs jernbanen. Det er vilkårene som ble satt ved tillatelsen som er påklagd. Hytteforeningen er misfornøyd med mangelfulle og manglende vilkår ved tillatelsen.

Klagen behandles etter verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde fastsatt ved kgl.res den 8. september 1989 og naturmangfoldloven. I følge verneforskriften kap. VI pkt. 6 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til tiltak og naturinngrep i tilknytning til jernbane og riksveg (snøoverbygg, snøskjerm med mer).

At forvaltningen har en sedvanebasert rett til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak følger blant annet av en dom i Høyesterett, jf. Rt. 2013 side 764. Adgangen er begrenset til vilkår som har saklig sammenheng med tillatelsen og vilkåret kan ikke være uforholdsmessig tyngende og dermed urimelig.

Verneformålet for Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap, jf. verneforskriften kap. III. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Verken kgl.res eller forvaltningsplan gir eksempler på eller avgrensninger av hvilke tiltak eller naturinngrep som omfattes av bestemmelsen utover snøoverbygg og snøskjermer. Omsøkte reinsdyrgjerde dekkes av ordlyden og direktoratet legger til grunn at bestemmelsen kommer til anvendelse. Selv om det foreligger hjemmel for tiltaket er det opp til forvaltningsmyndigheten å avgjøre om det skal gis dispensasjon eller ikke.

Det aktuelle gjerdet er 6,3 km langt, tosidig, og skal bestå av stål- eller trestolper med en avstand på ca. 2,5 til 3,5 meter mellom stolpene. Undertråd på gjerdet vil være ca. 20-25 cm over bakken. Gjerder av dette format og størrelse preger vanligvis de landskap de plasseres i. I dette tilfellet vil gjerdet gå langs jernbanelinjen, altså i et område som allerede er preget av inngrep. Videre ble det under verneplanprosessen gitt åpning for at det kan gis dispensasjon for inngrep som har betydning for driften av jernbanen så som snøskjermer og snøoverbygg.

Forvaltningsmyndigheten mener å ha god kunnskap om biologisk mangfold i området (Ecofact rapport 206) og mener det ikke er noen kjente spesielle verdier, jf. naturmangfoldloven § 8.

Lønsdal hytteforening mener at gjerdet mellom Sørelva og Semska burde vært evaluert før det gis tillatelse til oppføring av det nye gjerdet og danne grunnlag for de vilkår som settes.

Nasjonalparkstyret påpeker at det er tatt hensyn til erfaringer fra gjerdet på strekningen Semska-Sørelva ved vilkårsfastsettelse i foreliggende sak. For å redusere/forhindre påflyvninger av fugl er det satt vilkår om det skal monteres fugleavvisere som beskrevet i søknaden. Det er også satt vilkår om at effekten skal vurderes årlig og rapporteres til forvaltningsmyndigheten som skal evaluere tiltaket. Vilkårene er satt for å forsøke å redusere de negative konsekvensene for fuglelivet ved gjerdet og er et lovlig vilkår.

Hytteforeningen mener også at det burde vært stilt krav om utarbeidelse av en reindrifts- og viltfaglig utredning om all gjerdebygning, hvilken påvirkning disse gjerdene har på reindriftsutøvelsen og omgivelsen for øvrig.

Vernemyndighetene skal vurdere det omsøkte tiltaket etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde og naturmangfoldloven. Verneformålet for Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap, jf. verneforskriften kap. III. Inngrep med en slik størrelse og omfang som omsøkte gjerde vil vanligvis ikke tillates i landskapsvernområder. De mange inngrepene som allerede eksisterer i området gjør at gjerdet ikke påvirker eller endrer landskapet på samme måte som det ville ha gjort om det hadde vært plassert i et landskap uten inngrep. Større inngrep i forbindelse med jernbanedrift ble dessuten vurdert og funnet tungtveiende nok til at det ble åpnet for slike i verneforskriften jf. kap. VI pkt. 6. En reindrifts- og viltfaglig utredning om gjerdebyggingens påvirkning reindriftsutøvelsen og omgivelsene ellers vil kunne øke kunnskapsgrunnlaget i denne sak, jf. naturmangfoldloven § 8, men det er ikke noen saksbehandlingsfeil at det ikke foreligger. Det er etter direktoratet sin vurdering tvilsomt om en slik utredning vil kunne belyse gjerdets betydning for verneformålet i vesentlig grad. Naturmangfoldloven § 8 stiller heller ikke krav om ny grunnforskning.

Til slutt hevdes det i klagen at vilkårene som er satt i foreliggende tilfelle oppfattes som mindre strenge enn hva som var tilfellet for eksisterende gjerde.

Det er et prinsipp ved utøvelsen av forvaltningsmyndighet at hver søknad skal vurderes konkret og individuelt, og at like tilfeller skal behandles likt. Tillatelsen til oppføring av gjerde på strekningen Sørelva og Semska ble gitt av Fylkesmannen i Nordland i juli 2010. I mellomtiden er det blitt høstet erfaringer med eksisterende gjerde som det er naturlig å se hen til ved avgjørelse av denne sak. Erfaringene gjør at utfallet av søknaden ikke nødvendigvis blir helt det samme som forrige gang, noe som også er tilfelle i foreliggende sak ved at det nå er stilt krav om at gjerdet skal ha fugleavvisere. Vilkår som i realiteten er uten betydning for vernet vil også kunne mangle den saklige sammenhengen som gjør at de er gyldige. I følge sentrale føringer skal vernevedtak og verneområdeforvaltning ikke være strengere enn det som er nødvendig for å ivareta vernet og verneformålet. Direktoratet har ikke kjennskap til at det ved forrige dispensasjonen ble satt vilkår som det av hensyn til verneformålet også burde vært satt i foreliggende tilfelle.

På bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Søndre Lønsdal hytteforening til følge og Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 26. februar 2016 stadfestes. Klagen er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre			
Fylkesmannen i Nordland			
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	ROGNAN
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA

Naturvernforbundet i Nordland
Nordmarkveien 4
8642 FINNEIDFJORD

Trondheim, 14.10.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/5529	Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak - dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergvatnet

Det vises til klage datert 17. mars 2016 fra Naturvernforbundet i Nordland på delegert vedtak 29. februar hvor det ble gitt tillatelse til frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet i Gåsvatnan landskapsvernområde.

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyret sitt vedtak i samsvar med etablert forvaltningspraksis for denne typen saker.

Bakgrunn for saken
Synnøve Berg har i søknad innkommet til nasjonalparkstyret den 12. februar 2016 søkt om tillatelse til bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet i Gåsvatnan landskapsvernområde.

Den 29. februar 2016 ga forvalter i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i delegert myndighet Synnøve Berg dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for nødvendig transport av utstyr til hytte ved Kvitbergsvatnet. Det ble gitt tillatelse til 6 turer pr. sesong i årene 2016-2019. Det ble satt flere vilkår til tillatelsen.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Naturvernforbundet i Nordland i brev datert 17. mars 2016. I klagen vises det til en rekke av områdets naturkvaliteter, blant annet grotte- og karstforekomster, omfattende og variert fauna, rikt dyreliv og særlig området rundt Kvitbergvatnet som er viktig for våtmarksfugl.

Det vises også til Norges internasjonale forpliktelser til å ivareta sårbar natur og biologisk mangfold. Spesielt i verneområder mener Naturvernforbundet at vern må ha forrang foran andre samfunnsinteresser når vernet står i fare for å bli varig svekket av en virksomhet. Naturvernforbundet mener at forstyrrelser må reduseres til et minimum og 4 turer må være tilstrekkelig for hver sesong.

Forberedende klagebehandling
Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagen i møte den 24.05.2016. Styret viste til at kjøring til private hytter i nasjonalparken har vært et tema siden vernet ble etablert i 1989. Antall turer ble i forvaltningsplanen fra 1990 satt til 4, noe hytteeierne var svært misfornøyd med. Antallet ble derfor økt til 6 som en prøveordning, denne prøveordningen ble gjort permanent i år 2000. Samtidig som det ble innført begrensninger i når på døgnet det kan kjøres og stilt krav om kjørebok. Det opplyses at det fortsatt er misnøye blant hytteeierne, men at protestene har stilnet.

Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken ble sendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Miljødirektoratet sine vurderinger
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Nordland naturvernforbund har klaget over antall turer som er gitt og mener at 4 turer burde være tilstrekkelig for å redusere forstyrrelsene til et minimum.

Klagen behandles etter verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde, vedtatt ved kongelig resolusjon 8. september 1989.

Verneformålet for Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Røssåga, Norges største uregulerte underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I Gåsvatnan landskapsvernområde foreligger det et motorferdselsforbud, jf. kap. IV pkt. 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra dette forbudet for nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april jf. kap. VI pkt. 2.

Generelt er målsettingen å begrense motorferdselen i landskapsvernområdet til et minimum. Kjøring på frossen og snødekt mark har ikke samme skadepotensiale som barmarkskjøring, jf. naturmangfoldloven § 8 og verneforskriftene åpner derfor vanligvis for at nødvendig frakt i hovedsak foretas på vinterføre. I de fleste verneområdene i området er det etablert en praksis hvor det tillates maks 6 turer for frakt av varer og utstyr til private hytter. Praksisen med antall turer er vel etablert og Miljødirektoratet har ingen indikasjoner som tyder på at denne alene eller sammen med andre inngrep eller tiltak medfører at den samlede belastningen i verneområdet blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Miljødirektoratet legger til grunn at det konkrete behovet for frakt av varer og utstyr er avveid mot hensynet til verneformålet og verneverdiene i foreliggende sak, jf. naturmangfoldloven § 14.

Miljødirektoratet har på bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtak:

Miljødirektoratet tar ikke klagen fra Naturvernforbundet i Nordland datert 17. mars 2016 til følge. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 29. februar 2016 stadfestes. Miljødirektoratet sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre			
Synnøve Berg	Nordnes	8255	RØKLAND
Fylkesmannen i Nordland			
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Norges Jeger- og Fiskerforbund v/ Rolf Arne Tønseth
Folkets Hus, Prinsensgt. 115
8002 BODØ

Trondheim, 22.09.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/2339	Marit Doseth

Klage på tillatelse til oppføring av reinsdyrgjerde på strekningen Lønsdal stasjon - Kjemåforsen innenfor Saltfjellet landskapsvernområde

Det vises til klage på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 26. februar 2016 hvor det gis tillatelse til oppføring av reinsdyrgjerde på strekningen Lønsdal stasjon – Kjemåforsen innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Miljødirektoratet stadfester Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 26. februar 2016. Direktoratet har lagt til grunn at verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde i VI pkt. 6 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til større tiltak og naturinngrep i tilknytning til jernbane og riksveg (snøoverbygg, snøskjermer med mer). Det er også lagt vekt på at gjerdet skal etableres i et område der det allerede eksisterer betydelige inngrep.

Bakgrunn for saken
Jernbaneverket søkte i e-post den 18. februar 2016 om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for oppføring av reinsdyrgjerde langs jernbanen på strekningen Lønsdal stasjon til Kjemåforsen. Ønsket om gjerdet skyldes det store antallet påkjørsel av tamrein på denne strekningen. Gjerdet skal bestå av stål- eller trestolper med en avstand på ca. 2,5 til 3,5 meter mellom stolpene. Undertråd på gjerdet vil være ca. 20-25 cm over bakken.

Nasjonalparkstyret behandlet søknaden i møte den 26. februar 2016. Det ble i medhold av naturmangfoldloven § 48 gitt tillatelse til gjerdet innenfor det området som ved revisjonen av vernet på Saltfjellet er foreslått opphevet og unnlatt vern. Det ble bl.a. satt vilkår om etablering av fugleavvisere på gjerdet og krav om en utforming som gjør at små og mellomstore pattedyr kan passere gjerdet uhindret. Det ble også vist til allerede eksisterende inngrep i området.

Klagen
Vedtaket ble påklagd av Norges Jeger- og Fiskerforbund, Nordland, i brev datert 14. mars 2016. Foreningen finner det oppsiktsvekkende at de ikke er blitt forelagt eller orientert om gjerdet da det vil få betydning for jaktbare arter som rype og elg. Det uttrykkes også bekymring for langtidsvirkningen av gjerdet da det kan fungere som fangtsfelle og helårs predator for fugl, særlig uttrykkes det bekymring for virkningen gjerdet kan ha for bestanden av rype. Gjerdet vil også

Postadresse: Postboks 5672, Sluppen, 7485 Trondheim | **Telefon:** 03400/73 58 05 00 | **Faks:** 73 58 05 01
E-post: post@miljodir.no | **Internett:** www.miljødirektoratet.no | **Organisasjonsnummer:** 999 601 391
Besøksadresser: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim | Grensesvingen 7, 0661 Oslo|
Besøksadresser Statens naturoppsyns lokalkontorer: Se www.naturoppsyn.no

berøre eksisterende elgjaktfelt, da elg fra sitt naturlige tilholdssted i skogsområdet nedenfor jernbanen vil hindres i å trekke oppover.

Forberedende klagebehandling
Nasjonalparkstyret presiserte at saken som sådan ikke hadde vært på høring, det det refereres til i saksframlegget er den høringen som fant sted ved arbeidet med revideringen av vernet på Saltfjellet.

Det vises også til at vilt ikke er en del av verneformålet til Saltfjellet landskapsvernområde og naturmangfoldloven § 48 hjemler tillatelsen da verken verneformål eller verneverdier vil bli berørt.

Styret mener også at vilkåret om at det skal monteres fugleavvisere reduserer ulemper med gjerdet. Vilkåret vil bli fortløpende vurdert og evaluert etter rapportering og styret har muligheter til å iverksette tiltak dersom fugleavviserne ikke fungerer tilfredsstillende.

Direktoratet sin vurdering
Klageinstansen kan prøve alle sider av en sak, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Norges Jeger- og Fiskerforbund har påklaget nasjonalparkstyret sin tillatelse til oppføring av reinsdyrgjerde langs jernbanestrekningen for å hindre påkjørsel av tamrein på strekningen Lønsdal stasjon til Kjemåforsen. I følge forvaltningsloven § 28 første ledd kan et enkeltvedtak påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse. Organisasjoner kan ofte ha rettslig klageinteresse i saker som berører ideelle interesser som organisasjonen har som formål å ivareta. Dette er ofte aktuelt på miljøområdet. Organisasjonen må være forholdsvis fast organisert for å få klagerett. I foreliggende tilfelle hevdes det at reinsdyrgjerdet vil kunne påvirke rypebestanden og hindre at elg trekkes til elgjaktfeltet. Miljødirektoratet legger til grunn at Norges Jeger- og Fiskerforbund har klagerett i foreliggende sak.

Klagen behandles etter verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde fastsatt ved kgl.res den 8. september 1989 og naturmangfoldloven. I følge verneforskriften VI pkt. 6 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til tiltak og naturinngrep i tilknytning til jernbane og riksveg (snøoverbygg, snøskjermer med mer).

Verneformålet for Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap, jf. verneforskriften III. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Verken kgl.res eller forvaltningsplan gir eksempler på eller avgrensninger av hvilke tiltak eller naturinngrep som omfattes av bestemmelsen utover snøoverbygg og snøskjermer. Omsøkte reinsdyrgjerde dekkes av ordlyden og direktoratet legger til grunn at bestemmelsen kommer til anvendelse. Selv om det foreligger hjemmel for tiltaket er det opp til forvaltningsmyndigheten å avgjøre om det skal gis dispensasjon eller ikke.

Norges Jeger- og Fiskerforbund Nordland hevder de ikke er hørt og har fått uttalt seg i saken, nasjonalparkstyret svarer at saken ikke har vært sendt på høring, det er utkastet til revidering av vernet på Saltfjellet som har vært på høring.

Det fremgår av forvaltningsloven § 17 at forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Kravet til grundighet i utredningsplikten vil variere etter sakens karakter. En omfattende utredningsplikt vil medføre at saksbehandlingen tar for lang tid. Det foreligger ingen plikt å sende enkeltsaker til uttalelse eller på høring før vedtak fattes, men at parter og andre med særlig interesse i saken blir orientert om og kan gi innspill til saken, kan være en av flere måte å få saken opplyst på. At saken ikke har vært forelagt Norges Jeger- og Fiskerforbund er etter vår vurdering ikke en saksbehandlingsfeil, jf. forvaltningsloven § 17 jf. § 41.

Det aktuelle gjerdet er 6,3 km langt, tosidig, og skal bestå av stål- eller trestolper med en avstand på ca. 2,5 til 3,5 meter mellom stolpene. Undertråd på gjerdet vil være ca. 20-25 cm over bakken. Gjerder av dette format og størrelse preger vanligvis de landskap de plasseres i. I dette tilfellet vil gjerdet gå langs jernbanelinjen, altså i et område som allerede er preget av inngrep. Videre ble det under verneplanprosessen gitt åpning for at det kan gis dispensasjon for inngrep som har betydning for driften av jernbanen så som snøskjermer og snøoverbygg.

Forvaltningsmyndigheten mener å ha god kunnskap om biologisk mangfold i området, jf. naturmangfoldloven § 8. De har også erfaringer med reingjerdet på strekningen Semska-Sørelva som viser at det kan forekomme påflyvninger av fugl (blant annet 10-14 liryper pr år). For å redusere/forhindre slike påflyvninger er det i medhold av naturmangfoldloven § 9 satt vilkår om visse forebyggende tiltak, blant annet at det skal monteres fugleavvisere som beskrevet i søknad. Effekten skal vurderes årlig og rapporteres til forvaltningsmyndigheten som skal evaluere tiltaket. Det er også gjort observasjoner av gaupe i området. Det er satt krav om at gjerdet skal utformes med en høyde/undertråd som gjør at store og mellomstore pattedyr skal kunne passere uhindret.

Langs jernbanen er det allerede mange inngrep, men reingjerdet medfører ikke at den samla belastningen på området blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10. De mange inngrepene som allerede eksisterer gjør at reingjerdet ikke påvirker eller endrer landskapet på samme måte som det ville ha gjort om det hadde vært plassert i et landskap uten inngrep.

Miljødirektoratet mener det er mange betenkeligheter med å plassere et så omfattende inngrep i landskapsvernområdet, men mener at tillatelsen kan forsvares da det er åpnet for denne type større inngrep i forbindelse med jernbanedrift i verneplanprosessen, jf. verneforskriften VI pkt. 6. Videre er det allerede flere større inngrep i området, slik at gjerdet ikke vil prege landskapet på samme måte som hvis det hadde bitt oppført i et inngrepsfritt område. Gjerdet vil kunne medføre påflygninger av fugl, men dette søkes redusert ved å montere fugleavvisere på gjerdet. Gjerdet vil kunne fungere som et stengsel for ferdselen til vilt, men samtidig vil det kunne redusere antall påkjørsel av både rein, husdyr og ville dyr.

På bakgrunn av ovennevnte fattet følgende

Vedtak:

Miljødirektoratet opprettholder Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 3. mars 2016 hvor Jernbaneverket gis tillatelse til oppføring av reinsdyrgjerde på strekningen Lønsdal stasjon – Kjemåforsen. Klagen er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Saltdal kommune	Kirkegt.23	8250	ROGNAN
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA

Møtereferat

Sak: Tiltaksplan for nasjonalparker Gildeskål og Meløy

Tid:	Mandag 21.11.2016 kl. 9.30 – 11.25
Sted:	Statens Hus, Bodø
Deltakere:	Siv Mossleth, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre Jan N. Nilsen, Statskog Salten Lisbeth Selstad Amundsen, Meløy Kommune Petter J. Pedersen, Gildeskål kommune Frode Ketil Pettersen, Nordland fylkeskommune Steinar Skaar, Nasjonale turistveier Ann Elisabeth Szell, Bodø og omegn turistforening Ronny Skansen, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre Espen Maruhn, Meløy utvikling Petter Kjærnes, Gildeskål kommune
Forfall:	Lars Petter Kaski, Statens vegvesen
Referent:	Petter Kjærnes

Styringsgruppen gir sin tilslutning til Tiltaksplan nasjonalparker Gildeskål og Meløy med følgende merknader.

1. I prosjektmål innarbeides: Bidra til økt verdiskapning med særlig fokus på reiseliv og folkehelse.
2. Tilbakemelding fra Statens vegvesen v/ Lars Petter Kaski ble referert. Styringsgruppen registrerer den positive tilbakemeldingen, men understreker at innfallsportene må få en helhetlig utforming som ivaretar partenes hensyn og behov.
3. Ansvar for organisering av arbeidet med plan for utforming av områdene for innfallsporter flyttes fra Nasjonale turistveier til prosjektleder. (Dette påvirker ikke budsjett.)
4. I prosjektbudsjettet innarbeides timebruk hos alle prosjektpartene.
5. Programmering av jobben med utforming av områdene for innfallsporter bør start raskt, Petter Kjærnes og Steinar Skaar tar initiativ til møte med Miljødirektoratet.
6. Under tiltak tas inn:
   - Informasjon på Polarsirkelsenteret.
   - Informasjon ved inngangene til nasjonalparkene om jakt og fiskemuligheter.
7. Nordland fylkeskommune og Statens vegvesen oppfordres til å involvere prosjektleder i arbeidet med utforming skiltplan for nasjonalparker ved Fv17, herunder vurderinger mht til brune skilt.
8. Meløy og Gildeskål kommuner understreker at deres informasjonsbehov ved innfallsportene ikke vil være stort, og at den i hovedsak vil være knyttet til opplevelser og turmuligheter. Men informasjonen bør også vise til hvor man finner annen informasjon for turister (eks. spisesteder og overnatting).
9. Gildeskål kommune ønsker at det er informasjon om Nasjonale turistveier også ved innfallsport i Sundsfjord.

Referat fra rådgivende utvalg

29. november 2016

Tilstede:
Jan Nilsen – Statskog
Gisle Sæterhaug – FNF
Erling Solvang – FNF
Ketil Christoffersen – Bondelaget
Geir Jostein Sandmo – Bondelaget
Jan Ole Øverland – Bonde og småbrukarlaget
Kari Nystad-Rusaanes – Nordland nasjonalparksenter
Inge Ingvaldsen – sekretariat Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Ronny Skansen - sekretariat Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Gunnar Rofstad - sekretariat Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Valg av leder

Erling Solvang savnet en prosess i forkant av møtet der en valgkomite hadde gjort et forarbeid med å innstille på ny leder. Jan Nilsen orienterte om hva han hadde gjort som leder og hva en slik lederrolle innebærer. Sekretariatet skriver sak til Midtre Nordland nasjonalparkstyre der styret bes om at utvalget skal ha nestleder og valgkomite.

Erling Solvang foreslo seg selv som leder i rådgivende utvalg – enstemmig vedtatt

Besøksstrategi

Inge Ingvaldsen orienterte kort om nasjonalparkstyret og deres arbeid med utarbeidelse av besøksstrategi, til de nye medlemmene i Rådgivende Utvalg. RU ber styret ta opp med Nordland fylkeskommune om å lage en regional plan for besøksstrategi for nasjonalparkene i Midtre Nordland. RU ber også om at spørsmålet om seriekobling av nasjonalparkene som en del av Laponia verdensarv blir vurdert i forbindelse med strategisk besøksplan.

Tiltak i verneområder

Inge Ingvaldsen orienterte om de prosjektene som har blitt gjennomført i 2016. Videre ble rådgivende utvalg oppfordret til å komme med innspill til prosjekter for 2017 i forkant av neste RU-møte.

Skiltplan for Sjunkhatten nasjonalpark/ Dávga suoddjimpárkka 2016

BOT sine nye turskilt i Skauskardet

STATSKOG
Fjelltjenesten

Innhold

2 Innledning 3

3 Skiltplan for de mest brukte stiene i Sjunkhatten 4

3.1 Ryvatnet – Trolltindvatnet (Kjerringøy) 7

3.2 Skau – Skautuva/Steigtind 8

3.3 Vatnlia – Steigtind/Erlingbu/Heia 12

3.4 Heia – Erlingbu/Bostoliskardet/Hopen 16

3.5 Hopen skistadion – Erlingbu/Heia 17

3.6 Nordlivatnet – Finnkonnakken 19

3.7 Heggmoen – Sørfjorden/Langnesbu (Bodø JFF) 22

3.8 Heggmoen – Heggmotind 26

3.9 Heggmoen – Heggmovatnet/Blombakkfjellet/Mjønestindan 27

3.10 Svarttjønnmyra (Nordvika) - Kvalhornet 29

3.11 Bringslimark – Singelhola og Drogvatnet 31

3.12 Hola - Sørskardvatnet 34

3.13 Hola – Midtiskardet/Vakkertoppen og Nordskardet 35

3.14 Skiltplan fra Hola og Fridalen 38

3.15 Røsvik – Kinesknubben/Sætervatnet/Fridalen/VHSS 45

3.16 Røsvikdalen – Sætervatnet/Fridalen 49

4 Oppsummering og forslag til gjennomføring av videre skilting. 51

2 Innledning

Statskog Fjelltjenesten fikk for 2016 et oppdrag fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre å lage en skiltplan for de mest brukte stiene og turmålene i Sjunkhatten nasjonalpark. Formålet var å lage en helhetlig plan med oversikt over eksisterende skilting og mangel på skilting, og legge til rette for utskiftning av vegvisningsskilt til nasjonal standard. Nasjonal standard vil si skilt som følger merkehåndboka for skilting, dvs. aluminiumsskilt med grønn folie, piktogram og avstand til turmålene.

Det er mange ulike aktører som skilter stier og skiløyper i Sjunkhatten nasjonalpark. Bodø og omegn turistforening (BOT) har gjort og gjør en kjempejobb med å skilte og tilrettelegge stier for ferdsel. De skifter i år ut gamle treskilt med skilt etter nasjonal standard. Det er likevel plasser som jeg mener bør skiltes i tillegg til de som BOT har satt opp for at skiltingen skal være helhetlig og følge den nasjonale standarden. Bruk av treskilt og andre typer skilt bør nå avvikles.

I tillegg til BOT har Øvre Valnesfjord grunneierlag og Valnesfjord Helsesportsenter (VHSS) i lag med Fauske kommune laget en skiltplan for innfallsportene i Hola og Fridalen. De er nå i ferd med å sette opp skiltene. Fra før av har også Sørfold kommune satt opp skilt etter nasjonal standard fra Røsvik.

Vårt utgangspunkt for skilting i Sjunkhatten nasjonalpark er at skiltingen skal være på et minimumsnivå. Det legges for eksempel ikke opp til å skilte når turmålet (fjelltoppen, vannet m.m.) er nådd. Det bør likevel ikke skiltes mindre enn at turgåere/skigåere lett finner frem. En bedre skilting vil også kanalisere ferdselen bedre, og man vil unngå mange ulike stier inn til turmålet noe som vil redusere slitasjen på vegetasjonen i nasjonalparken. Forhåpentligvis vil også skiltingen i økt grad stimulere folk til å komme seg oftere ut på tur og inn i nasjonalparken.

Selv om det nå legges opp til å sette opp alle skilt etter nasjonal standard, vil det være ulike logoer på skiltene. Logoene vil vise hvem som er tilrettelegger og hvem som har ansvar for vedlikehold av skiltene.

I tillegg til behov for vegvisningsskilt er det foreslått ulike tiltak for å redusere slitasje som følge av stor ferdsel på de ulike stiene i nasjonalparken; utlegging av klopper, varding m.m.

Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune
Fauske 29.11.2016

3 Skiltplan for de mest brukte stiene i Sjunkhatten

Utgangspunktet for denne skiltplanen har vært å se på de mest brukte stiene/ skiløypene som går inn i Sjunkhatten nasjonalpark. Ved parkering og start på alle de beskrevne stiene/skiløypene er det oppført en verneplakat med informasjon om nasjonalparken. Totalt er det satt opp 18 verneplakater ved de viktigste innfallsportene til Sjunkhatten nasjonalpark i Bodø, Fauske og Sørfold kommuner, se tabell nedenfor:

Nr	Sted for verneplakat	Kommune
1	Tårnvik	Bodø
2	Kjerringøy gamle handelssenter	Bodø
3	Øyjord, Kjerringøy	Bodø
4	Tverrbakkan/Ryevatnet, Kjerringøy	Bodø
5	Svartvatnet/Nordlivatnet	Bodø
6	Heia, ved gammel parkering	Bodø
7	Arlia	Bodø
8	Hopen skistadion	Bodø
9	Vatnlia – hovedinnfallsport	Bodø
10	Heggmoen , ved skytefelt	Bodø
11	Heggmoen, ved kraftstasjon	Bodø
12	Svartmyrtjønna, sti til Kvalhornet	Fauske
13	Bringslimark	Fauske
14	Hola	Fauske
15	Fridalen – hovedinnfallsport	Fauske
16	Storbakken, Røsvik	Sørfold
17	Røsvik kirkegård	Sørfold
18	Røsvik havn	Sørfold

Bilde 1. Vernetavle i Hola, Valnesfjord.

Skiltplanen tar for seg hver trasé for seg, med forslag til vegvisningsskilt til man kommer frem til målet. Det er mange flere stier i Sjunkhatten nasjonalpark enn det som denne skiltplanen tar for seg. Det har imidlertid vært et bevisst valg fra oppsynet og forvalterne sin side å kanalisere ferdselen med å skilte kun de mest brukte stiene/skiløypene. Dette for å redusere slitasjen på stier og vegetasjonen i nasjonalparken.

Kart. Oversiktskart over stier/skiløyper som denne skiltplanen tar for seg.

Det forutsettes at Merkehåndboka følges ved utforming og oppsetting av vegvisningsskilt: http://www.merkehandboka.no/. Det foreslås videre at det skiltes uten gradering, dvs at piktogram er svarte, og ikke har gradering med hvor krevende turen er (grønn, blå og rød piktogrammer).

Ulike piktogrammer som kan brukes i følge merkehåndboka.

For de stiene der det pr i dag ikke er noen aktører som skilter, må man enten gå i dialog med de aktørene som allerede har skiltet i Sjunkhatten om å ta ansvar for flere stier eller så må forvaltningen selv sette opp vegvisningsskilt for disse stiene. Forvaltningen/oppsynet vil da ha ansvaret for vedlikehold av skiltene.

Dersom forvaltningen selv går for å sette opp vegvisningsskilt så kan skiltene være merket med den nye logoen til verneområdene. Dette er blant annet gjort i Rago nasjonalpark i år. Se bilde under.

Bilde. Nye vegvisningsskilt i Rago etter nasjonal standard og med den nye logoen til verneområder.

3.1 Ryvatnet – Trolltindvatnet (Kjerringøy)

Ryvatnet – Trolltindvatnet	**Bodø kommune**
Start	Parkering ved Ryvatnet/Tverrbakkan
Turens lengde en vei	Trolltindvatnet 2,0 km
Piktogram	Vandring og fiske
Behov for tiltak	Mangler skilting etter nasjonal standard
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Trolig ganske liten, men stien er i jevnlig bruk.
Kommentarer	Tørr og fin sti for det meste. Noe gjørmete i det bratteste partiet opp

Kart 1. Sti fra etablert parkeringsplass ved Ryvatnet til Trolltindvatnet, med behov for vegvisningsskilt markert med rød firkant.

Skilt 1:

Ved etablert parkeringsplass. Forslag til nytt skilt:

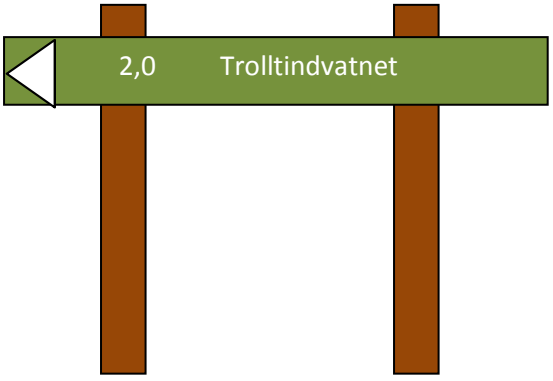

3.2 Skau – Skautuva/Steigtind

Skau – Skautuva/Steigtind	Bodø kommune
Start	P-plass ved grendehuset på Skaug
Turens lengde en vei	a) Skautuva: 4,2 km b) Steigtind: 6 km
Piktogram	Vandring
Behov for tiltak	Flere vegvisningsskilt, rydding av skog første stykke fra Skaug grendehus.
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening
Omfang av ferdsel	Svært stor trafikk. Trolig høyere trafikk enn til Finnkonakken (Over 10 000 passeringer i barmarkssesongen).
Kommentarer	Stien er blitt vanskeligere å finne etter bygging av ny vei og ny vanntank, og det foreslås flere vegvisningsskilt fra Skau grendehus. Stien er tilrettelagt med klopper over våte parti fra Skau grendehus, men er behov for rydding av skog langs stien. Tørr og fin sti fra og med oppstigningen ved vanntanken. En del løs stein i det siste bratte partiet til toppen, men ikke behov for tiltak her foreløpig.

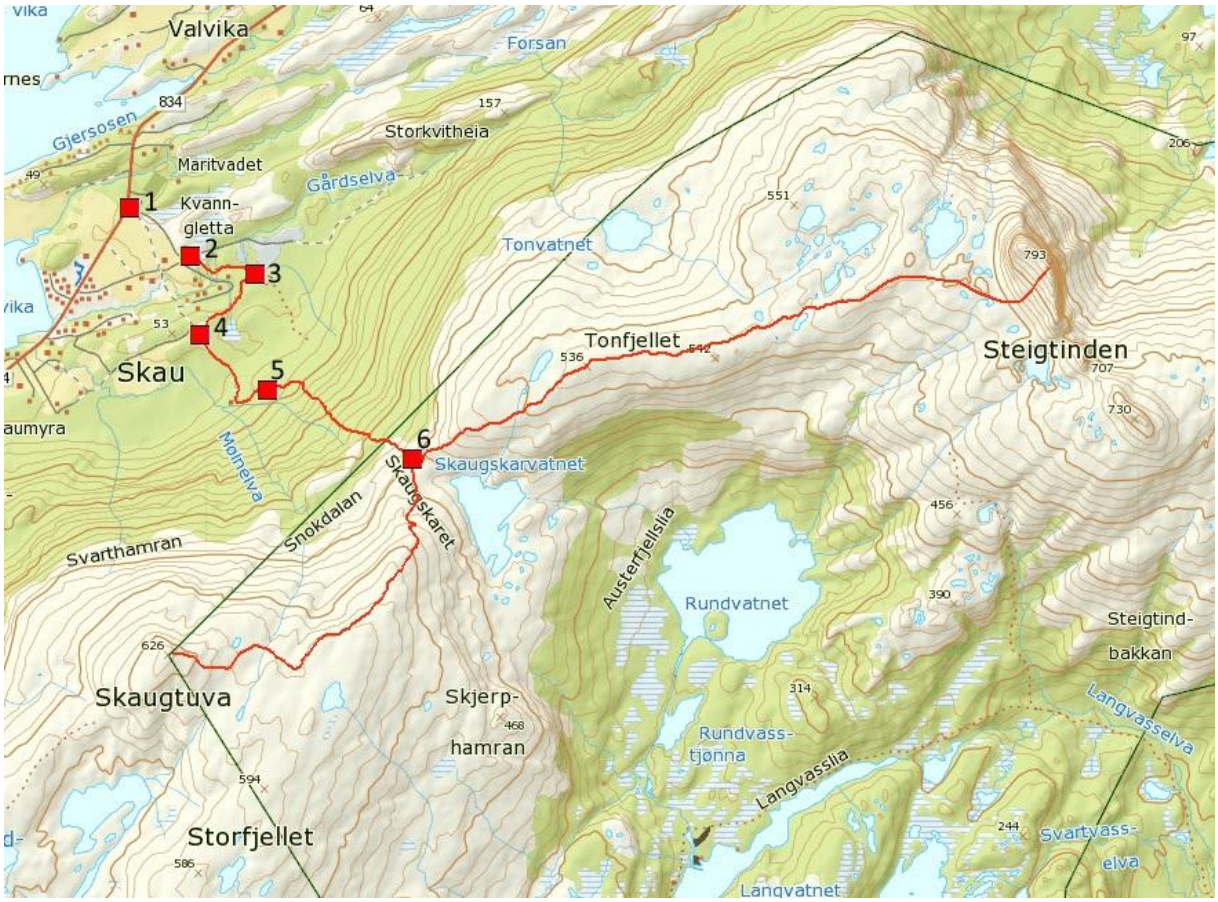

Kart 2. Sti fra Skau til Steigtind/Skautuva. Røde firkanter er forslag til vegvisningsskilt.

Skilt 1:

Nytt vegvisningsskilt er på plass ved hovedvegen (834).

Skilt 2:

Eldre treskilt ved parkering og start på sti.

Forslag til nytt skilt:

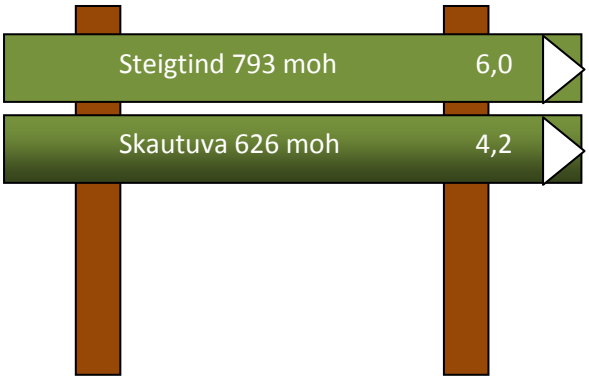

Skilt 3:

Eldre treskilt ved sandtak:

Forslag til nytt skilt:

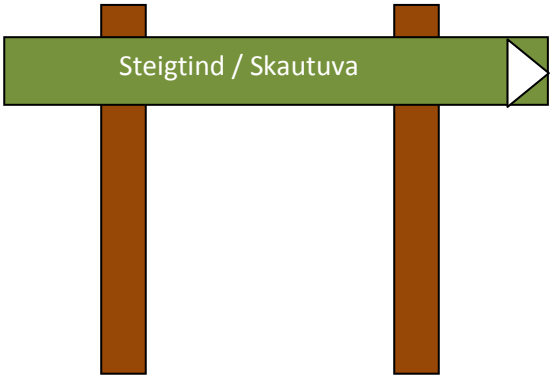

Skilt 4:

Behov for nytt skilt ved ny vei til vanntårn:

Forslag til nytt skilt:

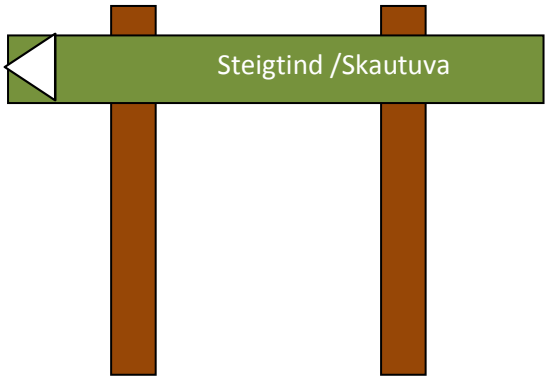

Skilt 5.

Ved vanntårnet mangler skilt.

Forslag til nytt skilt:

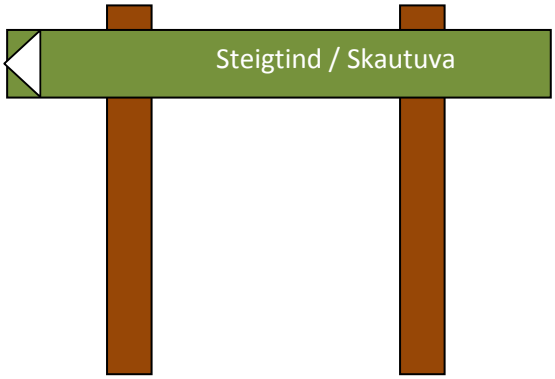

Skilt 6:

Skauskardet

Nytt skilt er på plass.

Kunne med fordel ha hatt gjenværende distanse til henholdsvis Skautuva og Steigtind her.

3.3 Vatnlia – Steigtind/Erlingbu/Heia

Vatnlia – Steigtind eller Erlingbu/Heia	Bodø kommune
Start	P-plass ved Vatnet gård (hovedinnfallsport Bodø)
Turens lengde en vei	a) Erlingbu via Langvatnet 7 km b) Steigtind: 6,5 km c) Heia 12 km
Piktogram	Vandring, hytte med servering
Behov for tiltak	Klopper bør vurderes der sti går over myr i Langvassdalen
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening
Omfang av ferdsel	En del trafikk, for det meste til Steigtind.
Kommentarer	Noe gjørmete sti over myrene i Langvassdalen fra Vatnlia leirskole. Klopper bør vurderes her. Stokkbru over Langvasselva er OK, men vedlikeholdsarbeid må påregnes på brua i snar framtid. Tørr og fin sti fra oppstigningen til Steigtind i Langvassdalen. Stien er delvis vardet over tregrensa og til toppen. Sti inn til Langvatnet er OK, unntatt stokkbru over bekken ved langvatnet som er ødelagt, og bør skiftes ut. Klopplegging på denne traseen kan også vurderes.

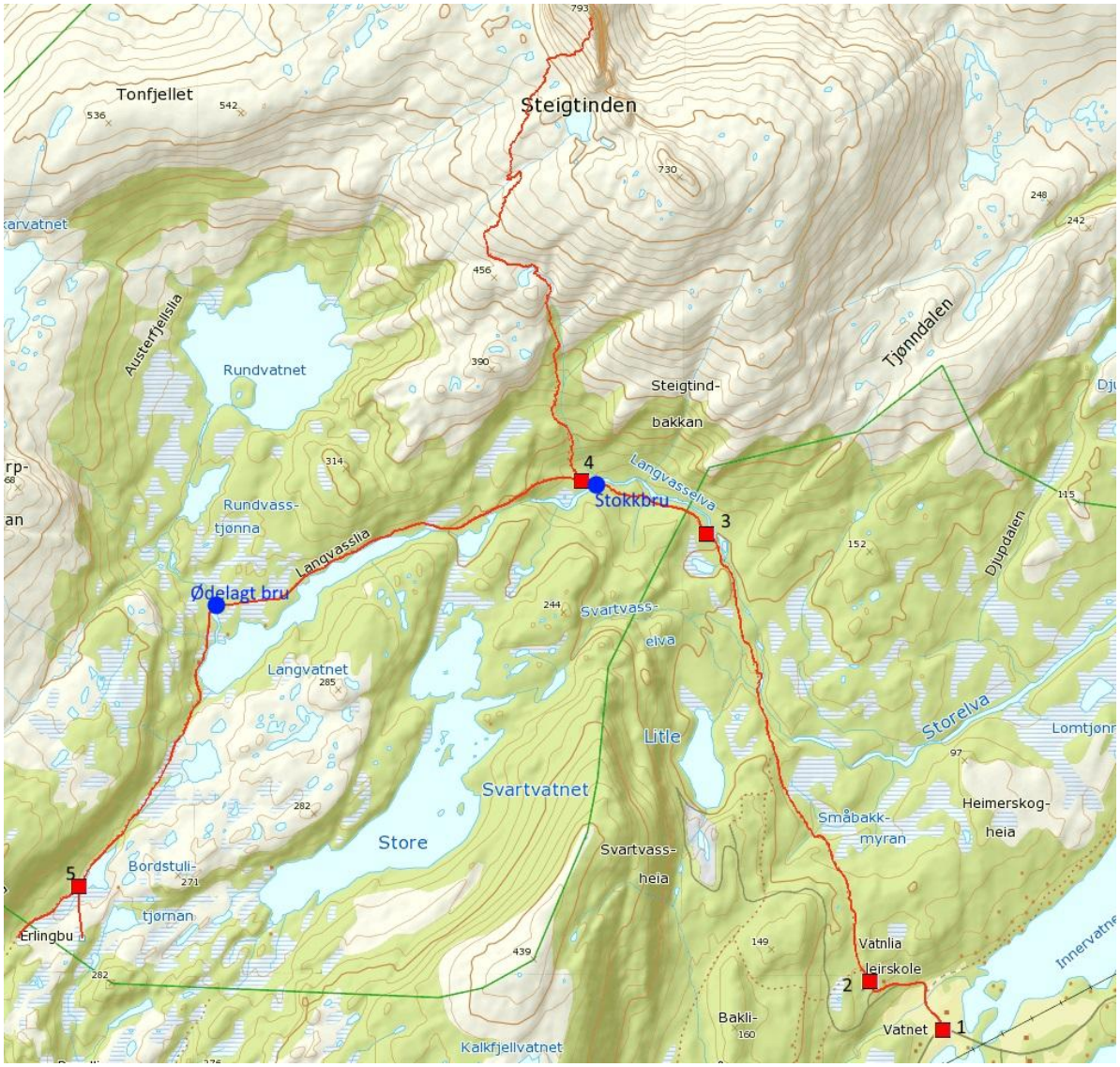

Kart 3. Stitrasé fra Vatnlia parkering til Steigtind og Langvatnet/Erlingbu/Heia. Røde firkanter er behov for vegvisningsskilt. Blå punkter er stokkbruer, herav ei ødelagt ved Langvatnet.

Behov for vegvisningsskilt:

Skilt 1:

Ved vegkrysset opp til Vatnlia evt. fra parkeringsplass som er hovedinnfallsport til parken i Bodø kommune.

Forslag til nye skilt:

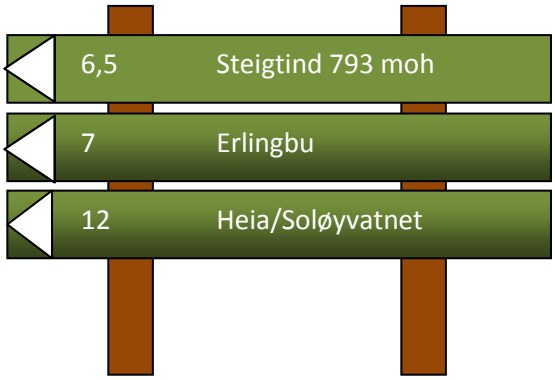

Hovedinnfallsport til Sjunkhatten i Bodø pr d.d:

Dette er valgt som hovedinnfallsport til Sjunkhatten i Bodø. Svært få, om noen parkerer her pr i dag når de skal ut på tur. Unntaket er om vinteren da enkelte parkerer her når de skal gå på ski over Vatnlia og til Sørfjorden. Plassen blir også brukt når det er forhold for å gå på skøyter på Vatnvatnet.

Bilde: Planlagt hovedinnfallsport til Sjunkhatten i Bodø.

Skilt 2:

Vatnlia leirskole. Der stien starter fra husene.

Forslag til nye skilt:

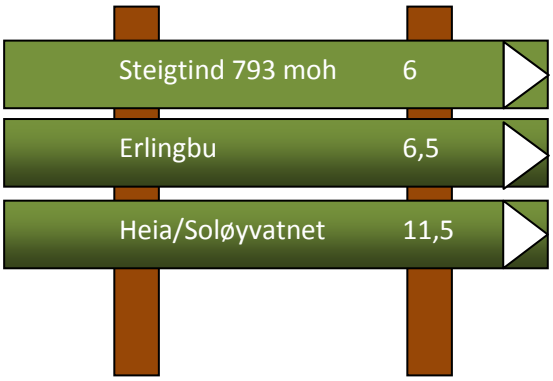

Skilt 3:

Langvasselva

Forslag til nye skilt:

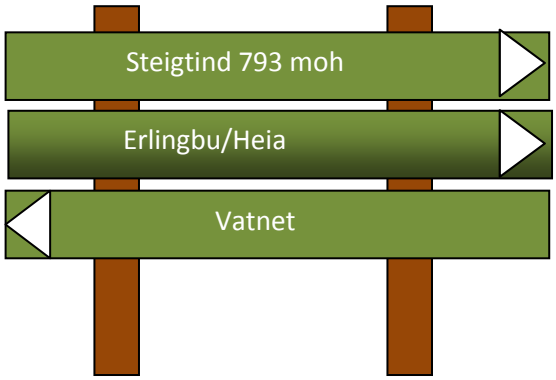

Skilt 4:

Ved Langvasselva etter stokkbrua:

Forslag til nye skilt:

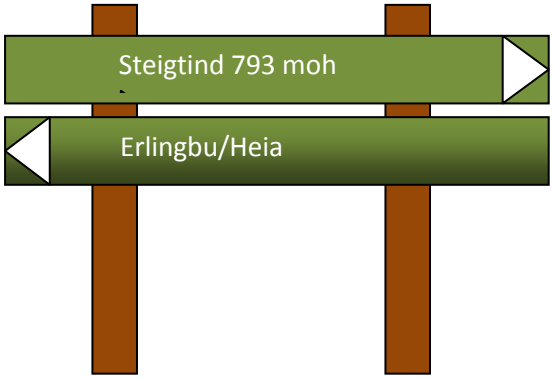

Skilt 5:

Ved Bostolitjønnan nedenfor Erlingbu.

Forslag til nye skilt:

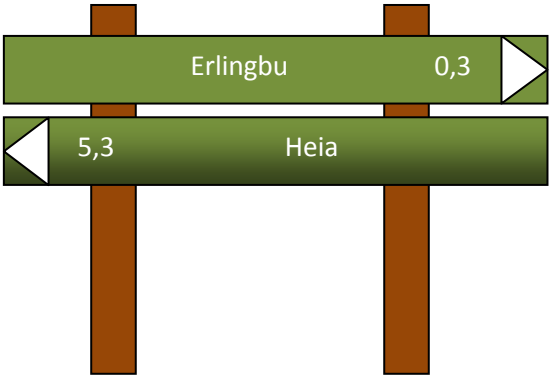

3.4 Heia – Erlingbu/Bostoliskardet/Hopen

Skiløypetrasé: Heia – Erlingbu/Vatnlia/Bordstuliskardet	Bodø kommune
Start	P-plass ved Heia
Turens lengde en vei	a) Erlingbu 5 km b) Rundløype via Bostoli 11 km c) Hopen 14,5 km
Piktogram	Skigåing, vandring, åpen hytte med servering.
Behov for tiltak	Skilt er allerede satt opp i henhold til nasjonal standard. Mangler ei vernetavle om Sjunkhatten nasjonalpark på den nye parkeringa på Heia. Klopper siste biten inn til Erlingbu er lagt høsten 2016. Klopper bør legges videre innover langs Langvatnet. Ny stokkbru over bekk ved Langvatnet må bygges, da den forrige er ødelagt og er tatt ned.
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening
Omfang av ferdsel	Liten ferdsel på barmark. Ferdselsteller som har stått før Erlingbu 01.06.16-09.11.16 har registrert 913 passeringer inn/ut. Svært stor trafikk om vinteren på ski.
Kommentarer	Har vært ganske så vått og gjørmete fra Furumoen – Erlingbu. Deler av dette stykket er nå klopplagt.

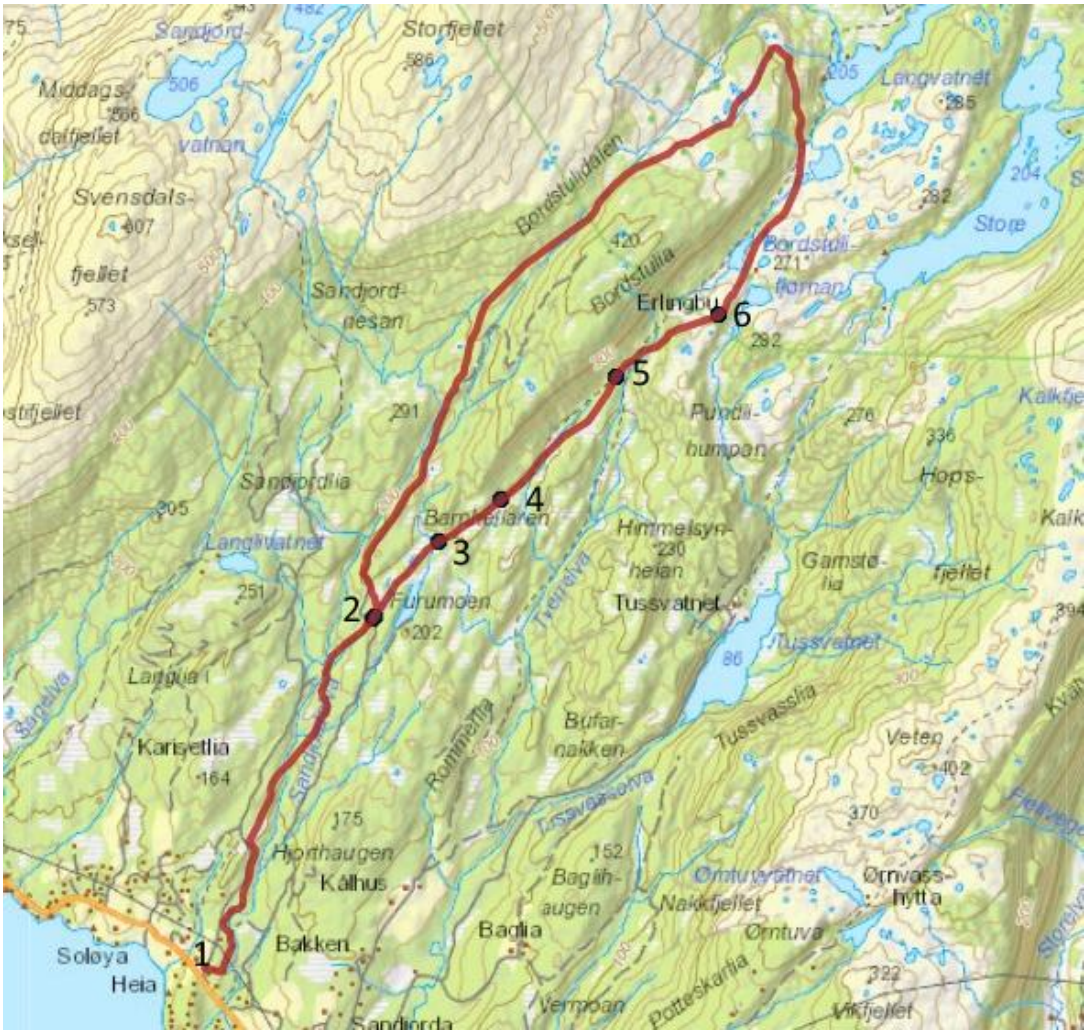

Kart 4. Trasé for skiløype/sti fra etablert parkering ved Heia til Erlingbu, og via Bostoliskaret tilbake til Furumoen og Heia.

BOT har i 2016 byttet ut alle treskilt langs denne traseen. Ingen behov for ytterligere skilt.

3.5 Hopen skistadion – Erlingbu/Heia

Skiløypetrasé . Hopen skistadion –Erlingbu/Heia	Bodø kommune
Start	P-plass ved Hopen skistadion
Turens lengde en vei	Erlingbu via Svartvatnet 9,5 km
Piktogram	Skigåing
Behov for tiltak	Mangler skilt fra parkering og videre innover langs lysløypa i Hopen
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening
Omfang av ferdsel	Stor ferdsel på ski om vinteren.
Kommentarer	Nye skilt er under oppsetting av BOT.

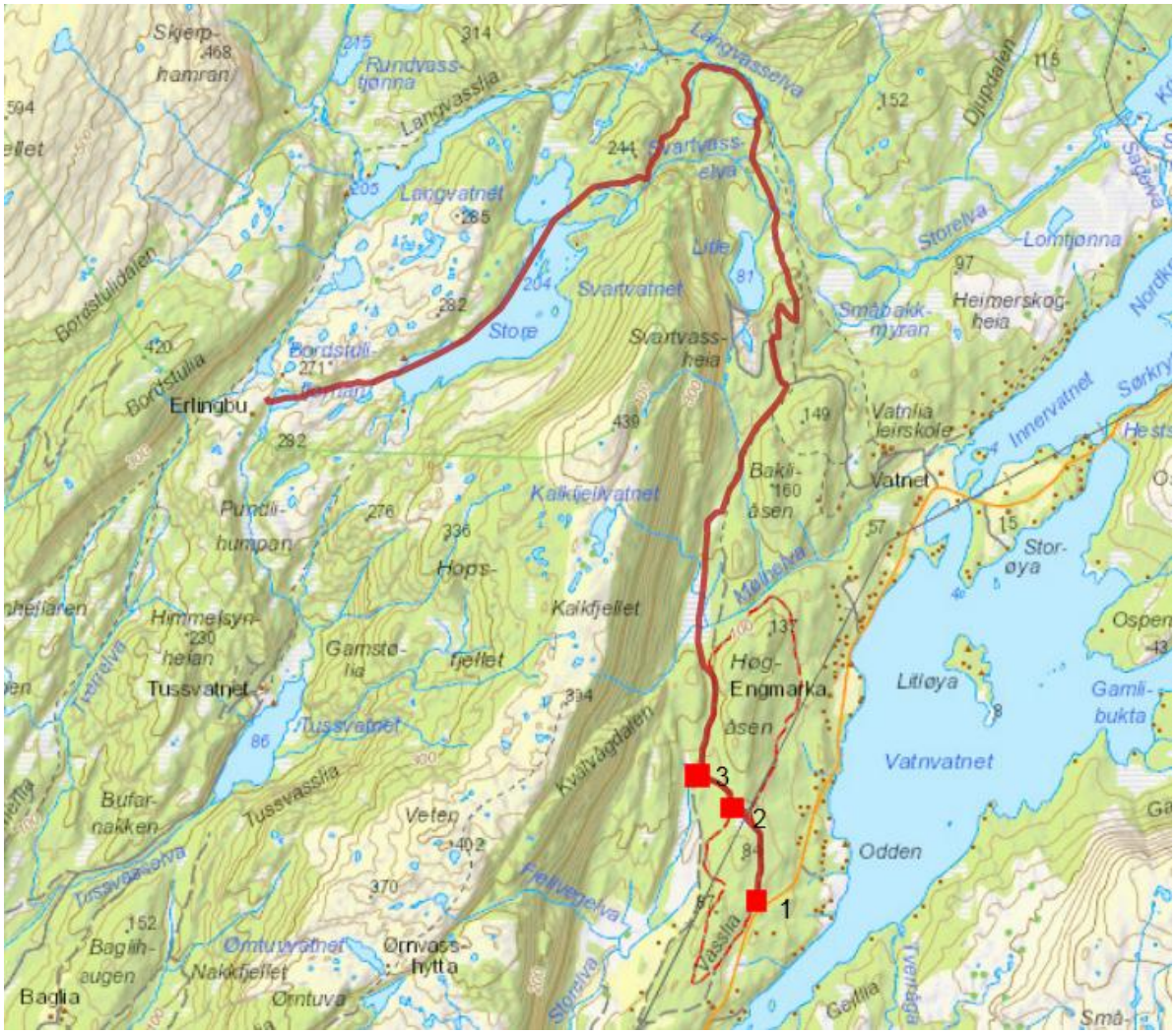

Kart 5. Kart med inntegnet trase for skiløypa fra skiarena i Hopen til Erlingbu, samt behov for ytterligere tre vegvisningsskilt (punkt 1, 2 og 3).

Forslag til vegvisningsskilt:

BOT – Bodø og omegn turistforening har i høst byttet ut tidligere treskilt med skilt etter nasjonal standard. Jeg mener imidlertid det er behov for ytterligere tre skilt, for å vise veg fra start ved parkering i Hopen og i skiløypa.

Skilt 1:

Ved skiarena i Hopen og starten på løypa. Her er det ingen skilt pr d.d.

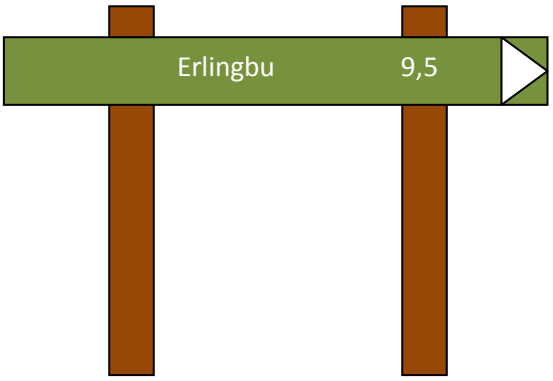

Skilt 2:

Ved første kryss i lysløypa. Må her ta til venstre opp mot gapahuk.

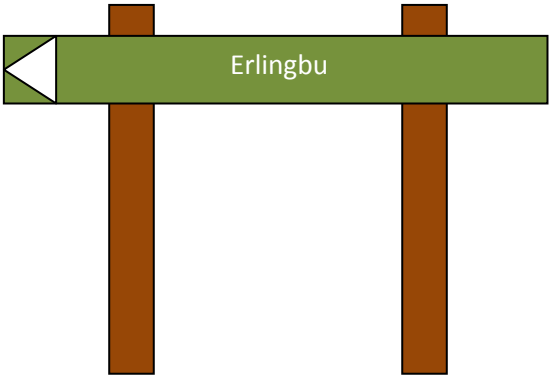

Skilt 3:

Rett ved gapahuk. Må ta til høyre i krysset i lysløypa.

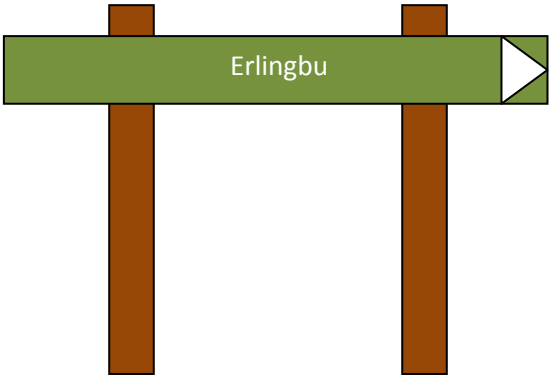

3.6 Nordlivatnet – Finnkonnakken

Nordlivatnet – Finnkonakken	**Bodø kommune**
Start	P-plass ved Nordlivatnet/Svartvatnet
Turens lengde en vei	a) Finnkonnakken 4,0 km
Piktogram	Vandring
Behov for tiltak	Mangler å bytte ut enkelte skilt i henhold til nasjonal standard.
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening
Omfang av ferdsel	Svært stor. Ferdselsteller fra 26. mai – 2. nov 2016 registrerte 10859 passeringer på teller. Lite trafikk på vinteren.
Kommentarer	Tørr og fin sti for det meste. Deler av stien er klopplagt ved Nordlivatnet, og ved Dyrlivatnet. Fortsatt en del gjørmete parti som ikke er klopplagt. Siste biten før toppen er det to stier opp. Med bedre merking kunne man ha unngått dette. Det er flere stier som går fra Festvåg, men foreslår at disse ikke skiltes for å kanalisere ferdselen til en sti.

Kart 6. Stitrasé fra parkering ved Nordlivatnet/Svartvatnet til Finnkonnakken.

Vegvisningsskilt:

Skilt 1. Ved parkering ved Nordlivatnet/Svartvatnet. Nytt vegvisningsskilt er på plass.

Skilt 2. Ved ny stitrase for å unngå gjennomgang ved hytte. Foreslår nytt skilt, jf. standard:

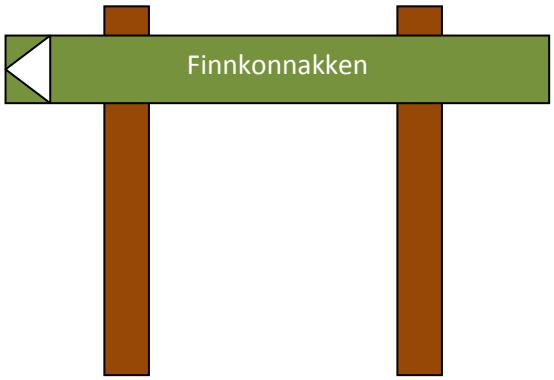

Skilt 3. Sør for Dyrlivatnet.

Foreslår nytt skilt jf. standard:

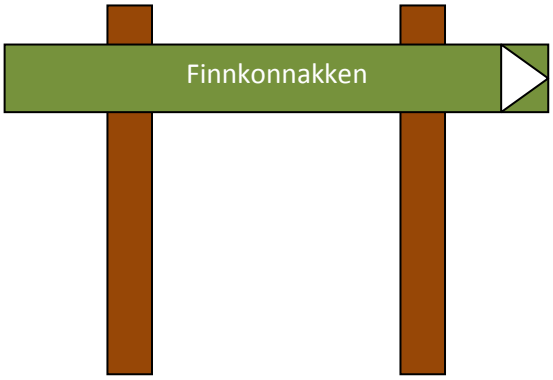

Finnkonnakken 518 moh.

3.7 Heggmoen – Sørfjorden/Langnesbu (Bodø JFF)

Heggmoen – Sørfjorden / Langnesbu (Bodø JFF)	**Bodø kommune**
Start	Parkering på toppen ved Heggmoen skytefelt og hundetreningsområde.
Turens lengde en vei	Sørfjorden/Langnesbu 3,6 km
Piktogram	Vandring og låst utleiehytte JFF
Behov for tiltak	Skilt mangler. Sti inn til vernegrensa t.o.m. Kristivatn er godt tilrettelagt med klopper, men mangler skilt. Behov for opprydding av tidligere klopper rett før vernegrensa, og nye klopper bør legges på våte parti inn til Sørfjorden.
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Stor trafikk i barmarksesongen, og en del ferdsel på ski over vatnan på ski og skøyter om vinteren.
Kommentarer	Godt etablert sti inn til hytter ved Kristivatn/Klubbvatn. Flere stier inn til Sørfjorden. Stien bør skiltes og klopplegges helt inn til Sørfjorden for å kanalisere ferdselen til en sti.

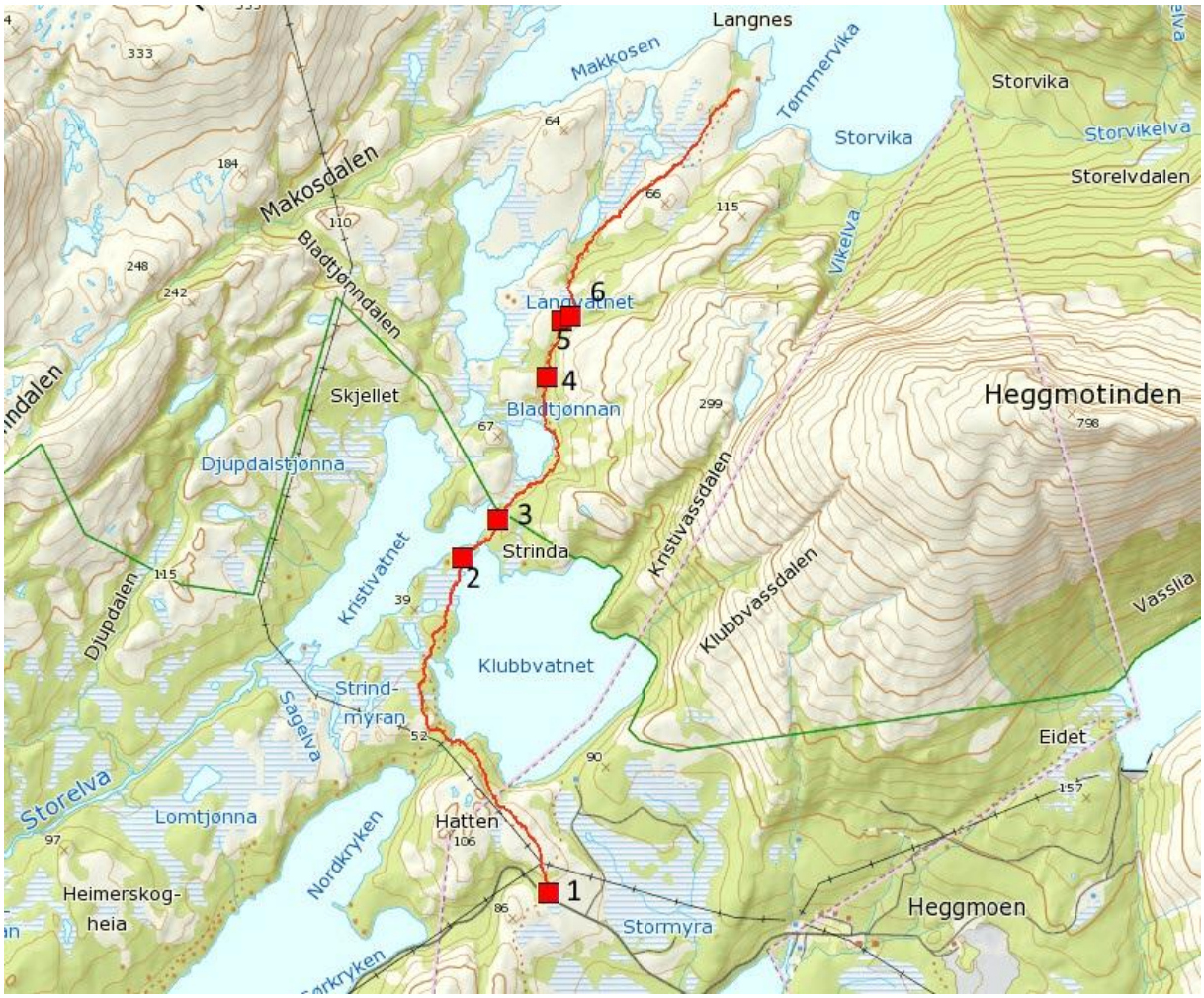

Kart 7. Sti inn til Sørfjorden/Langnesbu med behov for vegvisningsskilt.

Behov for vegvisningsskilt:

<u>Skilt</u> 1: Ved parkering på toppen av bakken, Heggmoen.

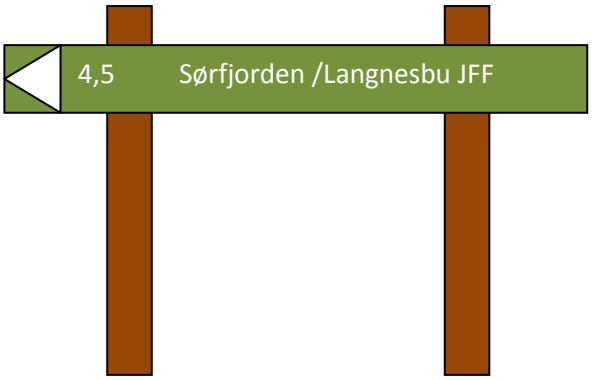

Skilt 2: Ved rødmalt hytte i nordenden av Klubbvatnet. Erstatte eksisterende treskilt.

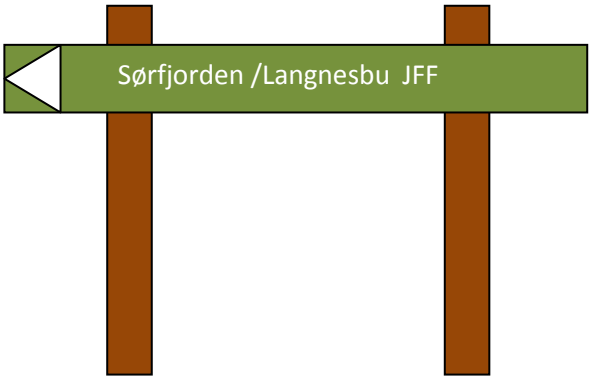

Skilt 3: Stikryss rett før vernegrensa.

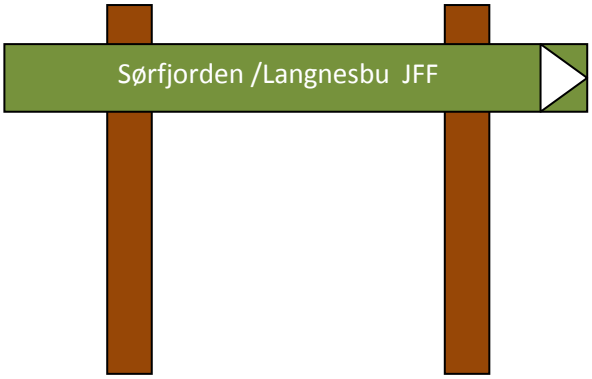

Skilt 4: Stikryss etter Bladtjønna

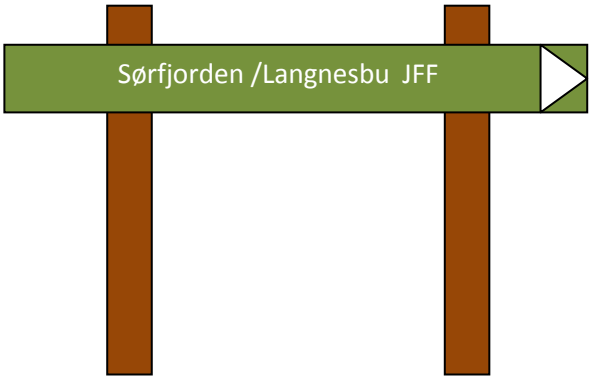

Skilt 5: Før myra, skilt/pil til høyre.

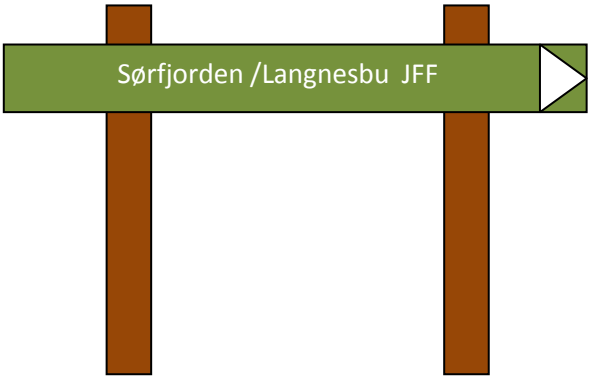

Skilt 6: Ta stien til venstre langs myra, hvor stien er tørrere.

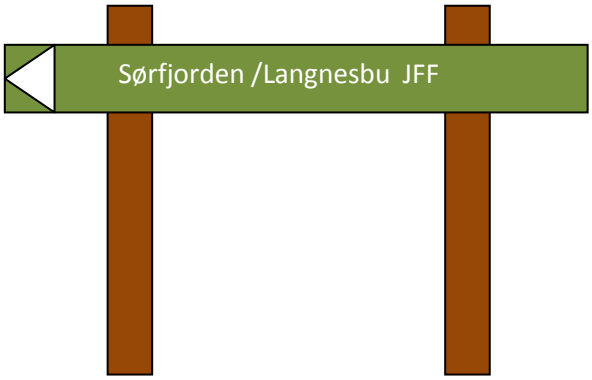

3.8 Heggmoen – Heggmotind

Heggmoen – Heggmotind	Bodø kommune
Start	Parkering i svingen før Heggmoen kraftstasjon
Turens lengde en vei	Heggmotind 3,6 km (798 moh)
Piktogram	Vandring
Behov for tiltak?	Skilt mangler helt. Flere stier opp til toppen innenfor vernegrensa. Sti bør merkes/vardes bedre for å kanalisere ferdselen til en sti.
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Svært stor trafikk i barmarksesongen.
Kommentarer	Tørr og fin sti for det meste. Finnes en alternativ sti fra Heggmoen skytefelt, men foreslår at denne ikke skiltes for å kanalisere ferdselen.

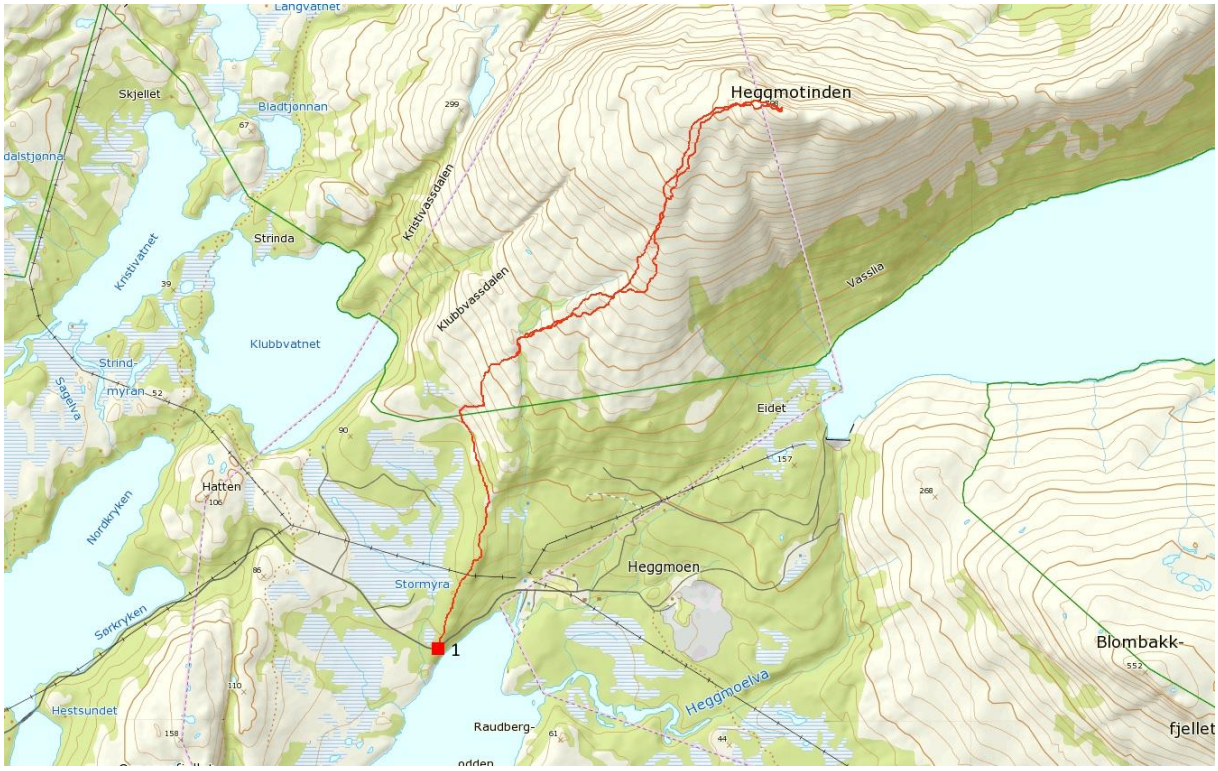

Kart 8. Sti opp til Heggmotind, og behov for et vegvisningsskilt ved starten på stien.

Skilt 1: Der stien starter i svingen før Heggmoen kraftstasjon.

Forslag til skilt:

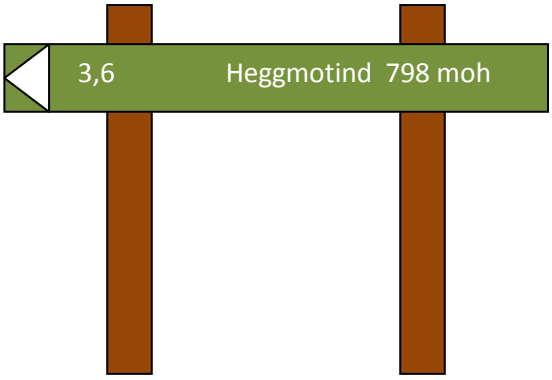

3.9 Heggmoen – Heggmovatnet/Blombakkfjellet/Mjønestindan

Heggmoen – Heggmovatnet/Blombakkfjell/Mjønestindan	**Bodø kommune**
Start	Parkering ved Heggmoen
Turens lengde en vei	a) Heggmovatnet 1,7 km b) Blombakkfjellet 3,7 km
Piktogram	Vandring
Behov for tiltak	Skilt mangler helt.
Eier av stitrasé	BOT - Bodø og omegn turistforening?
Omfang av ferdsel	Stor trafikk i barmarksesongen.
Kommentarer	Følg anleggsveien opp til Heggmodammen. Gå over dammen og følg sti opp til Blombakkfjellet. Tørr og fin sti. Man kan også gå til Mjønestindan ved å holde litt til venstre for Blombakkfjelllet.

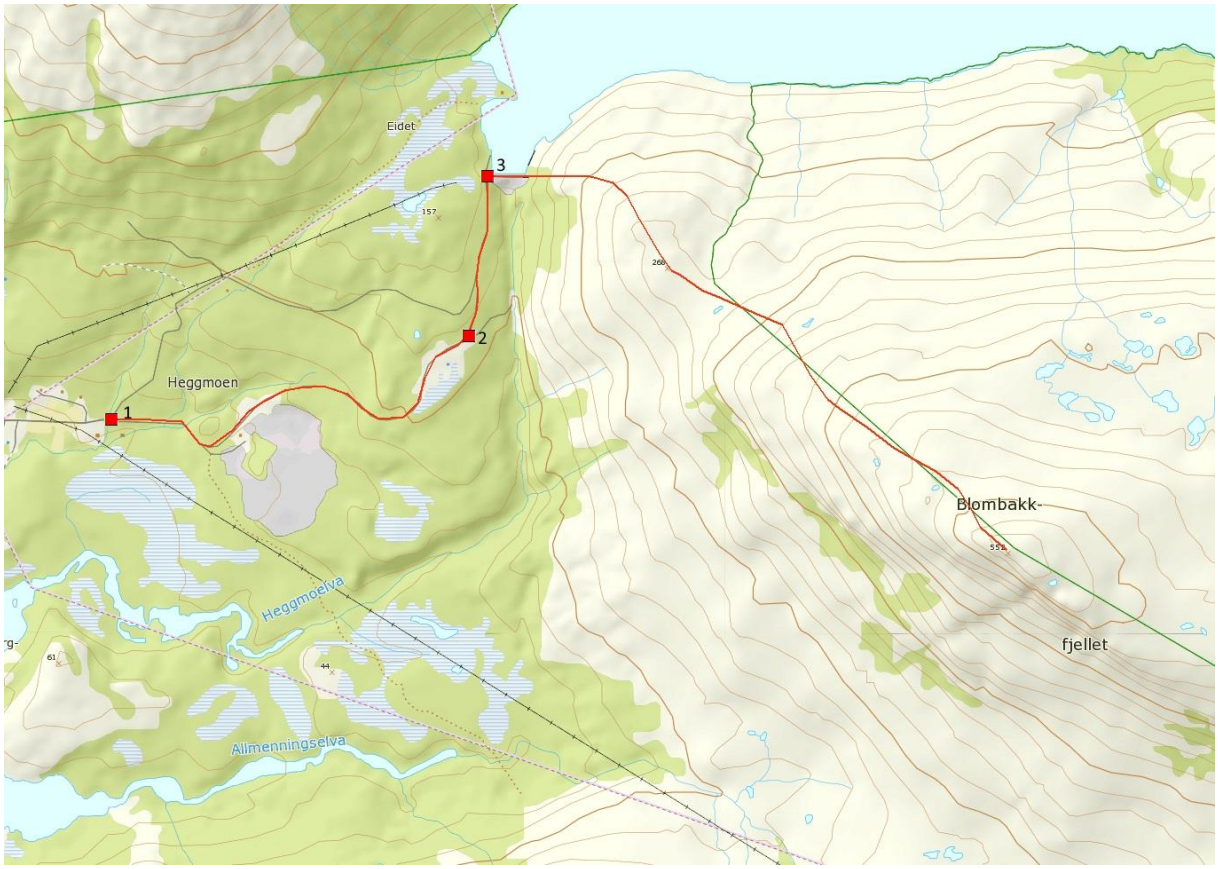

Kart 9. Ruta går langs vegen opp til Heggmovatnet, deretter sti opp til Blombakkfjellet.

Forslag til vegvisningsskilt:

Skilt 1:

Fra øverste parkeringsplass i Heggmoen, ved bommen.

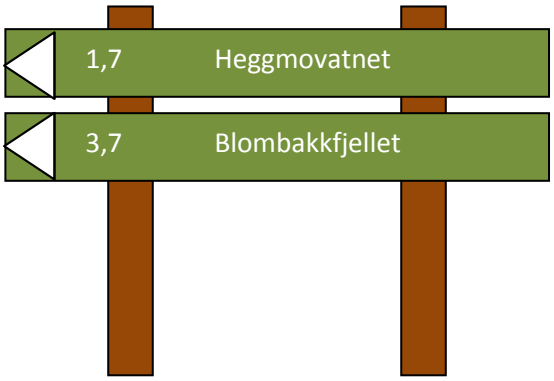

Skilt 2:

Ved vegkryss rett etter vannrenseanlegget i Heggmoen.

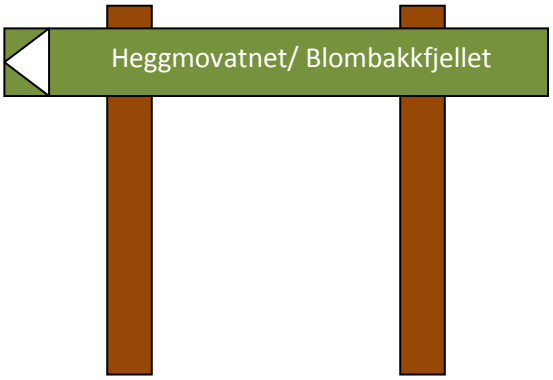

Skilt 3:

På Heggmodammen.

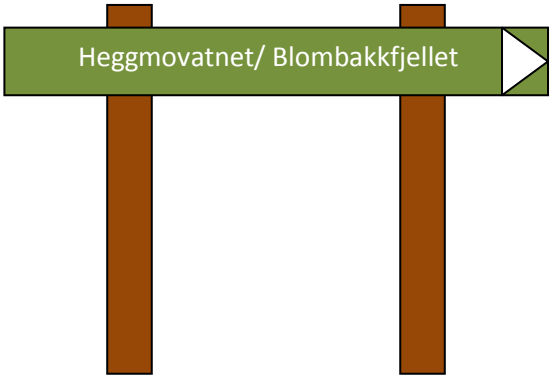

3.10 Svarttjønnmyra (Nordvika) - Kvalhornet

Svarttjønnmyra – Kvalhornet	Fauske kommune
Start	Parkering ved Svartjønna
Turens lengde en vei	Kvalhornet 4,5 km (962 moh)
Piktogram	Vandring og skigåing
Behov for tiltak	Mangler skilting etter nasjonal standard
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Lite ferdsel på barmark. Stor ferdsel på ski om vinteren
Kommentarer	Tørr og fin sti for det meste.

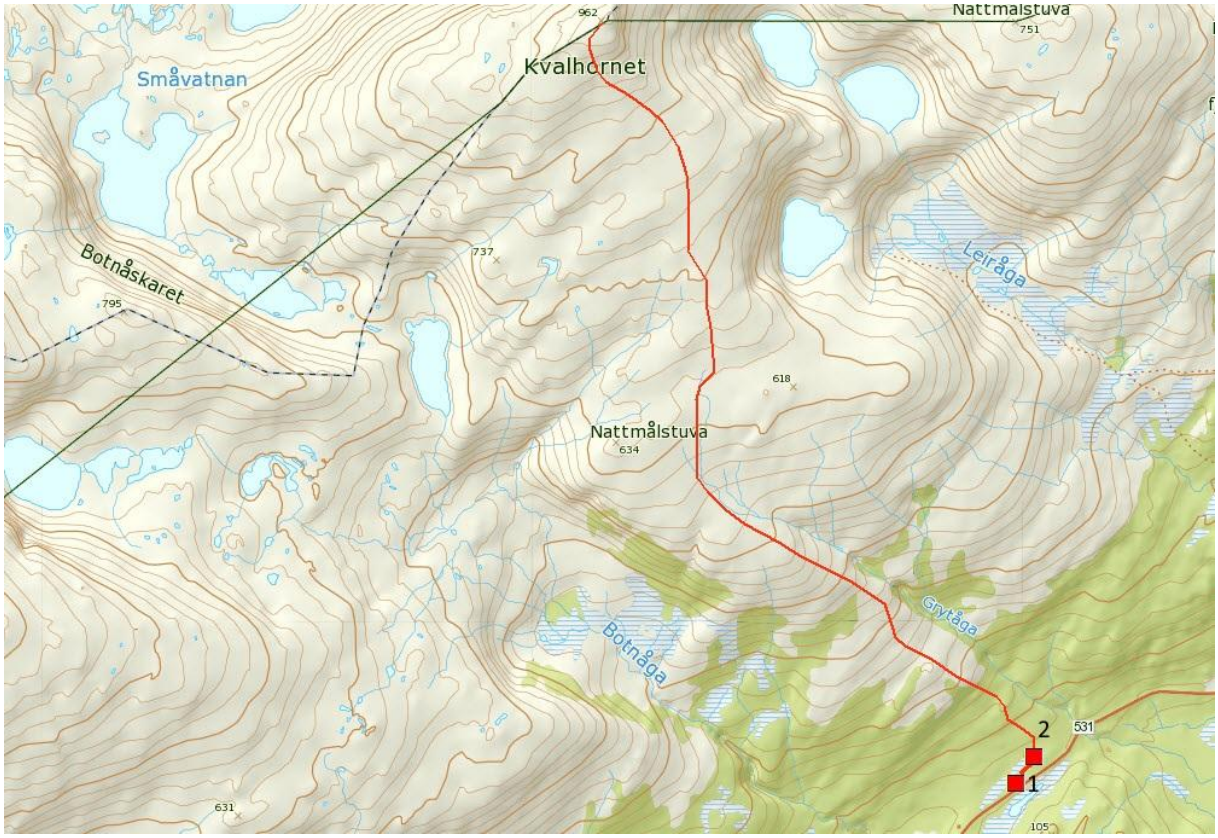

Kart 10. Inntegnet sti til Kvalhornet fra parkering ved Svarttjønnmyra, med behov for vegvisningsskilt ved start og på første myra.

Skilt 1: Ved parkering, Svartvassmyra, og ved siden av verneplakat.

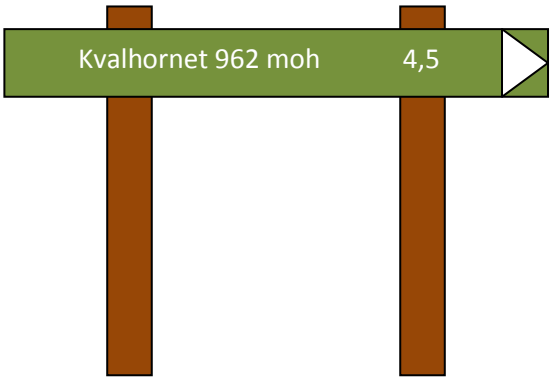

Skilt 2: Ved første myra (bytte ut eksisterende skilt):

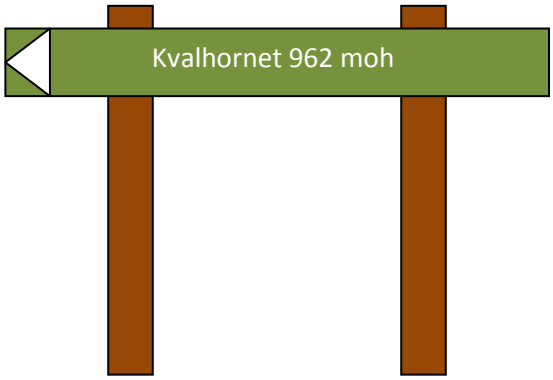

3.11 Bringslimark – Singelhola og Drogvatnet

Bringslimark – Singelhola og Drogvatnet	**Fauske kommune**
Start	Etablert parkeringsplass ved Bringslimark
Turens lengde en vei	a) Singelhola 2,0 km b) Drogvatnet 3,6 km
Piktogram	Vandring, grotte og fiske
Behov for tiltak?	Mangler skilting
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Noe ferdsel på barmark, liten ferdsel om vinteren unntatt noen turer til Singelhola.
Kommentarer	Tørr og fin sti for det meste, enkelte våte partier ovenfor Singelhola . Mange stier og det kan være vanskelig å finne frem til Singelhola for ukjente pr i dag uten skilting.

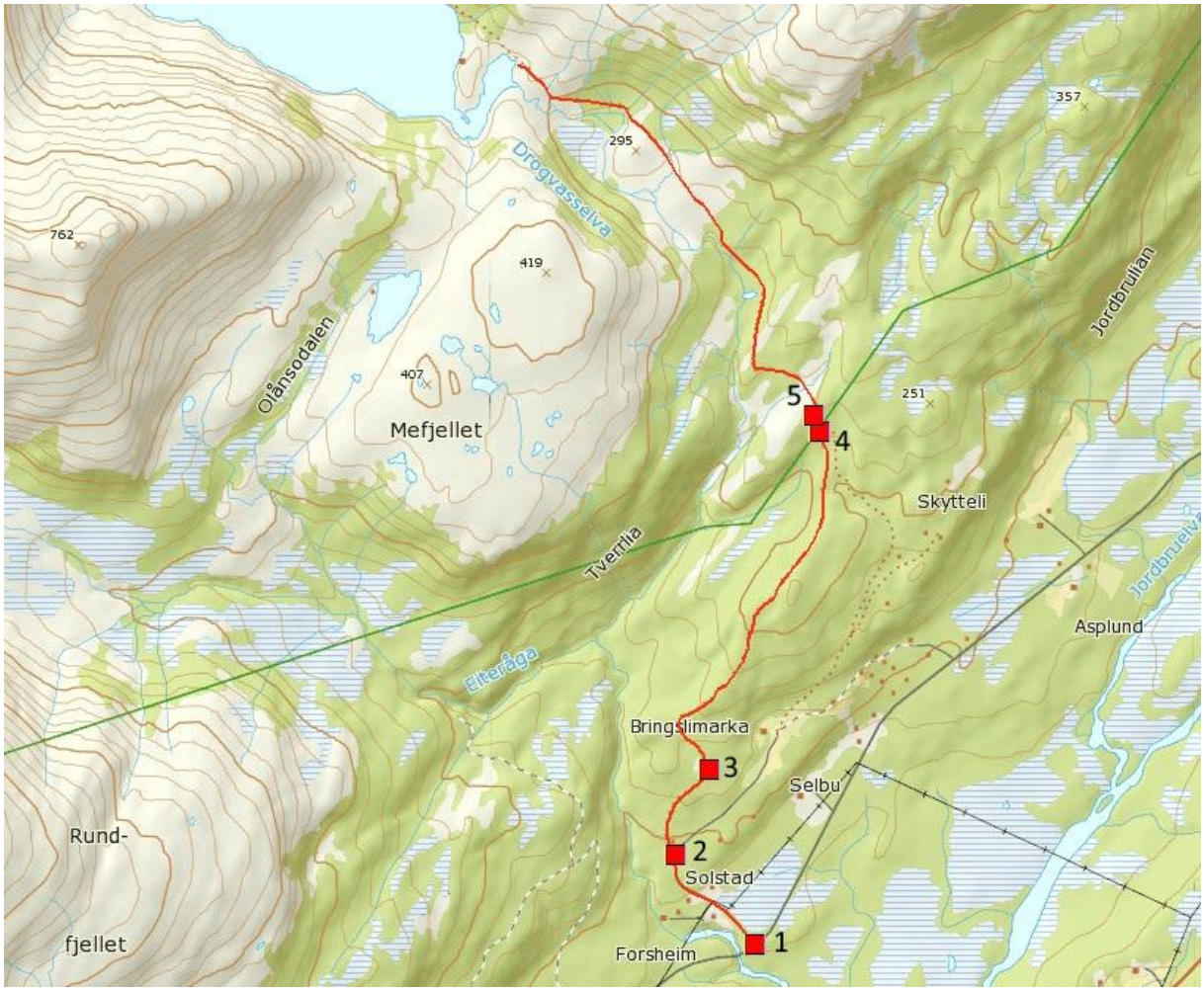

Kart 11. Sti til Singelhola og Drogvatnet fra etablert parkeringsplass ved Bringslimark. Behov for 5 vegvisningsskilt.

Behov for vegvisningsskilt:

Skilt 1: Ved etablert parkeringsplass i Bringslimark. Skilt bør stå slik at piler viser vei inn gårdsvegen til Solstad.

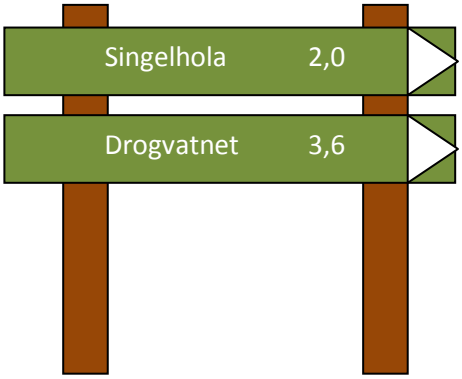

Skilt 2: Ved kryss på skogsveg. Pil/skilt til venstre her.

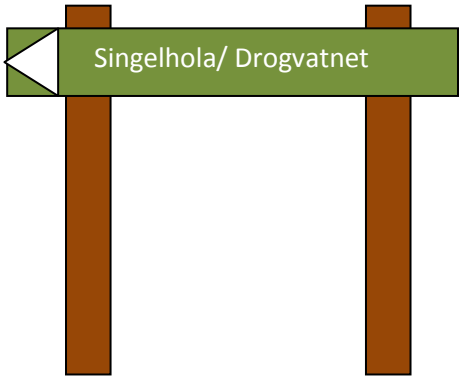

Skilt 3: Når man kommer til gammelt hus på tidligere innmarksbeite. Pil / skilt til venstre her.

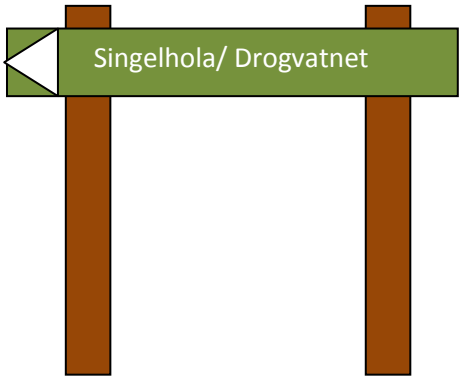

Skilt 4: Rett før man kommer til vernegrensa og Singelhola, kommer man inn på en gammel skogsveg som kommer fra Bringslimark. Skilt med pil til venstre her.

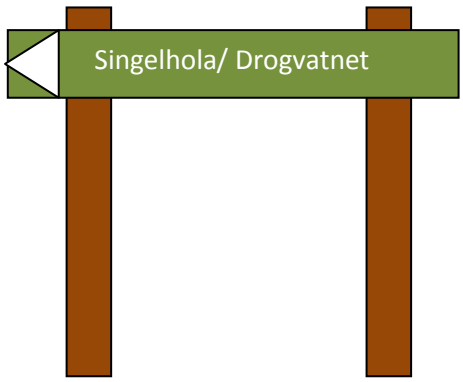

Skilt 5:

Skilt med pil til høyre for å gå inn til Singelhola. Pil til venstre for å gå videre til Drogvatnet.

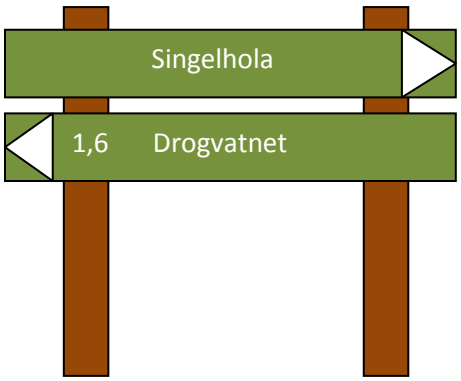

3.12 Hola - Sørskardvatnet

Hola - Sørskardvatnet	Fauske kommune
Start	Etablert parkeringsplass i Hola
Turens lengde en vei	Sørskardvatnet 2,2 km
Piktogram	Vandring og fiske
Behov for tiltak	Mangler skilting
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Lite ferdsel på barmark og vinter
Kommentarer	En bortgjemt sti, men et flott turmål som bør skiltes fra Hola. Tilstand på sti er OK.

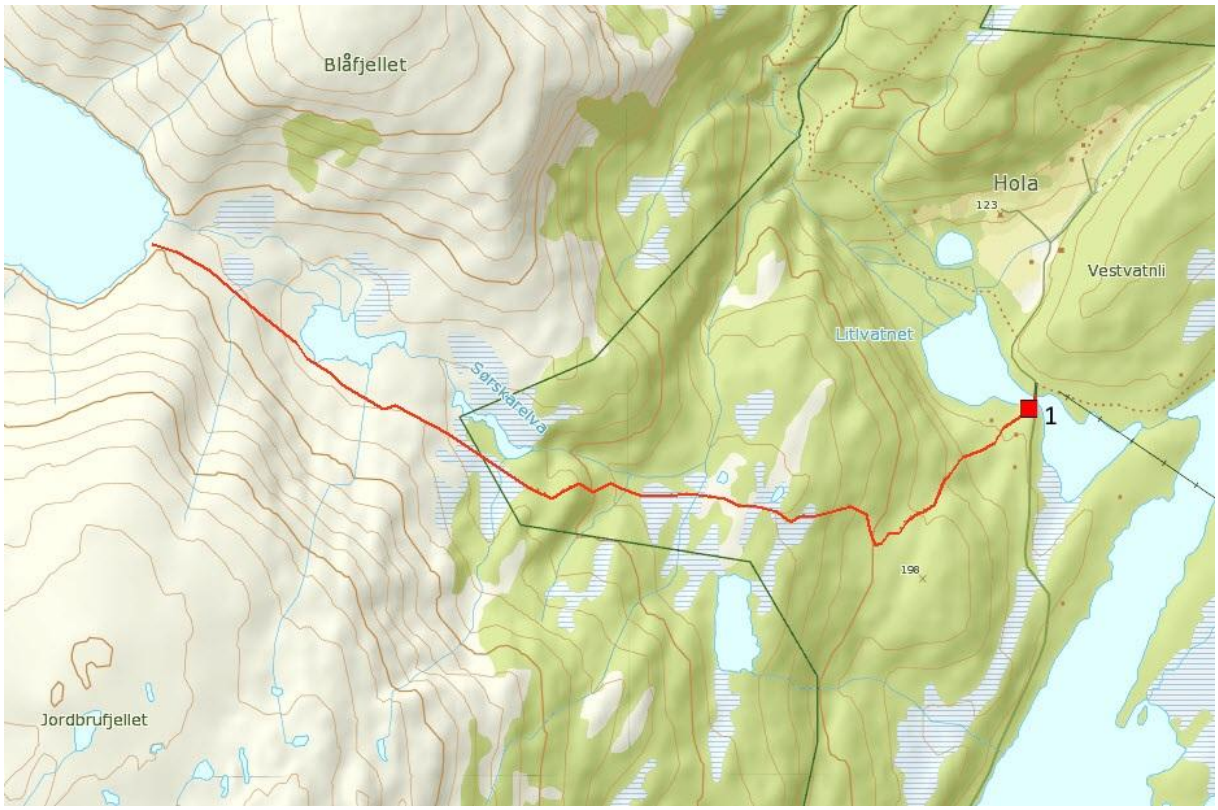

Kart 12. Sti til Sørskardvatnet fra Hola ved etablert parkering. Behov for et vegvisningsskilt ved start på sti ved hytter rett før brua.

Behov for vegvisningsskilt:

Skilt 1:

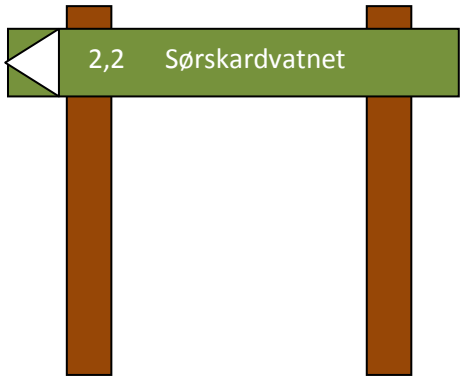

34

3.13 Hola – Midtiskardet/Vakkertoppen og Nordskardet

Hola – Midtiskardet / Vakkertoppen og Nordskardet	Fauske kommune
Start	Etablert parkeringsplass i Hola
Turens lengde en vei	a) Vakkertoppen 3,2 km b) Nedre Midtiskardvatn 2,4 km
Piktogram	Vandring og fiske
Behov for tiltak	Mangler skilting etter nasjonal standard. Klopper bør vurderes
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Svært stor ferdsel på barmark til Vakkertoppen
Kommentarer	Vakkertoppen har vært en av 10 på topp- turene i Fauske de siste tre år. Stien bærer stor preg av dette innover Midtiskardet, og klopper bør vurderes. Stien til Nordskardet er betydelig mindre brukt.

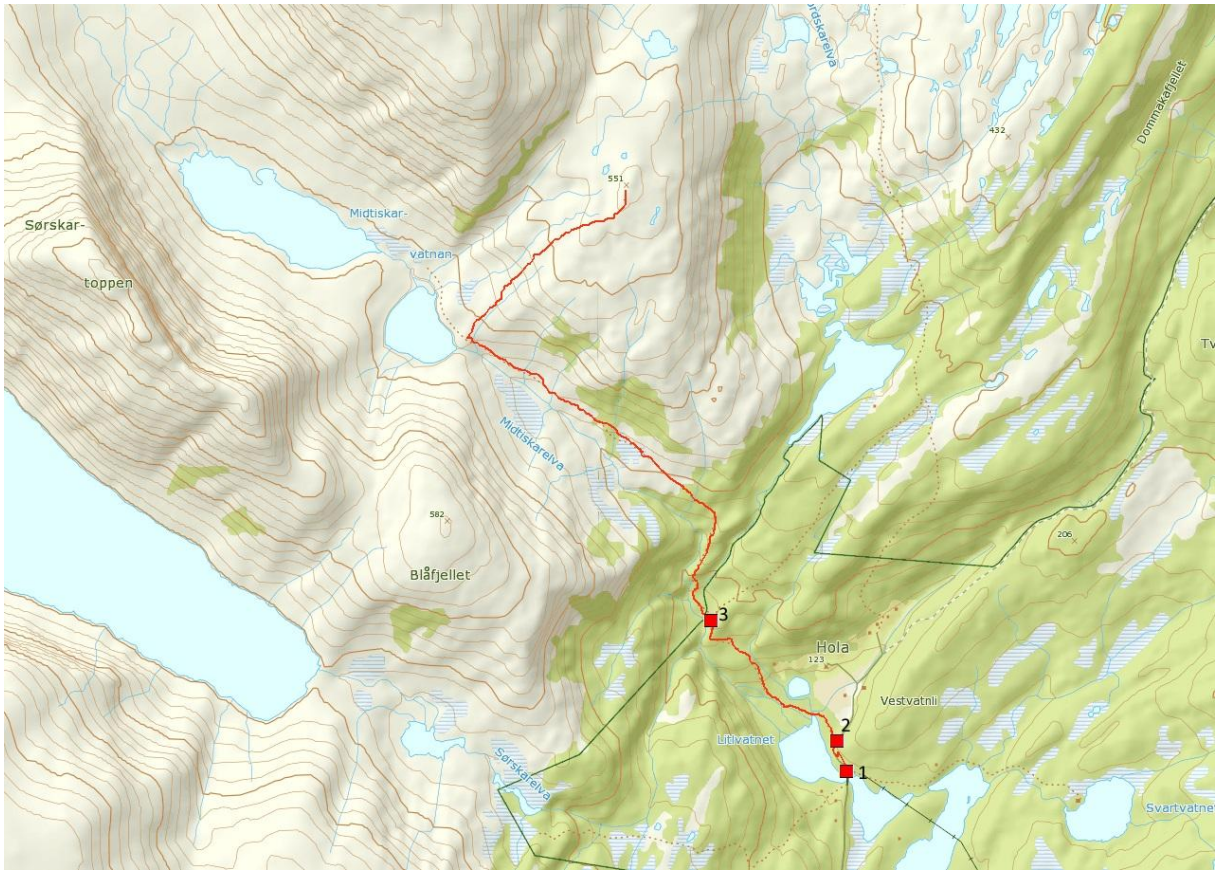

Kart 13. Sti fra Hola til Midtiskardet/Vakkertoppen, med behov for vegvisningsskilt.

Behov for vegvisningsskilt:

Skilt 1: Ved etablert parkeringsplass i Hola, og ved siden av verneplakat.

Skilt 2:

Der stien starter fra vegen i Hola, og over tilrettelagt rullestol-trasé.

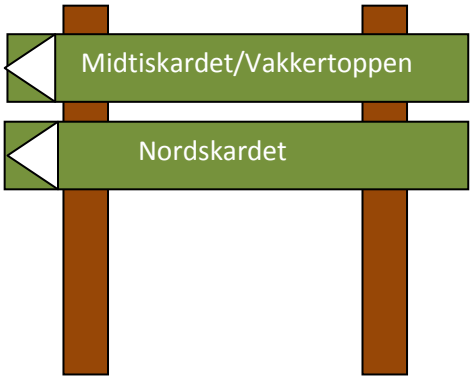

Skilt 3: Ved stikryss rett før man må krysse Nordskardelva for å gå inn Midtiskardet. Plassering må endres dersom det skal bygges ny bru over elva her, da stien må legges om.

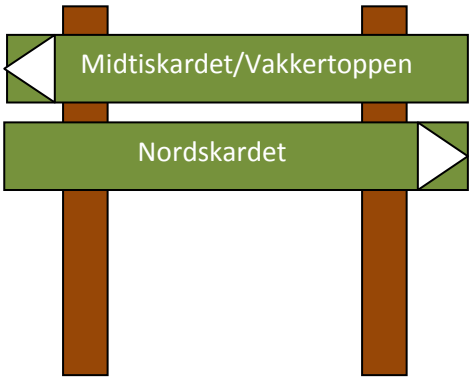

Foreslår at varding tar over for skilting når man kommer til Nedre Midtiskardvatn. For å gå til Vakkertoppen må man her gå til høyre.

3.14 Skiltplan fra Hola og Fridalen

Fridalen er valgt som hovedinnfallsport til parken i Fauske kommune. Øvre Valnesfjord grunneierlag v/Asgeir Jordbru og Valnesfjord Helsesportsenter (VHSS) har i samarbeid med Fauske kommune utarbeidet en skiltplan for dette området. Skilt er nå under oppsetting, både stier og skiløyper. Jeg viser derfor kun til denne planen for dette området:

Skiltplan stier og skiløyper i Øvre Valnesfjord

Pil viser hvilken vei skiltet skal peke, skilt uten pil skal være rett i begge ender, det bør gjennomføres en befaring i terreng før endelig bestemmelse av pilretning, da dette vil gi utslag på hvilken side av sti skiltet skal stå. I tillegg til skiløyper ønskes følgende sommerstier å merkes:

Stullveien (skilt 1,2,3,4,5,6,7)
Vestvatnli – Røsvik (skilt 12,13,14,15,11,9,10)
Fridal – Røsvik (Skilt (18,17,16,7,8,9,10)

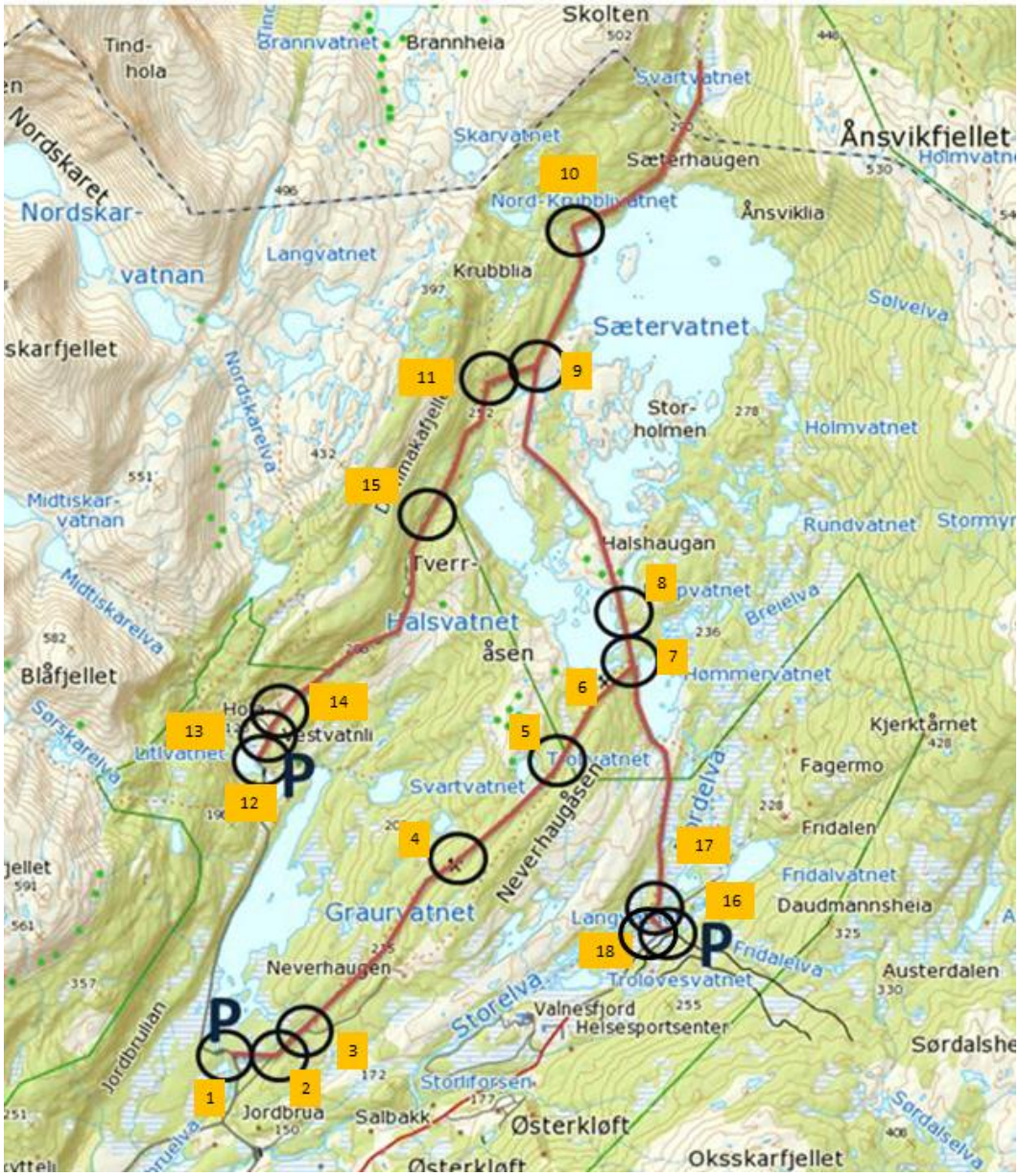

Nr	Navn/sted/posisjon	Skiltnavn, retning, kilometer, piktogram	Stolpeoppsett
1	Stullveien – ved vaskeri/veien Øst-koordinat: 513482.832 Nord-koordinat: 7474794.944	Stullveien→, ← Vaskeriet, kulturminne Stullen, →, 2,2 km, bålplass, kulturminne Hømmervatnet→ 4,2 km, bålplass, gapahuk, fisk Halsvatnet→ 4,1km, fisk, kulturminne	2 stolper
2	Nedre kryss ved Neverhaugveien Øst-koordinat: 513746.089 Nord-koordinat: 7474799.751	Vaskeriet→, 0,3 km, kulturminne ← Stullveien	3 stolper (90 grader)
3	Øvre kryss ved Neverhaugveien Øst-koordinat: 513959.921 Nord-koordinat: 7474988.2	Stullveien→, Hømmervatnet→ 3,6 km, bålplass, gapahuk, fisk Halsvatnet→ 3,5 km, fisk, kulturminne Stullen→,1,6 km, bålplass, kulturminne ← Vaskeriet, 0,6km, kulturminne	2 stolper
4	Stullen Øst-koordinat: 515023.142 Nord-koordinat: 7476149.387	Stullen ← Halsvatnet, 1,9 km, fisk, kulturminne ← Hømmervatnet, 2,0 km,bålplass, gapahuk,fisk Vaskeriet, →, 2,2 km, kulturminne Gå ikke inn i gruva pga. rasfare!	2 stolper
5	Stidele mellom øvre og nedre stull Øst-koordinat: 515746.851 Nord-koordinat: 7476810.223	Stullveien→ ←Hømmervatnet 1,0 km, bålplass, gapahuk, fisk ←Halsvatnet 0,9 km, fisk, kulturminne	2 stolper
6	Lisjstullen Øst-koordinat: 516148.33 Nord-koordinat: 7477483.011	Lisjstullen Gå ikke inn i gruva pga. rasfare!	2 stolper
7	Brua ved Hømmervasselva Øst-koordinat: 516247.143 Nord-koordinat: 7477544.437	← Stullveien Røsvik→, 9,2 km Steinvatnet→, 1,3 km Sætervatnet→ ← Fridalen, 2,2 km ← Hømmervatnet, 0,1 km, bålplass, gapahuk, fisk	3 stolper (90 grader)

8	Stidele ved Rubbåshytta Øst-koordinat: 516200.256 Nord-koordinat: 7477855.765	Steinvatnet→, 1,0 km ← Sætervatnet vest Sætervatnet øst→ ← Røsvik, 8,9 km Fridal →, 2,5 km	3 stolper (90 grader)
9	Stidele mellom kj.kjersti og Leonhytta Øst-koordinat: 515622.558 Nord-koordinat: 7479674.25	←Fridalen, 4,4km ←Vestvatnli, 3,7 km Røsvik→ 6,8 km	3 stolper (90 grader)
10	Anfinn Naust Øst-koordinat: 515833.988 Nord-koordinat: 7480552.949	←Vestvatnli, 4,7 km ← Fridal, 5,4 km Røsvik→ 5,8 km	3 stolper (90 grader)
11	Stidele Krubblia/Sætervatnet Øst-koordinat: 515205.079 Nord-koordinat: 7479422.782	←Vestvatnli, 3,2 km Røsvik→, 7,3 km	2 stolper
12	Håla, kryss vei,,Miditskardstien Øst-koordinat: 513653.096 Nord-koordinat: 7476891.602	Røsvik→,10,5 km Sætervatnet→,3,7 km fisk ←Nordskaret ←Midtiskardet	3 stolper (90 grader)
13	Håla, veidele ved Nymo Øst-koordinat: 513726.482 Nord-koordinat: 7477091.984	Røsvik→ Sætervatnet→ fisk	2 stolper
14	Håla, Røsvikbakken Øst-koordinat: 513809.665 Nord-koordinat: 7477186.764	Røsvik→,10,4 km Sætervatnet→,3,4 km Fisk	2 stolper

15	Stidele Leonhytta Øst-koordinat: 514853.166 Nord-koordinat: 7478596.811	←Vestvatnli, 2,4 km Røsvik→, 8,1 km	2 stolper
16	P-plass Fridalen Øst-koordinat: 516480.642 Nord-koordinat: 7475696.571	Hømmervatnet→ 2,1 km bålplass, gapahuk,fisk Halsvatnet→ 2,2 km, kulturminne, fisk Sætervatnet→Fisk Røsvik→ 11,4 km	2 stolper
17	Stidele etter brua Øst-koordinat: 516380.573 Nord-koordinat: 7475779.451	←VHSS, 1,6 km Hømmervatnet→ 2,0 km bålplass, gapahuk,fisk Halsvatnet→ 2,1 km, kulturminne, fisk Sætervatnet→Fisk Røsvik→ 11,3 km	3 stolper (90 grader)
18	Stidele før brua Øst-koordinat: 516434.667 Nord-koordinat: 7475728.967	←VHSS, 1,3km Hømmervatnet→ bålplass, gapahuk,fisk Halsvatnet→ kulturminne, fisk Sætervatnet→Fisk Røsvik→	3 stolper (90 grader)

Skiløype

Skiltene for skiløype er valgt for å lede folk inn mot nasjonalparken. Alle skilt skal ha piktogram for skiløyper. Det er flere skilt som kan settes opp for eksempel lysløypa Jordbru, men dette er ikke prioritert i denne omgang.

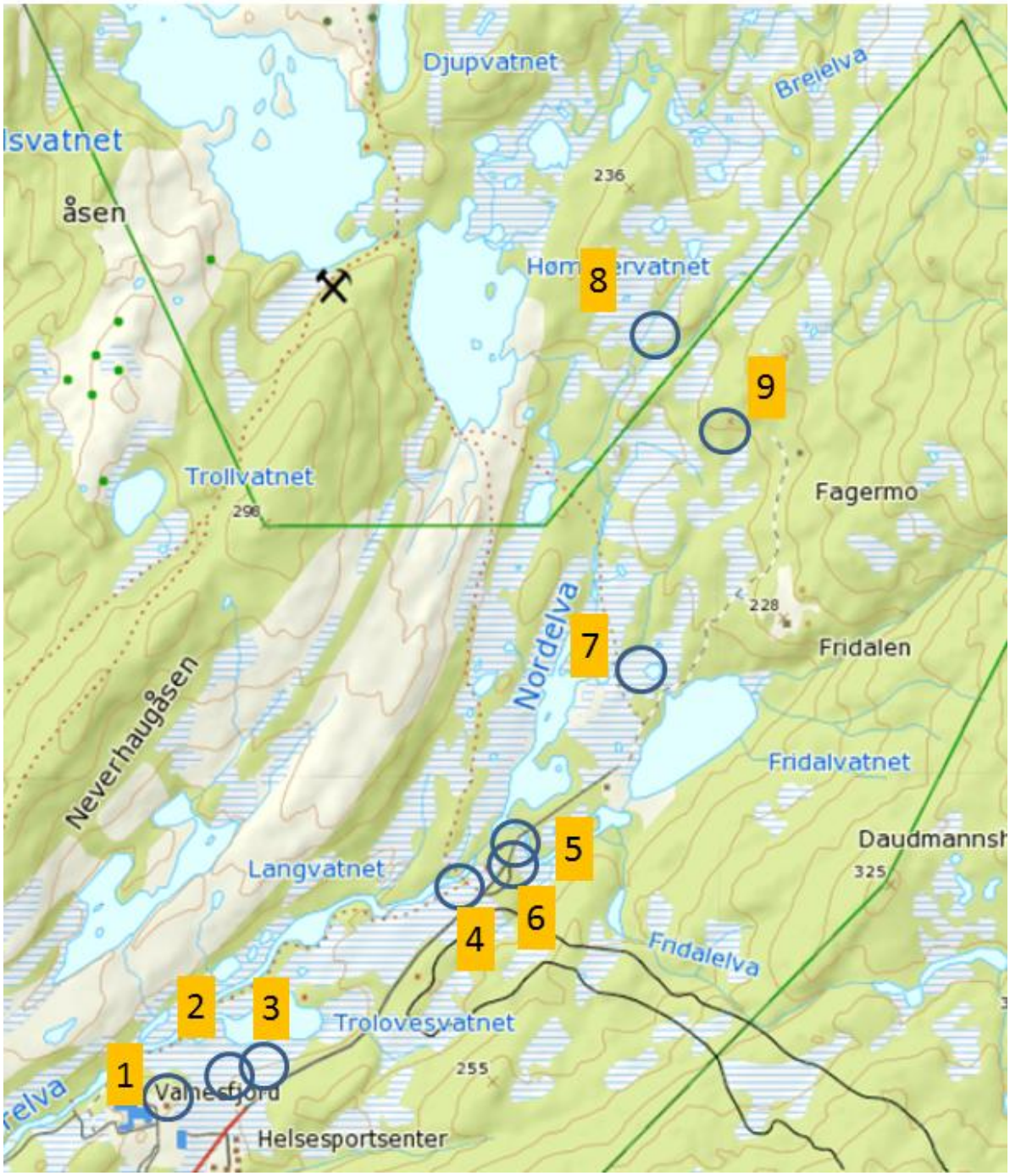

Nr	Navn/sted/posisjon	Skiltnavn, retning og kilometer	Stolpeoppsett
1	Skistallen VHSS Øst-koordinat: E15 21.823 Nord-koordinat: N67 23.482 Venstre side rett utenfor speaker bu	Lysløype VHSS 2,7 km→ Røde Kors Hytta 1,1 km→ Hømmervatnet 2,6 km→ Fongenhytta 2,8 km → Sætervatnet 4,7 km →	2 stolper
2	Løypedele lysløypa/turistløypa Øst-koordinat: E15 22.001 Nord-koordinat: N67 23.522 Venstre side av turistløypa rett etter at lysløypa svinger til venstre	←Lysløype VHSS 2,6 km Røde Kors Hytta 1,0 km→ Hømmervatnet 2,5 km→ Fongenhytta 2,7 km → Sætervatnet 4,6 km →	3 stolper
3	Løypedele lysløypa/turistløypa Øst-koordinat: E15 22.052 Nord-koordinat: N67 23.532 Venstre side av turistløypa rett etter at lysløypa svinger til høyre	Sætervatnet →	2 stolper
4	Bru ved Røde Kors hytta Øst-koordinat: E15 23.001 Nord-koordinat: N67 23.837 Venstre side, etter at løypa til hømmervatnet går opp på brua	←Hømmervatnet 1,5 km Fongenhytta 1,7 km → Sætervatnet 3,6 km → ← VHSS 1,1 km	3 stolper
5	Løypedele p-plass/sæterv/vhss Øst-koordinat: E15 23.210 Nord-koordinat: N67 23.906 Venstre side	Fongenhytta 1,5 km → Sætervatnet 3,4 km → ← VHSS 1,3 km ← P-plass Fridalen	3 Stolper
6	P-plass Fridalen Øst-koordinat: E15 23.171 Nord-koordinat: N67 23.875	Fongenhytta 1,5 km → Sætervatnet 3,4 km →	2 stolper

7	Løypedele Fongenhytta/Sætervatnet Øst-koordinat: E15 23.654 Nord-koordinat: N67 24.130 Mellom løypene rett etter at de har delt seg. Dvs til venstre for løypa til Fongenhytta og til høyre for turistløypa	Fongenhytta 1,0 km → ←Sætervatnet 2,8 km	2 stolper
8	Løypedele returløypa fra Fongenhytta Øst-koordinat: E15 23.693 Nord-koordinat: N67 24.608 Mellom de to løypene som går til Sætervatnet (tur/retur)	Fongenhytta 0,3 km → Sætervatnet 1,9 km→ ←P-plass Fridalen 1,5 km ←VHSS 2,9 km	3 stolper
9	Fongenhytta, Øst-koordinat: E15 24.022 Nord-koordinat: N67 24.549 På venstre side av løypa	Sætervatnet 2,2 km→ ← VHSS 2,8 km	2 stolper

3.15 Røsvik – Kinesknubben/Sætervatnet/Fridalen/VHSS

Røsvik – Kinesknubben / Sætervatnet	Sørfold kommune
Start	Parkering i Storbakken, Røsvik.
Turens lengde en vei	a) Kinesknubben 7,5 km b) Sætervatnet 7,5 km c) Fridalen/VHSS 14,0 km
Piktogram	Vandring, skigåing og fiske
Behov for tiltak	Mangler skilt etter nasjonal standard enkelte plasser. Skilt ved Mollyhytta har mistet enkelte bokstaver og piler. Det mangler skilting til Fridalen og Valnesfjord Helsesportsenter (VHSS).
Eier av stitrasé	Sørfold kommune har skiltet stiene/skiløypa her de siste årene
Omfang av ferdsel	Stor ferdsel på barmark til Kinesknubben. Noe ferdsel til fots til Sætervatnet, men ferdselen er nok større på ski om vinteren.
Kommentarer	Kinesknubben har vært en av 10 på topp- turene i Fauske i 2016. Fin tilrettelagt sti som er godt merket. Både rød og blå merking av stien.

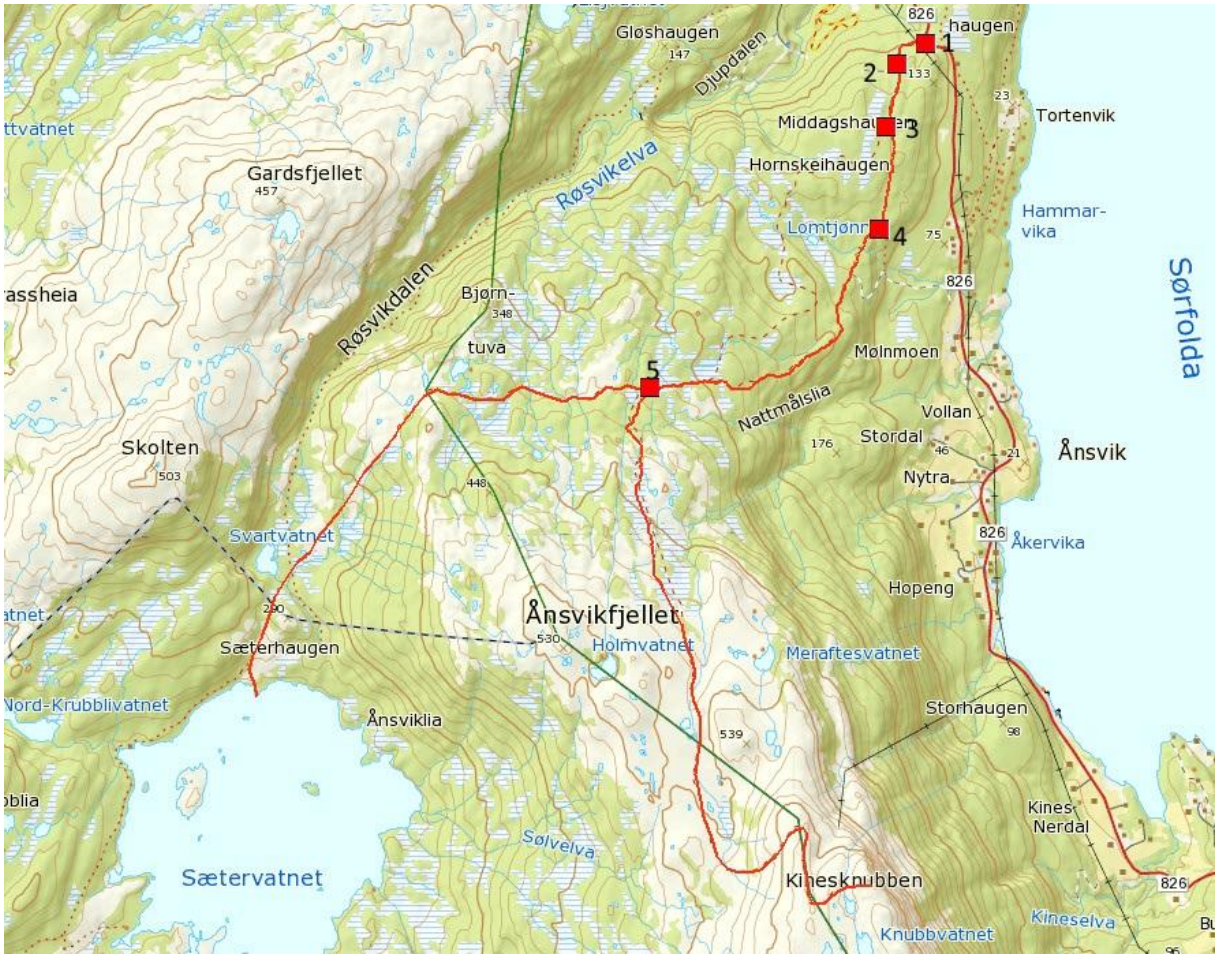

Kart 14. Sti og skiløypetrasé til Mollyhytta (punkt nr 5), Kinesknubben og Sætervatnet, med behov for vegvisningsskilt. Stien videre til Fridalen og Valnesfjord helsesportsenter (VHSS) går videre sørover på vestsiden av Sætervatnet.

Behov for vegvisningsskilt

<u>Skilt 1:</u> Ved start på sti/skiløype i Storbakken, Røsvik. Her er det ferdig skiltet etter nasjonal standard. Men mangler skilt til Fridalen/Helsesportsenteret i Valnesfjord.

Forslag til nytt skilt:

Skilt 2: Ved første kryss. Treskilt med Kinesknubben pil venstre står her.

Forslag til nytt skilt:

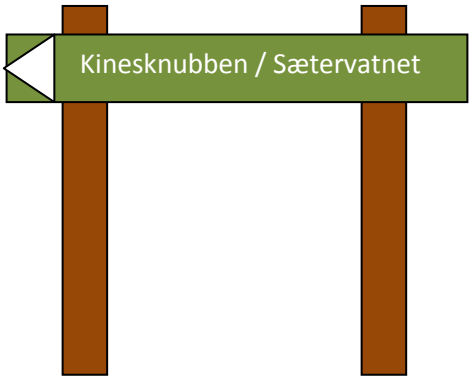

Skilt 3: Andre kryss. Her står det et treskilt med Kinesknubben pil venstre.

Forslag til nytt skilt:

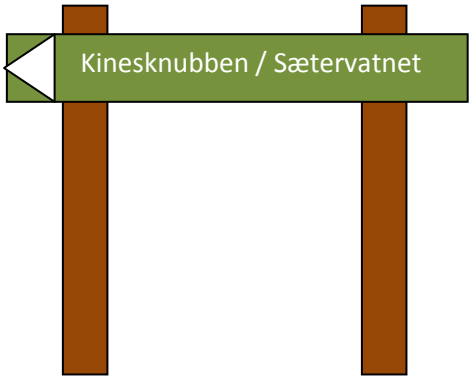

Skilt 4: Treskilt med Kinesknubben pil høyre står her hvor man kommer inn på en traktorveg, rett før en bratt bakke.

Forslag til nytt skilt:

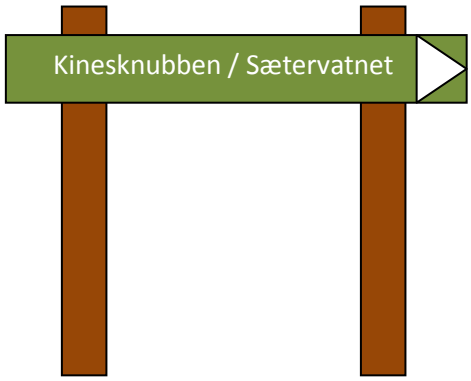

Skilt 5: Ved Mollyhytta. Skilt etter nasjonal standard er satt opp. Skiltene har begynt å miste bokstaver og pilretning. Mangler skilt til Fridalen/VHSS.

Forslag til nytt skilt:

3.16 Røsvikdalen – Sætervatnet/Fridalen

Røsvikdalen – Sætervatnet/Fridalen	Sørfold kommune
Start	Parkering ved skytebanen i Røsvikdalen / Røsvik gravsted.
Turens lengde en vei	a) Sætervatnet 5 km b) Fridalen /VHSS 12 km
Piktogram	Vandring, skigåing og fiske
Behov for tiltak	Mangler skilt etter nasjonal standard.
Eier av stitrasé	Ukjent
Omfang av ferdsel	Liten ferdsel på barmark fra Røsvikdalen til Sætervatnet. Ferdselen kan være større på ski om vinteren fra kirkegården i Røsvik til Sætervatnet og evt. til Fridalen/VHSS
Kommentarer	To mulige startpunkt, punkt 1 ved kirkegården eller punkt 2 forbi skytebanen i Røsvikdalen. Røsvik havn er valgt som hovedinnfallsport til parken i Sørfold kommune.

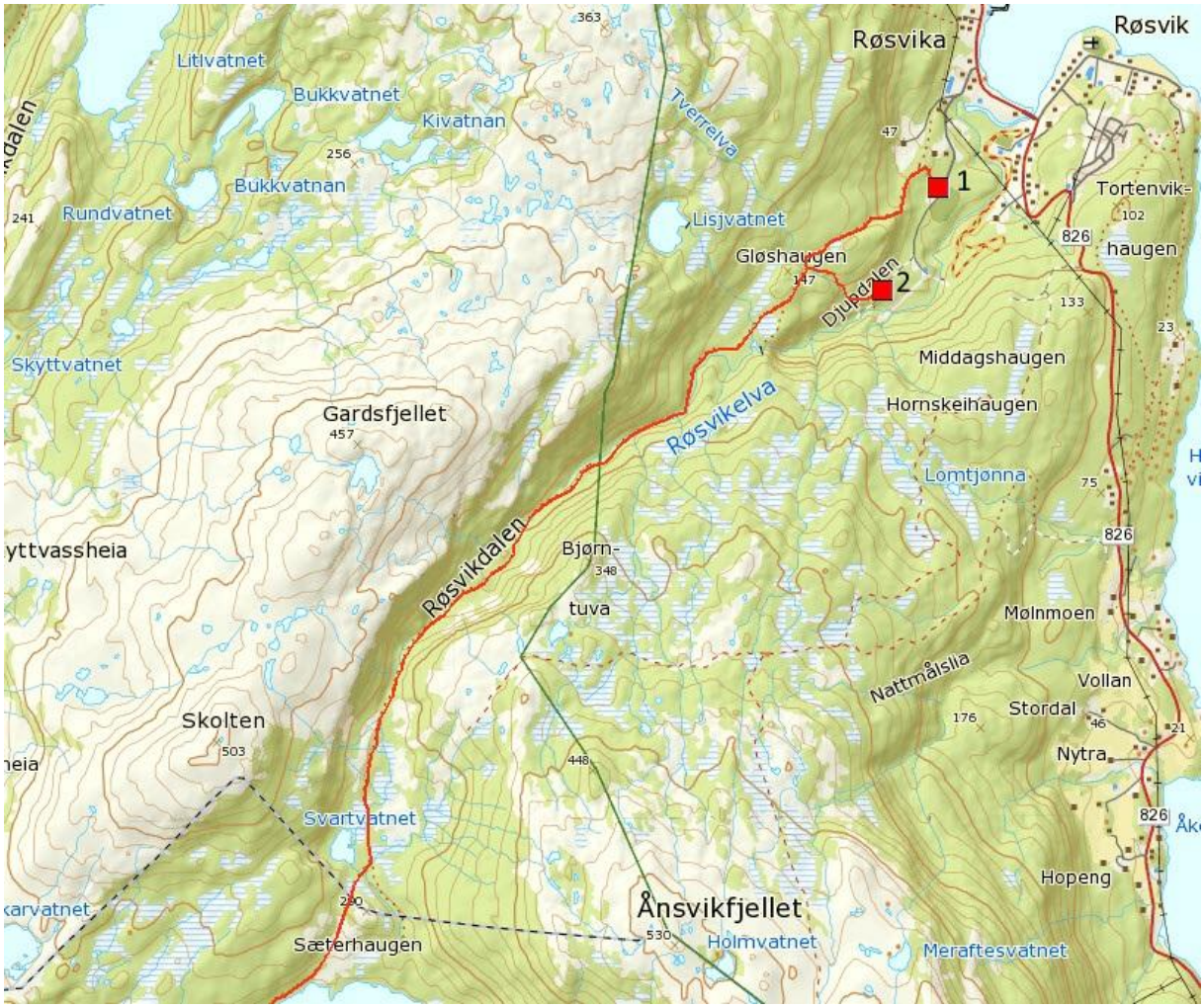

Kart 15. Sti/skiløypetrase fra kirkegården i Røsvik (punkt 1) eller fra Skytebanen i Røsvikdalen (punkt 2). Behov for vegvisningsskilt etter nasjonal standard ved start på begge plasser.

Behov for vegvisningsskilt:

Skilt 1: Ved verneplakat, Røsvik kirkegård.

Forslag til skilt:

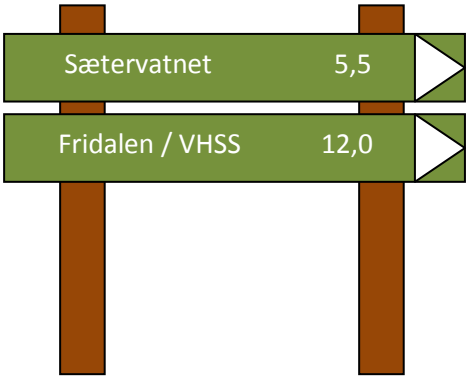

Skilt 2: Forbi Røsvik skytebane i Røsvikdalen. Her er det mulig å parkere. Sti starter også herfra.

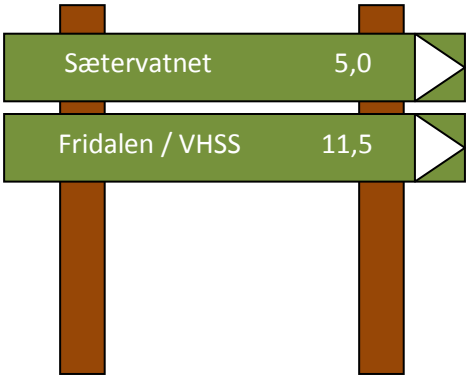

4 Oppsummering og forslag til gjennomføring av videre skilting.

Totalt tar skiltplanen for seg 16 stier/skiløyper som går inn i Sjunkhatten nasjonalpark. Alle har utgangspunkt fra der det i dag står ei vernetavle. Unntaket er den nye parkeringsplassen på Heia, der ei tavle vil bli satt opp i løpet av våren 2017. Fra vernetavlene i Tårnvik og ved Kjerringøy gamle handelssenter foreslås det ingen skilting, da det er ingen opplagte stier å skilte fra disse "innfallsportene".

Noen av de beskrevne stiene/skiløypene er allerede skiltet eller vil i løpet av 2017 bli skiltet etter nasjonal standard. Dette utføres i år av blant annet Bodø – og omegn turistforening (BOT) og Øvre Valnesfjord grunneielag /Valnesfjord Helsesportsenter (VHSS) og Fauske kommune. I tillegg til skiltene som nå settes opp av BOT og Øvre Valnesfjord grunneierlag/VHSS er det behov for ytterligere 62 skilt og 40 nye stativ skal man følge forslagene til skilting, jf denne planen.

Følgende stier i Sjunkhatten, jf. denne skiltplanen, er i dag ikke skiltet av andre aktører etter nasjonal standard:

- Ryvatnet – Trolltindvatnet
- Heggmoen – Sørfjorden/Langnesbu (Bodø JFF)
- Heggmoen – Heggmotind
- Heggmoen – Heggmovatnet/Blombakkfjellet
- Svarttjønnmyra (Nordvika) – Kvalhornet
- Bringslimark – Singelhola og Drogvatnet
- Hola – Sørskardvatnet
- Hola – Midtiskardet/Vakkertoppen og Nordskardet
- Røsvikdalen – Sætervatnet/Fridalen

Det vil i første omgang være naturlig å spørre de tilliggende aktørene om de også vil skilte de overnevnte stiene/skiløypene. Hvis ikke bør forvaltningen gå inn med midler til skilt, og oppsetting kan da utføres av oppsynet.

De resterende stiene som er beskrevet i denne skiltplan er i dag helt eller delvis skiltet av BOT, Øvre Valnesfjord grunneierlag/VHSS eller Sørfold kommune. Det er i skiltplanen foreslått noe supplering av skilt på disse stiene. Særlig kan skiltingen være mangelfull ved parkering og start på mange av de skiltede turmålene. Der det er påpekt mangler ved den eksisterende skiltingen etter ny standard, bør den samme aktøren skilte de manglende skiltene.

Det kan også vurderes om stedsnavn ved start/parkering skal skiltes, selv om det ikke er lagt opp til dette i skiltplanen. For eksempel slik i Hola, Valnesfjord:

De tre valgte hovedinnfallsportene for Sjunkhatten nasjonalpark er Vatnlia i Bodø kommune, Fridalen i Fauske kommune og Røsvik havn i Sørfold kommune. Hovedinnfallsportene skal ha tilretteleggingsnivå 1 i følge Forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark, dvs. omfattende tilrettelegging inkl. WC, søppelhåndtering og informasjonstavler m.m.. Pr i dag er det kun vernetavla og parkering som er på plass ved de tre nevnte hovedinnfallsportene. Valg av hovedinnfallsporter er etter det vi kjenner til fastsatt. Men plassering av hovedinnfallsportene bør likevel vurderes på nytt før man setter i gang med kostbare tilretteleggingstiltak. Det siste man ønsker er å etablere kostbare anlegg som står på plasser der folk ikke ferdes. Det settes i denne sammenheng spørsmål ved om Vatnlia er det rette stedet å etablere en hovedinnfallsport til parken i Bodø, da denne parkeringen i svært liten grad blir brukt av friluftsfolk pr i dag.

Selve materialkostnadene ved å sette opp vegvisningsskilt etter ny standard på de viktigste stiene som beskrevet i denne skiltplanen er ikke så høye, og anslagsvis kr 40 000,-. Den største jobben vil være å sette opp skiltene.

Vi håper skiltplanen kommer til nytte i det videre arbeidet med å skilte stier og skiløyper i tilknytning til Sjunkhatten nasjonalpark.

Fra: Etnestad, Hanne[fmnohet@fylkesmannen.no]
Dato: 07.10.2016 16:13:00
Til: 'Heidi Rasthe'
Kopi: Siv Mossleth (sivmos@online.no); Ingvaldsen, Inge Sollund; Rofstad, Gunnar; Skansen, Ronny
Tittel: SV: Trening av løs hund på bjørn

I saksprotokollen har Midtre Nordland nasjonalparkstyre gitt sin begrunnelse for vedtaket, henvendelser om dette kan rettes til styreleder Siv Mossleth. Sekretariatet for nasjonalparkstyret innstilte på avslag og begrunnelsen grå fram av saksframlegget. Deres henvendelse vil bli referert for nasjonalparkstyret på førstkommende møte i desember.

I følge verneforskriften for nasjonalparken er dyrelivet vernet mot skade og unødvendig forstyrrelse. Jakt og fangst etter lov om viltet er imidlertid tillatt, men all annen aktivitet som kan være nødvendig eller ønskelig for å gjennomføre jakta, slik som trening av løse jakthunder, må ha dispensasjon fra verneforskriften.

I følge Forvaltningsloven kan alle som har såkalt rettslig klageinteresse i saken påklage et enkeltvedtak, slik som grunneier, interesseorganisasjoner, fylkesmannen osv. Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet og klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet fram til vedkommende. Klagen sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre, hvis ikke klagen tas til følge sendes den videre til Miljødirektoratet.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: **fmnohet@fylkesmannen.no**

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Fra: Heidi Rasthe [mailto:heirasthe@gmail.com]
Sendt: 7. oktober 2016 11:36
Til: Etnestad, Hanne
Emne: Re: Trening av løs hund på bjørn

Takk for svaret.
Svaret gir derimot ikke svar på de spørsmålene jeg stilte, dessverre.
Jeg finner det meget uheldig at dere tillater trening med løshund i en nasjonalpark. En nasjonalpark skal jo verne om dyre og planter. Det betyr jo at de dyrene som befinner seg der ikke skal forstyrres og plages. Trening med løshund gjør jo nettopp det.
Tilslutt, hvordan er anke prosedyren i denne saken?
Hvem anker jeg vedtaket til, miljø og klimaforhandlingene, kanskje?

Mvh
Heidi Rasthe

7. okt. 2016 09.52 skrev "Etnestad, Hanne" <fmnohet@fylkesmannen.no>:
Viser til epost av 06.10.16.

Vedlagt utskrift fra protokollen i sak 58/2016 på møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 21.september i år. Av protokollen framgår vedtaket i styremøtet med begrunnelse for vedtaket, samt saksframlegg fra sekretariatet.

Vil også opplyse om at etter det sekretariatet vet er ikke de tre bjørneungene som ble observert innenfor nasjonalparken i vår sett siden, den dispensasjonen som er gitt gjelder trening av bjørnehund på de bjørn som eventuelt skulle dukke opp innenfor nasjonalparken.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: fmnohet@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Løshundtrening på bjørneungene Side 1 av 1

Fra: Heidi Rasthe[heirasthe@gmail.com]
Dato: 06.10.2016 00:41:36
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Løshundtrening på bjørneungene

Stemmer det at dere har tillatt løshundtrening på de morløse bjørneungene i Nasjonalparken?

I tilfelle dette stemmer, med hvilken begrunnelse gjør dere dette?
Er det i overensstemmelse med reglene for en Nasjonslpark?
Det står i loven at dyr ikke skal utsettes for unødige lidelser og at de har en egen verdi, hvordan ser dere på denne treningen ihht det?

Mvh

Heidi Rasthe

Sendt fra min iPad

Fra: Heidi Rasthe[heirasthe@gmail.com]
Dato: 06.10.2016 00:41:36
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Løshundtrening på bjørneungene

Stemmer det at dere har tillatt løshundtrening på de morløse bjørneungene i Nasjonalparken?

I tilfelle dette stemmer, med hvilken begrunnelse gjør dere dette?
Er det i overensstemmelse med reglene for en Nasjonslpark?
Det står i loven at dyr ikke skal utsettes for unødige lidelser og at de har en egen verdi, hvordan ser dere på denne treningen ihht det?

Mvh

Heidi Rasthe

Sendt fra min iPad

Fra: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland[fmnopost@fylkesmannen.no]
Dato: 07.10.2016 15:14:00
Til: Etnestad, Hanne; Råheim, Sveinung
Kopi: Høgsæt, Roar
Tittel: VS: Trening av hunder til jakt i nasjonalparken

-----Opprinnelig melding-----
Fra: Siri Randtun [mailto:s.randtun@gmail.com]
Sendt: 7. oktober 2016 15:07
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland <fmnopost@fylkesmannen.no>
Emne: Trening av hunder til jakt i nasjonalparken

Hei!
Denne nyheten her er bare til å gråte over! Den blir nå delt rundt på fb og mange inkludert meg blir rasende!
Det blir også delt på utenlandske nyhetskanaler.
Etter min mening er dette med på å gi Norge et sørgelig dårlig rykte ellers i verden. Til og med fattige land som Romania har nå forbudt jakt på de 4 store!
Mvh Siri Randtun, Hedmark
https://www.nrk.no/nordland/_-gir-gront-lys-for-jakttrening-pa-morlose-bjornunger-1.13168353

Fra: Trond[dantalion9@hotmail.com]
Dato: 10.10.2016 12:35:28
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Bjørneunger til jakttrening for hund - umoralsk og uakseptabelt

---

Hei.

Syntes det er usmakelig, umoralsk og uakseptabelt at dere lar disse bjørnungene være "agn" for hundenes jakttrening. Som ansvarlige forvaltere burde dere sette en stopper for dette og la bjørneungene vokse opp i fred (i takt med naturen)
Norge har et dårlig nok rykte (riktig rykte) i resten av verden som det er angående vilforvaltning av rovdyr. Ikke la det bli mer frynsete!

Mvh
Trond Olsvold
+47 934 72 919

Fra: Nina Mathisen[vargafrisor@gmail.com] Dato: 09.10.2016 19:23:26 Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland Tittel: Leste om deres tillatelse til å bruke bjørneunger som treningsmateriell for jakthundr.
Hvordan kan dere forsvare dette ?
Det at hundene også kan bli skadet, som Natuparkstyrelsen leder Siv Mossleth uttalte, er over hodet ikke et argument som rettferdigjør denne handlingen.
Dette er dyremisshandling på statens regning.

Setter pris på svar og at svaret også inneholder uttalelser fra et menneskelig aspekt. Noen av oss er glade i dyr.
Følelser, som har blitt et negativt ladet ord i debatten, er for oss esensielt i en sak som denne.

M.v.h Nina Mathisen.

Fra: Jan-Åge Slåtsveen[janages@me.com]
Dato: 07.10.2016 19:13:08
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Hundetrening på bjørn i nasjonalpark.

Må få lov og gratulere, dette må være nasjonalparkforvaltning på høyt nivå. For ikke å glemme de etiske vurderingene som ligger bak. De må det ha vært brukt langt bortimot flere minutter på. Og ikke minst hvilken markedsføring for Norge dette er. Når det gjelder sistnevnte tror jeg det vil forsterkes ytterligere gjennom en massiv dugnad, når det gjelder å spre det glade budskap.

Mvh

Jan-Åge Slåtsveen

Fra: bhelberg68@gmail.com[bhelberg68@gmail.com] Dato: 07.10.2016 15:58:58 Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland Tittel: Trening på bjørner

Hvor mye dypere kan Norge synke som naturnasjon?

Det er hardt å være rovdyr i Norge. Alt for hardt. For selv om rovdyrene har noen som forsøker å la stemmene til dyrene bli hørt, er det så alt for mange i styre og stell som har propper i ørene, og hører ingenting.

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har nådd bunnen i mine – og mange andres – øyne. De har nemlig gitt dispensasjon til å trene jakthunder på bjørn i Junkerdal nasjonalpark i Saltdal. I dette området befinner det seg også bjørnunger – de bjørnungene som mistet moren i en tragisk ulykke sist oktober, da hun skulle grave ut hi for vinteren og endte opp med å omkomme; hun fikk en stor stein i hodet mens hun grov. Mot alle odds klarte bjørnungene seg og nå er tiden inne for at bjørner skal lagre reserver for vinteren, roe ned aktiviteten og finne seg et sted for å overvintre.

Det er ikke planen til Midtre Nordland Nasjonalparkstyre. De har tvert imot gitt dispensasjon til et jaktlag som ønsker å trene hundene sine på bjørnejakt ved å slippe hundene løs i nasjonalparken.

Hvor mye mer hat, uvett og likegyldighet skal rovdyrene i Norge måtte gjennomgå? Dette er ikke greit. Det handler ikke bare om etikken i det å slippe rasende hunder løs mot bjørnunger, det handler om den vanvittig iskalde innstillingen den såkalte nasjonalparken viser ved å godkjenne søknaden. Enten det er uskyldige bjørnunger eller søvnige voksne bjørner, dette er IKKE GREIT!

Fra Miljødirektoratets sider ang. jakt med hund: *Under alle former for jakt med hund og trening av jakthunder er det viktig at hunden ikke stresser viltet unødig. Dette er særlig viktig i forbindelse med trening av hund før og etter jakttid. Særlig i perioden like før båndtvangen trer i kraft på vinteren/våren må jakthundeiere som trener sine hunder være særlig aktsomme i forhold til at viltet kan være svekket som følge av påkjenningene vinteren gir.*

Fra Lovdata*: § 23.(bruk av hund under jakt) Bruk av løs, på drevet halsende hund er forbudt unntatt for jakt på hare, rødrev og gaupe. For jakt på andre arter kan direktoratet gi samtykke for det enkelte område.*

Hvordan kan Midtre Nordland Nasjonalparkstyre med god samvittighet utsette dyrene i den såkalte nasjonalparken, for dette stresset? Hvor skal liksom dyrene i Norge være trygge, om ikke nettopp i en nasjonalpark? Men når vi fra før vet hvordan etikk og moral fungerer i dette landet, med hiuttak av jerver midt i nasjonalparker og utrydning av uskyldige ulver, burde jeg kanskje vite bedre enn å tro at noen dyr er trygge noen steder i norsk natur.

Kjære Midtre Nordland Nasjonalparkstyre og ledelsen hos Junkerdalen Nasjonalpark… dere kan ikke la dette bli gjennomført. Reaksjonene er mange i sosiale media og det reageres med avsky, raseri og sjokk. Også over landegrensene reageres det og nå begynner mange å sette spørsmålstegn med hva som skjer med naturforvaltningen i Norge. Vær så snille, trekk tillatelsen tilbake. En slik behandling av dyr i en nasjonalpark, er ikke Norge verdig!

Brevet vil også bli sendt til samtlige aviser i håp om at fokus blir sterkere på denne uhyrlige bestemmelsen.

Berit Helberg

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har foreløpig mottatt klage på sitt vedtak fra foreningene Våre Rovdyr og Rovviltets Røst. Klagene vil bli behandlet på førstkommende styremøte den 20.desember. Deres henvendelse vil også bli lagt fram som en referatsak for styret.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: fmnohet@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Fra: Lars Gøransson[Goeranss@online.no]
Dato: 09.10.2016 19:49:31
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Har dere mistet vettet?

Stopp denne jakttreningen på bjørneunger straks, dette er dyrplageri og vil bli annmeldt.

Hilsen
Lars M.Gøransson

Fra: E L D[elize2008@live.no]
Dato: 09.10.2016 16:20:00
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Jakttrening.

Hei.
Jeg ser at dere har tenkt å bruke bjørnunger som ett bytte/mål for å trene jakthunder.
Bare tanken på dette er nok til å ryste de fleste empatiske mennesker inn i sjelen...
Jeg ber dere vennligst om å revurdere denne svært uetiske avgjørelsen da dette vil medføre grovt dyreplageri.
Bjørnungene som tragisk nok mistet moren sin trenger tvert imot beskyttelse, og de trenger ro nå i denne tiden da de er i ferd med å klargjøre seg for og gå i dvale.
Jeg kan ikke forstå hvor denne dyrefientlige politikken dere fører stammer i fra?
Vi mennesker er ikke mindre en del av naturen enn de andre skapningene i den.
Så i stedet for å ødelegge og forstyrre ber jeg dere nå igjen om å ta vare på naturen og dyrene i den, denne gangen ved å totalforby en slik jakt/trening.

Mvh Elisabeth.

Fra: Tove Moen Gjøtterud[tmg@getmail.no]
Dato: 09.10.2016 12:58:52
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: La bjørneungene i fred

Jeg vil på det sterkeste protestere mot at dere vil tillate trening av løshunder på bjørneungene. Nå må Norge ta hensyn til rovdyrene i dette landet. Og disse bjørneungene har hatt det tøft nok. Jeg er lei av at Norge bare tar hensyn til bønder og jegere! Vi har en plikt til å ivareta mangfoldet i naturen og ta vare på alle dyr i naturen.

Tove Moen Gjøtterud
4790 Lillesand

Fra: stekkel1983[stekkel1983@gmail.com]
Dato: 07.10.2016 16:19:31
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Klage på vedtaket om trening på bjørnunger

Nå har jeg forstått at dere har gitt grønt lys for jakttrening på morløse bjørnunger. Jeg har rett og slett ikke ord at dere kan tillate noe sånt. Det er en stor skam og skuffelse.

Kan si mye mer men da blirdet ufint....

Med vennlig hilsen
Jan Schippers
Hommelvik
Sendt fra min Samsung Galaxy-smarttelefon.

Fra: Etnestad, Hanne[fmnohet@fylkesmannen.no]
Dato: 17.10.2016 12:52:00
Til: 'ivar@1448.no'
Kopi: Ingvaldsen, Inge Sollund; Siv Elisabeth Mossleth (sivmos@nfk.no)
Tittel: SV: Jakt på 3 bjørner inne i nasjonalparkene.

Vil først opplyse om at mottakere av din epost er ansatt i sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre og er ikke medlem av nasjonalparkstyret. Sekretariatet har ansvar for å legge fram saker for styret, og undertegnede har hovedansvaret for bl.a. Junkerdal nasjonalpark.

Det er ikke gitt tillatelse til jakt på bjørn innenfor nasjonalparken, noe ikke nasjonalparkstyret har myndighet til, det er kun Miljødirektoratet som kan åpne for jakt på bjørn.
Det ble gitt tillatelse til trening av løs hund på sporing av bjørn, sporing kan også foregå med hund i bånd.
Skadefellingslaget skal forøvrige forholde seg til annet lovverk når det gjelder bruk av hund.
Vedlagt utskrift av saksprotokollen fra møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 21. september.
Det er ikke gitt tillatelse til motorisert ferdsel i forbindelse med denne saken.

Vil til slutt opplyse om at saken foreløpig er påklaget av Foreningen Våre Rovdyr, Rovviltets Røst og Forum for natur og friluftsliv, klagene blir behandlet på førstkommende styremøte den 20.desember.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: fmnohet@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

-----Opprinnelig melding-----
Fra: Ivar Eide [mailto:ivar@1448.no]
Sendt: 14. oktober 2016 15:14
Til: Ingvaldsen, Inge Sollund
Emne: FW: Jakt på 3 bjørner inne i nasjonalparkene.

BJØRNER SOM SKAL JAKTES PÅ.

På nettsidene til Saltdal Kommune skryter Ordføreren av at kommunen har en variert og unik natur.

Mye av den er vernet i form av nasjonalpark.

Nettopp fordi den er unik. Det tror jeg ikke Ordføreren skjønner. Nå skal noen jegere få lov til å jakttrene sine hunder inne i nasjonalparkene som er opprettet for å gi faunaen en ekstra beskyttelse og for å la naturen være "upåvirkelig" av oss mennesker.
Store og flotte naturopplevelser venter turgåere, herunder også muligheten for å se norsk bjørn i norsk natur.

Ønsker Ordføreren at vi skal ha en inntakt fauna i slike områder, nei det ser ikke slik ut.

Verre blir det at Siv Mossleth som er leder av et utvalg som skal ivareta naturen iht fastsatt regelverk, mener at man nå skal sende jegerhunder etter disse tre bjørner som mot alle odds har overlevd.

Dette strider mot formålet og vernet av rødlistet art. Dette er et tillitsbrudd så grovt at det bør få som konsekvens at hun må skiftes ut. Skulle nesten tro at både hun og ordfører var fra partiet SP som ikke ønsker noen norske rovdyr i norsk natur.

Lederen forsvarer vedtaket som bygger på tillatelse gitt av fagfolk i Saltdal og Fauske kommune. Dette må vel være en ansvarsfraskrivelse som hun må være for god til.

Lederen har heller ikke dokumentert at jakten ikke gjør skade på verneverdiene.

Jakt med hund i nasjonalpark slik det her legges opp til skal selvfølgelig ikke skje og Midtre Nordland Nasjonalparkstyre må snarest kvitte seg med sin leder, som ser ut til å ha politiske motiver for sine utsagn.

Dette er dårlig omdømme for kommunen og for dette styret. Uetisk og umoralsk.

Jeg har derfor følgende spørsmål som jeg ønsker besvart og innenfor de tidsrammer som forvaltningsloven pålegger offentlig virksomhet.

1: Har styret og du som styrelmedlem fullmakt til å vedta jakt på 3 bjørner (jakttrening) som er rødlistet i nasjonalparken.
Jeg ber om at dette sendes meg på aresse Dyrløkkefaret 3, 1448 Drøbak 2. Vurderingen av verneinteresser er behandlet uttaler leder til avisen.
Grunnlagsdokumentasjonen som viser at verneinteressene ikke blir berørt bes også sendt meg pr post.
7. Hva med motorisert ferdsel innenfor nasjonalparkene. Er det gitt dispensasjoner for dette ? og i så fall ønskes kopi av alle tillatelser.
Svar imøtesees.

Mv Bjørnehilsen
Ivar Ruud Eide
Dyrløkkefaret 3
1448 Drøbak

Fra: Monica Ø[acinom1970@hotmail.com]
Dato: 17.10.2016 23:54:30
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland; Ingvaldsen, Inge Sollund; Rofstad, Gunnar; Skansen, Ronny; Etnestad, Hanne
Tittel: Trening av jakthunder i nasjonalpark

Vi vil protestere på det sterkeste mot beslutningen om å tillate trening av jakthunder på bjørn i Junkerdalen Nasjonalpark, Saltdal.

Dette er en horribel avgjørelse som strider mot all fornuft og etikk. Det er også 3 morløse bjørnunger som befinner seg i området.

Innad i Norge og også utenfor Norges grenser har vår rovdyrpolitikk fått stor negativ oppmerksomhet, noe som er fullt forståelig, da den virker styrt av inkompetanse og egeninteresser.

Norge bør gå foran med et godt miljø-eksempel, og verne om våre rovdyr og vårt mangfold i naturen.

Ber herved om at dette vedtaket vurderes på nytt!!!

Mvh;

Monica Øksengård
Johnny Hagen

Fra: André Holm[242racing@hotmail.no]
Dato: 17.10.2016 17:40:55
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Bjørn/hund!

Jeg har jaktet i Sverige i over 35 år.

Etter å ha vært vitne til hvordan hunder har blitt trent og brukt til jakt på bjørn i Sverige, tar jeg sterk avstand til denne form for galskap.
I følge Agria forsikring Sverige blir flere titalls hunder skadet og drept under denne form for jakt og trening.
Enkelte bjørner blir også skadet, av bitt, av slike "bjørnehunder".

Galskap!!

Andre Holm

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:16:29
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Bjørnunger

Fra: Solberg Tommy [mailto:tommysolberg@villmarksfotografen.com]
Sendt: 17. oktober 2016 10:51
Til: Marit Doseth
Emne: Bjørnunger

Hei Marit,
Jeg jobber som naturfotograf og bruker ekstremt mye tid på bjørnefotografering.
Dette med trening på disse undommene er er rett og slett dyreplaging på høgt plan..
Normalt er unga med mor si 1,5 - 3 år som du sikkert veit. Dette er en stygg sak jeg kommer til å bruke endel tid på, da instagram og facebook.
Åssåi en nasjonalpark er jo totalt brutalt fullstendig galemattis! Dette må dere ikke finne på, ærlig talt fra en som kjenner bjønn godt.

Hvor har det blitt av naturhjertet til folk, og nestekjærligheten til naturen vår?

Sjekk gjerne mine sider å se hvordan de skal ha det…

På forehånd takk.

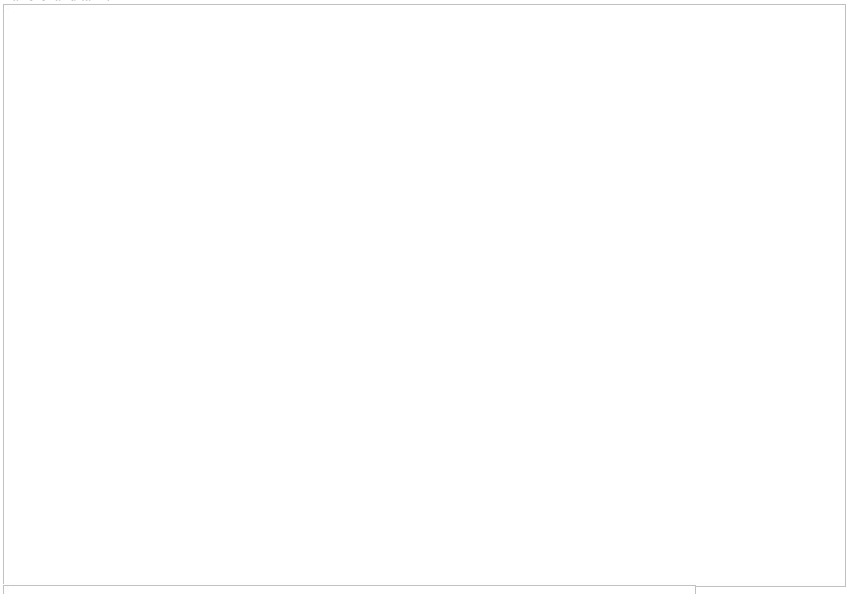

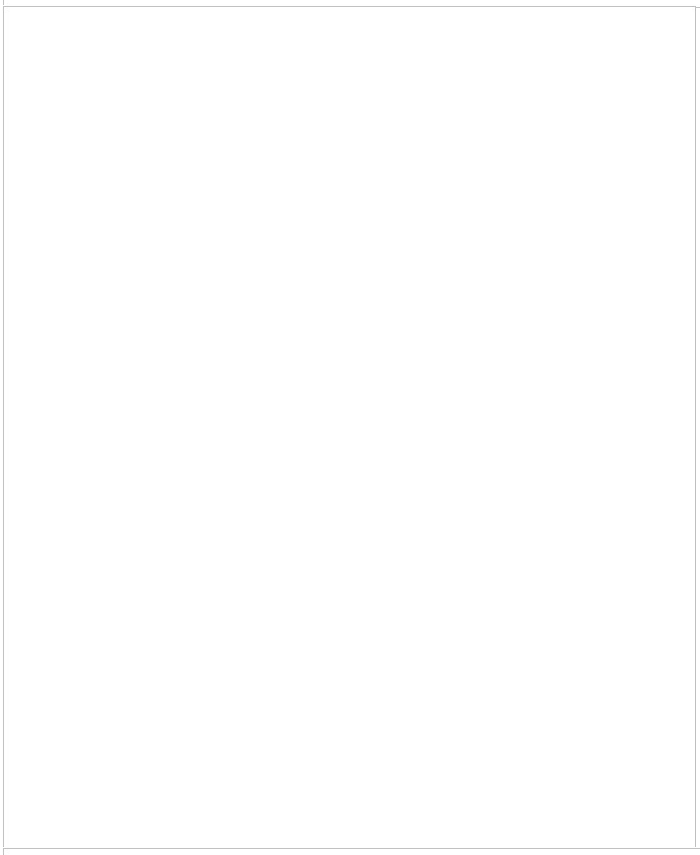

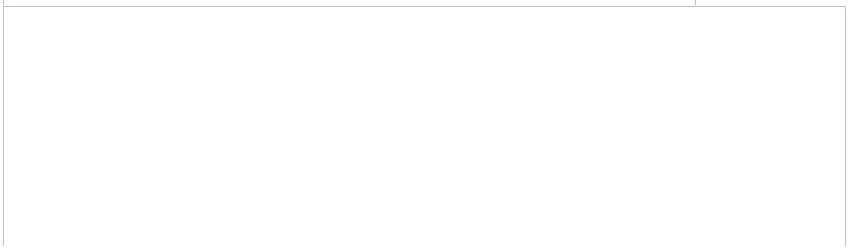

Sisiken 9, 3320 Vestfossen, NORWAY
Mobil : 0047 901 48401
http://www.villmarksfotografen.com

https://www.facebook.com/VillmarksfotografenFotografTommySolberg

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:13:58
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: The Use of Bear Cubs in Dog Training in National Parks

---

Fra: Er1nye5 . [mailto:erinyes.o2.co.uk@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 15:16
Til: Marit Doseth; Miljøvedtak
Emne: The Use of Bear Cubs in Dog Training in National Parks

To the attention of Marit Doseth, Miljovedtak;

I am appalled that a country so forward thinking in so many ways allows this barbaric practice. We share this planet with wildlife and should be doing everything in our power to be preserving and protecting it. I am a concerned person who wants to know that the people charged with the responsibility of national parks actually cares about those creatures under their care.

The world is watching.

--
Slainte,
Nadine.

~ Nothing worth having comes without some kind of fight,
Got to kick at the darkness 'til it bleeds daylight. ~

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:13:13
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Trening av hund på bjørn

Fra: Sissel Lie-Karlsen [mailto:liekarlsen@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 15:40
Til: Marit Doseth
Emne: Trening av hund på bjørn

Hei!
Det er med forferdelse jeg leser om at det skal drives trening av hund på 3 små bjørneunger. Hvordan kan et norsk forvaltningsorgan fatte slike bestialske beslutninger? Min tiltro til norske politikere og byråkrater har fått en skikkelig knekk, vi kan ikke ha ondskapsfulle folk i disse viktige stillingene. Hvis dere tenker miljø så sørg for at det er naturlige bestander av alle våre rovdyr, og for alle del - fortell hundeeiere at de må trene hundene sine på annen måte.

Med hilsen
Sissel Lie-Karlsen

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:12:08
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Hunder/Bjørn

-----Opprinnelig melding-----
Fra: André Holm [mailto:242racing@hotmail.no]
Sendt: 17. oktober 2016 16:14
Til: Marit Doseth
Emne: Hunder/Bjørn

Hei!
Jeg leser det er åpnet for å trene hunder på bjørn i Norge.(nordland/nasjonalpark).
Jeg har jaktet i Sverige og Norge i mer enn 35 år.
Ettersom det er lovlig å bruke hund på bjørnejakt og ulvejakt i Sverige, har jeg blitt kjent med hvordan dette fungerer i praksis.
Det er skremmende å være vitne til hvordan disse hundene "jakter" bjørn og ulv.
I følge Agria forsikring i Sverige blir 20-40bjørnhunder slått ihjel av bjørn under bjørnejakta, 20-40 hunder blir hardt skadet.

Dette er en form for galskap.

Vær så snill, stans denne galskapen.

Andre Holm

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:11:53
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: bear cub used as bait traing dogs

Fra: Tracey Capes [mailto:tracey@traceycapesfineart.com]
Sendt: 18. oktober 2016 02:20
Til: Marit Doseth; Miljøvedtak
Emne: bear cub used as bait traing dogs

Marit :

Bear cubs are babies who stay with their mothers to learn how to survive. They are not bait just like human babies are not bait not dog babies or any babies. What are you thinking? This so sad, cruel and inhumane.

And what the heck are you bait training dogs for? They are lovely animals whoa re kind and only want love….. you sound like you are training them for dog fights!

Please find the humane inside you and stop this insidious and cruel idea!

I thought Norway was civilized. I guess not.

- Sad beyond words, Tracey Capes

Tracey Capes, ISA
Tracey Capes Fine Art
16 Rennie Terrace
Toronto, Ontario, Canada, M6S 3C6
www.traceycapesfineart.com

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:51:35
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Bjørnejakt

Fra: Torunn Nordli [mailto:torunn.nordli@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 18:31
Til: Marit Doseth
Emne: Fwd: Bjørnejakt

Sendt fra min iPhone

Videresendt melding:

> **Fra:** Torunn Nordli <torunn.nordli@gmail.com>
> **Dato:** 17. oktober 2016 kl. 18.07.05 CEST
> **Til:** marit.doseth@xn--miljdir-t1a.mo
> **Emne: Bjørnejakt**
>
> Stopp jakt på bjørnunger i nasjonalparker! Blir sjokkert over hva som er lov i dette landet, er agendaen å fjerne alle rovdyr?
>
> Sendt fra min iPhone

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:50:51
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Trening av jakt hunder på bjørnunger

Fra: Torhild Einardotter Floberg [mailto:toshaug@hotmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 23:30
Til: Marit Doseth
Emne: Trening av jakt hunder på bjørnunger

17. okt. 2016 kl. 23.25 skrev <postmaster@mail.hotmail.com> <postmaster@mail.hotmail.com>:

This is an automatically generated Delivery Status Notification.

Delivery to the following recipients failed.

marit.doseth@miljodir.no.mailtoloc

Reporting-MTA: dns;SNT004-OMC2S51.hotmail.com
Received-From-MTA: dns;EUR02-AM5-obe.outbound.protection.outlook.com
Arrival-Date: Mon, 17 Oct 2016 14:25:39 -0700

Final-Recipient: rfc822;marit.doseth@miljodir.no.mailtoloc
Action: failed
Status: 5.4.0

Fra: Torhild Einardotter Floberg <toshaug@hotmail.com>
Emne: Jakttrening av hund på bjørnunger.
Dato: 17. oktober 2016 kl. 23.25.38 CEST
Til: "marit.doseth@miljodir.no

Hei, leste akkurat om saken ang jakttrening av hunder på morløse bjørnunger. Dette må være en grov spøk? På lik linje som jakten på småfugler for rekreasjonens skyld. Dette er ikke greit. Jeg forstår ikke vendingen som samfunnet er inne i nå. Skal ikke komme inn på alt som er skeivt og skakt,men alt går i feil retning. Ingenting er humant lenger.

Dette som dere vedtar nå er jo ren dyremishandling. Stakkars små! For en forferdelig måte å bli pint og dø på.Tenk på den redselen de må oppleve... Hvordan er det mulig å vedta noe slikt??

Alt blir målt i kroner, og i menneskets interesse. Vi har et ansvar til kommende generasjoner. Vi kan ikke skalte og valte med natur og fauna som vi vil! Og midt oppi dette er det noe som heter empati og medmenneskelighet. Medfølelse og kjærlighet til alt levende på vår vakre klode.

Vær så snill, snu i denne saken.

Hilsen Torhild Einardotter Floberg

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:10:07
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Klage

-----Opprinnelig melding-----
Fra: Miljøvedtak
Sendt: 18. oktober 2016 08:43
Til: Marit Doseth
Emne: VS: Klage

-----Opprinnelig melding-----
Fra: camilla wig steen [mailto:milla_steen89@hotmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 17:03
Til: Miljøvedtak <miljovedtak@miljodir.no>
Emne: Klage

Til dere i styret som stemmer ja for å skremme dritten ut av små, uskyldige baby-bjørner som fikk moren sin revet i fra seg...

Med så mye fokus på negativitet og nett-troll o.l skal jeg nå prøve å fortelle litt hvordan dere som i styret har vedtatt tillatelse til å slippe hunder ut for å trene mot tre stakkars små bjørnunger uten å banne, gå til personlig angrep eller virke usaklig hvordan dere får mennesker som meg til å føle oss.. Selv om dette er svært, svært vanskelig da jeg aldri har vært mer flau av å kalle meg menneske om dagen takket være slike som dere som lar slikt skje.
Jeg elsker dyr, har alltid gjort det. Hadde det vært opp til meg ville aldri så mange ulver skytes, ingen bjørner felles, alle som torturer dyr bli hengt og dyrepolitiet i Norge blitt 10 doblet. Men nå er det nok! Hvor har medfølelsen for dyr blitt av?? Hva har de små bjørneungene gjort dere noe? Hvorfor la jakthunder trene på små bjørnunger som allerede har det forferdelig vanskelig?
Dette er umenneskelig, tragisk, forferdelig, umenneskelig og utrolig, utrolig trist. Hvordan kan dere la slikt skje? Skammer dere dere ikke, ja dere, som med viten om hvilken ufattelig trist start på livet mirakuløst vis har overlevd og nå gjøre tilværelsen enda verre?? Jeg må ha et svar, for jeg klarer ikke å skjønne at andre personer kan si ja til noe som dette??!!

Vi har så god råd; vi kan trene hunder på andre måter! Jeg lar det ikke bli med dette om dette blir gjennomført. Da skal jeg gjøre alt jeg kan for å få alle i Norge med sans for dyr stemme for et nytt styre. Dette er umenneskelig og tragisk. Det er enda ikke for sent å endre mening.. ikke la dette skje mot disse små. Jeg ber dere.

Mvh Bekymret Statsborger

Sendt fra min iPhone

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:09:52
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Trening av hund på bjørnunger i Junkerdal nasjonalpark

---

Fra: Biffen bjørndal [mailto:biffeladd@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 21:05
Til: Marit Doseth; Miljøvedtak
Emne: Trening av hund på bjørnunger i Junkerdal nasjonalpark

Kjære Marit Doseth og Miljødirektoratet. I dag så jeg en repotasje på NRK.no, om at Midtre Nordland nasjonalparkstyre har gitt grønt lys til trening av løse hunder på bjørnunger. I beste fall er dette en dårlig spøk, i værstefall en skandale. Norge har en nokså streng dyrevelferdslov! Gjelder ikke den alle dyr i Norge??

Jeg har en relativt god kompetanse om hunders adferd, har hatt hund hele livet. Har trent, og instruert hunder i diverse ferdighets øvelser.

Når man trener hund på denne måten, får man en agresiv adferd. Det vil si, hunden utvikler en uønsket adferd. Dette gjør hunden til en tikkende bombe. I verste fall kan et barns liv gå tapt..... For rundt 20 år siden, ble det et forbud i Norge mot enkelte hunde raser pga. agresiv adferd.

Et eksempel fra forje uke. En nær venn av meg var ute på en av sine mange turer i skog og mark. Ut fra et skogsholt kom det en elg løpende. Han stoppet opp for og unngå og ødelegge en eventuelt hunds los på elgen. Hunden kom rett bak, men endert kurs og kastet seg over min venns hund. Han klarte og skille hundene, men elghunden glefset etter han. Han gjorde flere forsøk på og skremme denne hunden, uten hell. Den fulgte faktisk etter min venn og hans hund helt til bilen.

Noe jeg tenker når det skrives side opp og side ned om den slemme ulven som tar en jakt hund. Er vel at disse jakthundene muligens har samme adferd ovenfor ulv som for min venns hund. Da er det ikke rart de blit drept.....

Tilbake til bjørnungene. Hvordan kan Miljødirektoratet tillate at Midtre Nordland Nasjonalparkstyre kan gi grønt lys for en slik trening av hund? Er det virkelig sånn miljø nasjonen Norge vil være?I ikke en nasjonalpark være et sted hvor naturens mangfold skal få være i fred??

Jeg ønsker herved å anke Nasjonalstyrets vedtak inn til Miljødirektoratet her og nå!!!!

En harsk hilsen

Tom Arne Biffen Bjørndal

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:09:49
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Jakttrening på morløse bjørnunger.

Fra: Mads Strømmen [mailto:mads.strommen@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 12:45
Til: Marit Doseth
Emne: Jakttrening på morløse bjørnunger.

Hei,
grønt lys for trening av jakthunder i Junkerdal nasjonalpark er gitt. Jeg stiller meg noe undrende til dette vedtak der hensikten virker være å bruke ville levende dyr's liv og helse, som et opplæringsverktøy i forbindelse med bjørnefelling ved senere "passende" anledninger. At menneskelig prestisje virkelig skal gå på bekostning av natur og dyrevelferd her i landet, er en skam. Rett og slett, en skam!

mh
Mads Johan Strømmen
7380 Ålen

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:09:18
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Vedtak om jakttrening

-----Opprinnelig melding-----
Fra: Andrine Vedal [mailto:andrine_95@hotmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 11:35
Til: Marit Doseth
Emne: Vedtak om jakttrening

Hei! Vedtaket om jakttrening på bjørneungene i nasjonalparken skulle aldri ha vært en tanke en gang. Først og fremst er dette en nasjonalpark, alt innenfor denne parken bør jo få være i fred, er det ikke det som er meningen med en slik park? Hva er vitsen med å ha en nasjonalpark om man ikke skal ta vare på den? Da kan dere jo lik så godt fjerne den tittelen. For det andre er bjørn en truet og en FREDET art, og å påføre den mer stress enn nødvendig synes jeg er ren og skjær egoisme. Trene jakthundene sine får jegerne gjøre på andre måter. Snart er vi jo på lik linje med feks. Russland som lar hundene trene på bjørner som er lenket fast. Norske jegere reiser dit for å gjøre dette, og det sier jo sitt om disse menneskene.
Naturen vi har, og da spesielt i en nasjonalpark, skal behandles med respekt, og dette er alt annet enn det. Vil vi virkelig, som et av verdens beste land å leve i, stå fram på denne måten? Et land med null respekt for dyrene vi har i naturen vår? Har snakket med mange om dette, og har lest mange andres meninger om saken (både i Norge og i utlandet), og alle er sjokkerte over at dette i det hele tatt kan være mulig, spesielt i en nasjonalpark.
Vær så snill å revurdere vedtaket. Disse bjørnene er en del og en start av den forhåpentligvis sterke og sunne bjørnebestanden vi skal ha i Norge. Gå fram med et godt eksempel, og vis resten av landet at vi har et ansvar, og at vi vil og SKAL ha rovdyr i de norske skogene.

Mvh.
Andrine Vindstad Vedal

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:08:28
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Undeliverable: bjørnunger hundetrening

---

t.o.

Fra: Gerd Hilde Neset [mailto:gerdhilde.neset@gmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 11:19
Til: Marit Doseth
Emne: Fwd: Undeliverable: bjørnunger hundetrening

---------- Forwarded message ----------
From: <postmaster@miljodir.no>
Date: Mon, Oct 17, 2016 at 11:13 AM
Subject: Undeliverable: bjørnunger hundetrening
To: gerdhilde.neset@gmail.com

Delivery has failed to these recipients or groups:

marit.dosett@miljodir.no
The email address you entered couldn't be found. Please check the recipient's email address and try to resend the message. If the problem continues, please contact your helpdesk.

Diagnostic information for administrators:

Generating server: oslexch01.pax.local

marit.dosett@miljodir.no
Remote Server returned '550 5.1.1 RESOLVER.ADR.RecipNotFound; not found'

Original message headers:

```
Received: from OSLEXCH01.pax.local (10.20.20.30) by oslexch01.pax.local
 (10.20.20.30) with Microsoft SMTP Server (TLS) id 15.0.847.32; Mon, 17 Oct
 2016 11:13:34 +0200
Received: from mx1.miljodir.no (185.76.84.140) by OSLEXCH01.pax.local
 (10.20.20.30) with Microsoft SMTP Server id 15.0.847.32 via Frontend
 Transport; Mon, 17 Oct 2016 11:13:34 +0200
X-IronPort-Anti-Spam-Filtered: true
X-IronPort-Anti-Spam-Result: =?us-ascii?q?A0D6BwBAlQRYhrahVdFcHgYMgzwBAQEBA?=
 =?us-ascii?q?YFwB6R+BId4i26CBwqILgc+DgECAQEBAQEBARMBAQEICwsJGS+EWCIRHQEbHgM?=
 =?us-ascii?q?SAwUBBzcCJAERAQUBV4gVAQMXl2yNRYIIgTI+MotCgWuCXwWDWwoZJw1Tg0UDB?=
 =?us-ascii?q?hCQFYI4glsFmgaQBI91jzkTHoEROA1Tgn0ggWA8NIhYAQEB?=
X-IPAS-Result: =?us-ascii?q?A0D6BwBAlQRYhrahVdFcHgYMgzwBAQEBAYFwB6R+BId4i26?=
 =?us-ascii?q?CBwqILgc+DgECAQEBAQEBARMBAQEICwsJGS+EWCIRHQEbHgMSAwUBBzcCJAERA?=
 =?us-ascii?q?QUBV4gVAQMXl2yNRYIIgTI+MotCgWuCXwWDWwoZJw1Tg0UDBhCQFYI4glsFmga?=
 =?us-ascii?q?BI91jzkTHoEROA1Tgn0ggWA8NIhYAQEB?=
X-IronPort-AV: E=McAfee;i="5700,7163,8320"; a="8233221"
X-IronPort-AV: E=Sophos;i="5.31,357,1473112800";
   d="scan'208,217";a="8233221"
Received: from mail-yw0-f182.google.com ([209.85.161.182])  by mx1.miljodir.no
 with ESMTP/TLS/AES128-GCM-SHA256; 17 Oct 2016 11:13:34 +0200
Received: by mail-yw0-f182.google.com with SMTP id u124so110917684ywg.3
        for <marit.dosett@miljodir.no>; Mon, 17 Oct 2016 02:13:34 -0700 (PDT)
DKIM-Signature: v=1; a=rsa-sha256; c=relaxed/relaxed;
        d=gmail.com; s=20120113;
        h=mime-version:from:date:message-id:subject:to;
        bh=DDAMjzBJuOv3cMgJp+oPS9lWWLXR6QiPl3WlLgtdyAE=;
        b=OpWBkzFYjP2ySiAcRc9/aoigbp7c3tbKdL8/Ean6E4jeZi2jiFB1Kv98cCXpaywpcG
         kZJCjcm/iTujyZ5ax3yXn9w6lugfGaFPlLdMx8dKyJFjdZ4gcLiHI/2NM5LWpjWUlf8r
         tcph3wlh3xwTZZKlgp3nscRtX+JDJgOyO7eifGZNqdNPle+LFK5x548F99jwUjQu7iKi
         FkpoToJoHsGGWK+Fx7gb69cuNLYmcl2aAi5So2IjDLNXKMGlHDacxfwClIRKV6jpTzGu
         D6HD44y770kogv9j7qH7B7td7/IGIWB7D52GbpERa7mA1XZfc7uGgSFgvGaMKyD8Fn75
```

V3cQ==
X-Google-DKIM-Signature: v=1; a=rsa-sha256; c=relaxed/relaxed;
d=1e100.net; s=20130820;
h=x-gm-message-state:mime-version:from:date:message-id:subject:to;
bh=DDAMjzBJuOv3cMgJp+oPS9lWWLXR6QiPl3WlLgtdyAE=;
b=k7zX8Rm3VXeclMrreCAWQCdd0nkFR5CXpUQl5lPYxkvwbuO4s2dJJgo1EOLQFXEayX
mahcz84JSXT9EzV8X/6df/ZlHhjHUVguRPJtvv4cp8DmVFNyNT81NT9U5DdtabZXXA7x
G6PkBSv/f6KKQtG/j89ZZBex+vqcZl6Z1MS8kYjEhvf6eurtWe+ZWTGKWJKfB4UyPhxL
2jhtjS4Wm7Uc9UisjwWkoCTfPRznuqh31UDTOSaLI6/87/DaeVVcSulUrXjh/hmbV9PH
MRpvVC1/Q48n8NPCiZyFju2vY4AGOBW2io5uoDbueivmvv4HqTon4s1P1rMgJirIsHFq
h+rw==
X-Gm-Message-State: AA6/9RkwH0KtFLwgbYqEqyTSF4DtV6fPhtLqd0EePCKrO+x0XuI5p3qGvcsUFEXUPXPS6LGTKDPGv0wZm/o44w==
X-Received: by 10.129.147.68 with SMTP id k65mr24197064ywg.135.1476695612469;
Mon, 17 Oct 2016 02:13:32 -0700 (PDT)
MIME-Version: 1.0
Received: by 10.129.31.70 with HTTP; Mon, 17 Oct 2016 02:13:32 -0700 (PDT)
From: Gerd Hilde Neset <gerdhilde.neset@gmail.com>
Date: Mon, 17 Oct 2016 11:13:32 +0200
Message-ID: <CAJhhNb-pwx-oy86k+oSjJh+wJyeF75gsRGV9zxp2bd85z9q6ow@mail.gmail.com>
Subject: =?UTF-8?Q?bj=C3=B8rnunger_hundetrening?=
To: <marit.dosett@miljodir.no>
Content-Type: multipart/alternative; boundary="94eb2c07ed266c37b7053f0bfd44"
Return-Path: gerdhilde.neset@gmail.com
Received-SPF: SoftFail (oslexch01.pax.local: domain of transitioning
gerdhilde.neset@gmail.com discourages use of 185.76.84.140 as permitted
sender)

Final-Recipient: rfc822;marit.dosett@miljodir.no
Action: failed
Status: 5.1.1
Diagnostic-Code: smtp;550 5.1.1 RESOLVER.ADR.RecipNotFound; not found

---------- Forwarded message ----------
From: Gerd Hilde Neset <gerdhilde.neset@gmail.com>
To: <marit.dosett@miljodir.no>
Cc:
Date: Mon, 17 Oct 2016 11:13:32 +0200
Subject: bjørnunger hundetrening
Hei,

For en som er veldig glad i dyr og naturlig natur (dvs. med rovdyr) er det fryktelig å høre at norske myndigheter vil tillate trening av hunder på å angripe bjørnunger.

Selv er jeg sterkt i mot at hunder skal sendes løse for å ta rovdyr i det hele tatt, både pga at det er en stygg jaktmåte og at Norge bør ta bedre vare på sine naturlig forekommende store rovdyr, dvs. bjørn, ulv, jerv, gaupe og kongeørn; Det har vi faktisk plikt til etter Bernkonvensjonen.

Dessuten vet man nå at dyr, og spesielt pattedyr, har mange følelser felles med oss mennesker, som for eksempel angst, smerteevne og sorg.

Jeg ber deg om å være så snill å gjøre alt du kan for å stoppe denne dyremishandlingen!

Mvh Gerd Hilde E.T. Neset
Oslo

Verneområdestyrer

Trondheim, 09.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/10994	Line-Kristin Larsen

Rammer og opplegg for verneområdestyrer -

Innmelding av behov for tiltaksmidler og bestilling av tjenester av SNO - 2017

Bestillingsmøtene er en formalisert prosess mellom forvaltningsmyndigheten og Statens naturoppsyn (SNO) lokalt. Prosessen har til hensikt å sikre god dialog og forutsigbarhet med hensyn til prioritering av oppsynsinnsats og gjennomføring av de tiltak i felt som SNO kan utføre. Elektronisk søknadssenter (ESS) skal benyttes for innmelding av behov for midler til tiltak i verneområdene. Frist er 10. januar 2017.

For Hardangervidda og Øvre Anárjohka nasjonalparker, hvor det ikke er nasjonalparkstyrer, skal fylkesmannen som forvaltningsmyndighet ivareta bestillingen for 2017.

1. Føringer for 2017

Besøksforvaltning og implementering av ny merkevare

Regjeringen og Stortinget har gjennom friluftsmeldingen bestemt at de vil prioritere implementering av merkevaren *Norges nasjonalparker*. Prop. 1 S (2016-2017) viser til at arbeidet skal videreføres i nasjonalparkene og andre verneområder i 2017. Dette blant annet for at verneområdene våre skal gis et felles uttrykk og framstå mer helhetlig.

Vi gjør oppmerksom på at all informasjon knyttet til ny merkevare legges

Postadresse: Postboks 5672, Sluppen, 7485 Trondheim | **Telefon:** 03400/73 58 05 00 | **Faks:** 73 58 05 01
E-post: post@miljodir.no | **Internett:** www.miljødirektoratet.no | **Organisasjonsnummer:** 999 601 391
Besøksadresser: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim | Grensesvingen 7, 0661 Oslo|
Besøksadresser Statens naturoppsyns lokalkontorer: Se www.naturoppsyn.no

fortløpende ut på Miljødirektoratets, http://www.miljødirektoratet.no/no/Tema/Verneomrader/Ny-merkevare-for-Norges-nasjonalparker/, her fins lenker til samtlige veiledere, manualer og andre skriv tilknyttet merkevaren.

Besøksstrategi

Alle skal ha levert en besøksstrategi innen av utgangen til 2020. Arbeidet med besøksstrategi må komme i gang snarest. Denne skal være basert på kunnskap så det er viktig at dere melder inn behov for kunnskapsinnhenting. Uansett post er det viktig å melde inn behov for: kartlegging av naturverdier, og kartlegging av besøk og reiseliv gjennom blant annet brukerundersøkelser.
Kvaliteten på besøksstrategiene kommer til å være førende for fremtidig tildeling av penger.

Informasjonstiltak og andre tilretteleggingstiltak skal være forankret i besøksstrategien. Det foreligger en veileder som kan tilpasses alle typer verneområder (Veileder M-415/2015). Implementering av merket gjennom besøksforvaltningstiltak vil variere fra fornying og kvalitetsheving av det eksisterende, til iverksetting av nye tiltak.

Merkevaren

Alle tiltak som iverksettes skal være i henhold til ny merkevarestrategi. Det er forvaltningsmyndighet som skal stå for innholdet i informasjonen som gis om verneområdene, men utforming av materiell skal utføres av profesjonell grafisk formgiver.
Direktoratet vil kunne bistå med nærmere informasjon om valg av designfirma. Følgende firmaer har så langt erfaring med bruk av designmanualen:

- Klipp og Lim Media AS
- Skipnes Kommunikasjon AS
- Guri Jermstad AS

For å kunne ta i bruk merkevaren og implementere den i deres verneområde, er det viktig at dere har satt dere godt inn i designmanualen http://designmanual.norgesnasjonalparker.no/. Designmanualen beskriver og forklarer merkevarens visuelle identitet. I denne finner dere maler for blant annet alle skilttyper, brosjyremateriell, beskrivelser av materialvalg for skilt og tavler, Office-maler og språkprofil. For forvalterne er de mest aktuelle overskriftene i designmanualen "2 Logosymbol" og "6 Profilen i bruk".

Miljødirektoratet utvikler nå en veileder for hvordan kart under merkevaren skal se ut. Veilederen skal være ferdig i starten av 2017.

Miljødirektoratet vil bistå forvaltningsmyndigheten ved oppstart av arbeidet med både besøksstrategier og implementering av den nye merkevaren, og vi ber dere ta kontakt ved oppstart. Denne tette oppfølgingen er nødvendig inntil det er etablert tilstrekkelig med gode eksempler for hvordan arbeidet skal gjennomføres.

Alle henvendelser knyttet til merkevare og besøksstrategi kan rettes til merkevare@miljodir.no.

Verneskilt (tidligere kalt 'løveskilt')

I løpet av 2016 vil Miljødirektoratet inngå en rammeavtale for å bestille verneskilt. De nye verneskiltene er noe forenklet sammenliknet med de tidligere versjoner. Det vil også bli utviklet et sett med enkle underskilt for bruk sammen med verneskilt. Den nye rammeavtalen gir også mulighet til å utvikle ytterligere typer av underskilt. Første frist for bestilling fra leverandør er foreløpig satt til 1. februar 2017. Det blir mulighet for ytterligere to bestillinger i løpet av året. Miljødirektoratet vil orientere nærmere om bestilling av verneskilt/underskilt så snart det er inngått avtale med leverandør.

Vi ber dere melde inn totalt behov for nye verneskilt, slik at vi får en oversikt over midler som må settes av til dette i 2017. Innmelding gjøres i ESS (benytt én linje og angi antall skilt i merknadsfeltet). Ettersom pris per verneskilt ikke er avklart, trenger dere ikke å angi estimert kostnad for skiltbehov. Merk at eventuelle lagre av gamle verneskilt kan brukes i 2017.

Verneområder ved kysten-tilskudd til opprydding av marin forsøpling

Det er flere av verneområdestyrene som melder inn behov for opprydding av søppel. Dette kan i enkelte av områdene være en stor utgiftspost. Det ble i 2015 opprettet en ny tilskuddspost (post 71) som omhandler marin forsøpling. Forvaltningsmyndigheten vil her kunne oppfordre privatpersoner, interesseorganisasjoner, foreninger og bedrifter til å søke (egen post i ESS) for så å få til et samarbeid om rydding innenfor de kystnære verneområdene.

2. Innspill til prioriteringer og bestilling av personalressurser fra SNO-personell og deres tjenesteytere

Se vedlegg 2 for opplegg for gjennomføring av bestillingsmøtene.

I forslag til statsbudsjett for 2017 står følgende under postbeskrivelsen av 1420.31 (utdrag):
"Behovet for, og prioriteringa av oppsynet i verneområda blir drøfta mellom forvaltningsstyresmakta i det enkelte verneområde og Statens naturoppsyn. Dei skal òg drøfte kva for tiltak i vedtekne forvaltnings- og skjøtselsplaner forvaltningsstyresmakta ønskjer at Statens naturoppsyn skal gjennomføre på deira vegne. Det er ein føresetnad at Statens naturoppsyn sine oppgåver og aktivitetar i verneområda vert samordna med tildelinga av midler til tiltak i verneområda slik at det blir ein effektiv bruk av dei samla ressursane til tiltak i verneområda".
SNO er selv ansvarlig for planlegging, prioriteringer og økonomi for gjennomføring og rapportering av tilsyns- og kontrolloppgaver. Det er likevel viktig at forvaltningsmyndigheten drøfter faglige utfordringer og tilsynsbehov med SNO og

kommer med innspill til prioriteringer av tilsyn- og kontrollvirksomheten for kommende år.

Forvaltningsmyndighetene kan i tillegg ha behov for å få utført feltoppgaver som registreringsarbeid, overvåking, vedlikehold, tiltak i verneområder (informasjons-, restaurerings-, skjøtsels- eller tilretteleggingstiltak) og lignende. Slike feltoppgaver og bestillinger av dette fra SNO-lokalt drøftes på bestillingsmøtet. Bestillingsoppgavene sendes SNO-lokalt på vedlagte bestillingsskjema (se vedlegg 1,. SNO-lokalt videreformidler dette til SNO-sentralt. SNO lokalt vil avstemme disse oppgavene opp mot andre pålagte oppgaver og kapasitet for øvrig. SNO sitt deltidspersonell eller lokalt samarbeidende tjenesteytere (f. eks. fjellstyrer, Statskog Fjelltjenesten, Skjærgårdstjenesten) kan avtales å være feltaktøren i forhold til gjennomføring av bestillingsoppgaver.

Oppgaver knyttet til registrering og skjøtsel av kulturminner bør drøftes med regional kulturminnemyndighet før de meldes inn til SNO-lokalt, dette for å vurdere muligheten for å samkjøre ønskede tiltak.

Spørsmål omkring bestilling av oppgaver kan rettes til SNO-sentralt v/Randi Boe.

Nasjonale oppdrag og føringer for 2017

Våren/sommeren 2017 (15. april - 15. juli) ønsker Miljødirektoratet styrket tilsyn med

Forsterket kontroll av byggesaker i utvalgte verneområder

Alle dispensasjoner med vilkår gitt de siste to årene, kontrolleres i felt for å se om tiltakene er realiserte og om de følger de vilkårene som er gitt. Miljødirektoratet vil komme tilbake med informasjon om i hvilke verneområder kontrollen skal utføres.
Dette vil kunne påvirke SNOs kapasitet og prioritering av feltaktivitet i 2017.

Bevaringsmål

Bevaringsmål som skal følges opp må legges inn i Fagsystem for verneområdeforvaltning (NatStat). NatStat er under oppgradering (m.a. tilpasning til NiN2.1) frem til april 2017. NatStat kan brukes, men vil ha noe redusert funksjonalitet i denne perioden.
Før nye bevaringsmål legges inn i NatStat, må rutiner for overvåking avtales med SNO, eventuelt med andre aktører. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at man bare skal legge inn «aktive» bevaringsmål i NatStat. Det vil si bevaringsmål dere har avklart oppfølging av gjennom overvåkning. Bevaringsmålobjekt uten bevaringsmål kan bli slettet uten varsel. Bevaringsmål uten oppgitt overvåkningsfrekvens, eller bevaringsmål der det ikke skjer overvåkning i henhold til oppgitt overvåkningsfrekvens kan bli slettet uten varsel.

Miljødirektoratet forventer at følgende bevaringsmål planlegges for innlegging i NatStat i 2017:

a) Forvaltningsutfordringer (grunnlag for bevaringsmål) som er omtalt i forvaltningsplan (eller utkast til plan), og som forvaltningsmyndigheten ønsker å følge opp gjennom tiltak/skjøtsel i 2017 eller 2018.
b) Øvrig tiltak/skjøtsel som forvaltningsmyndigheten ønsker å følge opp i 2017 eller 2018.
c) Bevaringsmål som bestilles av Miljødirektoratet, enten gjennom embetsoppdraget eller avtales med den enkelte forvaltningsmyndighet.

Sjøfuglovervåking

I desember 2015 sendte Miljødirektoratet et utkast til nye rammer for overvåking av sjøfugl i verneområder. I 2016 etablerte Miljødirektoratet 2016 et felles system for å registrere overvåkingsdata om sjøfugl i verneområder. Systemet er definert som eget prosjekt i Artsobservasjoner (Miljodir_sjofugl_verneomraader). Miljødirektoratet ønsker primært en nasjonal plan som viser årlig ressursbruk for overvåking av sjøfugl i verneområder og hvordan dette prioriteres geografisk mellom fylker. Miljødirektoratet bruker nå resultat og erfaringer fra årets sesong, som grunnlag for en slik plan.
Overvåking av sjøfugl i verneområder skal ikke finansieres av tiltaksmidlene. Selv om aktiviteten skal dekkes av andre budsjettmidler, trenger Miljødirektoratet raskt å skaffe oversikt om ønsker for overvåking av sjøfugl i verneområder i 2017. Her er hensynet til eventuelt behov for bistand fra SNO og nødvendig koordinering av dette er særlig viktig. Søknader om støtte sendes til tore.opdahl@miljodir.no
Frist for å melde inn slike behov er 10. Januar 2017

3. Innmelding av behov for midler til tiltak

Alle innmeldte tiltak skal være i tråd med godkjent forvaltnings-/skjøtselsplan for verneområdene og andre relevante styringsdokumenter.

Prioritering og planlegging av tiltaksmidlene over post 1420.31 inngår i bestillingsmøtene mellom forvaltningsmyndigheten og lokalt SNO. Prioritering skal skje i henhold til «Strategi for bruk av tiltaksmidler 2015-2020» (vedlegg 3).

Ferdselstellere

Behov for elektroniske ferdselstellere meldes inn i ESS, da det innebærer en kostnad å anskaffe og å drifte slike. Den totale etterspørselen avgjør om Miljødirektoratet må investere i nye tellere, eller om det er tilstrekkelig å rullere de omlag 120 tellerne vi har pr i dag. Miljødirektoratet mener det er viktig både ut fra hensynet til kostnader, kompetanse og personellressursen at tellerne eies og driftes av direktoratet. Dataene fra tellerne går inn i én og samme base, og kan dermed brukes både på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Tellere skal primært benyttes ved før- og etterundersøkelser ved større tilretteleggingstiltak, ved nødvendig kartlegging av ferdsel ved utarbeidelse av besøksstrategier, eller som del av overvåkingsprogrammer. Normalt er det tilstrekkelig med tellinger 2-3

sesonger, med eventuelle gjentakelser etter 8-10 år. Behov for feltmessig personalressurser fra SNO for oppsetting og drift, meldes inn i bestillingsskjemaet.

Kartlegging og overvåking

Verneverdiene skal ligge til grunn i enhver besøksstrategi og det er derfor er det viktig å hente inn informasjon om naturverdiene i deres område. Det er mest kritisk for områder med stor ferdsel. Direktoratet ønsker at dere melder inn behov for kunnskap om naturverdier knyttet til besøksstrategien.
Overvåking av bevaringsmål (evt. annen kartlegging/overvåking) som ønskes gjennomført av SNO, skal synliggjøres i vedlagte bestillingsskjema. Midler til kartlegging og overvåking skal i utgangspunktet ikke omsøkes over 1420.31. Direktoratet ønsker likevel en synliggjøring av behov for kartleggings -og overvåkingsbehov, og ønsker at slike behov prioriteres og legges inn i ESS på lik linje med andre tiltak.

Fremmede arter

For bekjempelse av mink og rynkerose er det utarbeidet handlingsplaner (DN-rapport 5-2011 og DN-rapport 2013-1). Prioriteringer gitt i handlingsplanene skal følges i bestillinger for bekjempelse av disse artene.

Merk at eventuelle tjenesteytere som gjennomfører tiltak mot mink, må ha kontrakt med SNO hvis fellingsinstruksen skal benyttes. Det betyr at SNO-L må stå som økonomisk ansvarlig for slike tiltak.

Miljødirektoratet har utarbeidet en handlingsplan mot stillehavsøsters. Den lister opp en rekke forslag til tiltak.
Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder har satt i gang en stor dugnadsaksjon, og har i sommer og høst (2016) fått ryddet store områder i Raet Nasjonalpark for stillehavsøsters vha lokale lag og foreninger. Initiativet har vist seg svært vellykket, da store arealer er ryddet. Det er derfor ønskelig at det legges til rette for tilsvarende innsats også i de andre fylkene hvor stillehavsøsters er et problem (fra Østfold til Hordaland).

4. Post 1420.38: Restaurering av myr og annen våtmark

Det ble i Statsbudsjettet for 2016 opprettet en egen budsjettpost for restaurering av myr
og annen våtmark. Det er i forslaget til statsbudsjett for 2017 foreslått i overkant av 13 millioner kroner på denne posten, og det er gitt klare signaler om at våtmarksrestaurering er et satsningsområde som skal prioriteres høyt.

Det er i løpet av 2016 utarbeidet en plan for restaurering av våtmark i Norge (2016-20). Planen fokuserer på tre likestilte delmål:

- Reduserte klimagassutslipp
- Tilpasning til klimaendringene (flomdemping)
- Bedring i økologisk tilstand

Hvert enkelt tiltak oppfyller nødvendigvis ikke alle tre delmål, men vi sikter mot at sluttresultatet i 2020 skal være mest mulig balansert mtp måloppnåelse.

Så snart denne planen er endelig godkjent av KLD/LMD, vil den bli offentliggjort, trolig på nyåret 2017.

Restaureringsmidlene kan benyttes både i og utenfor verneområdene, men det vil i 2017, som i 2016, være fokus på restaurering av myr og annen våtmark i verneområder. Direktoratet ber forvaltningsmyndighet om å melde inn potensielle restaureringsareal (primært i verneområder) sammen med øvrig innmelding av tiltak i ESS. Innmeldingen må merkes med «38-post» i merknadsfeltet. Vi ber om at det gjøres et grovt kostnadsoverslag for de innmeldte tiltakene. Forvaltningsmyndighet trenger ikke i denne omgang å vurdere hvorvidt det finnes kapasitet til å gjennomføre tiltakene.

5. Elektronisk søknadssenter

Elektronisk søknadssenter (ESS) vil være klar for innmelding i løpet av uke 48. Innmeldte
behov for tiltaksmidler skal meldes inn med netto beløp, det vil si uten merverdiavgift. Dette
med bakgrunn i at Regjereringen fra og med 2015 innførte «*nettoføringsordning for budsjettering og regnskapsføring av merverdiavgift i statsforvaltningen*».

Den regnskapsmessige håndteringen ved bokføring av merverdiavgift, omtales i Rundskriv
R-116 fra Finansdepartementet.

Dersom klimatiske forhold eller andre faktorer gjør at enkelttiltak kan og bør realiseres før det formelle tildelingstidspunktet, må tiltaket forhåndsklareres med Nasjonalparkseksjonen ved Line-Kristin Larsen (line-kristin.larsen@miljodir.no) Forhåndsklareringen forutsetter at tiltaket er høyt prioritert i bestillingen. De aktuelle tiltakene legges *både* inn med prioritering i ESS og formidles i form av e-post.

Frist for forvaltningsmyndigheten for innmelding i ESS er **10. januar 2017**.
Elektronisk søknadssenter https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/

6. Rapportering

Rapporteringen av mer-/mindreforbruk skal skje i forbindelse med Foreløpig årsrapport
(FÅR, pr. 31. aug. 2017) og Endelig årsrapport (EÅR, pr 31. des. 2017). Samtidig med EÅR skal det i 2017 rapporteres på enkelttiltak finansiert over post 1420.31 via Elektronisk
Søknadssenter. Manglende rapportering kan få konsekvenser for neste års tildeling.

Planlagte tiltak som ikke blir realisert, og hvor det ikke er aktuelt å omdisponere til annet
prioritert tiltak, må fortløpende rapporteres til Miljødirektoratet. Det vil da bli frigjort ledige tiltaksmidler som kan komme andre verneområder til gode.

Vedlegg
1. Skjema for innspill om ønsket SNO-ressurs
2. Opplegg for gjennomføring av bestillingsmøtene
3. Strategi for bruk av tiltaksmidler 2015-2020

Hilsen
Miljødirektoratet
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
avdelingsdirektør
naturavdelingen

Pål Prestrud
direktør
Statens Naturoppsyn

Arkivsaksnr: 2016/8365-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	72/2016	20.12.2016

Møtedatoer - Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2017

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtar følgende datoer for sine styremøter i 2017:

- 2. mars
- 30. mai (befaring 29. mai?)
- 15. september (befaring 24. september?)
- 12. desember (møte med rådgivende utvalg 11. desember).

Vurdering

I år ble styremøtene lagt til 26. februar, 24. mai, 21. september og 20. desember. Dette har gitt god spredning ut over hele året.

Møtet 26. februar var i tidligste laget med tanke på oppnevning av nytt styre. Oppnevninga skulle være på plass i løpet av januar, men ble forsinket. Derfor ble det noe kaotisk i forhold til møteinnkalling. Dette problemet vil ikke oppstå i 2017 og det foreslås at det første møtet legges mellom 23. februar og 17. mars.

Neste styremøte var 24. mai, med tilhørende opplæringsdag for styret 23. mai. Dette var et gunstig tidspunkt med tanke på ferieavvikling og andre gjøremål sekretariatet hadde i løpet av juni. Samtidig som at opplæringa fra Miljødirektoratet kom relativt tidlig på året.

Styremøtet 21. september ble også lagt til et kurant tidspunkt. Det var noe tett innpå elgjakta, men de fleste elgjakt-saker blir nå behandlet på delegert myndighet i sekretariatet. Dette har vært et problem tidligere, men ser ut til å avta etter den utvida delegeringa til sekretariatet.

Til slutt men ikke minst er det dagens møte 20. desember… Dette synes vi i sekretariatet blir for tett inn på jula. Protokoll skal godkjennes og partsbrev skal sendes ut, helst før Sølvguttene synger jula inn.

Sekretariatet foreslår å legge styremøtene til omtrent samme tidspunkt i 2017, med unntak av et tidligere møtetidspunkt i desember: 2. mars, 30. mai, 15. september, 12. desember.

I 2015 var det styremøter 16. juni og 27. august. Dette var veldig ugunstig med tanke på ferieavvikling, samtidig som at det ble lang tid mellom møtet i august og desember. Møtet 27. august ble lagt så tidlig for å ta hensyn til reindriftsaktørenes aktivitet utover høsten. Det var kun én av sametingsrepresentantene som deltok på dette møtet. Vi ønsker at disse møtene flyttes så langt unna «sommerferietid» som mulig, slik at det blir en mer fleksibel ferieavvikling enn i 2015.

Styret må ta stilling til om det skal legges opp til befaring på noen av styremøtene. De mest aktuelle møtene å legge opp til befaring er de i mai og september. I år prøvde vi for første gang å ha befaring dagen etter styremøtet. Det var godt oppmøte på denne befaringa. Det synes som om det er irrelevant med hensyn til oppmøte om befaring legges til dagen før eller etter styremøtet. Likevel er det mest hensiktsmessig å ha befaring dagen før styremøtet, der styret kan se på problemstillinger som kan drøftes i plenum i møtet dagen etter. Tidligere var det slik at alle verneområder styret forvalter skulle besøkes i løpet av en styreperiode. Etter at styret overtok forvaltningsansvar for seks nye reservater i 2015 så blir dette en vanskelig oppgave. I 2016 ble det arrangert befaring i utvidelsesområdet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, med fokus på utvidelsen, besøksforvaltning og Glomdalsgården som nå kommer inn i nasjonalparken. Med tanke på det økte fokuset på besøksstrategi og besøksforvaltning i 2017 er det nærliggende å legge befaring til områder der man kan se på problemstillinger knyttet til arbeidet. Samtidig har det fra sekretariatets side blitt jobbet mye med avvirkning av gran høsten 2016, og det settes opp flere avvirkningsprosjekter på årets C-liste. Steder hvor man kan se begge disse problemstillingene vil være å foretrekke. Eksempelvis Fridalen i Valnesfjord, Junkerdalsura i Saltdal og Tollådalen i Beiarn.

Det må også tas høyde for at det er stortingsvalg 11. september. Det er lite gunstig å ha styremøtet uka før valget.

Styrets møte med rådgivende utvalg legges til dagen før styremøtet i desember. Med de foreslåtte datoene vil dette si 11. desember. Det bør ikke legges senere med tanke på jula, men det også problematisk å legge møtet særlig tidligere, da spesielt med tanke på bestillingsdialogen.

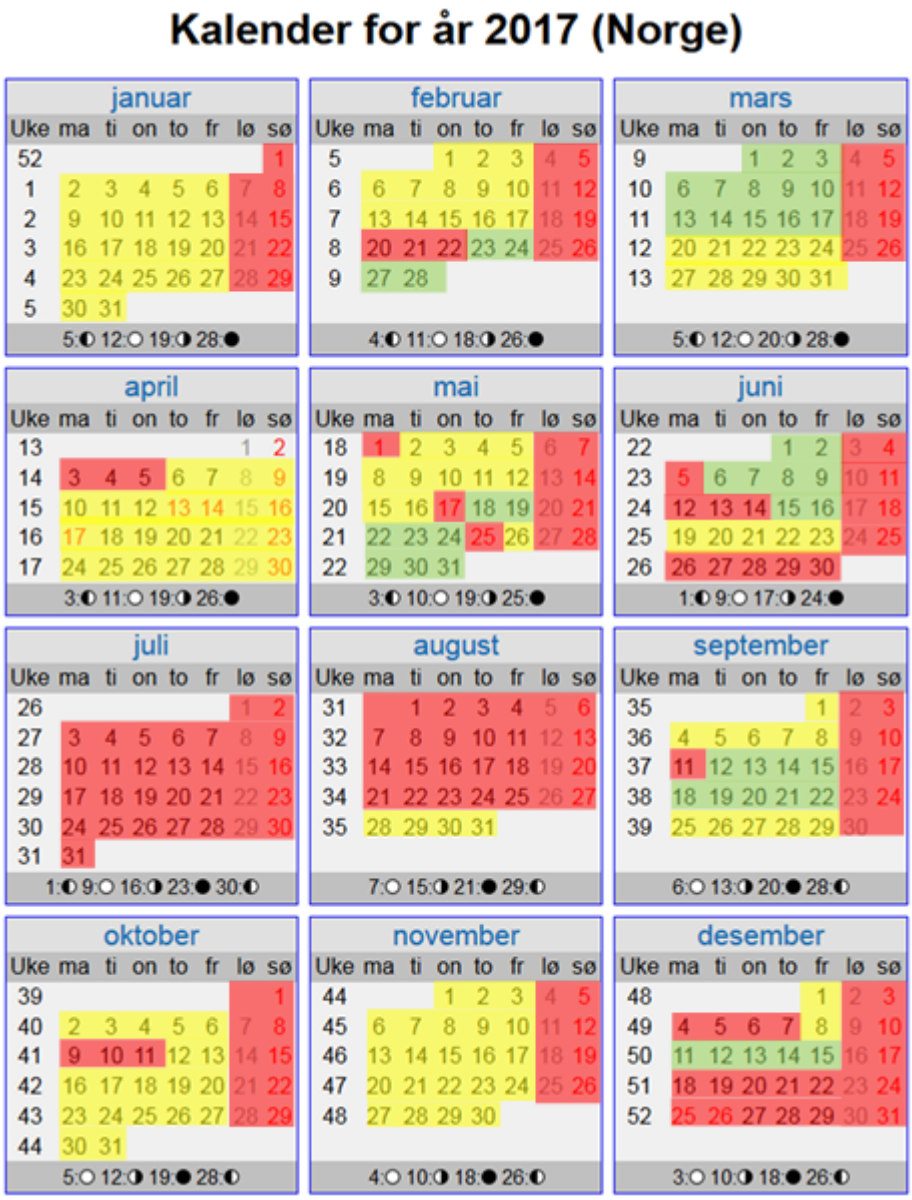

Figur 1: Kalender for 2017. Gradert etter egnet møtedato. Grønt: Gode datoer, gult: lite egnet, rødt: ikke aktuelle møtedatoer (ink. Fylkesting). Kommunestyremøter er ikke tatt med i denne oversikten.

Endelige møtedatoer sendes ut til alle kommuner som er representert i utvalget, samt sametinget og fylkeskommunen. I tillegg oppdateres hjemmesidens kalender i hht. de nye datoene.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Arkivsaksnr: 2016/8365-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	73/2016	20.12.2016

Budsjett 2017 -Drift av Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er orientert om regnskapet for 2016, samt forslag til budsjett for 2017.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre søker om 780 000,- NOK til drift av nasjonalparkstyret i 2017.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre søker også om 305 000,- til gjennomføring av besøksstrategi / forvaltningsplanarbeid i 2017:

- 125 000 NOK til medvirkningsprosesser i forbindelse med besøksstrategiarbeid i 2017
- 100 000 NOK til utredning «ViewPoint Rago»
- 30 000 NOK til oppstart av revisjon av forvaltningsplan i Junkerdal nasjonalpark.
- 50 000 NOK til arbeid med forvaltningsplan Láhko np

Bakgrunn

Midler til nasjonalpark- og verneområdestyrene tildeles fra Miljødirektoratet for 2017. Søknadsfrist er 8. januar 2017. Fylkesmannen i Nordland skriver en samlet søknad for alle styrene.

I søknaden skal det foreligge et budsjett som viser behovet for midler. Budsjettet skal inneholde: møtegodtgjøring for medlemmene i styret, forventede møte- og reiseutgifter både for styret og rådgivende utvalg.

Ved søknad om midler til dekking av utgifter i forbindelse med utarbeiding av forvaltningsplaner, besøksstrategier og skjøtselsplaner, kan det søkes om midler til utgifter som nødvendige kartlegginger og medvirkningsprosesser (møter).

Vurdering
Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre har satt opp et regnskap per. 13.12.2016. Det kan forventes ytterligere utgifter til bevertning og overnatting for styremedlemmene knyttet til siste styremøte. Reise-/honorar til styremedlemmene vil ikke bli utbetalt før 2017, da fristen for eksterne utbetalinger går ut hhv. 2. desember (reiseregninger) og 3. desember (honorar).

Tabell 1. Regnskap 2016 anno 08.12.2016

Regnskap 2016		
1	Møtehonorar	Kr 318 928,00
2	Reiseregninger	Kr 80 759,34
3	Møteutgifter	Kr 51 839,26
4	Arbeidsgiveravgift	Kr 24 188,64
5	Reiseregninger FRU	
6	Representasjon / gaver	Kr 29 400,00
7	Kurs og seminarer	Kr 32 224,81
9	Administrative utgifter	Kr 4 750,00
10	**SUM**	**Kr 542 090,05**
11	Budsjettert	Kr 800 000,00
12	Balanse	Kr 257 909,95

Det ble i 2016 brukt mindre midler enn det som var budsjettert. Det er flere årsaker bak dette, men en betydelig årsak er at oppmøtet på styremøter og befaringer har vært varierende. Det har også vært manglende representasjon på en del arrangementer utenom styremøter, blant annet var det kun tre fra styret som deltok på nasjonalparkkonferansen i november 2016. Det var også budsjettert med flere AU-møter i 2016 enn det som ble avholdt.

Budsjett 2017			
1	Møtehonorer	kr	408 408,-
2	Arbeidsutvalg	kr	20 000,-
3	Reiseregninger	kr	100 000,-
4	Møteutgifter	kr	160 000,-
5	Arbeidsgiveravgift	kr	30 000,-
6	Reiserregninger FRU	kr	30 000,-
7	Representasjon / gaver	kr	5 000,-
8	Kurs og seminarer	kr	20 000,-
9	Administrative utgifter	kr	100,-
10	**SUM**	**kr**	**773 508,-**

Tar man utgangspunkt i sats for styrehonorar på 429,- og at 14 styremedlemmer som alle deltar på 4 styremøter a 7 timer (med forberedelse), samt 2 befaringer a 6 timer skal det utbetales honorarer for 408 408,- tar man i tillegg med at leder har høyere sats for honorar, samt at noen i styret har krav på godtgjørelse for tapt arbeidsfortjeneste (som selvstendig næringsdrivende) vil summen kunne bli enda større. I tillegg utbetales det rundt 10 000 kr per arbeidsutvalgsmøte. Summen som er satt på budsjettet må forutsettes for å kunne betale ut honorar til et fulltallig styre på fire styremøter med to befaringer, og seks møter i arbeidsutvalget.

I løpet av 2017 vil det komme et behov for ekstra midler i forbindelse med medvirkningsprosesser i forbindelse med besøksstrategi-arbeidet. Møtevirksomhet med de ulike brukerinteressene og aktørene knyttet til parkene vil skape et behov for ekstra midler i 2017. Det søkes om 25 000,- pr nasjonalpark til medvirkningsprosesser. I tillegg er det nå satt i gang et arbeid med å se på mulighetene for å lage et ViewPoint Rago på Grisryggen utenfor Rago nasjonalpark. Dette må sees på i sammenheng med besøksstrategiarbeidet. Det søkes om 100 000,- til å utrede denne muligheten og samtidig legge sterke føringer for besøksstrategiarbeidet i Rago fremover.

I 2017 er det også tenkt oppstart på forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark. Denne ble sist revidert i 2007 (første utgave). Det søkes om 30 000,- til gjennomføring av medvirkningsprosesser og oppstartsarbeid. Det ble i 2016 gjennomført en sårbarhetsanalyse i regi av Ecofact som skal danne grunnlagsmateriale for ny forvaltningsplan.

Forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark må sluttføres. Det søkes om 50 000,- til å sluttføre forvaltningsplanarbeidet.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Arkivsaksnr: 2016/8778-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 13.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	74/2016	20.12.2016

Bestillingsdialogen 2017 - C-skjema

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre søker om 2 401 500 NOK (eks. mva.) til gjennomføring av tiltak i verneområder over bestillingsdialogen 2017. Vedlagt tiltaksliste godkjennes av styret med følgende endringer:
……..
……..

Sekretariatet ferdigstiller tiltaksliste før oversending til Miljødirektoratet 10.01.2017.

Bakgrunn

Miljødirektoratet har sendt ut et notat med opplegg for gjennomføring av bestillingsdialog mellom nasjonalparkstyrer og Statens naturoppsyn (SNO) for 2017, se referatsak. Direktoratet gir tilbakemelding dersom det er tiltak som faller utenfor budsjettposten. Bruken av tiltaksmidler meldes til Direktoratet, herunder også omdisponeringer.

Det er tatt utgangspunkt i Bestillingsdialogen for 2016 og møter med oppsynet for de forskjellige verneområdene. Tiltak som var aktuelt å føre videre fra 2016 til 2017 er tatt inn i planen, i tillegg er ført opp aktuelle tiltak som er kommet fram i løpet av 2016.

Kommunene i Midtre Nordland og organisasjoner er representert i et administrativt kontaktutvalg og et rådgivende utvalg. Både AK og RU ble oppfordret til å komme med innspill til tiltak i e-post av 06.12.16. Det er ikke kommet noen innspill fra kommunene. I tillegg hadde Rådgivende utvalg møte den 29. november. Der kom det heller ikke inn noen innspill til tiltak over bestillingsdialogen.

På «0-møtene» mellom oppsynet og nasjonalparkforvalter har planlagte og utførte tiltak for 2016 gjennomgått, og eventuelle oppfølginger diskutert. I tillegg la forvalter og oppsyn fram innspill til tiltak i områdene, samt behov for ressurser til skjøtsel, vedlikehold og oppsyn i parkene.

I årsrapportene fra SNO / Fjelltjenesten har oppsynet også lagt fram aktuelle tiltak i områdene. Representant for Fjelltjenesten legger frem sin årsrapport på møte med Rådgivende utvalg 19.12.2016.

Forslag til tiltaksplan blir lagt fram for Rådgivende utvalg den 19.12.15.

Vurdering

I sekretariatets endelige forslag til tiltaksplan – C-tiltak - «Behov for midler til tiltak i naturvernområder 2016» er det satt opp prosjekt totalt for kr 2 401 500,-. Disse er prioritert i den rekkefølgen sekretariatet mener ivaretar verneverdiene på best mulig måte. Tiltakslista ligger vedlagt.

Etter innspill fra rådgivende utvalg den 19. desember og Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 20. desember kan det være aktuelt å gjøre om på lista etter de nye prioriteringene fra styret.

Verneområdestyrer

Trondheim, 09.11.2016

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
[Deres ref.]	2016/10994	Line-Kristin Larsen

Rammer og opplegg for verneområdestyrer -

Innmelding av behov for tiltaksmidler og bestilling av tjenester av SNO - 2017

Bestillingsmøtene er en formalisert prosess mellom forvaltningsmyndigheten og Statens naturoppsyn (SNO) lokalt. Prosessen har til hensikt å sikre god dialog og forutsigbarhet med hensyn til prioritering av oppsynsinnsats og gjennomføring av de tiltak i felt som SNO kan utføre. Elektronisk søknadssenter (ESS) skal benyttes for innmelding av behov for midler til tiltak i verneområdene. Frist er 10. januar 2017.

For Hardangervidda og Øvre Anárjohka nasjonalparker, hvor det ikke er nasjonalparkstyrer, skal fylkesmannen som forvaltningsmyndighet ivareta bestillingen for 2017.

1. Føringer for 2017

Besøksforvaltning og implementering av ny merkevare

Regjeringen og Stortinget har gjennom friluftsmeldingen bestemt at de vil prioritere implementering av merkevaren *Norges nasjonalparker*. Prop. 1 S (2016-2017) viser til at arbeidet skal videreføres i nasjonalparkene og andre verneområder i 2017. Dette blant annet for at verneområdene våre skal gis et felles uttrykk og framstå mer helhetlig.

Vi gjør oppmerksom på at all informasjon knyttet til ny merkevare legges

Postadresse: Postboks 5672, Sluppen, 7485 Trondheim | **Telefon:** 03400/73 58 05 00 | **Faks:** 73 58 05 01
E-post: post@miljodir.no | **Internett:** www.miljødirektoratet.no | **Organisasjonsnummer:** 999 601 391
Besøksadresser: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim | Grensesvingen 7, 0661 Oslo|
Besøksadresser Statens naturoppsyns lokalkontorer: Se www.naturoppsyn.no

fortløpende ut på Miljødirektoratets, http://www.miljødirektoratet.no/no/Tema/Verneomrader/Ny-merkevare-for-Norges-nasjonalparker/, her fins lenker til samtlige veiledere, manualer og andre skriv tilknyttet merkevaren.

Besøksstrategi

Alle skal ha levert en besøksstrategi innen av utgangen til 2020. Arbeidet med besøksstrategi må komme i gang snarest. Denne skal være basert på kunnskap så det er viktig at dere melder inn behov for kunnskapsinnhenting. Uansett post er det viktig å melde inn behov for: kartlegging av naturverdier, og kartlegging av besøk og reiseliv gjennom blant annet brukerundersøkelser.
Kvaliteten på besøksstrategiene kommer til å være førende for fremtidig tildeling av penger.

Informasjonstiltak og andre tilretteleggingstiltak skal være forankret i besøksstrategien. Det foreligger en veileder som kan tilpasses alle typer verneområder (Veileder M-415/2015). Implementering av merket gjennom besøksforvaltningstiltak vil variere fra fornying og kvalitetsheving av det eksisterende, til iverksetting av nye tiltak.

Merkevaren

Alle tiltak som iverksettes skal være i henhold til ny merkevarestrategi. Det er forvaltningsmyndighet som skal stå for innholdet i informasjonen som gis om verneområdene, men utforming av materiell skal utføres av profesjonell grafisk formgiver.
Direktoratet vil kunne bistå med nærmere informasjon om valg av designfirma. Følgende firmaer har så langt erfaring med bruk av designmanualen:

- Klipp og Lim Media AS
- Skipnes Kommunikasjon AS
- Guri Jermstad AS

For å kunne ta i bruk merkevaren og implementere den i deres verneområde, er det viktig at dere har satt dere godt inn i designmanualen http://designmanual.norgesnasjonalparker.no/. Designmanualen beskriver og forklarer merkevarens visuelle identitet. I denne finner dere maler for blant annet alle skilttyper, brosjyremateriell, beskrivelser av materialvalg for skilt og tavler, Office-maler og språkprofil. For forvalterne er de mest aktuelle overskriftene i designmanualen "2 Logosymbol" og "6 Profilen i bruk".

Miljødirektoratet utvikler nå en veileder for hvordan kart under merkevaren skal se ut. Veilederen skal være ferdig i starten av 2017.

Miljødirektoratet vil bistå forvaltningsmyndigheten ved oppstart av arbeidet med både besøksstrategier og implementering av den nye merkevaren, og vi ber dere ta kontakt ved oppstart. Denne tette oppfølgingen er nødvendig inntil det er etablert tilstrekkelig med gode eksempler for hvordan arbeidet skal gjennomføres.

Alle henvendelser knyttet til merkevare og besøksstrategi kan rettes til merkevare@miljodir.no.

Verneskilt (tidligere kalt 'løveskilt')

I løpet av 2016 vil Miljødirektoratet inngå en rammeavtale for å bestille verneskilt. De nye verneskiltene er noe forenklet sammenliknet med de tidligere versjoner. Det vil også bli utviklet et sett med enkle underskilt for bruk sammen med verneskilt. Den nye rammeavtalen gir også mulighet til å utvikle ytterligere typer av underskilt. Første frist for bestilling fra leverandør er foreløpig satt til 1. februar 2017. Det blir mulighet for ytterligere to bestillinger i løpet av året. Miljødirektoratet vil orientere nærmere om bestilling av verneskilt/underskilt så snart det er inngått avtale med leverandør.

Vi ber dere melde inn totalt behov for nye verneskilt, slik at vi får en oversikt over midler som må settes av til dette i 2017. Innmelding gjøres i ESS (benytt én linje og angi antall skilt i merknadsfeltet). Ettersom pris per verneskilt ikke er avklart, trenger dere ikke å angi estimert kostnad for skiltbehov. Merk at eventuelle lagre av gamle verneskilt kan brukes i 2017.

Verneområder ved kysten-tilskudd til opprydding av marin forsøpling

Det er flere av verneområdestyrene som melder inn behov for opprydding av søppel. Dette kan i enkelte av områdene være en stor utgiftspost. Det ble i 2015 opprettet en ny tilskuddspost (post 71) som omhandler marin forsøpling. Forvaltningsmyndigheten vil her kunne oppfordre privatpersoner, interesseorganisasjoner, foreninger og bedrifter til å søke (egen post i ESS) for så å få til et samarbeid om rydding innenfor de kystnære verneområdene.

2. Innspill til prioriteringer og bestilling av personalressurser fra SNO-personell og deres tjenesteytere

Se vedlegg 2 for opplegg for gjennomføring av bestillingsmøtene.

I forslag til statsbudsjett for 2017 står følgende under postbeskrivelsen av 1420.31 (utdrag):
"Behovet for, og prioriteringa av oppsynet i verneområda blir drøfta mellom forvaltningsstyresmakta i det enkelte verneområde og Statens naturoppsyn. Dei skal òg drøfte kva for tiltak i vedtekne forvaltnings- og skjøtselsplaner forvaltningsstyresmakta ønskjer at Statens naturoppsyn skal gjennomføre på deira vegne. Det er ein føresetnad at Statens naturoppsyn sine oppgåver og aktivitetar i verneområda vert samordna med tildelinga av midler til tiltak i verneområda slik at det blir ein effektiv bruk av dei samla ressursane til tiltak i verneområda".
SNO er selv ansvarlig for planlegging, prioriteringer og økonomi for gjennomføring og rapportering av tilsyns- og kontrolloppgaver. Det er likevel viktig at forvaltningsmyndigheten drøfter faglige utfordringer og tilsynsbehov med SNO og

kommer med innspill til prioriteringer av tilsyn- og kontrollvirksomheten for kommende år.

Forvaltningsmyndighetene kan i tillegg ha behov for å få utført feltoppgaver som registreringsarbeid, overvåking, vedlikehold, tiltak i verneområder (informasjons-, restaurerings-, skjøtsels- eller tilretteleggingstiltak) og lignende. Slike feltoppgaver og bestillinger av dette fra SNO-lokalt drøftes på bestillingsmøtet. Bestillingsoppgavene sendes SNO-lokalt på vedlagte bestillingsskjema (se vedlegg 1,. SNO-lokalt videreformidler dette til SNO-sentralt. SNO lokalt vil avstemme disse oppgavene opp mot andre pålagte oppgaver og kapasitet for øvrig. SNO sitt deltidspersonell eller lokalt samarbeidende tjenesteytere (f. eks. fjellstyrer, Statskog Fjelltjenesten, Skjærgårdstjenesten) kan avtales å være feltaktøren i forhold til gjennomføring av bestillingsoppgaver.

Oppgaver knyttet til registrering og skjøtsel av kulturminner bør drøftes med regional kulturminnemyndighet før de meldes inn til SNO-lokalt, dette for å vurdere muligheten for å samkjøre ønskede tiltak.

Spørsmål omkring bestilling av oppgaver kan rettes til SNO-sentralt v/Randi Boe.

Nasjonale oppdrag og føringer for 2017

Våren/sommeren 2017 (15. april - 15. juli) ønsker Miljødirektoratet styrket tilsyn med

Forsterket kontroll av byggesaker i utvalgte verneområder

Alle dispensasjoner med vilkår gitt de siste to årene, kontrolleres i felt for å se om tiltakene er realiserte og om de følger de vilkårene som er gitt. Miljødirektoratet vil komme tilbake med informasjon om i hvilke verneområder kontrollen skal utføres.
Dette vil kunne påvirke SNOs kapasitet og prioritering av feltaktivitet i 2017.

Bevaringsmål

Bevaringsmål som skal følges opp må legges inn i Fagsystem for verneområdeforvaltning (NatStat). NatStat er under oppgradering (m.a. tilpasning til NiN2.1) frem til april 2017. NatStat kan brukes, men vil ha noe redusert funksjonalitet i denne perioden.
Før nye bevaringsmål legges inn i NatStat, må rutiner for overvåking avtales med SNO, eventuelt med andre aktører. For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at man bare skal legge inn «aktive» bevaringsmål i NatStat. Det vil si bevaringsmål dere har avklart oppfølging av gjennom overvåkning. Bevaringsmålobjekt uten bevaringsmål kan bli slettet uten varsel. Bevaringsmål uten oppgitt overvåkningsfrekvens, eller bevaringsmål der det ikke skjer overvåkning i henhold til oppgitt overvåkningsfrekvens kan bli slettet uten varsel.

Miljødirektoratet forventer at følgende bevaringsmål planlegges for innlegging i NatStat i 2017:

a) Forvaltningsutfordringer (grunnlag for bevaringsmål) som er omtalt i forvaltningsplan (eller utkast til plan), og som forvaltningsmyndigheten ønsker å følge opp gjennom tiltak/skjøtsel i 2017 eller 2018.
b) Øvrig tiltak/skjøtsel som forvaltningsmyndigheten ønsker å følge opp i 2017 eller 2018.
c) Bevaringsmål som bestilles av Miljødirektoratet, enten gjennom embetsoppdraget eller avtales med den enkelte forvaltningsmyndighet.

Sjøfuglovervåking

I desember 2015 sendte Miljødirektoratet et utkast til nye rammer for overvåking av sjøfugl i verneområder. I 2016 etablerte Miljødirektoratet 2016 et felles system for å registrere overvåkingsdata om sjøfugl i verneområder. Systemet er definert som eget prosjekt i Artsobservasjoner (Miljodir_sjofugl_verneomraader). Miljødirektoratet ønsker primært en nasjonal plan som viser årlig ressursbruk for overvåking av sjøfugl i verneområder og hvordan dette prioriteres geografisk mellom fylker. Miljødirektoratet bruker nå resultat og erfaringer fra årets sesong, som grunnlag for en slik plan.
Overvåking av sjøfugl i verneområder skal ikke finansieres av tiltaksmidlene. Selv om aktiviteten skal dekkes av andre budsjettmidler, trenger Miljødirektoratet raskt å skaffe oversikt om ønsker for overvåking av sjøfugl i verneområder i 2017. Her er hensynet til eventuelt behov for bistand fra SNO og nødvendig koordinering av dette er særlig viktig. Søknader om støtte sendes til tore.opdahl@miljodir.no
Frist for å melde inn slike behov er 10. Januar 2017

3. Innmelding av behov for midler til tiltak

Alle innmeldte tiltak skal være i tråd med godkjent forvaltnings-/skjøtselsplan for verneområdene og andre relevante styringsdokumenter.

Prioritering og planlegging av tiltaksmidlene over post 1420.31 inngår i bestillingsmøtene mellom forvaltningsmyndigheten og lokalt SNO. Prioritering skal skje i henhold til «Strategi for bruk av tiltaksmidler 2015-2020» (vedlegg 3).

Ferdselstellere

Behov for elektroniske ferdselstellere meldes inn i ESS, da det innebærer en kostnad å anskaffe og å drifte slike. Den totale etterspørselen avgjør om Miljødirektoratet må investere i nye tellere, eller om det er tilstrekkelig å rullere de omlag 120 tellerne vi har pr i dag. Miljødirektoratet mener det er viktig både ut fra hensynet til kostnader, kompetanse og personellressursen at tellerne eies og driftes av direktoratet. Dataene fra tellerne går inn i én og samme base, og kan dermed brukes både på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Tellere skal primært benyttes ved før- og etterundersøkelser ved større tilretteleggingstiltak, ved nødvendig kartlegging av ferdsel ved utarbeidelse av besøksstrategier, eller som del av overvåkingsprogrammer. Normalt er det tilstrekkelig med tellinger 2-3

sesonger, med eventuelle gjentakelser etter 8-10 år. Behov for feltmessig personalressurser fra SNO for oppsetting og drift, meldes inn i bestillingsskjemaet.

Kartlegging og overvåking

Verneverdiene skal ligge til grunn i enhver besøksstrategi og det er derfor er det viktig å hente inn informasjon om naturverdiene i deres område. Det er mest kritisk for områder med stor ferdsel. Direktoratet ønsker at dere melder inn behov for kunnskap om naturverdier knyttet til besøksstrategien.
Overvåking av bevaringsmål (evt. annen kartlegging/overvåking) som ønskes gjennomført av SNO, skal synliggjøres i vedlagte bestillingsskjema. Midler til kartlegging og overvåking skal i utgangspunktet ikke omsøkes over 1420.31. Direktoratet ønsker likevel en synliggjøring av behov for kartleggings -og overvåkingsbehov, og ønsker at slike behov prioriteres og legges inn i ESS på lik linje med andre tiltak.

Fremmede arter

For bekjempelse av mink og rynkerose er det utarbeidet handlingsplaner (DN-rapport 5-2011 og DN-rapport 2013-1). Prioriteringer gitt i handlingsplanene skal følges i bestillinger for bekjempelse av disse artene.

Merk at eventuelle tjenesteytere som gjennomfører tiltak mot mink, må ha kontrakt med SNO hvis fellingsinstruksen skal benyttes. Det betyr at SNO-L må stå som økonomisk ansvarlig for slike tiltak.

Miljødirektoratet har utarbeidet en handlingsplan mot stillehavsøsters. Den lister opp en rekke forslag til tiltak.
Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder har satt i gang en stor dugnadsaksjon, og har i sommer og høst (2016) fått ryddet store områder i Raet Nasjonalpark for stillehavsøsters vha lokale lag og foreninger. Initiativet har vist seg svært vellykket, da store arealer er ryddet. Det er derfor ønskelig at det legges til rette for tilsvarende innsats også i de andre fylkene hvor stillehavsøsters er et problem (fra Østfold til Hordaland).

4. Post 1420.38: Restaurering av myr og annen våtmark

Det ble i Statsbudsjettet for 2016 opprettet en egen budsjettpost for restaurering av myr
og annen våtmark. Det er i forslaget til statsbudsjett for 2017 foreslått i overkant av 13 millioner kroner på denne posten, og det er gitt klare signaler om at våtmarksrestaurering er et satsningsområde som skal prioriteres høyt.

Det er i løpet av 2016 utarbeidet en plan for restaurering av våtmark i Norge (2016-20). Planen fokuserer på tre likestilte delmål:

- Reduserte klimagassutslipp
- Tilpasning til klimaendringene (flomdemping)
- Bedring i økologisk tilstand

Hvert enkelt tiltak oppfyller nødvendigvis ikke alle tre delmål, men vi sikter mot at sluttresultatet i 2020 skal være mest mulig balansert mtp måloppnåelse.

Så snart denne planen er endelig godkjent av KLD/LMD, vil den bli offentliggjort, trolig på nyåret 2017.

Restaureringsmidlene kan benyttes både i og utenfor verneområdene, men det vil i 2017, som i 2016, være fokus på restaurering av myr og annen våtmark i verneområder. Direktoratet ber forvaltningsmyndighet om å melde inn potensielle restaureringsareal (primært i verneområder) sammen med øvrig innmelding av tiltak i ESS. Innmeldingen må merkes med «38-post» i merknadsfeltet. Vi ber om at det gjøres et grovt kostnadsoverslag for de innmeldte tiltakene. Forvaltningsmyndighet trenger ikke i denne omgang å vurdere hvorvidt det finnes kapasitet til å gjennomføre tiltakene.

5. Elektronisk søknadssenter

Elektronisk søknadssenter (ESS) vil være klar for innmelding i løpet av uke 48. Innmeldte
behov for tiltaksmidler skal meldes inn med netto beløp, det vil si uten merverdiavgift. Dette
med bakgrunn i at Regjereringen fra og med 2015 innførte «*nettoføringsordning for budsjettering og regnskapsføring av merverdiavgift i statsforvaltningen*».

Den regnskapsmessige håndteringen ved bokføring av merverdiavgift, omtales i Rundskriv
R-116 fra Finansdepartementet.

Dersom klimatiske forhold eller andre faktorer gjør at enkelttiltak kan og bør realiseres før det formelle tildelingstidspunktet, må tiltaket forhåndsklareres med Nasjonalparkseksjonen ved Line-Kristin Larsen (line-kristin.larsen@miljodir.no) Forhåndsklareringen forutsetter at tiltaket er høyt prioritert i bestillingen. De aktuelle tiltakene legges *både* inn med prioritering i ESS og formidles i form av e-post.

Frist for forvaltningsmyndigheten for innmelding i ESS er **10. januar 2017**.
Elektronisk søknadssenter https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/

6. Rapportering

Rapporteringen av mer-/mindreforbruk skal skje i forbindelse med Foreløpig årsrapport
(FÅR, pr. 31. aug. 2017) og Endelig årsrapport (EÅR, pr 31. des. 2017). Samtidig med EÅR skal det i 2017 rapporteres på enkelttiltak finansiert over post 1420.31 via Elektronisk
Søknadssenter. Manglende rapportering kan få konsekvenser for neste års tildeling.

Planlagte tiltak som ikke blir realisert, og hvor det ikke er aktuelt å omdisponere til annet
prioritert tiltak, må fortløpende rapporteres til Miljødirektoratet. Det vil da bli frigjort ledige tiltaksmidler som kan komme andre verneområder til gode.

Vedlegg
1. Skjema for innspill om ønsket SNO-ressurs
2. Opplegg for gjennomføring av bestillingsmøtene
3. Strategi for bruk av tiltaksmidler 2015-2020

Hilsen
Miljødirektoratet
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
avdelingsdirektør
naturavdelingen

Pål Prestrud
direktør
Statens Naturoppsyn

Verneområde	Beskrivelse	Prioritering	Økonomisk ansvarlig	Omsøkt beløp
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Skjøtsel slåttemarker Bredek- Inner Bredek.** Omfattende rapport for 2013 er utarbeidet av FT med forslag til prioriteringer i 2014 ut fra Ecofact's skjøtselsplan. Tildelingen forutsettes også i 2015 supplert med kulturlandskapsmidler fra Miljø-direktoratets tilskuddspost etter søknad fra Statskog	1	Fjelltjenesten	150 000
Junkerdalsura naturreservat	**Restaurering av naturreservatet.** Uttak av all gran, totalt sju felt innenfor naturreservatet. Totalt volum anslått til ca. 3250 m3. Det er utarbeidet en forløpig hogstplan og grunnlag for anbudsrunde med kostnadsoverslag og plan for avvirkning av feltet, tot. kostnader ved avvirkning ca kr 770 000,-. Avvirkningen bør skje over to - tre år. I tillegg kommer innleid faglig bistand i forbindelse med anbudsbefaringer,div.oppfølging under drift og sluttbefaring, kr 34 000,-. Omsøkt totale kostnader kr 810 000,-	2	MNNPS	810 000
Sjunkhatten nasjonalpark	**Uttak av gran iht til plan fra konsulent.** Gjelder feltene ved innfallsporten fra Håla inn mot Sætervatnet.	3	MNNPS	250 000
Gåsvatnan LVO	**Avvirkning av granplantefelt i Jarbrudalen**	4	MNNPS	30 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Avvirkning av granplantefelt i Tollådalen**	5	MNNPS	90 000
Dypen naturreservat	**Fjerne grana rundt Fagermoen**	6	Fjelltjenesten	7000,-
Junkerdalsura naturreservat	**Fjerning av contorta / sembrafuru.** Registrert mye oppslag av arten langs stien opp til Tjørnfjelltjønna. alle planter av contorta- / sembrafuru i området fra Graddisveien og opp til Tjørnfjelltjønna skal hogges ned / rives opp. Kostnad 2 dv arbeid - kr 15 000,-	7	Fjelltjenesten	15 000
Semska-Stødi naturreservat	**Kartlegging av våtmarksfugl**	8	Fjelltjenesten	14 000
Junkerdal nasjonalpark	**Info.rom Balvatnet - tilskudd til informasjonsarbeid.** Statskog v/fjelltjenesten tilsyn og vedlikehold av informasjonsrommet ved Balvatnet. MNNPS dekker årlig deler av Fjelltjensten sine kostnader ved info.rommet. Behov for midler til div. vedlikeholdsmateriell samt vedlikehold av PC-løsning.	9	Fjelltjenesten	15 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark + Junkerdal nasjonalpark	**Transport av ved og gass til foreningshytter**	10	Fjelltjenesten	30 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Vedlikehold og drift av anlegg og åpne husvær;** Pikhåghytta, steinstuer Krukki og N-Bjøllåvatn, gammer/bruer/trekk-stoler /båttrekk. Årlig dekning av deler av kostnadene ved anleggene.	11	Fjelltjenesten	50 000
Rago nasjonalpark	**Vedlikehold og drift av anlegg og åpne husvær.** Husvær og anlegg tilhørende nasjonalparken. Tilsyn og jevnlig vedlikehold av hyttene; Storskoghytta og Ragohytta, naust og Sørengamma, div. utstyr og gass. Vedlikehold av hengebruer, klopper, stiger, skilt osv.	12	Fjelltjenesten	20 000
Rago nasjonalpark	**Drift av toalett i Lakshola**. Sørfold kommunen har ansvaret for drift av bygget og søppelhåndtering ved parkeringsplassen, hovedinnfallsport til Rago. Totale kostander for kommunen er på ca kr 70 000 i året. MNNPS dekker deler av kostnadene ved driften, tiltak i forvaltningsplan. MNNPS dekket også deler av kostnadene ved driften av toalettet i 2016.	13	MNNPS	20 000

Lahko nasjonalpark	**Dekning av andel av utgfter til vårbrøyting av adkomstveg Fykan - Glomfjordfjellet.** Veien brøytes til påske. Adkomst til 2 nasjonalparker og viktige utfartsområder for lokalbefolkningen. Et tiltak som prioriteres høyt av Meløy kommune.	14	MNNPS	20 000
Sjunkhatten nasjonalpark	**Grusing/vedlikehold av veier** til innfallsporter, faste utgifter.	15	MNNPS	30 000
Gåsvatnan LVO og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Brøyting av parkeringsplass Stolpen/Saltdal og Tollådalen/Beiarn.** Årlige midler til gjennomføring av brøyting.	16	MNNPS	20 000
Junkerdal nasjonalpark	**Brøyting av vedlikehold av vei Ner Skaiti.** Årlig dekning av deler av kostnadene ved brøyting og vedlikehold av vei inn til parkeringsplass ved hovedinnfallsport til nasjonalparken. Kostnadene delt i tre; hytteforening (X), kommunen (5000) og MNNS (10000).	17	MNNPS	10 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Oppgradering av p-plass i Tollådalen**	18	MNNPS	25 000
Gåsvatnan LVO	**Kjørespor til Jarbrufjell gård**. Uhildet vurdering av kjørespor inn til fjellgården Jarbrufjell	19	MNNPS	70 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Trippelløe Inner-Bredek.** Løfte låven fra bakke, og bygg inn nederste omfar på nytt. Legge stein under. Bytte 10-15 stokker.	20	Fjelltjenesten	42 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Utløe ved Stormdalsgården.** Restaurering av utløa på Stormdalsgården.	21	Fjelltjenesten	28 000
Sjunkhatten nasjonalpark	**Opprydding av søppel i Sjunkan.** Tiltak i samarbeid med grunneier og SNO. Kostnaden for prosjktet finansieres over strandryddeaksjon IRIS/Miljødirektoratet. Videreføring av påbegynt prosjekt 2016.	22	MNNPS	0
Sjunkhatten nasjonalpark	**Opprydding av søppel i Mist-,Sør- og Nordfjorden.** Samarbeidsprosjekt IRIS, Nasjonalparkstyret, FNF, FM m.fl. Hovedkostnaden (transport, levering avfall) for prosjektet finansieres over strandryddeaksjon IRIS/Miljødirektoratet. Beløpet er et bidrag til skoleklasser som deltar.	23	MNNPS	20 000
Lahko nasjonalpark	**Nye informasjonstavler iht til den nye merkevaren ved Fykan og Sundsjord iht til samarbeidsprosjekt.** Må ses i sammenheng med besøksstrategien for nasjonalparken.	24	MNNPS	250 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Hengebru Stormdalsåga.** Bru over Stormdalsåga ved Bredek trenger nytt toppdekke.	25	Fjelltjenesten	5 000
Junkerdal nasjonalpark	**Vedlikehold av båttrekk** mellom Balvatnet og Fuglevatnet.Ny wire og fester i vogn.	26		2 000
Gåsvatnan LVO	**Omlegging av sti på Beiarfjell.** Utrede endring av Turistforeningssti på Beiarfjellet	27	MNNPS	10 000
Junkerdalsura naturreservat	**Vedskjul på rasteplassen i Trekta.** Sette opp et lite vedskjul ved bålplassen i Trekta for bedre å ta vare på veden ved denne tilrettelagte rasteplassen. Materialkostnader og kostnader ved arbeid 1dv .	28	Fjelltjenesten	12 500
Dypen naturreservat	**Etablere bålplass**	29	Fjelltjenesten	7000,-
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Vedlikehold sti** Ordne drenering av den T-merka stien opp stien opp Namnlausdalen	30	Fjelltjenesten	50 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Pikhåghytta.** Ekstra innsats for å resaturere Pikhåghytta i Glomdalen. Viktig hytte med tanke på utvidelsen i sør.	31	Fjelltjenesten	35 000
Sjunkhatten nasjonalpark	**Innkjøp av veivisningsskilt, jfr. utarbeidet skiltplan. Oppsetting må skje iht. besøksstrategi for nasjonalparken.**	32	MNNPS	40 000

Junkerdal nasjonalpark	**Klopplegging sti inn til Rosna -** Fuglevatnet - 2 punkt langs stien, totalt 16 m klopp (4 m + 12 m) Materialkostnader - kr 5 000. Arbeid - ca 1 dagsverk (kr 5 000,-).	33	Fjelltjenesten	10 000
Rago nasjonalpark	**Klopplegging sti opp til Litlverivatnet.** Behov for utbedring og klopplegging av traseen/stien opp mot Litlverivatnet, fossen og nasjonalparken, samt behov for vurdering av de nedre deler av vei og stitrase i forhold til fotturiser og motorisert transport i området. Fjelltjenesten utarbeidet rapport og kostnadsoverslag, anslått maks. 233 m med klopper på 12 lokaliteter, tot kostander kr 132 000,-. Den aktuelle strekningen er utenfor nasjonalparken, og behovet er størst på privat grunn. Det søkes om kr 50 000,- som bidrag fra MNNPS til klopplegging, og tiltaket avhenger av økonomisk bidrag fra øvrige interesseparter; Sørfold kommune, Statskog Salten og eventuelt andre.	34	Fjelltjenesten	50 000
Sjunkhatten nasjonalpark	**Kloppleggingsprosjekter iht til innspill fra Fjelltjenesten.** Tiltakene må avklares iht til utarbeidelse av besøksstrategi for nasjonalparken.	35	MNNPS	50 000
Saltfjellet LVO	**ATV-klopper.** Utrede muligheten for å legge ut klopperberegnet for bruk med ATV. Gjelder særlig trase østover fra Polarsirkelsenteret.	36	Fjelltjenesten	40 000
Semska-Stødi naturreservat	**Birdwatching.** Vurdere muligheten for en tilrettelagt fuglekikkersti gjrnnom nordenden av reservatet	37	Fjelltjenesten	14 000
Rago nasjonalpark	**Dekning av ferdigstilling av parkering i Lakshola.** Utvidelse av parkeringsplass Lakshola ble gjort høsten 2016. Totale kostnader kom på kr 88 000,- eks. mva. MNNPS bidro i 2016 med kr 50 000,- til dekning av kostnadene ved opparbeiding. Kommunen ansvarlig for opparbeiding av plassen, årlig leie av plassen på kr 2000,-, brøyting og vedlikehold, i tillegg drifter kommunen åpent toalett ved plassen. Regnskapet for utvidelsen viser et underskudd på 38 000,- eks. moms, det søkes om dekning av dette beløpet i 2017.	38	MNNPS	8 000
Rago nasjonalpark	**Kartlegging av hekkeplasser for smålom og storlom** i aktuelle områder av nasjonalparken. I forbindelse med kartleggingen skal hekkekoder for alle registrerte ande- og vadefugler også registreres. Alle registreringer legges inn i Artsdatabanken.	39	Fjelltjenesten	20 000
Gåsvatnan LVO	**Innfallsport Beiarfjell.** Bidrag til "innfallsport i Beiarn".	40	MNNPS	20 000
Gåsvatnan LVO	**Sluttføre estetisk skjøtsel Jordbruhytta**	41	Fjelltjenesten	10 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	**Utrede status/tilstand/eierforhold for gamma ved STOROKSVATN**	42	Fjelltjenesten	6 000
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet lvo og Gåsvatnan lvo	**Helikoptertransport.** Befaring i forbindelse med reindriftas barmarkskjøring.	45	Fjelltjenesten	10 000

Arkivsaksnr: 2015/4072-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 02.09.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	75/2016	20.12.2016

Besøksstrategi og forvaltningsplanarbeid for Midtre Nordland nasjonalparkstyre - veien videre..

Forslag til vedtak

Besøksstrategiarbeid:
Alle nasjonalparkene til Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen første styremøte i 2017 ha prosessplan for videre arbeid med besøksstrategien. Disse blir presentert for styret og vedtatt for videre oppfølging og prosess/fremdrift.

Forvaltningsplanarbeid:
Midtre Nordland nasjonalparkstyre er ansvarlig for å ha oppdaterte forvaltningsplaner for sine verneområder. I 2017 skal det jobbes særskilt med tre nasjonalparker:

1. Lahko nasjonalpark – ferdigstilles 2017
2. Junkerdal nasjonalpark – oppstart ny forvaltningsplan 2017
3. Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark – oppstart 2017

I løpet av 2017 skal det gjøres ei vurdering av dagens forvaltningsplaner for naturreservatene Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for i 2015, og se på behovet for ny forvaltningsplan for aktuelt reservat. Eventuelt oppstart av arbeid med forvaltningsplaner for naturreservatene blir ikke iverksatt før 2018.

Bakgrunn

Alle nasjonalparkstyrer skal ha en besøksstrategi for sine områder.

Besøksstrategi: En plan for hvordan styret skal gjennomføre besøksforvaltning for verneområdene. Skal vise hvilke tiltak som er nødvendig for å balansere verneverdier, besøkende og lokal verdiskapning.

Besøksforvaltning: Legge til rette og styre bruken av en nasjonalpark slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapninga blir størst mulig og forståelsen for vernet økes og verneverdiene ivaretas.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtok i styresak «42/2015 – Besøksstrategi for Midtre Nordland nasjonalparkstyre» oppstart av arbeidet med å lage besøksstrategi.

På styremøte 24. mai 2016 ønsket styret at sekretariatet la frem en plan for videre arbeid med besøksstrategien.

Vedtektene til Midtre Nordland nasjonalparkstyre sier følgende om forvaltningsplan:

«*8.1 Forvaltningsplan*
Styret skal utarbeide/revidere forvaltningsplaner for verneområdene. Oppstart av planarbeidet bør skje i dialog med Miljødirektoratet. Forvaltningsplaner skal utarbeides innenfor rammene av naturmangfoldloven og verneforskriftene. Forvaltningsplanene skal konkretisere hvordan formålet med vernet skal nås, og skal inneholde enn flerårig tiltaksplan og en besøksstrategi. Utkast til forvaltningsplan skal sendes til direktoratet for faglig gjennomgang før høring. Forvaltningsplanene skal godkjennes av Miljødirektoratet.»

Vurdering

En besøksstrategi for nasjonalparkene skal balansere verneverdier, besøkende og lokal verdiskapning (reiseliv). I Midtre Nordland nasjonalparkstyrets parker foreligger det god kunnskap om verneverdier, men liten kunnskap om besøkende og til dels lokal verdiskapning.

Det ble i 2015 arrangert et vertskapskurs på Nordland nasjonalparksenter for å knytte aktører knyttet opp til merkevaren Norges nasjonalparker tettere sammen. Mange små foretak deltok på dette seminaret. Høsten 2016 ble dette fulgt opp med en Nasjonalparkkonferanse. Det var dårligere deltakelse på denne konferansen enn vertskapskurset året før. Vi ser en utvikling der det dukker opp nye aktører mens arbeidet pågår. I løpet av 2017 må det foretas en «reiselivsanalyse» der man ser på hvilke aktører som er relevante i besøksstrategiarbeidet.

Sommeren 2016 skulle det gjennomføres brukerundersøkelser i regi av Norsk institutt for naturforskning. Det ble omsøkt 200 000,- som skulle dekke tjenestekjøp til oppdraget. Dette var for lite midler til at NINA kunne gjennomføre dette oppdraget. Statskog, Statskog Fjelltjenesten og Nordland nasjonalparksenter var interesserte i å overta oppdraget med å gjennomføre brukerundersøkelser, men ingen hadde anledning i 2016.

Brukerundersøkelser skal være på plass for å få nødvendig kunnskap om brukerne før vi kan gå videre med å legge opp til besøksforvaltning i de aktuelle områdene. Fylkesmannen i Nordland kjøper 40 % arbeidskapasitet hos Nordland nasjonalparksenter for å gjøre denne jobben i samarbeid med de øvrige forvalterne for Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Før første styremøte i 2017 skal alle nasjonalparkene ha en prosessplan for hvordan besøksstrategiarbeidet skal følges opp. Alle kartlegginger som er relevante for utarbeidelse av en slik strategi skal være ferdige i løpet av 2017.

Styret ønsket og en oppfølging av forvaltningsplanarbeidet. I forbindelse med innføringa av besøksstrategi og besøksforvaltning som en del av forvaltningsplan, har prosessen med å ferdigstille forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark blitt forsinket. Denne skulle være ferdig i 2015, men nye føringer fra Miljødirektoratet har skapt en del forsinkelse i prosessen. Forvaltningsplan for Láhko nasjonalpark skal ferdigstilles i 2017, med et eget kapitel om besøksforvaltning.

Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark blir i 2017 ti år gammel og krever revisjon. Det ble i 2016 gjennomført sårbarhetsanalyser som skal ligge til grunn for ny forvaltningsplan. Arbeidet med å revidere forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark skal starte opp i 2017, og det søkes om midler til medvirkningsprosesser i forbindelse med møtevirksomhet.

Verneplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark har over lengre tid vært under revisjon. Derfor har det ikke blitt iverksatt noe arbeid med å revidere forvaltningsplan for de aktuelle verneområdene. Høsten 2016 ble tilrådning for verneplan oversendt fra Fylkesmannen i Nordland til Miljødirektoratet. Denne setter noen føringer for hvordan «det nye Saltfjellet» skal se ut. Derfor er det mulig og starte opp prosessen med å skrive ny forvaltningsplan i 2017. Innsamling av informasjon om dagens status for verneverdier, reindrift, naturressurser, private hytter, ferdsel (sees på i sammenheng med besøkskartlegginga), åpne hytter, motorferdsel, tilrettelegging og skjøtsel, forsøpling og opprydning og kulturminner vil være aktuelt uavhengig av verneform. Derimot vil verneform sette føringer for forvaltningsmål, bevaringsmål og tiltak. Denne delen av forvaltningsplanarbeidet kan først iverksettes når verneplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m. omkringliggende områder er ferdig.

Arkivsaksnr: 2016/312-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 22.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	76/2016	20.12.2016

Utvidet delegering til Midtre Nordland nasjonalparkstyrets arbeidsutvalg - Oppsettende virkning

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre delegerer ytterliggere myndighet til nasjonalparkforvaltere.

- Nasjonalparkforvalter kan fatte beslutning etter forvaltningsloven § 42 – Utsatt iverksetting av vedtak: En slik beslutning er gyldig frem til klagen blir behandlet av nasjonalparkstyret, og eventuelle krav om oppsettende virkning skal da tas opp til ny vurdering ved klagebehandlingen i styret.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyret vedtok i ST 58/2016 å gi dispensasjon til trening av bjørnehunder i Junkerdal nasjonalpark. I kjølvannet av dette mottok administrasjon mange klager på vedtaket, flere av disse inneholdte krav om å gi vedtaket oppsettende virkning.

Det ble innkalt til ekstraordinært styremøte fredag 18. november per telefon, der styret måtte ta stilling til om klagerne skulle få medhold om utsatt iverksetting av vedtak. Styret var ikke vedtaksfør på det ekstraordinære telefonmøtet.

Da det ble vanskelig å gjøre en slik beslutning per telefon ble saksfremlegget sendt ut per epost med skriftlig epostbehandling.

Grunnlaget for avgjørelsen

Forvaltningsloven § 42.*(utsatt iverksetting av vedtak).*

Underinstansen, klageinstans eller annet overordnet organ kan beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Når en part eller en annen med rettslig klageinteresse akter å gå til søksmål eller har reist søksmål for å få vedtaket prøvd ved domstol, kan organ som nevnt utsette iverksettingen til det foreligger endelig dom. Det samme gjelder når en part eller en annen med rettslig klageinteresse akter å bringe eller har brakt en sak inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen. **Anmodninger om utsetting skal avgjøres snarest mulig**. For øvrig gjelder det som er bestemt i annen lovgivning om utsettende virkning av klage, søksmål m.m.

Det kan settes vilkår for utsettingen. Avslag på anmodning om utsetting skal være grunngitt. Begrunnelse skal gis samtidig med avslaget.

§ 33.*(saksforberedelsen i klagesak).*

Om forberedelse m.m. av klagesaker gjelder kapittel IV og V tilsvarende, når ikke annet følger av reglene i denne paragraf.

Underinstansen skal foreta de undersøkelser klagen gir grunn til. Den kan oppheve eller endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet. Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal underinstansen avvise saken, jfr. dog § 31.

Når noen reknes som motpart i saken skal underinstansen varsle vedkommende snarest mulig, jfr. likevel § 16 tredje ledd. Samtidig skal settes frist for å gi uttalelse. Varsles klagemotparten ved brev, skal kopi av klagen vedlegges med mindre parten etter § 19 kan nektes adgang til den.

Blir det ikke truffet avgjørelse som nevnt i annet ledd, skal sakens dokumenter sendes klageinstansen så snart saken er tilrettelagt. Dersom underinstansen gir til klageinstansen uttalelse som partene kan kreve å få se uten hinder av § 19, skal den sende kopi til partene med mindre Kongen er klageinstans.

Klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Den kan pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser m.m.

Vurdering

En part kan fremme anmodninger om utsatt iverksetting av vedtak i alle klager der det fattes enkeltvedtak. Av hensyn til både klager og tiltakshaver må ei beslutning om utsatt iverksetting fattes raskt etter at klagen er mottatt. Det skjedde ikke i bjørnehund-saken. Det er svært beklagelig, og dette er en praksis som må innstrammes med nye rutiner.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er et stort organ og møteaktivitet som ikke er planlagt i god tid har erfaringsmessig vist seg å være vanskelig å få gjennomført. På

telefonmøtet den 18. november var det to fremmøtte. Av de som ikke møtte hadde halvparten meldt forfall på forhånd.

Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre har allerede blitt delegert myndighet til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven / verneforskriftene i enkeltsaker som ikke er av stor betydning for verneverdiene. Nasjonalparkforvaltere har delegert myndighet til å fatte vedtak i kurante saker med hjemmel i verneforskriften, og i kurante saker etter naturmangfoldloven § 48 der det er snakk om å videreføre en allerede gitt dispensasjon fra styret, eller der forvaltningsplanen setter tydelige føringer for behandling av saken. Beslutning om oppsettende virkning er sjelden av veldig prinsipiell karakter, da det er snakk om en midlertidig beslutning frem til klagesaken er ferdigbehandlet. Andre nasjonalparkstyrer har dette delegert til enten forvalter eller til arbeidsutvalg.

Rutinene ved behandling av krav om oppsettende virkning kan gjøres på enkel og smidig måte ved at nasjonalparkforvalter fatter en slik beslutning frem til klagen skal behandles i nasjonalparkstyret. Da kan nasjonalparkstyret gjøre en ny vurdering om det skal gis oppsettende virkning på vedtaket. Dette vil innfri kravet i forvaltningsloven ved at en slik beslutning skal fattes raskt, samtidig som at styret kan gi en ny beslutning før klagen eventuelt videresendes til Miljødirektoratet.

Konklusjon
Av forvaltningsloven fremgår det at beslutning om utsatt iverksetting av tiltak skal fattes så kjapt som mulig til hensyn av klager og tiltakshaver. Det har vist seg vanskelig å gjøre slike beslutninger på kort varsel i styret, og en delegering til nasjonalparkforvalter vil gjøre behandlingen av slike krav mer smidig.

Arkivsaksnr: 2012/3464-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 15.07.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	77/2016	20.12.2016

Junkerdal nasjonalpark – Klage på dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan ikke se at klagen har kommet med nye momenter som gir grunnlag for å gjøre om vilkår om tidsbegrensning i dispensasjon av 01.08.2016. Nasjonalparkstyret opprettholder derfor vedtaket som er i samsvar med etablert forvaltningspraksis / forvaltningsplan. Klagen oversendes Miljødirektoratet for endelige behandling.

Bakgrunn

På delegert myndighet ga forvalter i brev av 01.08.2016 til Stein Halvorsen dispensasjon fra verneforskriftene i Junkerdal nasjonalpark for bruk av snøscooter til frakt av varer og utstyr til egen hytte ved Solvågvatnet i Saltdal kommune. Dispensasjonen ble gitt med standard vilkår for motorisert transport til hytter innenfor nasjonalparken, bl.a. med tidsbegrensning:
«I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00.
I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.»

I epost av 20.09.2016 klaget Halvorsen på at det settes vilkåret om tidsbegrensning; kjøreforbud mellom kl. 11.00 og 16.00 i mars og april.
Klagen begrunnes med at behandlingen av søknaden ikke har tatt hensyn til at kjøreforbudet midt på dagen forårsaker relativt store praktiske problemer med å gjennomføre nødvendig transport til hytta.
Halvorsen peker også på at vær og føreforhold i området er slik at det av sikkerhetsmessige årsaker raskt kan oppstå behov for å kjøre ned i lavlandet for å unngå å bli værfast på hytta. I sin klage skriver han:
«*Det betyr i sin ytterste konsekvens at fare for liv og helse til brukere av fjellområdet, er underordnet Nasjonalparkstyret iver etter å håndheve forvaltningsplanens ubegrunnede prinsipp om ferdselsforbud midt på dagen. Dette til tross for at tilgangen til hytta allerede er sterkt begrenset som følge av forvaltningsplanens begrensning på 6 turer i året.»*
I klagen pekes det også på at forvaltningen bør ta hensyn til følgende:
«-Forvaltningen skal skje i et langsiktig perspektiv
-Konsekvens av vedtak skal vurderes med hensyn til presedens. Dersom presedens vil kunne gi negative sumeffekter, skal ikke enkelttiltak tillates selv om konsekvensene av dette isolert sett kan være små.»
Halvorsen peker også på at forvaltningsplanen fra 2008 er utdatert og moden for revidering og nye innspill fra brukerne av verneområdet. Han er ikke fornøyd med prosessen rundt arbeidet

med forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark og viser til høringsuttalelser i forbindelse med arbeidet med revisjon av vernet for Saltfjellet – Svartisen-området.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal. Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Dispensasjonen av 01.08.2016 hvor hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket beskrives ble oversendt 30.08.2016. Klagen er datert 20.09.2016, innenfor fristen for å klage, vilkårene for å behandle klagen er derfor oppfylt.

Viser ellers til tidligere klage på samme vilkår fra Stein Halvorsen lagt fram for nasjonalparkstyret i 2012. Klagen ble ikke tatt til følge av nasjonalparkstyret og ble oversendt Miljødirektoratet og Klima- og Miljødepartementet for behandling. I departementets avgjørelse i brev av 11.juni 2014 ble klagen ikke tatt til følge.
Departementet la særlig vekt på at kjøretidsbegrensning er satt av hensyn til utøvelse av friluftsliv, samt at det på tross av tidsbegrensingene er mulig å få utført seks transporter for proviant, materiell og ved til hytta i løpet av den dispensasjonsperioden som er gitt hvert år. Avgjørelse hadde også grunnlag i at kjøretidsbegrensningene er i samsvar med forvaltningsplanen for nasjonalparken og tilsvarende hva alle hytteeiere i verneområdet må forholde seg til.
Det ble også konkludert med at vilkåret har en saklig sammenheng med dispensasjonen, og heller ikke kan anses som uforholdsmessig tyngende eller urimelig.

Viser også til § 7 Prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, i naturmangfoldloven som sier at disse prinsippene skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og disse vurderingene skal fremgå av beslutningen.

Vurdering
Verneformålet for Junkerdal nasjonalpark er blant annet å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Motorisert transport er i utgangspunktet forbudt innenfor nasjonalparken. Forvaltningsplanen for nasjonalparken foreslår en rekke tiltak for å fremme verneformålet, bl.a. står det om motorferdsel: «Motorferdsel skal holdes på et minimum i Junkerdal nasjonalpark, og gjennom dette skal nasjonalparken være en kilde for stillhet og naturopplevelse». En begrensing av tidsperioder for når det kan kjøres er en måte å redusere denne aktiviteten på.

Som Halvorsen selv oppgir i sitt grunnlag for klagen kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til motorisert transport av varer og materiell til private hytter innenfor nasjonalparken, men i forvaltningsplanens retningslinjer for forvaltningen står det:
- Det åpnes ikke for snøskuterkjøring for persontransport.
- Tillatelsen gjelder for transport av varer og material til egen hytte, og skal være behovsprøvd. Det kan bli gitt tillatelse til inntil 6 turer på snødekt mark frem til og med 1. mai.

Av hensynet til naturmiljø, reindrift og friluftsliv, er det et generelt behov for å regulere bruken av motorkjøretøy i en nasjonalpark strengere enn det som følger av motorferdselloven.

Forvaltningen skal skje i et langsiktig perspektiv, hvor målet er å ta vare på verneverdiene mange år framover. Konsekvensen av vedtak skal vurderes med hensyn til presedens i forhold til påvirkning på verneverdiene. Dersom presedens vil kunne gi negative sumeffekter for verneverdiene, skal ikke enkelttiltak tillates selv om konsekvensene av det omsøkte tiltaket isolert sett kan være små.

Det kan benyttes snøscooter til den aktuelle hytta kun for å transportere materiell og utstyr, ikke for persontransport. Denne transporten kan skje fra det er snøføre i november og fram til og

med april måned. Dette er en lang periode med snøføre som gir mange muligheter for seks transporter opp til hytta. Før 1.mars gjelder heller ikke tidsbegrensingen midt på dagen. Nasjonalparkstyre kan derfor ikke se at muligheten til å frakte bagasje og utstyr til hytta er nevneverdig redusert med den aktuelle tidsbegrensningen.

Nasjonalparkstyret vil påpeke at det ble gitt tillatelse til å sette opp den aktuelle hytta i forbindelse med verneprosessen for nasjonalparken, og den samme dispensasjonspraksisen ble da praktisert for motorisert transport til hytter innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområder.

Utfordringer med vær og føreforhold ved motorisert transport i området vil gjelde for alle som har hytte innfor nasjonalparken. Vilkåret med tidsbegrensing i perioden mars til april er satt for alle som har fått dispensasjon til frakt av varer og utstyr. Den som skal kjøre snøskuter har et selvstendig ansvar om å tilpasse seg de tidene som gjelder, samt sørge for egen sikkerhet på fjellet. Vil også påpeke at den aktuelle hytta ligger like innenfor grensa til nasjonalparken, 1 – 2 km ovenfor skogsgrensa i Junkerdalen og ca. 300 m fra traseen for turistforeningsstien ned i dalen.

Halvorsen påpeker at forvaltningsplanen fra 2008 er utdatert og moden for rullering og nye innspill fra brukerne av verneområdet. Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark skal være et praktisk hjelpemiddel for å opprettholde og fremme formålet med vernet, samt sikre forutsigbarhet og likebehandling. Verneforskriften som ble fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon 9.januar 2004, setter rammene for forvaltningsplanen. Formålet om bl.a. å stimulere til opplevelse av natur og landskap gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv er sentralt i forhold til hvilke bruksformål som kan foregå. For behandling av søknader om motorisert transport er utgangspunktet at motorisert ferdsel er forbud, og tidsbegrensing er viktig virkemiddel for å sikre ulike brukerinteresser i nasjonalparken, enten det skal fraktes utstyr til hytta eller noen ønsker å ta en skitur for å oppleve landskapet og stillheten.

I følge de retningslinjer som gjelder skal forvaltningsplanen rulleres seinest etter 10 år, men det kan også skje tidligere ved behov. Nasjonalparkstyret har god erfaring med bruk av forvaltningsplanen i forhold til den verneforskriften som gjelder og har ikke sett behovet for en rullering av planen tidligere. Det planlegges imidlertid å starte opp et arbeid med revidering av forvaltningsplanen i 2017.

Konklusjonen
Nasjonalparkstyret kan ikke se at det har kommet fram nye opplysninger i saken som er grunnlag for å endre forvalters vedtak.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim Tovås Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Stein Halvorsen	Lillealmenningveien 32	8255	RØKLAND

Vedlegg

1 Søknad av 2012 - Motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet
2 Melding om vedtak - Dispensasjon av 2012 for motorisert transport til hytte ved Solvågvatn
3 Klage av 2012 på vilkår i dispensasjon for motorisert ferdsel
4 Klima- og Miljødepartementet 2014 - Klagesak om vilkår gitt i dispensasjon
5 Søknad av 2016 om motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet
6 Klage av 2016 på vilkår i dispensasjon for motorisert ferdsel
7 Dispensasjon av 2016 for motorisert transport til hytte ved Solvågvatn

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

Stein Halvorsen

Lillealmenningveien

8255 RØKLAND

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre 9.Mai 2012

Moloveien 10

8002 BODØ

Dispensasjon fra motorferdselloven.

Søker om dispensasjon fra motorferdselsloven for frakt av proviant og materiell samt ved med snøskuter, til min hytte ved Solvågvatnet i Junkerdal Nasjonalpark.

Siden jeg startet byggingen i 2004 har jeg fraktet inn store mengder materiell fordelt på ganske mange turer.

Område hvor det er vanlig å treffe turgåere er strekningen Storvatnet- Sauvatnet. Disse ligger utenfor Nasjonalparken. Jeg har dispensasjon fra Saltdal Kommune til Nasjonalparkgrensen uten restriksjoner. Ruten som jeg kjører er 14 km hvor de siste 5.2 km er i Nasjonalparken.

Jeg har ved flere anledninger kjørt til Bukkvatnet med ved, for så å returnere til Evenesdal for å hente mer, vente ved Bukkvatnet til etter kl.16 for så å kjøre flere turer i Nasjonalparken.

Dette medfører mer arbeid (irritasjon) en hvis jeg kunne kjøre direkte til min hytte og lesse av veden der.

I min tillatelse vil jeg at det skal være mulig å kjøre mellom 07-23 uten begrensinger fra 1. November til og med 1. mai.

Begrunnelsen fra Miljøvernavdelingen for å gi restriksjoner er at skuterkjøring ikke skal være til sjenanse for turgåere. Under byggeperioden har jeg ikke sett tegn til turgåere i Nasjonalparken med unntak av to tilfeller.

Med vennlig hilsen

Stein Halvorsen

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 Røkland

SAKSBEHANDLER: HANNE ETNESTAD ARKIVKODE: 2012/3464 - 432.3 DATO: 13.09.2012

Melding om vedtak - Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i sak 68/2012 den 04.09.2012 behandlet deres søknad. I dokumentet foreligger saksprotokoll og saksframlegg.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Arkivsaksnr: 2012/3464-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 25.06.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	68/2012	04.09.2012

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen

Saksprotokoll i Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 04.09.2012

Styrets vedtak – enstemmig:

Som innstillingen

Stein Halvorsen gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøscooter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til privat hytte ved Solvågvatnet, jf. §3, pkt. 6.3, bokstav c i verneforskriften.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Forslag til vedtak

Stein Halvorsen gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøscooter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til privat hytte ved Solvågvatnet, jf. §3, pkt. 6.3, bokstav c i verneforskriften.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Trykt vedlegg

- Søknad av 09.05.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

I søknad av 09.05.2012 søker Stein Halvorsen, Røkland om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark for å transportere proviant, materiell samt ved med snøscooter til sin hytte ved Solvågvatnet innenfor nasjonalparken. Han ønsker å utføre transporten mellom kl 07 – 23 uten begrensinger i tidspunkt.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Formålet med vernet er:
* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

* Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
* Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens § 3, pkt. 6.3 bokstav c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:
- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen, her åpnes det for å gi en flerårig tillatelse til transport av varer, materialer og ved til egen hytte med inntil 6 turer fra marka er snødekt og til og med 1.mai. Transporten skal følge bestemte traseer og det skal settes en del vilkår i forbindelse med transporten for å begrense belastningen på verneområdet med dyr- og planteliv, samt verneformålet.

Under avsnittet om retningslinjer for forvaltningen og hyttekjøring står det i forvaltningsplanen:
"Kjøringa skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00 og 23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00 – 11.00 og 16.00 til 23.00. Langfredag og 1.påskedag skal være snøskuterfrie dager"

Halvorsen ønsker å ha en tillatelse til motorisert ferdsel som ikke har kjøreforbud midt på dagen, dette spesielt i forbindelse med transport av ved som krever flere turer på en dag. Slik transport kan imidlertid utføres før 1.mars, da vilkårene i dispensasjonen ikke begrenser kjøring midt på dagen i perioden frem til denne datoen.

Utøvelse av friluftsliv er et av verneformålene med nasjonalparken, parken skal stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Motorisert transport innenfor nasjonalparken må derfor begrenses mest mulig, og begrensing av tidspunkt på døgnet for nødvendig transport i området er en av mulighetene for å redusere belastningen for naturmiljøet og andre brukergrupper i området.

Nasjonalparkstyret mener at omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. De innvilgede seks turene gjelder for hytta.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Et svært begrenset antall turer på snøføre med snøskuter vil i liten grad virke negativt på

verneverdiene i området. Nasjonalparkstyret vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.
De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

På denne bakgrunn vurderes transport opp til hytta i perioden fram til og med 1.mai, ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer fram til 1.mai.

Saksopplysninger
Avgjørelsen er fattet med hjemmel i § 3, punkt 6.3 bokstav c, jf. § 6 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark.
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonal

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim Tovås Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske Stein Halvorsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

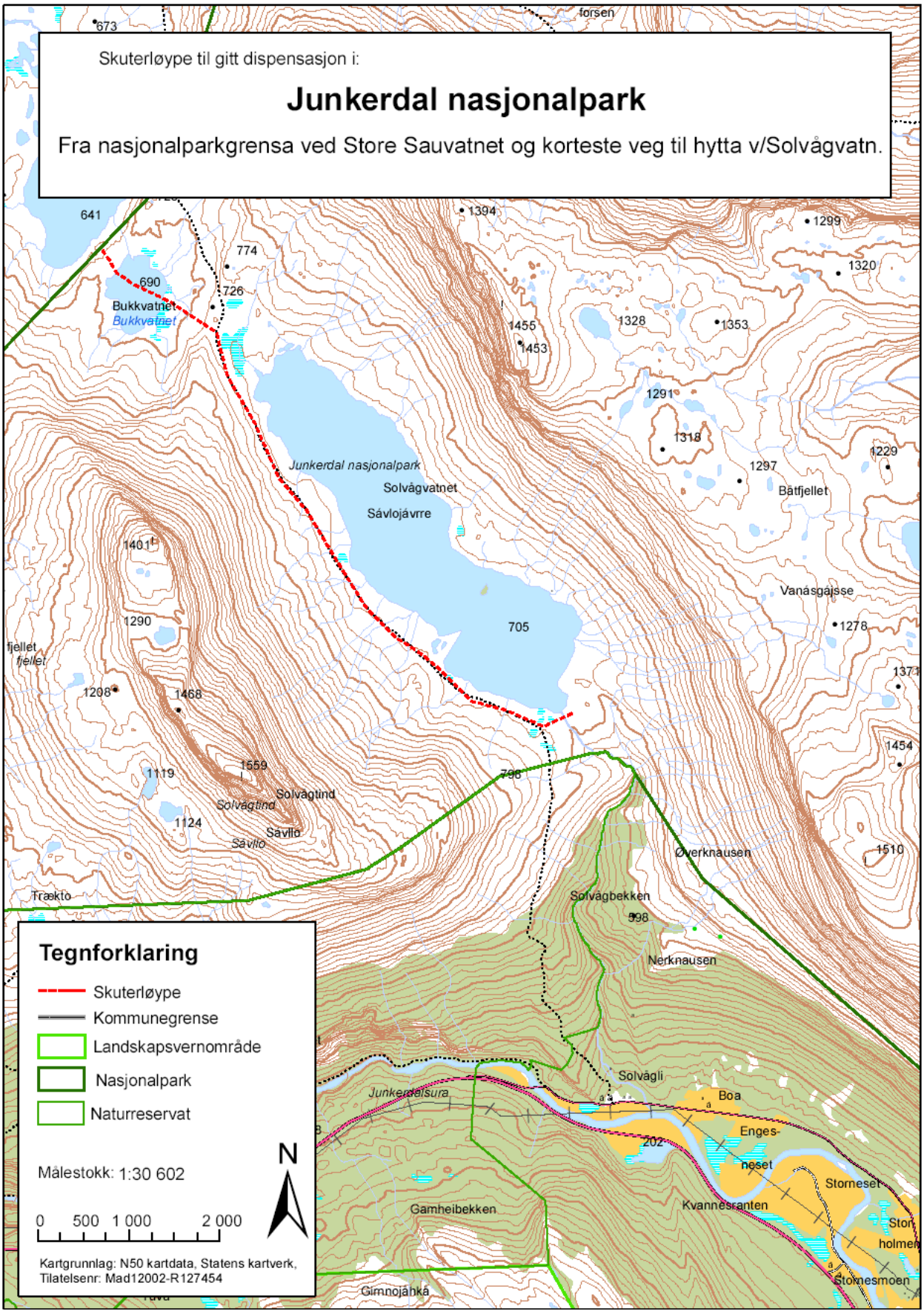
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Junkerdal nasjonalpark
Fra nasjonalparkgrensa ved Store Sauvatnet og korteste veg til hytta v/Solvågvatn.
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:30 602
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454
Junkerdal nasjonalpark
Solvågvatnet
Sávlojávrre
Bukkvatnet
Solvågtind
Sávllo
Bátfjellet
Vanásgájsse
Øverknausen
Nerknausen
Solvågbekken
Solvågli
Junkerdalselvsura
Boa
Enges-neset
Storneset
Kvannesranten
Gamheibekken
Gimnojåhkå
Stornesmoen
Træskto
fjellet

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 Røkland

21 september 2012

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

Sak 68/2012

Klage på vedtak

Jeg klager på vedtaket om begrensningene i dispensasjonen: I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00. og at Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Jeg har forståelse for at det ikke er enkelt for saksbehandler å vurdere slike søknader.
Men det er enkle grunner for at jeg ønsker vedtaket omgjort.

Storparten av transporten skjer i april måned når føreforholdene er gode. Solen smelter snøen på dagen og nattefrosten sørger for veldig godt "tak i snøen".

Fra i november og til 1. Mars er snøforholdene i fjellet mindre gunstige for transport med snøskuter. Dette på grunn av at snøen er løs og ofte fokket i fonner.

Jeg stiller meg også undrende til vedtaket siden det meg bekjent ikke er noen lov som forbyr kjøring mellom11.00 og 16.00.

Finner heller ikke i lovverket noen som sier at Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Er dette særforskrifter som gjelder for nasjonalparker i Nordland, siden det meg bekjent ikke er tilfelle for parker andre steder i landet?

Håper på forståelse for mine ønsker og vil ha en forklaring på de begrensinger som gitt, samt hvilken paragraf i motorferdselloven det henvises til.

Mvh.
Stein Halvorsen

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Mottatt FM-NO
16 JUNI 2014

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 RØKLAND

Deres ref	Vår ref	Dato
	12/5924	11.06.2014

Avgjørelse i klagesak om vilkår satt i dispensasjon til bruk av snøskuter i Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til klagesak oversendt til Miljøverndepartementet (nå Klima- og miljødepartementet) 19. mars 2013 og Stein Halvorsens uttalelse i saken 9. april 2013.

Klima og miljødepartementet opprettholder nasjonalparkstyrets vedtak om dispensasjon for transport av ved, materialer mv. til hytte ved Solvågvatnet. Klage fra Stein Halvorsen over vilkårene for dispensasjonen tas ikke til følge. I vurderingen har departementet særlig lagt vekt på at det påklagete vilkåret om kjøretidsbegrensning, som bl.a. forbyr kjøring mellom kl 11 og kl 16, er satt av hensyn til utøvelse av friluftsliv. Departementet vektlegger også at det på tross av tidsbegrensingene er mulig å transportere proviant, materiell og ved til hytten. Vilkåret om kjøretidsbegrensning er i samsvar med forvaltningsplanen, og tilsvarende hva alle hytteeiere i verneområdet må forholde seg til. Etter departementets syn har vilkåret saklig sammenheng med dispensasjonen, og kan heller ikke anses som uforholdsmessig tyngende eller urimelig.

Sakens bakgrunn
Junkerdal nasjonalpark ble etablert januar 2004. Verneforskriften for nasjonalparken angir rammen for hva som er tillatt innenfor nasjonalparken. Etter § 3, pkt. 6.1 er det i utgangspunktet forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken. Verneforskriften § 3, pkt. 6.3 åpner imidlertid for at forvaltningsmyndigheten, Midtre Nordland nasjonalparkstyre, kan gi dispensasjon fra dette forbudet.

Stein Halvorsen søkte 9. mai 2012 om dispensasjon for frakt av proviant, materiell og ved

Postadresse
Postboks 8013 Dep
NO-0030 Oslo

Kontoradresse
Kongens gate 20

://www

Telefon*
22 24 90 90
Oslo
972 417 882

Naturforvaltningsavdelingen

Saksbehandler
Linn Helmich
Pedersen
47259173

med snøskuter til sin hytte ved Solvågvatnet innenfor nasjonalparken fra 1. november til og med 1. mai mellom 07.00-23.00 uten kjøretidsbegrensninger. Hytten er etter det opplyste bygget etter at vernevedtaket kom i 2004. Det vises i søknaden til at det er få turgåere i nasjonalparken, og at de fleste befinner seg i området utenfor nasjonalparkgrensen. Stein Halvorsen viser i sin søknad videre til at et kjøreforbud midt på dagen tidligere har medført en del unødvendig venting i forbindelse med frakt av ved.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ga 4. september 2012 Stein Halvorsen dispensasjon til begrenset bruk av snøskuter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til hans private hytte ved Solvågvatnet. Det er knyttet flere vilkår til dispensasjonen, blant annet at transport for mars og april kun tillates mellom 07.00-11.00 og 16.00-23.00 og at langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Stein Halvorsen klaget 21. september 2012 på nasjonalparkstyrets nevnte vilkår om tidsbegrensning.

Nasjonalparkstyret opprettholdt i møte av 6. desember 2012 vilkårene. Det ble lagt til grunn at det ved klagen ikke hadde kommet nye momenter som ga grunnlag for omgjøring av vedtaket.

Klagen ble oversendt Direktoratet for naturforvaltning for forberedende klagebehandling 18. desember 2012.

Direktoratet for naturforvaltning sendte sin tilrådning til Miljøverndepartementet i brev 19. mars 2013.

Nasjonalparkstyrets vurdering

I sin vurdering redegjør nasjonalparkstyret for det rettslige grunnlaget for forvaltningen av nasjonalparken, verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark, og den ulovfestede vilkårslæren som åpner for at forvaltningen har en begrenset adgang til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak. Det vises også til forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark, som angir retningslinjer for behandling av søknader om motorisert ferdsel for å fremme verneformålet.

Nasjonalparkstyret legger vekt på at vilkår om tidsbegrensning i perioden mars til april er satt for alle som har fått dispensasjon til frakt av varer og utstyr til hytter innenfor nasjonalparken, og at utfordringene med snøforholdene ved motorisert transport i området vil gjelde for alle som har hytte innenfor nasjonalparken. Nasjonalparkstyret mener at muligheten til å frakte bagasje og utstyr til hytta ikke er nevneverdig redusert med den aktuelle tidsbegrensningen, med lange lyse dager i april som gjør det mulig å utføre transporten et godt stykke utover dagen og kvelden etter klokken 16.00.

Nasjonalparkstyret vektlegger også at sjansen for at flere benytter marka til turformål er større når dagene blir lengre. Nasjonalparkstyret mener at tidsbegrensningen er et viktig virkemiddel for å sikre ulike brukerinteresser i nasjonalparken, enten det skal fraktes utstyr til hytta eller noen ønsker å ta en skitur for å oppleve landskapet og stillheten.

Klagers anførsler
Stein Halvorsen viser i klagen til at snøforholdene fra november til mars er mindre gunstige for transport med snøskuter fordi snøen er løs og ofte fokker i fonner. Storparten av transporten skjer derfor i april når snø- og kjøreforholdene er gode. Solen smelter snøen på dagen, og nattefrosten sørger for et veldig godt tak i snøen. Stein Halvorsen stiller i klagen også spørsmål ved hjemmelsgrunnlaget for vilkårene i dispensasjonen.

I sin uttalelse til departementet viser Stein Halvorsen til at nasjonalparkstyret har satt vilkårene av hensyn til utøvere av friluftsliv, at Direktoratet har spekulert i at det *trolig* er flest turgåere i perioden mellom klokken 11.00 – 16.00 og han viser også til at Direktoratet uttaler at dagene er lengre i april og at det kan kjøres utover kvelden.

Til dette uttaler han at han er den eneste som har hytte i gjeldende område med unntak av et båtnaust tilhørende en jeger og fiskeforening, som det ikke er forsvarlig å benytte om vinteren. Han viser i denne sammenheng til et styrevedtak om at hytten ikke skal leies ut vinterstid. Stein Halvorsen uttaler at siden han fikk byggetillatelse i 2004, har han kun ved tre tilfeller truffet på andre utøvere av friluftsliv.

Stein Halvorsen mener det er svært urimelig at hans klage ikke blir tatt hensyn til. I denne sammenheng uttaler han at han har fått tillatelse fra gårdseiere i Evenesdal i Saltdal kommune til å starte med snøskuteren fra deres gårdsplass, men under visse forutsetninger som at husfreden ikke skal forstyrres tidlig på morgenen. Han viser til at dette innebærer at han tidligst kan begynne å laste opp utstyr kl. 09.00 og få opp et lass innen klokken 11.00. Fra Evenesdal til hytten er det 14 km, hvor 5,2 km er gjennom nasjonalparken. Han viser til at vårnettene i Nord-Norge kan være svært kalde og gi god skare, men at solen på ettermiddagen i mars og april er så sterk at skaren tiner og skaper vanskelige kjøreforhold frem til skaren blir hard igjen rundt midnatt, og at dette i praksis vil si at transport på ettermiddagen etter kl. 16.00 medfører svært liten last og ødelagt løype.

Stein Halvorsen viser videre til den ulovfestede vilkårslæren. Han mener at vilkårene satt i dispensasjonen ikke har saklig sammenheng med begunstigelsen og er uforholdsmessig tyngende og urimelig, og kan ikke se noen skadevirkninger eller ulemper med å gi tillatelse til transport uten tidsbegrensninger. Stein Halvorsen uttaler endelig at han mener at det må brukes fornuft der det er terrengforhold som gjør at transport stort sett blir umulig grunnet firkantet regelverk som ikke på noen måte gagner lokalbefolkningen, og spør hvem nasjonalparkene er til for, forvaltningen eller befolkningen som bor og bruker områdene og har rettigheter der.

Direktoratet for naturforvaltnings forberedende klagebehandling
I sin vurdering legger direktoratet vekt på at vilkårene i dispensasjonen er satt av hensyn til utøvere av friluftsliv. Det vises i denne sammenheng til verneforskriften § 2 andre strekpunkt hvor det heter at formålet er å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Direktoratet legger til grunn at de fleste turgåere benytter området mens det ennå er dagslys, og at det trolig er flest turgåere i perioden mellom kl. 11.00 og 16.00. Direktoratet legger vekt på at stillhet og opplevelse av naturens egne lyder er en del av naturopplevelsen, og mener at målsettingen om å stimulere til bruk av området ved enkelt og tradisjonelt friluftsliv derfor blir best ivaretatt ved at det er minst forstyrrelser i den perioden hvor området blir mest benyttet. Direktoratet mener derfor at det er en saklig sammenheng mellom vilkåret som er knyttet til tillatelsen, og de hensyn som formålsbestemmelsen ivaretar.

Direktoratet mener videre at de begrensinger som er satt med hensyn til kjøretidene ikke gjør at mulighetene til å frakte utstyr og bagasje til hytten blir mindre, og at dette særlig gjelder i april hvor dagene er lengre og det kan kjøres utover kvelden. Direktoratet viser til at de samme vilkår settes til andre som får denne typen dispensasjon, og mener derfor at vilkåret ikke kan anses særlig tyngende eller urimelig.

Direktoratet tilrår at Klima- og miljødepartementet ikke tar klagen fra Stein Halvorsen til følge. Direktoratet gjør samtidig oppmerksom på at det i tillegg til gitte dispensasjon må foreligge en tillatelse til motorferdsel etter motorferdsellovens bestemmelser.

Klima- og miljødepartementets vurderinger
Klima- og miljødepartementet mener at saken er tilstrekkelig opplyst, og at klagen kan behandles.

Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen for helt eller delvis ny behandling.

Klagen behandles etter forskrift 9. januar 2004 nr. 8 om verneplan for Junkerdal (verneforskriften), Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark (forvaltningsplanen) og den ulovfestede vilkårslæren.

De påklagete vilkårene om begrensning i kjøretid er satt for å redusere forstyrrelser for naturopplevelsen og friluftsliv, og fremme verneformålet om å stimulere til tradisjonelt og enkelt friluftsliv, jf. verneforskriften § 2. Ettersom de påklagete vilkårene om begrensning i kjøretid er stilt av hensyn til friluftslivet, legger departementet ikke prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 til grunn som retningslinjer i sin vurdering.

I utgangspunktet er all motorferdsel forbudt i nasjonalparken, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.1. Etter § 3 pkt. 6.3 kan det imidlertid gis dispensasjon fra dette forbudet, blant annet til "bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og materialer, vedlikehold av fredselsveier og lignende.", jf. bokstav c.

Forvaltningsplanen gir nærmere retningslinjer for forvaltningen for å fremme verneformålet, jf. verneforskriften § 5. Det følger av forvaltningsplanen at det er en målsetning at motorferdsel skal holdes på et minimum, og at nasjonalparken gjennom dette skal være en

kilde for stillhet og naturopplevelse. Når det gjelder dispensasjoner til hyttekjøring følger det av forvaltningsplanen at "kjøringen skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00-23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00-11.00 og 16.00-23.00. Langfredag og 1. påskedag skal være skuterfrie dager". I Stein Halvorsens dispensasjon ble det som nevnt stilt et slikt vilkår.

At forvaltningen har en sedvanebasert adgang til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak følger blant annet av Høyesteretts dom inntatt i Rt. 2003 s. 764. Adgangen er imidlertid begrenset til vilkår som har saklig sammenheng med begunstigelsen og kan ikke være uforholdsmessig tyngende og urimelig.

Departementet vil i det følgende vurdere om det påklagete vilkåret om begrensningene i kjøretiden har saklig sammenheng med dispensasjonen, og om vilkåret er uforholdsmessig tyngende og dermed urimelig.

Snøskuterkjøring kan ha flere negative konsekvenser, både når det gjelder skade og slitasje på vegetasjonen og naturmangfoldet, og forstyrrelser blant annet i form av støy for både utøvere av friluftsliv og rein. En tillatelse til transport med snøskuter har derfor flere skadevirkninger og ulemper, som kan reduseres ved å stille vilkår til dispensasjonen. Vilkåret om begrenset kjøretid er satt for å redusere de ulemper og skadevirkninger dispensasjonen vil kunne ha, særlig for friluftslivet. Friluftslivet er en del av formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. Departementet legger til grunn at det særlig er på våren når dagene blir lengre, rundt mars og april, og da mest sannsynlig på dagen rundt klokken 11-16 samt på helligdager, at det er mest attraktivt å gå på tur og utøve andre friluftsaktiviteter i nasjonalparken. Vilkåret om kjøretidsbegrensninger vil derfor redusere de negative konsekvenser snøskuterkjøringen kan ha på friluftsliv. Dette taler for at det en saklig sammenheng mellom vilkåret og dispensasjonen.

Stein Halvorsen anfører at han siden han fikk byggetillatelse i 2004 kun ved tre anledninger har truffet på andre utøvere av friluftsliv. Departementet viser til at selv om nærområdet eventuelt er lite benyttet, så vil uansett støy fra snøskuterkjøring kunne nå langt. Det er heller ikke bare dagens utøvelse av friluftsliv som skal hensyntas. Verneformålet er å *stimulere* til friluftsliv og naturopplevelser. Ved at motorferdsel holdes på et minimum, og avgrenses til tidspunkter med lavest mulig konfliktnivå med friluftsliv, vil nasjonalparken også i fremtiden være er en kilde for stillhet og naturopplevelse i friluftslivssammenheng.

Departementet har etter dette kommet til at det er en saklig sammenheng mellom vilkåret om tidsbegrensninger og dispensasjonen.

Stein Halvorsen anfører videre at vilkår om kjøretidsbegrensninger er uforholdsmessig tyngende og urimelige. Dette fordi kjøreforholdene i månedene uten begrensninger i kjøretid er mindre gunstige som følge av snøforholdene, og at storparten av transporten derfor skjer i april. Ved kjøringen i april er transporten etter 16.00 vanskelig pga kram snø. Kjøringen må derfor i hovedsak legges til turer på formiddagen mens snøen fortsatt er frosset. Når kjøringen

må avsluttes kl 11 rekkes det kun en tur pr. dag. Departementet ser at en begrensning i kjøretid medfører ulemper sammenlignet med en dispensasjon uten begrensninger. Departementet viser imidlertid til at det uansett er tale om et svært begrenset antall turer hvert år som det er aktuelt å gi dispensasjon for. Dispensasjon skal bare gis i den utstrekning det er nødvendig for transport av ved, materialer etc, og det kan uansett ikke gis dispensasjon for mer enn 6 turer pr. år. Departementet legger til grunn at transportbehovet derfor lar seg løse i de tidsrom som er angitt i dispensasjonen uten nevneverdige problemer. Departementet viser videre til at vilkåret er i samsvar med forvaltningsplanen, og er tilsvarende hva alle hytteiere i verneområdet må forholde seg til.

Departementet har etter dette kommet til at vilkåret ikke er uforholdsmessig tyngende og urimelig i forhold til fordelene vilkåret har for utøvelsen av friluftsliv i nasjonalparken.

Klima- og miljødepartmentet tar på dette grunnlag ikke klagen fra Stein Halvorsen til følge.

Vedtak

Klima- og miljødepartementet stadfester nasjonalparkstyrets vedtak 21. september 2012. Klagen fra Stein Halvorsen tas ikke til følge.

Klagen er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages.

Med hilsen

Øivind Dannevig
avdelingsdirektør

Linn Helmich Pedersen
førstekonsulent

Kopi til:
Miljødirektoratet, Postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim
Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø
Fylkesmannen i Nordland, Moloveien 10, 8002 Bodø
Saltdal kommune, Kirkegt. 23, 8250 Rognan
Fauske kommune, Postboks 93, 8201 Fauske
Reindriftsforvaltningen Nordland, sjøgata 78, 8200 Fauske

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien 8255 RØKLAND **08.07.2016**

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10 8002 BODØ

Søknad om motorisert ferdsel

Jeg søker om å få bruke snøskuter fra vernegrense ved Bokkvatnet og til min hytte ved Solvågvatnet.

Fra Evenesdal til min hytte er det totalt en avstand på 14km, hvor 5,2km er i Nasjonalparken.

Jeg er så heldig og få tillatelse fra gårdeier i Evenesdal i Saltdal kommune til å starte med snøskuter fra deres gårdsplass, men under visse forutsetninger, som at husfreden ikke skal forstyrres tidlig på morgenen.
Dette vil i praksis si at jeg tidligst kan begynne å laste opp utstyr og materiell kl. 0900.
Å få opp ett lass til vernegrensen innen kl. 1100 er bortimot umulig. Dette medfører at jeg må vente ved vernegrensen til kl 1600 for videre transport.

Vårnettene i Nord-Norge kan være svært kalde og gi god skare.
På ettermiddagen i mars og april er solen så sterk at skaren tiner og skaper vanskelige kjøreforhold.
Dette blir verre etter som timene går, og skaren vil ikke bli hard før rundt midnatt.
Det vil i praksis si at transport på ettermiddagen etter kl. 1600 medfører svært liten last samt ødelagt løype.
Jeg søker derfor om tillatelse til transport fra kl 0700- 2300 uten begrensinger midt på dagen.

Forvaltningen har adgang til å stille vilkår til tillatelser. I følge vilkårslæren kan det stilles vilkår dersom vilkåret har saklig sammenheng med begunstigelsen og ikke er uforholdsmessig tyngende eller på annen måte urimelig for den vedtaket er rettet mot.

Jeg hevder at vilkårene ikke har saklig sammenheng med begunstigelsen og er uforholdsmessig tyngende og urimelig og jeg ser ingen skadevirkninger eller ulemper med å gi tillatelse til transport uten tidsbegrensinger.
Jeg mener det må brukes fornuft der det er terreng og føreforhold som gjør at transport er vanskelig på ettermiddagene.

Siden jeg fikk tillatelse til å bygge hytta i 2004, er det tre tilfeller hvor jeg har opplevd å treffe på andre utøvere av friluftsliv på vinterstid.
Disse har uten unntak takket meg hyggelig for løypen jeg hadde laget.

Håper dere ser ulempene jeg har med restriksjonene som normalt kan gjelde i Nasjonalparken og derfor gir meg tillatelse som omsøkt.

Mvh.
Stein Halvorsen
Lillealmenningveien 32
8255 RØKLAND

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Besøksadresse
Storjord
8255 Røkland

Postadresse
Moloveien 10
8002 Bodø

Kontakt
Sentralbord +47 75 53 15 00
Direkte 75 54 79 80
fmnopost@fylkesmannen.no

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien 32

8255 RØKLAND

Saksbehandler Hanne Etnestad **Vår ref.** 2012/3464 - 432.3 **Dato** 01.08.2016

Junkerdal Nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatn - Stein Halvorsen

Stein Halvorsen gis dispensasjon fra § 3, punkt 6.1 verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrenset bruk av snøskuter til frakt av varer og utstyr på snødekt mark til privat hytte ved Solvågvatnet, hjemlet i verneforskriftens §3, pkt. 6.3, bokstav c.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer pr. år for transport av varer og utstyr til egen hytte.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen fram til 1. mai i årene 2016 - 2020.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Storjord, 8255 Røkland etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2020.

Bakgrunn
I brev av 08.07.2016 søker Stein Halvorsen, Røkland om dispensasjon for motorisert transport til egen hytte ved Solvågvatnet med snøscooter. Transportstrekningen er fra Evenesdal, opp til vernegrensa ved Bokkvatnet og videre til hytta. Søker ønsker å kunne kjøre fra kl. 0700 – 2300 uten begrensninger midt på dagen, under hele dispensasjonsperioden. Dette på grunnlag av at han på grunn av avtaler ved utgangspunktet i Evenesdalen ikke kan starte før kl. 9.00 om morgenen, og på grunn av føreforhold på dagtid i mars og april. Søker henviser til vilkårslæren i forhold til de vilkår som settes for dispensasjoner for motorisert ferdsel innenfor nasjonalparken, og hevder at vilkårene ikke har saklig sammenheng med

begunstigelsen og er uforholdsmessig tyngende og urimelig. Han ser heller ingen skadevirkninger eller ulemper med å gi tillatelse til transport uten tidsbegrensinger. Søker treffer på svært få turgåere vinterstid i området og viser til at terreng og føreforhold i dette aktuelle området i mars og april gjør at transport er vanskelig på ettermiddagene. Det vises ellers til vedlagt søknad.

Grunnlaget for avgjørelsen
Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for nasjonalparken, jf. §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader

Formålet med vernet er:
* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
* Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennomutøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
* Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens § 3, pkt. 6.3 bokstav c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i Junkerdal nasjonalpark, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:
- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

I forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark står det under Målsetting i kap. 4.3.5 Motorferdsel:
«Motorferdsel skal holdes på et minimum i Junkerdal nasjonalpark, og gjennom dette skal nasjonalparken være en kilde for stillhet og naturopplevelser»

Utøvelse av friluftsliv er et av verneformålene med nasjonalparken, parken skal stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Motorisert transport er i utgangspunktet forbudt innenfor nasjonalparken, og skal

derfor begrenses mest mulig. En begrensing av tidsperioder for når det kan kjøres er en måte å regulere denne aktiviteten på.

Verneforskriftene gir imidlertid åpning for at det etter søknad kan gis tillatelse til enkelte aktiviteter. Mange av hyttene i nasjonalparken ligger langt fra vinterbrøyta vei, og vil derfor ha et behov for transport av varer til hyttene. Transport av ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren.

Et begrenset antall turer til hver hytte kommer ikke i nevneverdig i konflikt med verneverdiene i nasjonalparken, og det er derfor gitt åpning for at dette kan tillates etter søknad.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen i forbindelse med hyttekjøring. Her åpnes det for å gi en flerårig tillatelse (4 år) til transport av varer, materialer og ved til egen hytte med inntil 6 turer fra marka er snødekt, men kun fram til og med 1.mai. Transporten skal følge bestemte traseer, og det skal settes en del vilkår i forbindelse med transporten for å begrense belastningen på verneområdet med dyr- og planteliv, samt verneformålet. Under niende strekpunkt står det:
"Kjøringa skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00 og 23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00 – 11.00 og 16.00 til 23.00. Langfredag og 1.påskedag skal være snøskuterfrie dager"

Vilkår om tidsbegrensing i perioden mars til april er satt for alle som har fått dispensasjon til frakt av varer og utstyr til hytter innenfor Junkerdal nasjonalpark. Utfordringer med snøforholdene ved motorisert transport i området vil gjelde for alle som har hytte innfor nasjonalparken, den som skal kjøre snøskuter har et selvstendig ansvar om å tilpasse seg de tidene som gjelder.

Dispensasjonen for motorisert kjøretøy og de innvilgede seks turene, gis for å transportere varer og utstyr opp til hytta. En dispensasjon gjelder fra det er snøføre i november og fram til og med april måned, en lang periode med snøføre som gir mange muligheter for transport opp til hytta. Før 1.mars gjelder heller ikke tidsbegrensingen midt på dagen.

I forbindelse med innvilget dispensasjon for motorisert transport til den samme hytta i 2012 klaget søker på vilkåret om tidsbegrensning i mars og april. Klagen ble ikke tatt til følge av nasjonalparkstyret i møte 6.desember 2012 og ble oversendt Miljødirektoratet og Klima- og Miljødepartementet for behandling. I departementets avgjørelse i brev av 11.juni 2014 ble heller ikke klagen tatt til følge. Departementet la særlig vekt på at kjøretidsbegrensning er satt av hensyn til utøvelse av friluftsliv, samt at det på tross av tidsbegrensingene er mulig å transportere proviant, materiell og

ved til hytta i løpet av den dispensasjonsperioden som er gitt hvert år. Avgjørelse hadde også grunnlag i at kjøretidsbegrensningene er i samsvar med forvaltningsplanen for nasjonalparken og tilsvarende hva alle hytteeiere i verneområdet må forholde seg til. Det ble også konkludert med at vilkåret har en saklig sammenheng med dispensasjonen, og heller ikke kan anses som uforholdsmessig tyngende eller urimelig.

Deres opplysninger om parkering, terreng, kjøreforhold og bruk av området ble også lagt fram for Miljøverndepartementet i forbindelse med klagesaken. Viser til departementet brev av 11.06.2014.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, det er derfor lagt begrensinger på ferdselen ved en avgrensning av sesongen, et begrenset antall turer og avgrensning av tidspunkt på døgnet. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Et begrenset antall turer med snøskuter på snødekt mark i den aktuelle tidsperioden vil i liten grad virke negativt på verneverdiene i området. Denne transporten sammen med annen lovlig kjøring i området vil heller ikke medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
På denne bakgrunn vurderes transport av utstyr fram til egen hytte på snøføre fra om med november måned fram til og med 1.mai, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, ikke å gå utover verneverdier i større grad eller være i vesentlig strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. Dispensasjon for transport gis for perioden 2016 - 2020.

Saksopplysninger
Ønsket fra søker om å unnta vilkåret om kjøretidsbegrensning på dagtid er tidligere vurdere av overordnet myndighet, Klima og miljødepartementet, i en klage. Klagen ble ikke tatt til følge, og dispensasjon med vedtatte vilkår ble opprettholdt.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland			
Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

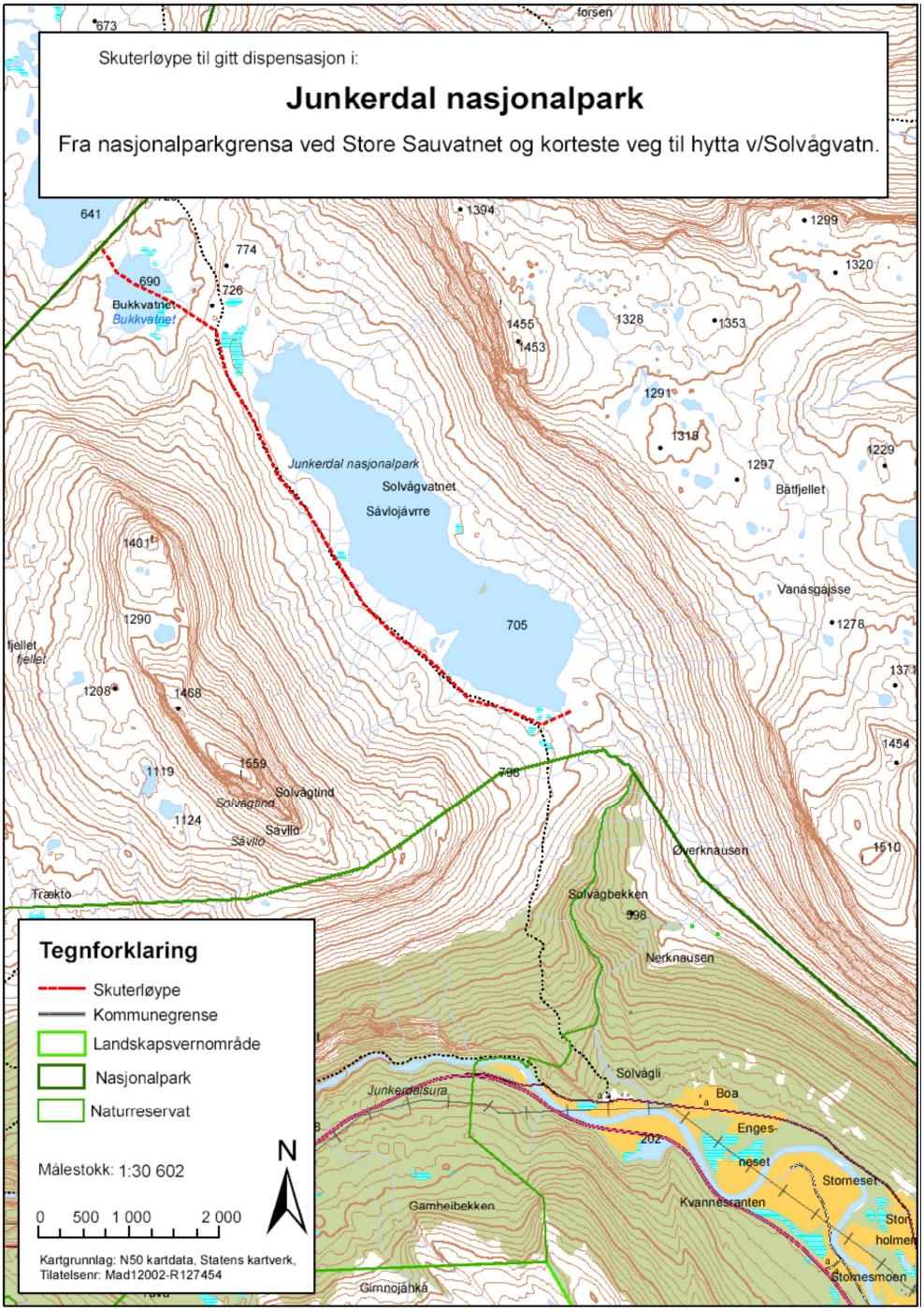
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Junkerdal nasjonalpark
Fra nasjonalparkgrensa ved Store Sauvatnet og korteste veg til hytta v/Solvågvatn.
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:30 602
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454
Junkerdal nasjonalpark
Solvågvatnet
Sávlojávrre
Bukkvatnet
Solvågtind
Sávllo
Trækto
Solvågbekken
Nerknausen
Overknausen
Solvågli
Junkerdalsura
Gamheibekken
Kvannesranten
Stornesmoen
Batfjellet
Vanásgajsse

Fra: Stein Halvorsen[stein@rognanbyggsenter.no]
Dato: 20.09.2016 07:35:20
Til: Etnestad, Hanne; Ingvaldsen, Inge Sollund
Kopi: 'Rune Berg'
Tittel: VS: Junkerdal Nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatn - Stein Halvorsen

---

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien 32
8255 Røkland

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Storjord
8255 Røkland

Klage på vedtak- Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet

Deres ref. 2012/3464-432.3

Bakgrunn
Viser til brev av 8.juli 2016, der jeg søker om dispensasjon for å benytte meg av snøscooter til transport av varer og nødvendig utstyr til egen hytte. Hytta er lokalisert ved Solvågvatnet i Junkerdal nasjonalpark, og ligger i et høyfjellsområde med svært tøffe værforhold som endrer seg raskt. Med unntak av et naust som eies av Saltdal jeger og fiskeforening, er min hytte den eneste bygningen i dette fjellområdet.
Traseen som skal benyttes har utgangspunkt fra privat grunn i Evenesdal, og har en total lengde på 14 km, hvor av 5,2 km av traseen går i nasjonalparken. I avtalen jeg har inngått med den private grunneieren, foreligger det en klausul om at det ikke skal være aktivitet på gårdsplassen før tidligst kl 09.00. Dette av hensyn til privatlivets fred.
I dispensasjonssøknaden har jeg belyst hvilke praktiske problem som følger med det tidsbegrensede kjøreforbudet mellom kl 11:00 - 16:00. På bakgrunn av dette søkte jeg derfor om at de 6 årlige turene det kan gis dispensasjon for, skulle unntas det faglig ubegrunnede kjøreforbudet midt på dagen.
Midtre Nasjonalpark nasjonalparkstyre har imidlertid avslått å gi dispensasjon fra kjøreforbudet mellom 11:00-16:00. Jeg vil derfor med dette påklage avgjørelsen inn til neste klageinstans.

Grunnlaget for klage på vedtak
I forskrift om verneplan for Junkerdal nasjonalpark §3 Vernebestemmelse, gir forskriften adgang til at forvaltningsmyndigheten kan tillate transport av varer og material til private hytter med beltegående kjøretøy på vinterføre. Forvaltningsplanen av 2008, har konkretisert ferdselen til å gjelde 6 turer pr. år på snødekt mark, der det i perioden fram til 01.03 kan kjøres mellom 07:00-23:00, mens det i perioden 01.03 og ut sesongen er nedfelt et kjøreforbud midt på dagen fra 11:00 - 16:00.
Kjøreforbudet er begrunnet med at motorferdselen som omhandler 6 turer årlig, skal være til minst sjenanse for andre brukere.
I behandlingen av søknaden min, er det ikke tatt hensyn til at kjøreforbudet midt på dagen forårsaker relativt store praktiske problemer med å gjennomføre nødvendig transport til hytta.
Som den største brukeren av området rundt Solvågvatnet, tør jeg påstå at jeg innehar den største kompetansen når det gjelder været og føreforholdet som råder der. I løpet av kort tid kan været og sikten endre seg dramatisk, og det kan av sikkerhetsmessige årsaker raskt oppstå behov for å kjøre ned i lavlandet for å unngå å bli værfast på hytta.
Dispensasjonen kan også benyttes av min nærmeste familie innen for rammen av 6 turer årlig. Kjøreforbudet midt på dagen vil da være til hinder for disse personen å kjøre ned i trygghet hvis uværet skulle sette inn. Dette fordi ferdselforbudet i forvaltningsplanen ikke tillater kjøring før etter kl 16:00.
Det betyr i sin ytterste konsekvens at fare for liv og helse til brukere av fjellområdet, er underordnet

Nasjonalparkstyret iver etter å håndheve forvaltningsplanens ubegrunnede prinsipp om ferdselforbud midt på dagen. Dette til tross for at tilgangen til hytta allerede er sterkt begrenset som følge av forvaltningsplanens begrensning på 6 turer i året.
I DN-rapport 1996-3 påpekes generelle retningslinjen for bruken av området. Der står det bla. at forvaltningen av nasjonalparkene må ta utgangspunkt i å styre/tilrettelegge, og ikke unødvendig nedlegge forbud. Kjøreforbudet midt på dagen må karakteriseres som et forbud, som med solid margin havner under denne kategorien.

"Føre-var" prinsippet, som så ofte anvendes i saksbehandlingen når forskrift og forvaltningsplan ikke strekker til, kan speilvendes når det gjelder min klage på vedtaket. Her bør forvaltningsmyndigheten anvende prinsippet i saksbehandlingen om å være "føre-var" for ikke å sette liv og helse i fare, ved å blindt henvise til forskrift og forvaltningsplan.

Det bør derfor tas hensyn til følgende:
-Forvaltningen skal skje i et langsiktig perspektiv
-Konsekvens av vedtak skal vurderes med hensyn til presedens. Dersom presedens vil kunne gi negative sumeffekter, skal ikke enkelttiltak tillates selv om konsekvensene av dette isolert sett kan være små.

Avslutningsvis vil jeg påpeke at forvaltningsplanen fra 2008 er utdatert og moden for rullering og nye innspill fra brukerne av verneområdet. Da prosessen med utarbeidelse av forvaltningsplanen pågikk, kom det tydelige innspill fra eiere av eksisterende hytter i området ved vernetidspunktet. Disse ønsket ubegrenset ferdsel med snøscooter til hyttene, på lik linje med hytteeiere utenfor vernesonen som oppfylte kriteriene for dispensasjon fra motorferdselloven. Disse hytteeierne ble i stedet avspist med 6 turer pr. år. I tillegg til dette kommer ferdselforbudet midt på dagen som en ekstra byrde. Dette oppleves selvsagt uforståelig og urimelig for de forbudet rammer, og det er hevet over en hver tvil at dette er en kilde til unødvendig irritasjon som fører til enda større motstand til vern. I høringsuttalene vedrørende revisjon av Saltfjellet-Svartisen Nasjonalpark, framkommer det av høringsuttalelsen fra Saltdal kommune at det ønskes en likebehandling av motorferdselsøknader både i og utenfor verneområdene. Dette er tydelig signaler på at forvaltningsplanen fra 2008 er i utakt med hva som forventes av oss som bruker fjellområdene i nasjonalparken.

Jeg har en forhåpning om at sunn fornuft blir anvendt i saksbehandlingen av denne klagen på vedtak.

Hilsen
Stein Halvorsen

Fra: Etnestad, Hanne [mailto:fmnohet@fylkesmannen.no]
Sendt: 30. august 2016 10:02
Til: stein@rognanbyggsenter.no
Kopi: jkr@statskog.no; post@miljodir.no; Saltdal kommune; FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland; nordland@naturvernforbundet.no; balvatn@gmail.com
Emne: Junkerdal Nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatn - Stein Halvorsen

Vedlagt dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet i Junkerdal Nasjonalpark, kjøreboka ettersendes i posten.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: fmnohet@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Arkivsaksnr: 2015/6034-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 24.10.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	78/2016	20.12.2016

Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for bruk av beltegående ATV til transport av elgslakt - Naturvernforbundet Nordland

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan ikke se at klagen har kommet med nye momenter som gir grunnlag for å gjøre om vedtaket i sak 65/2016. Vedtaket opprettholdes og klagen oversendes til Miljødirektoratet for endelige behandling.

Bakgrunn

På møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 21.09.16 gav styret i sak 65/2016 elgjaktlag i Risedal øst v/ Runar Korsvik følgende dispensasjon:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre gir jaktlag v/Runar Korsvik dispensasjon til motorisert uttransport av felt elg innenfor Junkerdal nasjonalpark i forbindelse med elgjakta 2016. Tillatelsen er gitt etter naturmangfoldlovens paragraf 48.

Motorisert transport kan skje langs følgende stitraséer;
- *T-merket sti; Coarvi – Juttar - Doarro – Callanasjavri – Låmivatnet*
- *T-merket sti; Callanasjavri – Kjelvatnet*

Motorisert transport kan skje langs stitrase på vedlagt kart 2.

Langs innvilget kjøretraseer aksepteres at denne avvikes med ca. 100 m for å unngå kjøring i myr og/eller våte partier hvor det kan oppstå kjøreskader eller for å unngå vanskelige partier langs traseen.

Dersom elgen skytes utenfor innvilget kjøretrase / område må elgen fraktes til kjøretrasen ved at elgen dras eller bæres.

Det settes følgende vilkår for dispensasjonen:
- *Dispensasjonen gjelder i forbindelse med elgjakta 2016*
- *Kjøring skal unngås i områder som vil kunne få særlige skader, herunder våte myrpartier, samt så langt som mulig i de avmerkede områdene i vedlagt kart 1.*
- *Til uttransport kan jernhest, elgtrekk eller beltegående ATV benyttes.*
- *Dispensasjonen gjelder kun uttransport av felt elg fra det tidspunkt elgen er felt*
- *Antall turer er begrenset oppad til det samme antall som dyr på kvoten.*

- Kjøring skal foregå med gangfart eller lavere.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.
- Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger.
- All kjøring skal loggføres og tegnes inn på vedlagt kart. Logg med kartinntegning skal sendes nasjonalparkstyret innen 01.11.2017.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

I brev av 15.10.2016 klager Naturvernforbundet i Nordland på at dispensasjon er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven §48 og krever den opphevet.

Klagen begrunnes slik:
Det er ingen hjemmel i verneforskriften for å gi dispensasjon fra motorferdselsforbudet angående uthenting av felt vilt, klager påpeker i tillegg at forvaltningsplanen presiserer at tillatelsen til bruk av elgtrekk ikke gjelder ATV.
Naturvernforbundet mener at ATV selv med belter vil nødvendigvis sette kjørespor og derved påvirke verneverdiene og verneformålet.
At transporten skal foregå langs turistforeningsstier vil forringe opplevelsen av urørt villmark betydelig for fotturistene i området.
I områder som er beskrevet som sårbare med unike eller trua flora og fauna, skal naturvernhensyn være overordnet andre interesser.
Klager påpeker at vilkår som lar seg gjøre å følge opp i forhold til «Føre-var-prinsippet» ikke er nedfelt i det endelige vedtaket. De krever derfor at terrengskadene skal undersøkes av nasjonalparkforvalter etter elgjaktsesongen sammen med representanter for en interesseorganisasjon for natur og friluftsliv.
Naturvernforbundet anser motorisert ferdsel som den største trusselen mot vernet natur og en av de største truslene mot ikke-vernet natur. I vernede områder må forvaltningsmyndigheten skjerpe inn motorferdselsforbudet og ikke skritt for skritt uthule vernet ved å åpne opp for mer motorisert ferdsel. Foreningen anser ikke elgjakt i dag som nødvendig matauk, men rekreasjon, og eventuelt behov for transport bør skje manuelt da jegere i dag ikke skulle være i dårligere form enn i tidligere tider.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal nasjonalpark. Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Melding om vedtaket i sak 65/2016 ble oversendt søker med kopi til parter i saken i brev av 26.09.2016, hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket ble beskrevet i vedlagt saksprotokoll. Klagen er datert 15.10.2016, innenfor fristen for å klage, vilkårene for å behandle klagen er derfor oppfylt.

Viser også til § 7 Prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, i naturmangfoldloven som sier at disse prinsippene skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og disse vurderingene skal fremgå av beslutningen.

Vurdering
Motorisert transport er i utgangspunktet forbudt innenfor nasjonalparken, men verneforskriften har et unntak for uttransport av elgslakt; *«Transport av slakt av hjortevilt kan skje med beltegående «elgtrekk» eller luftfartøy».* I brev av 08.02.2008 fra Miljøverndepartementet ble det imidlertid presisert at av denne formuleringen kan det ikke tolkes slik at andre transportmidler enn elgtrekk kan benyttes.

Forvaltningsplanen presiserer også at elgtrekk ikke er ATV, men at elgtrekk er et beltegående kjøretøy med ekstremt lavt marktrykk som setter minimale/ingen spor i terrenget. ATV med belter omtales imidlertid ikke.

Dispensasjonen for motorisert transport av elgslakt ble gitt etter den såkalte unntaksparagrafen nml § 48. I Miljødirektoratets veileder M106- 2014 står det at unntaksparagrafen skal være en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutsees eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Dispensasjon etter nml § 48 kan gis dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig.
Verneforskriften åpner allerede for at det kan benyttes beltegående kjøretøy, elgtrekk, med ekstremt lavt marktrykk som setter minimale/ingen spor i terrenget.

Beltegående ATV er tatt mer og mer i bruk de seinere år, men ble ikke vurdert i forbindelse med verneprosessen. I henhold til brev av 19.11.2013 fra Klima- og Miljødepartementet i forbindelse med en klagesak har departementet definert ATV m/belter som lett beltekjøretøy og at bruk av et slikt kjøretøy ikke vil sette mer spor enn andre lette beltekjøretøy som elgtrekker og jernhest;
«Departementet finner at både ATV med belter og snøskuter må anses som «lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget»
Det presiseres imidlertid at det er kjøremønstret som er avgjørende for påvirkningen på terrenget, det skal derfor settes vilkår om kjørehastighet og kjøremønster.

Departementet skriver at både elgtrekk/jernhest og ATV med belter finnes i ulike modeller og vektklasser. Marktrykket vil derfor variere og en elgtrekker kan komme opp i samme vektklasse som en ATV. Konklusjonen i departementets brev bygger på en rapport fra Statens naturoppsyn fra 2010, om sporsetting og terrengslitasje ved utkjøring av storvilt med ulike kjøretøy. Resultatene fra forsøkene var at ATV og jernhest (elgtrekk) med lik vekt gav minimal forskjell i synlighet og innsynking på fast og bløt myr. Hovedkonklusjonen ble at bruken av kjøretøyet (kjøreadferd) og særlig farten, er den viktigste faktoren for forskjeller i sporsetting og terrengslitasje.

Departementet skriver at det er kjøretøyets påvirkning på sårbarhet, verneverdiene eller friluftslivet som har betydning. I følge rapporten og departementets konklusjoner er det ikke vesentlig betydning for områdets sårbarhet, verneverdiene eller friluftslivet om det kjøres med elgtrekk eller om det foretas en forsvarlig kjøring med beltegående ATV.
Det at verneforskriften åpner for bruk av elgtrekk til utfrakting av elgslakt, tolker nasjonalparkstyret slik at i verneprosessen ønsket en å åpne for bruk av motorisert kjøretøy som ikke setter nevneverdige spor i terrenget, noe bruk av beltegående ATV under visse vilkår (gangfart, fast og tørr grunn / ikke myrområder) heller ikke skal gjøre.

Nasjonalparkstyre vil også vise til dispensasjonspraksis i de øvrige nasjonalparkene i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde der bruk av beltegående ATV på visse vilkår likestilles med bruk av lett beltekjøretøy (elgtrekk).

Dispensasjonen ble gitt med vilkår om at transporten skulle skje langs stier i det aktuelle området, da vegetasjonen her allerede preget av slitasje etter ferdsel. Elgjaktlaget hadde i 2016 tillatelse til å felle to dyr, derfor var det aktuelt å kun utføre to transporter innenfor nasjonalparken. Dette vurderer nasjonalparkstyre til ikke å påvirke terrenget og vegetasjonen nevneverdig negativt eller være til nevneverdig forstyrrelse eller forringe opplevelsen av urørt villmark betydelig for annen friluftslivsaktivitet i området.

Dispensasjonen er kun gitt for elgjakta i 2016, ved eventuelle nye søknader om bruk av beltegående ATV i forbindelse med elgjakt må det gjøres en ny vurdering av tiltaket. For å kunne vurdere virkningen av den aktuelle transporten ble det satt strenge vilkår med hensyn til traseer og rapportering for å kunne kontrollere den transporten som eventuelt har foregått i 2016. All kjøring skal loggføres og tegnes inn på kart og dette skal sendes nasjonalparkstyret etter elgjakta er ferdig. Slik kan en få oversikt over hvor mange transporter som er utført innenfor nasjonalparken og hvor det er kjørt slik at det skal være mulig å kontrollere traseene og hvor stor påvirkning i form av sporsetting og skade på terrenget, vegetasjonen og sårbare arter eller lokaliteter transporten gjør. Ved en slik kontroll kan representanter for interesseorganisasjoner for natur og friluftsliv som Naturvernforbundet, inviteres til å delta.

Elgjakta i 2016 er avsluttet for i år og elgjaktlaget har informert sekretariatet for nasjonalparkstyret at de kun har felt et dyr, men dette ble felt utenfor nasjonalparken. Dispensasjonen for bruk av beltegående ATV er derfor ikke blitt benyttet av jaktlaget.

Nasjonalparkstyret har i 2016 fått utført en sårbarhetsanalyse for arealene innenfor nasjonalparken i forhold til motorisert ferdsel. Rapporten vil foreligge våren 2017 og må legges til grunn ved saksbehandling av seinere søknader. Det kan ikke forventes at det gis tillatelse neste år til bruk av beltegående ATV til utfrakt av elg dersom transporten skal foregå i områder hvor det kan være fare for omfattende skader og spor i terrenget av motorisert transport.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret kan ikke se at det har kommet fram nye opplysninger i saken som gir grunnlag for å ta klagen til følge. Klagen oversendes Miljødirektoratet for sluttbehandling.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Runar Korsvik		8200	FAUSKE
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

MIDTRE NORDLAND NASJONALPARKSTYRE

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2016/4646-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 24.10.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	79/2016	20.12.2016

Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - diverse natur- og dyrevern organisasjoner

Forslag til vedtak

Klagene tas til følge og dispensasjon av 10.09.2016 oppheves

Bakgrunn

På møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 21.09.16 gav styret i sak 58/2016 skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy følgende dispensasjon:

Skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn utenom båndtvangstiden innenfor Junkerdal nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Trening med hundene finner sted på eget ansvar der hundeeierne (aktive medlemmer av skadefellingslagene) må forholde seg til annet lovverk, og egne utarbeidete regler for gjennomføring av treningsopplegget. Sportreningen må skje i enighet med grunneierne / rettighetshavere /reinbeitedistriktene / sauenæringa, der skadefellingslagene innhenter de nødvendige tillatelser før treningen starter. Hundene som benyttes skal ha godkjent aversjonskurs mot rein.

I forbindelse med vedtaket er det kommet inn klager Rovviltets Røst, Foreningen Våre Rovdyr, Forum for natur og friluftsliv i Nordland, NOAH – for dyrs rettigheter, Naturvernforbundet i Nordland og Norges Miljøvernforbund, pluss fire klager fra privatpersoner samt 23 eposter som er svært negative til tillatelsen og mener den bør trekkes tilbake.

Klagen fra privatpersoner avvises på grunnlag av de ikke har rettslig klageinteresse i saken. Disse klagene behandles i eget saksframlegg.

Enkelte av klagene går på at det skal benyttes løs på drevet halsende hunder. Dette er det ikke gitt tillatelse til i vedtaket. I dispensasjonen er det satt vilkår om at skadefellingslaget skal forholde seg til annet lovverk, og bruk av løs på drevet halsende hund er ikke tillatt i følge viltlovens § 23. Dette forholdet i klagene vil derfor ikke bli behandlet i klagesaken.

Skadefellingslaget har heller ikke søkt om bruk av slike hunder, men skriver i sin søknad at de bruker såkalte spisshunder (elghund og jämthund). Skadefellingslaget har også kommet med en presisering i forbindelse med klagene, i brev av 13.10.16;

«Kommentar til mottatt klage på tillatelse til trening av løs hund på bjørn i verneområde.
Skadefellingslaget har fått oversendt innkomne klager og ser at innklagere oppgir faktiske feil i sine klagebrev.

Foreningen våre rovdyr benytter formulering jakthunder på løst drev og Rovviltets røst benytter formulering trening av på løs drevet halsende hund. I skadefellingslagets redegjørelse for treningsopplegget, oversendt i epost 1. juli 2016, uttrykkelig skrevet at vi ikke har søkt om dispensasjon for bruk av hunder på løst drev. Drivende hunder av støverraser er ikke tillatt til benyttet på bjørn. Vi har oppgitt at det er spisshunder av type Jämthund og Norsk elghund grå som vil bli benyttet.

Foreningen våre rovdyr har også argumentert med at trening kan foregå med hund i band. Det er også beskrevet at i epost av 1. juli at så vil skje. En slik treningsform utløser ikke behov for dispensasjon. Videre hevdes det at det er treningsmuligheter i Sverige i regi av Det Skandinaviske Bjørneprosjektet. SNO hadde en plass å tilby inneværende sesong og den ble tilbudt ekvipasje som benyttes av Grane og Hattfjelldal skadefellingslag. Det Skandinaviske Bjørneprosjektet hadde sin siste feltsesong inneværende sommer og avsluttes neste år. Det er således ikke et tilbud som kan benyttes i tiden fremover.»

Nedenfor følger et sammendrag fra de forskjellige klagene, se også vedlagte dokument.

<u>Rovviltets Røst</u>
I brev av 01.10.2016 hevder Rovviltets Røst at tillatelse til trening med løshund i området vil være brudd på alle lover og forskrifter for vern av bjørn, samt representere stor fare for annet vilt. Foreningen mener at dette reiser en rekke etiske spørsmål i henhold til dyrevelferd, holdninger over naturlig tilhørende arter i norsk fauna og respekt for artens egenverdi. Videre mener foreningen at det er uetisk av Midtre Nordland nasjonalparkstyre å åpne for tiltak som bryter så fundamentalt med øvrige bestemmelser- om truede arter – i en lov de gir unntak fra. Rovviltets Røst krever at vedtaket oppheves umiddelbart.

<u>Foreningen Våre Rovdyr</u>
I brev av 09.10.2016 bestrider Foreningen Våre Rovdyr at dispensasjonen kan gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48, da det står at man kun kan gjøre unntak fra et vernevedtak «dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig». Det vises til verneformålet som er blant annet å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, samt verneforskriften som sier at dyrelivet er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse.

Foreningen viser også til at brunbjørnen er en art som står som sterkt truet på den Norsk rødlista for arter. Bjørnen en del av økosystemet og må ansees som en del av verneverdiene. Foreningen mener at tillatelsen kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Klagen gir en orientering i forhold til stressfaktorer for viltet, energiopptak, dødlighet og bestandsmål for bjørn i Norge. For å oppnå bestandsmålet bør en ivareta de binner som finnes i området.
FVR kan ikke se at dispensasjonen inneholder nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene, og mener at begrunnelsene for vedtaket ikke har noen betydning for eller tar hensyn til verneverdiene, men går på behovet for trening av hunder på bjørn.

Foreningen mener også at tillatelsen ikke tar nok hensyn til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 som går på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning og at behovet ikke er stort nok for at vedtaket skal opprettholdes.

Foreningen viser til at nml §12 Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder ikke er vektlagt med hensyn til om trening av hundene kan skje utenfor nasjonalparken eller om den kan foregå på en mer skånsom måte.

Foreningen ber om at klagen tas til følge.

Forum for natur og friluftsliv Nordland
I brev av 14.10.2016 klager Forum for natur og friluftsliv Nordland ved Turistforeningene i Nordland, NOF Nordland og Naturvernforbundet i Nordland med lokallaget i Salten, på at dispensasjon til trening av løs hund på bjørn innenfor Junkerdal nasjonalpark og tilleggende naturreservat er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 48. FNF kan ikke se at de vurderinger lovbestemmelsen forutsetter er gjort og krever at vedtaket oppheves. Forumet viser også til Stortingets mål om etablering av en årlig ynglende bjørn i Nordland, og utredning far det Skandinaviske Bjørneprosjektet om mulig oppfyllelse av bestandsmålet i regionen.
FNF gir støtte til sekretariatets saksframlegg i sak 58/2016 som ble lagt fram for nasjonalparkstyret på møtet 21.09.16, og dette legger fram som begrunnelse for klagen.

NOAH - for dyrs rettigheter
I brev av 17.10.2016 klager NOAH - for dyrs rettigheter, på vedtak i sak 58/2016 som gir tillatelse til jakttrening på bjørn med løs hund i Junkerdal nasjonalpark. Foreningen viser til de vurderinger vedtak med hjemmel i nml §48 forutsetter, formålet til nasjonalparken og verneforskriftens bestemmelse om fredning av dyrelivet mot skade og unødvendig forstyrrelse. Foreningen kan ikke se at det på noe vis er hjemmel i dispensasjonsbestemmelsene til å kunne tillate jakttrening med hund på bjørn i nasjonalparken. Tvert imot bryter det direkte med vernets formål, påfører bjørn «unødvendige forstyrrelser», tar ikke hensyn til dyrelivet og bevaring av bjørn som sterkt truet og fredet art. Foreningen anmoder om at vedtaket må omgjøres.

Naturvernforbundet i Nordland
I brev av 18.10.16 klager Naturvernforbundet i Nordland på at dispensasjon er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 og krever at dispensasjonsvedtaket heves umiddelbart da foreningen mener det åpenbart er i strid med verneformålet for nasjonalparken, undergraver verneverdiene, mangler dispensasjonshjemmel i naturmangfoldloven og ikke oppfyller formelle krav til utredning av enkeltvedtak.

Forbundet stiller seg bak de faglige vurderinger og konkusjoner som sekretariatet for nasjonalparkstyret har levert i saksutredningen og forslag til vedtak.

Nasjonalparkstyrets vedtaket følges ikke av en faglig / juridisk utredning som underbygger / begrunner motsatt konklusjon enn saksframlegg fra fagsekretariatet. Forbundet mener derfor at manglende utredning har påvirket utfallet i saken, forvaltningslovens bestemmelser og gjeldende rettspraksis medfører at styrets vedtak er ugyldig.

Forbundet ber om at det aktuelle vedtaket annulleres / kjennes ugyldig, og ber samtidig om at klagen behandles så raskt som mulig og gis oppsettende virkning.

NaNo ber også styret vurdere sin stilling:
«I forlengelsen av ovenstående - og sett i sammenheng med en lang rekke vedtak av lignende tvilsom karakter - vil NaNo tillegge følgende:
Dersom Midtre Nordland nasjonalparkstyre ikke ser seg i stand til å utføre sitt tillitsoppdrag i innenfor juridiske og faglige rammer i samsvar med nasjonale føringer for i varetakelse av viktige naturområder/biomangfold, vil man fra NaNos side henstille sittende styre om å fratre sine verv.
Med bakgrunn i ovenstående vil NaNo også be overordnete myndigheter om å foreta en kritisk evaluering av styringsmodellen for nasjonale naturvernområder samt vurdere hvilke muligheter som finnes for å suspendere nasjonalparkstyrer når disse åpenbart misbruker sin forvaltningsmyndighet, saboterer sitt samfunnsoppdrag og undergraver verneverdiene i de områder man har til ansvar å beskytte.»

Norges Miljøvernforbund
I brev av 20.10.16 påklager Norges Miljøvernforbund vedtaket om tillatelse til trening av løs hund på bjørn i Junkerdal nasjonalpark, og ber om at klagen får oppsettende virkning. Nasjonalparken og naturreservatene skal være skjermet for aktiviteter som kan forstyrre og skade fugl og dyreliv, og den tillatte treningen vil kunne skade og stresse bjørnene. Forbundet

mener at vedtaket og treningen vil være i direkte strid med prinsippet om at dyrelivet skal skjermes for forstyrrelser og skade i vernebestemmelsene for nasjonalparken og naturreservatene.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal nasjonalpark. Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljødirektoratet for sluttbehandling.

Melding om vedtaket i sak 58/2016 ble oversendt søker med kopi til parter i saken i brev av 30.09.2016, hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket ble beskrevet i vedlagt saksprotokoll. Klagene er datert fra 01.10.16 til 21.10.16, innenfor fristen for å klage, og i følge veileder fra Miljødirektoratet; «Rundskriv om forvaltning av vernforskrifter» har interesseorganisasjoner rettslig klageinteresse. Vilkårene for å behandle klagene er derfor oppfylt.

Viser også til § 7 Prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, i naturmangfoldloven som sier at disse prinsippene skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og disse vurderingene skal fremgå av beslutningen.

Sekretariatets sammenfatning av de forskjellige klagene:
Det er ikke hjemmel hverken i verneforskriften eller i naturmangfoldloven § 48 til å gi dispensasjon for trening av løs hund på sporing av bjørn. Vedtaket er i strid med verneformålet for nasjonalparken og vil påvirke verneverdiene negativt. Aktiviteten bryter med bestemmelsen om unødvendig forstyrrelse av viltet og er svært negativt for å ta vare på brunbjørn, en truet og rødlistet art i Norge og en del av verneverdiene i nasjonalparken. Nasjonalparkstyrets vedtak oppfyller ikke de formelle krav til utredning av enkeltvedtaket, begrunnelsen for vedtaket inneholder ikke de faglig og juridisk vurderinger som lovbestemmelsen forutsetter og utredningen underbygger / begrunner ikke motsatt konklusjon enn saksframlegget fra sekretariatet. Vedtaket inneholder ikke nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene, og mener at begrunnelsen ikke tar hensyn til verneverdiene eller omhandler disse, men går på behovet for trening av hunder på bjørn.

Enkelte av klagepartene mener at manglende utredning i følge forvaltningslovens bestemmelser og gjeldende rettspraksis medfører at styrets vedtak er ugyldig.

Vurdering

I henhold til naturmangfoldlovens (nml) § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Nml § 48 fjerde ledd inneholder særskilte krav til søknader og begrunnelse av dispensasjoner gitt etter § 48. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette. Dette innebærer at det stilles strengere krav til begrunnelse av dispensasjoner gitt etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i nml § 48 enn forvaltningslovens generelle krav til begrunnelse av vedtak.

Nasjonalparkstyret har begrunnet vedtak slik:
«Fylkesmannen oppfordrer kommunene til å opprette kommunale skadefellingslag. For at skadefellingslagene skal være best mulig forberedt på skadefelling av bjørn er det nødvendig med trening av både jeger og hund. Dette gir deltakerne på skadefellingslagene mulighet til å trene sporing på bjørn i realistiske situasjoner, også innenfor vernegrensene.

For å få godt utbytte av treningen bør det oppnås los på bjørn. For å kunne få dette til

må man slippe hunden når man har fått kontakt med bjørn. Sau- og reindriftsnæringen har tidligere vært positive til bruk av løse hunder i forbindelse med skadefellingsoppdrag, eksempelvis i Saltdal.

Omfanget av trening med løs hund på bjørn vurderes å skje såpass sjelden og i såpass lite omfang at det vurderes å være liten sannsynlighet for skade på verneverdiene, eller bjørnen. Samtidig vil sjansen for å få trent med løshund øke om det gis anledning til å trene innenfor verneområdene utenom båndtvangstida.»

Nasjonalparkstyret mener at omfanget av trening med løs hund på bjørn vurderes å skje såpass sjelden og i såpass lite omfang at det vurderes å være liten sannsynlighet for skade på verneverdiene, eller bjørnen. Det er ikke gjort noen nærmere vurdering av den påvirkningen aktiviteten vil ha på verneformål og verneverdier.

I behandling av søknader om dispensasjon etter nml § 48 skal også de miljørettslige prinsippene i nml, §§ 8 til 12, vurderes. Her er kunnskapsgrunnlaget sentralt, § 8, hvilken virkning av tiltaket eller aktiviteten på verneverdier og formål. Ved usikkerhet om tiltakets virkninger for naturmiljøet skal det legges vekt på føre-var-prinsippet, § 9. Tiltaket skal ikke påvirke verneverdiene nevneverdig.
Naturmangfoldlovens prinsipp om miljøforsvarlige teknikker, driftsmetoder og teknikker, § 12, skal også vurderes med hensyn til om denne aktiviteten kan skje i andre områder utenfor nasjonalparken eller om den kan foregå på en mer skånsom måte.

Bjørn opptrer relativt sjelden innenfor nasjonalparken, og området vil derfor vær svært lite effektivt som treningsområde. For å kunne trene hunder på sporing av bjørn må en derfor nødvendigvis benytte andre metoder og områder. Dette tilsier at trening kan og nødvendigvis må også kunne foregå utenfor nasjonalparken.

Flere av klagene støtter sekretariatets vurderinger i saksframlegget til sak 58/2016, nedenfor gjengis en del utdrag fra denne.

Et verneformål for de tre områdene er å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. Dette skal være områder hvor hensyn til sårbart dyre- og planteliv skal vektlegges ekstra tungt.

Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark sier i tillegg at dyrelivet er vernet mot skade og unødvendig forstyrrelse. Forskriftenes bestemmelse om at organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha dispensasjon fra vernet støtter opp om dette.

Brunbjørnen er en del av økosystemet og det naturlige dyrelivet innenfor nasjonalparken, og en del av verneverdiene innenfor nasjonalparken og de to naturreservatene. Arten er fredet, har status som sterkt truet på rødlista, og er en viktig art i det biologiske mangfoldet.
Nasjonalparken et av få områder i Nordland hvor arten forekommer hyppigst og hvor det er naturlig at yngling kan være aktuelt. Observasjonen våren 2016 av et kull med overvintrende ungbjørner (ca. 1 ½ år gamle) innenfor nasjonalparken kan gi et signal om dette.

Naturmangfoldloven (nml) § 5 omtaler forvaltningsmålet for arter og slår fast at målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Videre står det i nml § 15:
"Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov. Unødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås. Likeledes skal unødig jaging av viltlevende dyr unngås".
I forbindelse med endringen av naturmangfoldloven 1.juni 2014 hvor forbud mot unødvendig jaging av viltet ble tatt inn i § 15, skriver Miljøverndepartementet i høringsbrev av 28.09.12;

"Forslaget om at det i naturmangfoldloven § 15 inntas et forbud mot jaging av viltlevende dyr, kan bidra til oppnåelse av forvaltningsmålet for arter i § 5"

Eventuelt jaging av bjørn ut av et aktuelt yngleområde innen en nasjonalpark hvor arten er en del av det biologiske mangfoldet, mener forvaltningsmyndigheten ikke er forenelig med et nasjonalt mål om ynglende bjørn.

Verneforskriftene for nasjonalparken sier at jakt i henhold til viltloven er tillatt, det er imidlertid ikke åpnet for trening av jakthunder for å forberede seg til jakta. I Miljødirektoratets veileder M106-2014 Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter står det:
"For alle unntaksbestemmelser er det selve tiltaket som følger av den aktuelle bestemmelsen, som er direkte tillatt. Andre tiltak, som for eksempel kan være nødvendige eller ønskelige for å gjennomføre det lovlige tiltaket, kan ikke tolkes inn i unntaksbestemmelsen"

Det søkes om trening med løs hund innenfor hele nasjonalparken. Dette gjør det vanskelig å avgjøre om områder eller lokaliteter for andre sårbare arter vil bli berørt, og derfor vanskelig å avgrense områder hvor trening ikke skal foregå. Det er heller ikke tilstrekkelig kunnskap om den påvirkningen den omsøkte aktiviteten har på dyre- og fuglelivet i området, føre-var-prinsippet tillegges derfor stor vekt i denne saken (nml § 9).

Før hund slippes etter bjørn må faren for at losdyret går over grensen for treningsområdet vurderes, samt ikke minst om hunden vil komme i nærheten av mye benyttede beiteområder. Nasjonalparken ligger innenfor Balvatnet reinbeitedistrikt og benyttes hele året som beite for rein. I følge reinbeitekart er store deler av nasjonalparken viktige beiteområder både sommer, høst og vinter. I følge kart over beiteområder for sau i området benyttes nasjonalparken i mindre grad som beite for sau, men viktige beiteområder på østsida av Saltdalen går inn i nasjonalparken, og det sørvestre hjørnet av nasjonalparken er et viktig område for en sauebesetning. I tillegg kan det også være en mulighet for at bjørn som blir forstyrret eller jages i forbindelse med trening av hund, kan forflytte seg til andre områder i Saltdal hvor det er mer intens sauebeite.

Konklusjon
Klagene tas til følge og vedtaket av 21.09.16 i sak 58/2016 hvor det gis dispensasjonen for trening av løs hund på bjørn i Junkerdal nasjonalpark, Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat oppheves med følgende begrunnelse:

- Tiltaket vurderes å kunne medføre unødvendig forstyrrelse og eventuelt skade på verneverdier; bjørn og annet vilt i området
- Tiltaket er mulig å gjennomføre utenfor nasjonalparken, og ikke nødvendig å gjennomføre innenfor for å oppnå formålet
- Tiltaket kan også medføre fare for forstyrrelse og skade på tamrein og sau.

Hvis styret imidlertid opprettholder sitt vedtak, sendes saken over til klageinstansen, Miljødirektoratet.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Norges Miljøvernforbund	Postboks 593	5806	BERGEN
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Skadefellingslag Fauske og Sørfold	Vikaveien 27	8200	FAUSKE

v/ Georg de Besche dy			
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:
1 KlageMidtreNordlandnasjonalparkstyre
2 MIDNOR - Klage - Dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark
3 MIDNOR - Klage på vedtak - Dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark - Skadefellingslag Fauske og Sørfold
4 MIDNOR - Klage på vedtak - Dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark - Skadefellingslag Fauske og Sørfold
5 MIDNOR - Klage på vedtak - Dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark - Skadefellingslag Fauske og Sørfold
6 Klage bjørn, 08.10.2016

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

FORENINGEN VÅRE ROVDYR
Postboks 195 * 2151 Årnes * Tlf. 22232389 * E-post: fvr@fvr.no * Web: http://www.fvr.no/ * Org.nr.: 981118839
The Norwegian Carnivore and Raptor Society * P. O. Box 195 * N-2151 Årnes * Norway

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
v/ Miljødirektoratet
Postboks 5672 Sluppen
7485 TRONDHEIM

Utvalgssak	*Arkivsaksnr.*	*Vår referanse*	*Dato*
58/2016	2016/4646-6	Sørensen	09.10.2016

Klage på vedtak om tillatelse til trening av løs hund på bjørn - Skadefellingslag Fauske og Sørfold

Foreningen Våre Rovdyr (FVR) viser til sak 58/2016 behandlet den 21.09.16 og vil påklage følgende vedtak:

Skadefellingslaget Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn utenom båndtvangstiden innenfor Junkerdal nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven §48.

Vi vil herved motstride at det kan gis tillatelse ut fra naturmangfoldlovens §48 da det står at man kun kan gjøre unntak fra et vernevedtak "dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig".

I verneplanen for Junkerdal nasjonalpark er formålet blant annet "å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner", samt at §3 pkt. 3.1. sier at "dyrelivet er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse".

Brunbjørn er en art som står på Norsk rødliste for arter som sterkt truet (EN) 2015. Nordland har et bestandsmål på 1 årlig yngling, som hittil ikke er oppnådd (Rovdata 2015). Hvis man ønsker å sikre et biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, kan man ikke gi tillatelse til å trene jakthunder på løst drev, særlig ikke når man vet at det finnes tre bjørnunger i området. Sitat: "Det er liten tvil om at for et byttedyr er det å bli jaget av et rovdyr forbundet med alvorlig stress og frykt" (Forvaltningsplan for rovvilt region 7, side 6). Dette er helt klart overførbart til også å gjelde bjørner i jag av hunder. Siden bjørner er en del av økosystemet må de anses som en del av verneverdiene i nasjonalparken og i naturreservatene. Vi mener at tillatelsen kan påvirke verneverdiene nevneverdig som grunngitt nedenfor, og ber om at vedtaket omgjøres.

Stress for en bjørn i form av jag av hunder og mennesker vil kunne medføre negative endringer i energiopptak og øke dødeligheten. Bjørnunger har en høy dødelighet (40-50%) og siden bestandsmål ikke er oppnådd bør man unngå forstyrrelse. Det er særlig viktig å ivareta binner for å oppnå bestandsmålet. Da man ikke vet om det er binner i ungekullet bør man være tilbakeholden med å gi slik tillatelse. Det totale antallet binner som kreves for en årlig yngling er 7 binner hvorav 3 er voksne og totalt antall bjørner er minimum 14 bjørner pr. årlig yngling (G.K Moen & O.G Støen, 2016). Det er derfor viktig at bjørnungene som

finnes i området nå får være i ro og ikke forstyrres unødig, slik at de muligens kan bidra til å oppnå bestandsmålet i fremtiden.

Det står videre i §48 at "søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette".
FVR kan ikke se at dispensasjonen inneholder nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene og begrunnelsen som er gitt er:
- best mulig trening av jeger og hund i realistiske situasjoner, også innenfor vernegrensene.
- det bør oppnås los på bjørn for godt utbytte av treningen.
- skjer såpass skjelden at det er liten sannsynlighet for skade på verneverdiene, bjørnen.
- sjansen for å få trent med løshund vil øke om det gis anledning til å trene innenfor verne-områdene utenom båndtvangstida.

Ingen av de ovennevte punktene er av overveiende betydning og hensynet til verneverdiene bør går foran hensynet til trening av hunder i en jaktform som i utgangspunktet ikke er lovlig. Hunder som er løse vil ved instinkter og arvelige egenskaper kunne være en fare for andre arter når de returnerer til hundefører under jakten. Man har liten kontroll på hvor bjørnen blir jagd også. Den kan forflytte seg til andre områder hvor det er større fare for angrep på beitedyr. Vi minner også om at disse hundene i dette jaktlaget er godt trent siden de har vært brukt til bjørnejakt i Sverige og trenes også på bjørn i hegn.

I saksframlegget til Midtre Nordland nasjonalparkstyre sies det: "I følge Miljøverndepartementet i brev av 29.04.14 ved endring av naturmangfoldloven 1.juni 2014 er det ”unødig” jaging som rammes i nml § 15. Vurderingen av om en aktivitet innebærer unødig jaging må gjøres bl.a. ut fra dyrevelferdshensyn, men også ut fra søkers behov for å gjennomføre den aktuelle aktiviteten og hvorvidt en mer skånsom fremgangsmåte kan benyttes.
I henhold til nml § 12 Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, skal den omsøkte aktiviteten vurderes i forhold til behovet, om den kan skje utenfor nasjonalparken for eller om den kan foregå på en mer skånsom måte.Trening på sporing av bjørn kan skje med hund i bånd, trening kan skje i spesielle treningsområder og det organiseres trening i regi av statlige etater og organisasjoner. I følge søker selv trenes de aktuelle hundene allerede i andre områder og på andre måter. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er kjent med at det organiseres opplegg for trening av bjørnehund på GPS merkede bjørner i Sverige i regi av Statens naturoppsyn. " FVR støtter dette og mener at nasjonalparkforvalteren har gode argumenter for avslaget.

FVR mener at tillatelsen ikke tar nok hensyn til prinsippene i Naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 som går på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning og at behovet ikke er stort nok for at vedtaket skal opprettholdes. Vi bestrider også at vedtaket som er gjort med hjemmel i nml §48 er oppfyllt. Vi ber derfor at vår klage tas til følge.

Med hilsen
Foreningen Våre Rovdyr
Anne Sørensen

forum for
natur og
friluftsliv
nordland

Fauske 14.10. 2016

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø
fmnopost@fylkesmannen.no

Klage på vedtak - Junkerdal nasjonalpark - Søknad om tillatelse til trening av løs hund på bjørn – Skadefellingslag Fauske og Sørfold

Forum for Natur og Friluftsliv i Nordland, FNF Nordland, er et nettverk for 14 natur- og friluftslivsorganisasjoner i Nordland, med til sammen over 22 000 medlemskap. FNF Nordland arbeider for å sette friluftslivet og dets behov på dagsorden og øke bevisstheten om helse og livskvalitet samt viktigheten av å ta vare på naturen og miljøet rundt oss. FNF Nordland arbeider også for å sikre arealer for et aktivt friluftsliv. De frivillige natur- og friluftslivsorganisasjonene er med sin demokratiske styreform og åpne medlemsadgang et talerør for de store grupper av allemannsrettighetshavere i norsk utmark.

Denne klagen har vært til høring hos de tilsluttete organisasjonene i FNF Nordland og følgende organisasjoner har gitt sin tilslutning og støtte til klagen:

Turistforeningene i Nordland

NOF Nordland

Naturvernforbundet i Nordland og lokallaget i Salten

FNF viser til Midtre Nordland nasjonalparkstyres behandling av sak 58/2016 den 21.9.2016, hvor det ble fattet følgende vedtak:

«*Skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn utenom båndtvangstiden innenfor Junkerdal nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.*

Trening med hundene finner sted på eget ansvar der hundeeierne (aktive medlemmer av skadefellingslagene) må forholde seg til annet lovverk, og egne utarbeidete regler for gjennomføring av treningsopplegget. Sportreningen må skje i enighet med grunneierne / rettighetshavere /reinbeitedistriktene / sauenæringa, der skadefellingslagene innhenter de nødvendige tillatelser før treningen starter. Hundene som benyttes skal ha godkjent aversjonskurs mot rein».

FNF Nordland vil med dette påklage vedtaket og mener at tillatelsen til trening av løs hund som skal jage bjørn i Junkerdal nasjonalpark og tilliggende naturreservater må oppheves.

Nasjonalparkstyret har påberopt seg Naturmangfoldlovens (nml) unntaksbestemmelse (§ 48) for å gi dispensasjon. Vi kan ikke se at verken skadefellingslaget eller nasjonalparkstyret har gjort de vurderinger lovbestemmelsen forutsetter. Det gjelder jo faktisk skolering av håpet om oppfølging av Stortingets mål om etablering av en årlig ynglende bjørn i Nordland.

Nml § 48 (dispensasjon fra vernevedtak): *«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.*

I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretakelsen, opprettelsen eller utviklingen av et slikt tilsvarende område.

Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke.

Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette.»

Nasjonalparkforvalteren har gjort en god utredning og henviser til klare bestemmelser i verneforskrift og naturmangfoldloven om at dispensasjon ikke kan gis. En dispensasjon strider mot verneformål og vern av brunbjørn som har status som sterkt truet på rødlista og som er en del av det naturlige dyrelivet innenfor nasjonalparken. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har valgt å se bort fra velbegrunnete og faglige råd, og tillater slipp av løse hunder for jakttrening på bjørn inne i nasjonalparken og tilliggende naturreservater.

Vedtaket vil kunne ha ytterligere negative følger for tre morløse bjørnunger som har hatt en tøff tilværelse i Junkerdal nasjonalpark (jf. medioppslag tidligere i år (https://www.nrk.no/nordland/disse-bjornungene-er-historiske-1.12946158 og https://www.nrk.no/nordland/bjornemor-utsatt-for-_arbeidsulykke_-og-dode-1.12951129). De tre bjørneungene er det foreløpig siste håp for etablering av ynglende bjørn i Nordland og mulig oppfyllelse av bestandsmålet i regionen jf. utredning fra det Skandinaviske Bjørneprosjektet(https://www.fylkesmannen.no/PageFiles/833653/NMBU_Bj%c3%b8rn%20i%20Nordland.pdf).

FNF Nordland tillater seg å bruke nasjonalparkforvalternes gode saksutredning som begrunnelse for vår klage:

«*I brev av 21.juni 2016 søker skadefellingslaget oppnevnt av kommunene Fauske og Sørfold om tillatelse til trening med løs hund på bjørn innenfor Junkerdal nasjonalpark. Skadefellingslaget har fått dispensasjon fra Fauske og Saltdal kommune for tre år fra båndtvangsbestemmelsene i lov om hundehold innenfor perioden 1.juli og ut båndtvangstida. Søker opplyser at de også ønsker å trene hund innenfor nasjonalparken etter 20. august. Tillatelse fra Statskog som grunneier er lagt ved søknaden. Det må imidlertid også innhentes tillatelse fra reinbeitedistriktet, beitelag og eventuelt andre bruksrettshavere.*

I epost av 1.juli 2016 har søker gitt utfyllende informasjon i forbindelse med søknaden. Det søkes om dispensasjon til trening av løs hund på bjørn for å stå best mulig rustet til en eventuell skadefellingssituasjon. Søker informerer om at fire personer i skadefellingslaget Fauske og Sørfold trener hunder aktivt på sporing av bjørn, konfronterer hunder med bjørn i hegn og benytter disse på bjørnejakt i Sverige. De hunder som benyttes i dag er spisshunder av type Jämthund og Norsk elghund grå. Det vil bli utarbeidet regler for gjennomføring av treningsopplegget, vedlagt foreløpige regler.

Skadefellingslaget har søkt om et treningsfelt fra Graddiselva / Junkerdalselva i sør og nordover til Sjønståvassdraget, Langvatnet, Lomi og svenskegrensa, se vedlagt kart. Området inkluderer Junkerdal nasjonalpark, Stor Graddis naturreservat og deler av Junkerdalsura naturreservat.

Skadefellingslaget er avhengig av å få informasjon om observasjon av bjørn eller ferske spor av bjørn. En kan da få en sporingssituasjon for hundene hvor de går i sele og bånd. Først når en kommer på nært hold av bjørn (ser dyret eller hundene gir tegn til å være i nærheten) kan det være aktuelt å slippe hunden for å konfrontere bjørn og løs hund. Søker opplyser at skal hund slippes må faren for at losdyret går over grensen til Sverige, nærhet til avgrensingen for treningsområdet, og ikke minst i nærhet til mye benyttede beiteområder vurderes. Søker skriver også at med kun sporadiske tilbakemeldinger om bjørn vil det bli svært få tilfeller hvor det kan oppstå en god treningsmulighet i sesongen.

Grunnlaget for avgjørelsen

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kgl.res. 21.desember 2000.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for de tre verneområdene og skal behandle dispensasjonssøknader.

Formålet med Junkerdal nasjonalpark er:

- *Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.*
- *Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennomutøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.*
- *Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.*

I henhold til verneforskriften §3 pkt. 3.1 er dyrelivet, herunder hi, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser fredet mot skade og unødvendig forstyrrelser.

I henhold til § 5.1 skal også all ferdsel skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner. Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skadenaturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten.

Formålet med Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat er bl.a. vern av alt naturlig plante- og dyreliv med alle de naturlige økologiske prosesser.

I henhold til verneforskritens kap. IV pkt.2 for de to reservatene er dyrelivet fredet mot skade og ødeleggelse.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens (nml.) §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering

En del av verneformålene for de tre verneområdene er å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. Dette skal være områder hvor hensyn til sårbart dyre- og planteliv skal vektlegges ekstra tungt.

Verneforskriften for de to naturreservatene Stor Graddis og Junkerdalsura setter ikke et direkte forbud for den omsøkte aktiviteten, hvis da ikke jaging av bjørn direkte skader dyret.

Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark sier imidlertid at dyrelivet er vernet mot skade og unødvendig forstyrrelser. Forskriftens bestemmelse om at organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha dispensasjon fra forskriftene støtter opp om dette.

Det er et etablert forvaltningsprinsipp at rovviltforvaltninga skal være like i en nasjonalpark som utenfor. Et tilsvarende prinsipp er at om en aktivitet som kan medføre skade eller unødig forstyrrelse på verneverdier, og derved påvirke verneformålet negativt, kan foregå utenfor nasjonalparken skal det ikke gis dispensasjon innenfor nasjonalparken.

I henhold til verneforskriftene for nasjonalparken er jakt i henhold til viltloven tillatt, det er imidlertid ikke åpnet for trening av jakthunder for å forberede seg til jakta. I

Miljødirektoratets veileder M106-2014 Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter står det: «For alle unntaksbestemmelser er det selve tiltaket som følger av den aktuelle bestemmelsen, som er direkte tillatt. Andre tiltak, som for eksempel kan være nødvendige eller ønskelige for å gjennomføre det lovlige tiltaket, kan ikke tolkes inn i unntaksbestemmelsen.

I følge hundeloven er båndtvangstida satt fra 1.april til 20.august, dette også av hensyn til at vår og sommer er ei sårbar tid for viltet.

Brunbjørnen er fredet, har status som sterkt truet på rødlista og er en del av det naturlige dyrelivet innenfor nasjonalparken. I tillegg er nasjonalparken et av få områder i Nordland hvor arten forekommer hyppigst og hvor det er mest naturlig at yngling kan være aktuelt, noe observasjonen våren 2016 av et kull med overvintrende ungbjørner (ca. 1 1⁄2 år gamle) innenfor nasjonalparken viser.

Naturmangfoldlovens § 5 omtaler forvaltningsmålet for arter og slår fast at målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Videre står det i nml § 15:

"Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov. Unødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås. Likeledes skal unødig jaging av viltlevende dyr unngås".

I forbindelse med endringen av naturmangfoldloven 1.juni 2014 hvor forbud mot unødvendig jaging av viltet ble tatt inn i § 15, skriver Miljøverndepartementet i høringsbrev av 28.09.12;

"*Forslaget om at det i naturmangfoldloven § 15 inntas et forbud mot jaging av viltlevende dyr, kan bidra til oppnåelse av forvaltningsmålet for arter i § 5*".

Eventuelt jaging av bjørn ut av et aktuelt yngleområde innen en nasjonalpark hvor arten er en del av det biologiske mangfoldet, mener forvaltningsmyndigheten ikke er forenelig med et nasjonalt mål om ynglende bjørn.

Det søkes om trening med løs hund innenfor hele nasjonalparken. Dette gjør det vanskelig å avgjøre om områder eller lokaliteter for andre sårbare arter vil bli berørt, og derfor vanskelig å avgrense områder hvor trening ikke skal foregå. Det er heller ikke tilstrekkelig kunnskap om den påvirkningen den omsøkte aktiviteten har på dyre- og fuglelivet i området, føre-var-prinsippet tillegges derfor stor vekt i denne saken (nml § 9).

Søker opplyser i epost at så lenge hunden følger bjørn er det ikke fare for andre dyr i nærheten, men om/når hunden slipper losen og returnerer, så er veien tilbake til hundefører det som er mest usikkert, da andre dyr kan fatte hundens interesse. Selv om det er et vilkår at hundene skal ha gjennomgått aversjonsdressur, kan en aldri stole fullt og helt på dette i alle situasjoner. Nasjonalparkstyret mener dette tilsier at det er stor usikkerhet om hunden vil være til fare for annet vilt, rein eller husdyr når den slipper losen og returnerer til jegerne.

Før hund slippes etter bjørn må faren for at losdyret går over grensen for treningsområdet vurderes, samt ikke minst om hunden vil komme i nærheten av mye benyttede beiteområder. Nasjonalparken ligger innenfor Balvatnet reinbeitedistrikt og benyttes hele året som beite for rein. I følge reinbeitekart er store deler av nasjonalparken viktige beiteområder både sommer, høst og vinter. I følge karat over beiteområder for sau i området benyttes nasjonalparken i mindre grad som beite for sau, men viktige beiteområder på østsida av Saltdalen går inn i nasjonalparken, og det sørvestre hjørnet av nasjonalparken er et viktig område for en sauebesetning. Dette tilsier at en løs hund raskt vil komme inn på beiteområder for rein eller sau. I tillegg kan det også være en mulighet for at bjørn som blir forstyrret eller jages i forbindelse med trening av hund, kan forflytte seg til andre områder i Saltdal hvor det er mer intens sauebeite.

I følge Miljøverndepartementet i brev av 29.04.14 ved endring av naturmangfoldloven 1.juni 2014 er det "unødig" jaging som rammes i nml § 15. Vurderingen av om en aktivitet innebærer unødig jaging må gjøres bl.a. ut fra dyrevelferdshensyn, men også ut fra søkers behov for å gjennomføre den aktuelle aktiviteten og hvorvidt en mer skånsom fremgangsmåte kan benyttes.

I henhold til nml § 12 Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, skal den omsøkte aktiviteten vurderes i forhold til behovet, om den kan skje utenfor nasjonalparken for eller om den kan foregå på en mer skånsom måte. Trening på sporing av bjørn kan skje med hund i bånd, trening kan skje i spesielle treningsområder og det organiseres trening i regi av statlige etater og organisasjoner. I følge søker selv trenes de aktuelle hundene allerede i andre områder og på andre måter. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er kjent med at det organiseres opplegg for trening av bjørnehund på GPS merkede bjørner i Sverige i regi av Statens naturoppsyn.

Konklusjon

Søknad om trening av løs hund på bjørn i Junkerdal nasjonalpark, Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat avslås med følgende begrunnelse:

- Dette vurderes som mulig unødig forstyrrelser og skade av vilt og tamrein i nasjonalparken.
- Omsøkte aktivitet kan gjennomføres utenom de aktuelle verneområdene.
- Tilsvarende eller bedre opplæring kan gis dersom aktuelle hunder blir knyttet opp mot det statlige opplæringsprogrammet som foregår i regi av SNO.
- Det er lite sau på beite i største delen av nasjonalparken og naturreservatene. Hvis bjørn som eventuelt forekommer innenfor nasjonalparken blir forstyret i forbindelse med trening av hund, kan denne forflytte seg til andre områder i Saltdal hvor det er mer sau på beite.»

For FNF Nordland

Erling Solvang styreleder	Gisle Sæterhaug daglig leder

Naturvernforbundet
i Nordland

Finneidfjord, 18 okt 2016

Ugyldig vedtak om dispensasjon for trening av jakthunder på bjørn i Junkerdal nasjonalpark og tilliggende naturreservater – krav om heving av vedtak

Naturvernforbundet i Nordland (NaNo) viser til vedtak av 29/9 og vår klage datert 18/10 d.a.
Vi ber om at dispensasjonsvedtaket heves umiddelbart da det åpenbart er i strid med verneformål for angjeldende verneområder, undergraver verneverdiene, mangler dispensasjonshjemmel i naturmangfoldloven og ikke oppfyller formelle krav til utredning av enkeltvedtak.

Hilsen
Tage Vedal
Leder
Naturvernforbundet i Nordland

Vedlegg:
Vedtak
Klage

Kopi:
Fylkesmannen i Nordland
Miljødirektoratet
Klima og miljødepartementet

Adresse: Nordmarkveien 4, 8642 Finneidfjord – Telefon: +47 404 92 641
E-post: nordland@naturvern.no – Internett: www.naturvernforbundet.no/

17.10.2016

Midtre Nordland Nasjonalpark

Miljødirektoratet

Fauske kommune

Sørfold kommune

Fra

NOAH – for dyrs rettigheter

Dronningensgate 13

0152 Oslo

Epost: support@dyrsrettigheter.no

Klage på vedtak om tillatelse til jakttrening på bjørn i Junkerdal Nasjonalpark, Fauske og Sørfold kommune

NOAH – for dyrs rettigheter vil med dette klage på de vedtak under som innvilger jakttrening på bjørn med løs hund i Junkerdal Nasjonalpark, Fauske og Sørfold kommune.

- Vedtak 58/2016 fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre, hvor skadefellingslag Fauske og Sørfold v/Georg de Besche gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn innenfor Junkerdal Nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven §48.
- Vedtak fra Fauske og Saltdal kommune om dispensasjon fra båndtvangbestemmelsene med hensikt å trene løs hund på bjørn.

Dispensasjonene som er gitt i ovenstående vedtak (første punkt) fra Midtre Nordlands Nasjonalparkstyre, er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven §48. §48 sier at «*Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig*».

Forskrift om verneplan for Junkerdal, har som formål blant annet å «*bevare (...) arter og bestander*» og sier at «*Dyrelivet, herunder hi, reir, hekke, yngle- og gyteplasser er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelser*. (…)». Videre om ferdsel står det at «*All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til (...) dyreliv*.». I følge forskriften kan dispensasjon kun gis for vitenskapelige undersøkelser, arbeid av vesentlig samfunnsmessig betydning eller i spesielle tilfeller når dette ikke strider mot formålet med vernet.

NOAH – for dyrs rettigheter kan med dette ikke se at det på noe vis er hjemmel i dispensasjonsbestemmelsene til å kunne tillate jakttrening med hund på bjørn i Nasjonalparken. En slik jakttrening er ikke for vitenskapelige formål, samfunnsmessig betydning, ei heller et «spesielt tilfelle» der det anses nødvendig å dispensere. Tvert imot

1. Line Gertrud Lundstein, L.G. Er det dyrevelferdsmessig forsvarlig å jakte på brunbjørn med plotthund? Vitenskaplig metode (6SU296) 15.desember 2010, Høgskolen i Hedmark, avdeling Evenstad, Arnemo, J.M.
2. (Andersson, R (2006, april 7.) Plotthundar – Nordamerikansk stövare som fixar svenska björnar. Lokalisert 12.02.2014 på http://www.jaktojagare.se/plotthundar-nordamerikansk-stovare-som-fixar-svenska-bjornar).

bryter det direkte med vernets formål, påfører bjørn «unødvendige forstyrrelser», og slik ferdsel tar heller ikke «hensyn til dyrelivet» eller bevarer bjørn som sterkt truet og fredet art.

Da det dermed ikke er hjemmel for dispensasjon i vernevedtaket, kan det heller ikke gis dispensasjon i naturmangfoldloven §48.

Nasjonalparkstyrets vedtak er også begrunnet i at dette gir jegerne jakttrening på bjørn i «realistiske situasjoner», og at det «for å få et godt utbytte av treningen bør oppnås los». Bruk av løs, på drevet halsende hund, er i dag forbudt i henhold til Viltlovens §23. **En slik jakttrening er dermed ikke en realistisk øvelse, men tvert imot øvelse på ulovlig jakt.**

Klima- og miljøverndepartementet (201100788-/TOR) behandlet og stadfestet et slikt forbud, etter Miljødirektoratets (MD) vedtak av 24.06.2010. I MD sitt vedtak, ble lov om jakt og fangst av vilt (viltloven) av 29. mai 1981 §23 og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst av 22. mars 2002 §22 lagt til grunn for ikke å gi dispensasjon til bruk av løs på drevet halsende hund ved skadefelling av bjørn. Dokumentasjon om skadende stress forårsaket av denne jaktformens lå til grunn for vedtaket[1].

Det er senere blitt søkt om tillatelse flere ganger, med avslag, og vi viser til svar fra Miljødirektoratet den 05.07.13 «*Miljødirektoratet (vil) ikke tillate bruk av drivende hunder som et ekstraordinært tiltak. Norsk lovverk og norsk tradisjon innebærer at vi ikke skal legge til rette for dette (…) (vi vil) opptre på en etisk og dyrevelferdsmessig akseptabel måte i forhold til de individene vi etterstreber*».

Når tilgjengelig dokumentasjon tilsier at bjørnejakt med hund er dyrevelferdsmessig uforsvarlig, er det heller ingen grunn til å skulle trene på den form for jakt, som kan innebære det samme unødvendige stress for bjørnen som ved reell jakt. Både selve jakttreningen, som risikerer å stresse bjørnen i mange timer, og belastninger på hundene - bryter etter det NOAH kan se med prinsippet i Dyrevelferdsloven om at dyr ikke skal lide unødig. Det er ikke urealistisk (eller uvanlig) at jakthunder blir skadet av bjørn[2] og jakttreningen utsetter derfor også hundene for uforsvarlig stor skaderisiko.

Dispensasjonen sier for det tredje at skadefellingsgruppa ellers må forholde seg til gjeldende lovverk. Gjeldende lovverk forbyr denne form for aktivitet som det gis dispensasjon til, i henhold til Viltlovens §19, §23, Naturmangfoldlovens §6, §8, §9, og §15, Dyrevelferdslovens §3, §20 og Forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst §22.

Det er ingen grunn til at en ellers ulovlig aktivitet, skal være tillatt innenfor nasjonalparken eller spesielt for kommunene Fauske og Sørfold. **Både med hensyn i dyrevelferdsloven og naturmangfoldloven er den aktuelle treningen på bjørnunger uakseptabel og bryter med gjeldende lov og viktige prinsipper i lovverket. NOAH anmoder om at vedtaket må omgjøres, og at drivende hunder etter morløse bjørnunger i nasjonalpark ikke tillates.**

Med hilsen

Siri Martinsen

veterinær

NOAH - for dyrs rettigheter

1. Line Gertrud Lundstein, L.G. Er det dyrevelferdsmessig forsvarlig å jakte på brunbjørn med plotthund? Vitenskaplig metode (6SU296) 15.desember 2010, Høgskolen i Hedmark, avdeling Evenstad, Arnemo, J.M.
2. (Andersson, R (2006, april 7.) Plotthundar – Nordamerikansk stövare som fixar svenska björnar. Lokalisert 12.02.2014 på http://www.jaktojagare.se/plotthundar-nordamerikansk-stovare-som-fixar-svenska-bjornar).

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Statens hus
Moloveien 10
8002 Bodø

20.10.16

Klage på vedtak om tillatelse til trening av løs hund på bjørn i Junkerdalen nasjonalpark

Norges Miljøvernforbund (NMF) kan ikke akseptere at det åpnes for trening av løs hund på bjørn innenfor Junkerdalen nasjonalpark og Stor-Graddis og Junkerdalsura naturreservat. Nasjonalparken og naturreservatene skal være skjermet for aktiviteter som kan forstyrre og skade fugl og dyreliv. Bjørnungene mistet moren rett før siste vinter og bør skjermes.

Vedtak
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtok 30. september:

Skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn utenom båndtvangstiden innenfor Junkerdal nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.
Trening med hundene finner sted på eget ansvar der hundeeierne (aktive medlemmer av skadefellingslagene) må forholde seg til annet lovverk, og egne utarbeidete regler for gjennomføring av treningsopplegget. Sportreningen må skje i enighet med grunneierne / rettighetshavere /reinbeitedistriktene / sauenæringa, der skadefellingslagene innhenter de nødvendige tillatelser før treningen starter. Hundene som benyttes skal ha godkjent aversjonskurs mot rein.

NMF vil med dette påklage nasjonalparkstyrets vedtak og ber om at klagen får oppsettende virkning.

Uakseptabel trening
Nasjonalparkstyret har åpnet for at hunder skal slippes mot bjørn i Junkerdalen nasjonalpark og Stor-Graddis og Junkerdalsura naturreservat. Bjørnen det er snakk om, og som skal jages av hunder, er 3 1,5 år gamle bjørnunger som ble morløse sist høst. Binna ble drept av en steinblokk i det hun forsøkte å grave ut et hi for vinteren. Når løse hunder slippes mot dyrene vil dette føre til en svært stresset situasjon for bjørnungene. I og med at ungene ikke har fått følge moren sin mere enn et knapt år, har disse ikke fått nødvendig lærdom og erfaring fra sin mor, binna, og er derfor sannsynligvis

Norges Miljøvernforbund

Hovedkontor:
Postboks 593
5806 BERGEN
Skuteviksboder 24
Bank: 9521.05.71982
Internett: www.nmf.no
Tlf: 55 30 67 00
Faks: 55 30 67 01
Org.nr. 871 351 082 MVA
Epost: nmf@nmf.no

Region Sør / Øst
Postboks 9261
Grønland
0134 OSLO
Tlf: 55 30 67 00
Epost: oslo@nmf.no

Region Nord-Norge
Postboks 446
9255 TROMSØ
Tlf: 913 57 125
Epost: nord@nmf.no

ikke i stand til å vurdere situasjonen i møte med hundene. NMF mener denne «treninga» vil kunne skade og stresse bjørnene betydelig, noe som i seg selv er uakseptabelt.
NMF har ingen tru for at hundefører vil være i stand til å klare å stoppe hunden/e om det i en gitt situasjon vil komme til direkte konfrontasjon. I en slik situasjon vil bjørnungene være den tapende part.

Vedtaket og treningen vil også være i direkte strid med vernebestemmelsene for nasjonalparken og naturreservatene. NMF ser for øvrig ikke bort fra at den såkalte treningen har en skjult agenda med å stresse bjørnungene mest mulig, nå før vinteren. Bjørnen er jo dessverre ikke så særlig populær i blant bøndene i Saltenområdet.

Vedtaket er, uansett hvilken bjørn som skal jages, uakseptabelt dyrevernsmessig og direkte i strid med prinsippet om at dyrelivet skal skjermes for forstyrrelser og skade i naturreservat og nasjonalparker. Dette står det også klart i verneforskriftene for det enkelte verneområde.

Norges Miljøvernforbund (NMF) kan ikke akseptere at det åpnes for trening av løs hund på bjørn innenfor Junkerdalen nasjonalpark og Stor-Graddis og Junkerdalsura naturreservat. Nasjonalparken og naturreservatene skal være skjermet for aktiviteter som kan forstyrre og skade fugl og dyreliv. Bjørnungene mistet moren rett før siste vinter og bør skjermes.

Miljøvennlig hilsen
Norges Miljøvernforbund

Kurt Oddekalv
Leder

Ørjan Holm
Regionleder

Kopi: Miljødirektoratet

Elverum 01.10.2016

Rovviltets Røst
pb 1410 Texas
2405 Elverum

Klima- og miljødepartementet (KLD)
Miljødirektoratet
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i sak 58/2016 den 21.09.2016 vedtatt unntak fra båndtvangstiden for at Skadefellingslag Fauske og Sørfold skal få trene med løs hund i Junkerdal nasjonalpark mot bjørn.

Det er allment kjent at Junkerdal nasjonalpark er tilholdssted til tre overlevende morløse brunbjørnunger.

Roviltets Røst (heretter kalt RR) hevder at tillatelse til trening med løshund i området vil være brudd på alle lover og forskrifter for vern av bjørn, samt representere stor fare for annet vilt.

Det reiser seg en rekke etiske spørsmål i henhold til dyrevelferd, holdninger over naturlig tilhørende arter i norsk fauna og respekt for artens egenverdi. Videre representerer støtte til trening av løs på drevet halsende hund på fredet rovvilt, handlinger Departementet har stilt seg negative til. For eksempel Stortingsrepresentant Marit Arnstads "effektiserings" forslag.

RR finner det mildest talt underlig at Midt Nordland nasjonalparkstyre tillater unntak fra Naturmangfoldloven for virksomhet KLD har uttalt er i strid med rettighetene disse dyrene har.

RR finner det uetisk av Midt Nordland nasjonalparkstyre å åpne for tiltak som bryter så fundamentalt med øvrige bestemmelser - om truede arter -i en lov de gir unntak fra!

RR krever Midt Nordlands nasjonalparkstyres vedtak opphevet.

RR anmoder Departementet å vurdere om nasjonalparkstyrets vedtak er i tråd med deres mandat for forvaltningen av en nasjonalpark.
Trening med løs hund mot frittlevedne art - i særdeleshet rovvilt - er særs kontroversielt.

RR krever at bjørneungene i Junkerdal nasjonalpark sikres ekstraordinært beskyttelse og sikres lovbestemt vern.

For **Rovviltets Røst**

Dag Bjørndahl
Leder

Anne Margrethe Vadder
Styremedlem

Arkivsaksnr: 2013/3711-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 16.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	80/2016	20.12.2016

Junkerdal nasjonalpark - Klage på tillatelse til utlegging av åte til jerv - Naturvernforbundet Nordland

Forslag til vedtak

Vedtak 1
Midtre Nordland nasjonalparkstyre finner ikke å ta klage på avvisning fra Naturvernforbundet Nordland datert 02.08.16 til følge, og opprettholder AU sin beslutning av 08.07.16 om å avvise klagen.

Klagen fra Naturvernforbundet Nordland når det gjelder avvisning av klage mottatt 04.07.16 oversendes Miljødirektoratet for endeling behandling.

Vedtak 2
Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan ikke se at klagen fra Naturvernforbundet Nordland av 18.10.16 tilsier at vedtak av 25.05.2016 er ugyldig, og finner ikke grunn til å omgjøre vedtaket.

Bakgrunn
*I brev datert 8.juni 2016, mottatt av sekretariatet i epost den 4.juli 2016, klaget Naturvernforbundet i Nordland på vedtak i sak 40/2016 - U*tlegging og transport av åte i forbindelse med jervjakt 2016 - 2017 - Prosjekt Utmark, *vedtatt i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 25.mai 2016. Klagen vedlagt.* Naturvernforbundet ble orientert om vedtakene i brev av 25. mai

Klagen ble tatt opp i arbeidsutvalget for nasjonalparkstyret den 08.07.2016, etter en høring i nasjonalparkstyret. Følgende ble lagt fram i møteinnkallingen:
«Den 4.juli 2016 mottok sekretariatet klage fra Naturvernforbundet i Nordland på dispensasjon av 25.mai 2016 til utlegging av åte for jakt på jerv i Junkerdal nasjonalpark. Klagen er datert 8.juni 2016 og innenfor klagefristen. Klager opplyser om at det er oppstått en feil på klager sin offisielle epostkonto derfor er klagen sendt fra en privat epostkonto den 4. juli, tre uker etter at klagefristen har gått ut.»

Arbeidsutvalget gjorde følgende beslutning i møtet:
"Klage på jerveåte i Junkerdal nasjonalpark kan ikke behandles på grunn av at klagen kom inn etter klagefristens utløp."
*AU a*vvist klagen som for sent fremsatt, det ble imidlertid ikke fattet vedtak og klager ble ikke orientert om klagerett på et slikt vedtak. AU er heller ikke delegert myndighet i slike saker.

Naturvernforbundet ble ved e-post av 25. juli orientert om behandlingen i AU, og det ble vist til forvaltningsloven §§ 30 og 31

Naturvernforbundet reagerte på at deres klage ikke ble behandlet i e-post av 02. 08.16 og henviste til at klagen burde tas til vurdering i henhold til § 31.
"Med all mulig respekt: dette er tøvete.

Man strekker det ene regelverket til det ytterste mens det andre er man totalt rigid på. Etter egen
vurdering burde vår klage tas til vurdering i henhold til §31:

§ 31.*(oversitting av klagefristen).*
Selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såframt
a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller
b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.
Ved vurderingen av om klagen bør tas opp til behandling, skal det også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre.

Kan ikke behandles? Uvilje kalles det."

AU' beslutning av 08.07.16, klagen av 08.06.16 og epost av 02.08.16 fra Naturvernforbundet Nordland ble lagt fram som referatsak for nasjonalparkstyret på møte 21.09.16.

I brev av 18. oktober sendte Naturvernforbundet Nordland en ny klage på vedtaket i sak 40/2016 med henvisning til klagen av 8. juni og at de mener vedtaket er gjort på feil grunnlag, og må anses som ugyldig. Klage av 8.juni vedlagt.

Klage på ugyldig vedtak i Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Naturvernforbundet i Nordland (NaNo) viser til dispensasjonsvedtak fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre datert 25. mai 2016 for tillatelse av åtejakt på jerv i Junkerdal nasjonalpark og dispensasjonsvedtak for båsfangst av jerv i Storlia naturreservat datert 6. juni 2016.

Vi har registrert at våre klager datert henholdsvis 8. juni og 19. juni 2016 ble nektet realitetsbehandling/avvist av Nasjonalparkstyrets arbeidsutvalg under henvisning til forvaltningslovens § 31 om oversitting av klagefrist. Hovedankepunkter i våre klager er imidlertid at de aktuelle vedtakene er fattet uten reell hjemmel og i strid med ufravikelige formalkrav for dispensasjon fra vernebestemmelser etter naturmangfoldloven. Dette leder til at begge vedtak er ugyldige, og da klage på ugyldig vedtak kan fremmes uavhengig av forvaltningslovens bestemmelser om klagefrist, fremsetter vi våre klager på nytt. Opprinnelige klagebrev følger derfor som vedlegg.
For å tydeliggjøre vår posisjon vil NaNo framholde følgende: Naturmangfoldloven § 48 første ledd legger følgende ramme for adgangen til å dispensere fra verneforskrifter: «Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.»

Da omsøkte tiltak gjelder motorferdsel og tekniske/fysiske installasjoner m.m. som tilrettelegger for bestandsreduserende jakt på en fåtallig rødlistet art vil tiltakene være åpenbart i strid med verneformål både for Storlia naturreservat og Junkerdal-Balvatn nasjonalpark, og dispensasjonsadgangen avhenge av hvorvidt hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig å dispensere fra verneforskriften. Etter NaNos vurdering kan ønske om effektivisering av lisensjakt og/eller hensynet til beitedyr ikke forstås som vesentlige samfunnsinteresser i den mening at det gir hjemmelsgrunnlag for å tilsidesette vernereglement og verneformål i naturreservater og nasjonalparker.
Vesentligst kan NaNo i forhold til begge dispensasjonsvedtak ikke se at forvaltningsmyndigheten har anledning til å dispensere fra vernebestemmelser når de omsøkte tiltak/aktiviteter ikke med nødvendighet må gjennomføres inne i verneområdet og med tilfredsstillende resultat kan gjennomføres utenfor vernet areal.
Hva NaNo kan se er hensiktsmessigheten ved lokalisering og gjennomføring av tiltakene inne i verneområdene i forhold til alternative løsninger utenfor vernet areal, verken utredet eller gitt noen reell begrunnelse som framgår i dispensasjonsvedtakene. De momenter som allikevel anføres angående krevende logistikk taler for at tiltakene lokaliseres utenfor verneområdene.

På bakgrunn av ovenstående anser Naturvernforbundet at begge dispensasjonsvedtak er ugyldige og at de derfor må trekkes tilbake. Gjeldende klage sendes for sikkerhets skyld i kopi til Fylkesmannen i Nordland. NaNo kan forhåndsvarsle at eventuell opprettholdelse av vedtakene eller avvisning av klagen vi bli forfulgt videre i forvaltningssystemet.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal nasjonalpark og skal ta stilling til hvordan klager skal behandles. Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i brev av 25.05.16 med melding om vedtaket.

Klagen ble avvist av arbeidsutvalget for nasjonalparkstyret, utvalget er imidlertid ikke delegert myndighet til å avgjøre om vilkårene for om en klage skal behandles eller ikke er oppfylt.

Det ble heller ikke gjort et enkeltvedtak på avvisning av klagen, eller klagen oversendt med informasjon om retten til å klage på vedtaket, viser ellers til forvaltningsloven §§ 28 – 35.

Viser også til § 7 Prinsipper for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, i naturmangfoldloven som sier at disse prinsippene skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og disse vurderingene skal fremgå av beslutningen.

Vurdering

<u>Avvisningen av klagen</u>
Sekretariatet mottok 4.juli 2016 klage på vedtak i sak 40/2016 den 25.mai 2016 fra Naturvernforbundet i Nordland, tre uker etter at klagefristen hadde gått ut. Klagen var imidlertid datert 8.juni 2016 og innenfor klagefristen. Klager opplyste om at det hadde oppstått en feil på klager sin offisielle epostkonto og derfor ble klagen sendt fra en privat epostkonto den 4. juli.

Arbeidsutvalget gjorde følgende beslutning i møtet:

"Klage på jerveåte i Junkerdal nasjonalpark kan ikke behandles på grunn av at klagen kom inn etter klagefristens utløp."

Naturvernforbundet reagert på at klagen deres ikke ble behandlet i e-post av 2. august og henviste til at klagen burde tas til vurdering i henhold til § 31. Nasjonalparkstyret velger å håndtere denne eposten som en klage på avvisningsvedtaket.

Fristen for å klage er i henhold til fvl. § 29 tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Naturvernforbundet mottok underretning 25. mai, og klagefristen var 15. juni. Klagen er datert 8. juni, men ble mottatt på e-post først 4. juli.

Fvl. § 30 sier noe om når klagen må være framsatt. En elektronisk klage vil bare være fremsatt med fristavbrytende virkning når det er kommet frem til den elektroniske adressen som forvaltningsorganet har oppgitt. Ut fra dette ble klagen fremsatt med fristavbrytende virkning først 4. juli, dvs. mer enn tre uker etter underretning om vedtaket.

Fvl. § 30 andre punktum sier imidlertid: «Kommer erklæringen ikke frem, må den gjentas innen en uke etter at vedkommende har fått vite om dette eller burde ha forstått det eller - om den opprinnelige frist er kortere - innen en frist av samme lengde som denne.» Det følger av Forvaltningsforskriften § 11 fjerde ledd at klagen skal sendes på nytt hvis klager ikke mottar bekreftelse etter § 6, dvs. en bekreftelse om at henvendelsen er mottatt.

Når klagen datert 08.06.2016 ble sendt på nytt først 04.07.2016, er den for sent fremsatt. At dette skyldtes en feil på klagers e-postkonto, må være klagers ansvar. Vi legger til grunn at klageren i løpet av relativt kort tid burde ha oppdaget feilen og sørget for å gjenta klagen.

Fvl. § 31 første punkt sier at selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såframt

a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller
b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Begrunnelsen for at klagen ble oversendt *nesten tre uker etter klagefristen var utløpt* var at den offisielle epostkontoen til forbundet ikke så ut til å virke. Nasjonalparkstyret eller postmottaket hadde ikke mottatt noen annen henvendelse innen klagefristen om at forbundet ville klage på vedtaket. *Det var ikke opplyst om når denne feilen ble oppdaget og d*et har heller ikke seinere kommet mer utfyllende opplysninger om hvorfor klagen kom så seint, eller at klagen ble forsøkt sendt på nytt i mellomtiden.

Av det overstående finner nasjonalparkstyret at vilkårene for å behandle klagen 04.07.16 ikke er oppfylt. Da klagen kom inn ca. tre uker etter at klagefristen gikk ut mener nasjonalparkstyret at Naturvernforbundet Nordland kan lastes for at klagen ikke ble mottatt av nasjonalparkstyret sitt sekretariat før klagefristen var langt overskredet. Midtre Nordland nasjonalparkstyre finner at vilkårene for å behandle klagen mottatt 04.07.16 ikke foreligger og opprettholder AU's beslutning om å avvise klagen. Det er ved vurderingen også sett hen til at den påklagede tillatelsen gir noen en rettighet, og det er da særlig viktig at klagefrister overholdes.

Nasjonalparkstyret ser at avvisning av klagen skulle skjedd som et formelt vedtak, hvor det var opplyst om klagerett og klagefrist. I og med at Naturvernforbundet Nordland uansett har klaget på vedtaket, anser en at dette ikke har hatt betydning i saken. AU er ikke delegert myndighet til å avvise klager, men denne saksbehandlingsfeilen anses som reparert ved at nasjonalparkstyret nå opprettholder avvisningen.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre finner ikke at vilkårene for å behandle klage fra Naturvernforbundet Nordland mottatt 04.07.16 er oppfylt, Naturvernforbundet Nordland kan lastes for at klagen ikke ble mottatt av nasjonalparkstyret sitt sekretariat før klagefristen var

langt overskredet. Nasjonalparkstyret opprettholder derfor AU sin beslutning av 08.07.16 om å avvise klagen.

Klagen fra Naturvernforbundet Nordland når det gjelder avvisning av klage mottatt 04.07.16 oversendes Miljødirektoratet for endeling behandling.

Anmodning om omgjøring

I sin klage av 18.10.16 skriver Naturvernforbundet:
«Hovedankepunkter i våre klager er imidlertid at de aktuelle vedtakene er fattet uten reell hjemmel og i strid med ufravikelige formalkrav for dispensasjon fra vernebestemmelser etter naturmangfoldloven. Dette leder til at begge vedtak er ugyldige, og da klage på ugyldig vedtak kan fremmes uavhengig av forvaltningslovens bestemmelser om klagefrist, fremsetter vi våre klager på nytt.»

Forvaltningsmyndigheten kan selv omgjøre et ugyldig vedtak, eventuelt overordnede myndighet kan kreve et ugyldig vedtak omgjort, viser til fvl § 35 som sier:
«Et forvaltningsorgan kan omgjøre sitt eget vedtak uten at det er påklaget dersom
a) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser eller
b) underretning om vedtaket ikke er kommet fram til vedkommende og vedtaket heller ikke er offentlig kunngjort, eller
c) vedtaket må anses ugyldig.
Foreligger vilkårene etter første ledd, kan vedtaket omgjøres også av klageinstansen eller av annet overordnet organ.»

Det aktuelle vedtaket / dispensasjonen gjelder fram til 17.02.17. Dispensasjonen er gitt i henhold til nml § 48 og det er gjort en vurdering i forhold til tiltakets påvirkning av verneverdier og verneformål for nasjonalparken. Utlegging av åte gjøres i forbindelse med ei hytte i området som ligger kun 900 m innenfor nasjonalparken, og den motoriserte transporten skal utføres samtidig med transport til hytta. Det er heller ikke registrert spesielle verneverdier på lokaliteten. Om åte legges innenfor nasjonalparken i dette området i forhold til like utenfor, vil ikke ha noen stor forskjell i betydning for dyrelivet i området, f.eks. ved oppforing av rødrev eller kråkefugl i området.

Jakt kan foregå innenfor nasjonalparken i henhold til lov om viltet i naturmangfoldloven, og forvaltningen av rovviltet skal være likt innenfor nasjonalparkene som utenfor. Utlegging av åte er også en lovlig jaktform i henhold til bestemmelser om jakt og fangst. Rovvilt og bestemmelser om jakt og fangst forvaltes av Fylkesmannen og Miljødirektoratet, rovviltforvaltningen generelt ligger ikke innenfor nasjonalparkstyret sitt myndighetsområde.

Nasjonalparkstyret mener fremdeles at vedtaket av 25.05.2016 er gyldig, og finner ikke grunn til å omgjøre vedtaket.

Konklusjon

Nasjonalparkstyret kan ikke se at klagen fra Naturvernforbundet Nordland av 18.10.16 har kommet med nye momenter som gir grunnlag for at vedtak i sak 40/2016 er ugyldig og at vedtaket må gjøres om.

Beslutningen om ikke å omgjøre det tidligere vedtaket er ikke et enkeltvedtak, og kan ikke påklages.

Parter i saken:
Balvatn reinbeitedistrikt Ørnflogveien 17 8230 SULITJELMA

Bergfall rovviltlag v/Raymond Osbakk			
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Prosjekt utmark for Bergfall Rovviltlag	Pb 383	8001	BODØ
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

Naturvernforbundet
i Nordland

Finneidfjord, 8 juni 2016

Klage på dispensasjon til utlegging av åte for jakt på jerv i Junkerdal/Balvatn nasjonalpark.

Naturvernforbundet i Nordland (NaNo) viser til vedtak fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre datert 25. mai 2016 der det gis dispensasjon til utlegging av åte ved jakthytte vest for Rundvatnet i Junkerdal/Balvatn nasjonalpark.

NaNo vil i utgangspunktet uttrykke sterk bekymring for hvordan vedtaket legger til rette for jakt på rødlistede store rovdyr inne i en nasjonalpark og den uthuling og krenkelse av verneverdiene som dette representerer. Slik NaNo vurderer dette vil tilrettelegging for åtejakt på jerv i nasjonalparken være i strid med rettsfølelsen til majoriteten av befolkningen og da spesielt hos friluftsfolk som er hyppige brukere av det aktuelle verneområdet.

NaNo bestrider nasjonalparkstyrets skjønnsvurdering og påklager vedtaket med særlig vekt på følgende forhold:

> Den omsøkte åteplassen ligger relativt langt fra brøytet bilveg og må forventes å bli bemannet et fåtall dager i løpet av jaktsesongen. Åteplassen vil på denne måten fungere mest som stasjon for støtteforing av rødrev - med betydelig potensial for økt etablering, høyere overlevelse og bestandstetthet innenfor nasjonalparken. NaNo kan ikke se at det finnes faglig grunnlag for nasjonalparkstyrets påstander om at slik støtteforing ikke vil ha effekter ut over vintersesongen/jaktperioden for jerv og videre ikke vil ha negative effekter inn i hekke- og yngletid for sårbare arter. For NaNo virker det urimelig at nasjonalparkstyret på denne måten legger spekulasjon til grunn for sitt vedtak.
> Fjellområdene mellom Sulitjelma og Junkerdal er gode habitater for fjellrev og gamle fjellrevhi finnes i og ved nasjonalparken. Det må anses å være betydelige muligheter for at individer av fjellrev på streif og under spredning fra oppvekstområder på svensk side og/eller Saltfjellområdet, kan oppsøke en åtestasjon ved den omsøkte lokaliteten. Faren for forveksling av arter ved åtejakt under dårlige lysforhold er betydelig. Til tross for at de fleste slike hendelser unngår offentlighetens lys, er situasjoner med feilskyting av rødrev/fjellrev/jerv kjent fra flere tilfeller. NaNo kan ikke se at denne problematikken er vurdert i sammenheng med

Adresse: Nordmarkveien 4, 8642 Finneidfjord – Telefon: +47 404 92 641
E-post: nordland@naturvern.no – Internett: www.naturvernforbundet.no/

nasjonalparkstyrets vedtak, og vi forventer at den tillegges nødvendig vekt ved behandling av klagen.

I medhold av nasjonal forskrift om forvaltning av rovvilt og prinsipper for geografisk differensiert forvaltning, må det legges til grunn at lisensfelling av jerv skal være konkret skademotivert og rettes inn mot områder hvor slikt uttak kan ha skadeforebyggende effekt. NaNo vil minne om at fagmyndighetene ved gjentatte anledninger har påpekt ikke-funksjonell soneforvaltning og sviktende styring av lisensjakt overfor rovviltnemnda i Nordland. Det faglige grunnlaget for nevnte kritikk er senest formulert i NINA-rapport 1268 Evaluering av norsk rovviltforvaltning publisert 1. juni 2016. Felling av jerv i umiddelbar nærhet av en stor kildepopulasjon på svensk side, kan med bakgrunn i økologisk kunnskap om jervens bestandssituasjon, arealbruk, bestandsdynamikk og spredningsbiologi, ikke forventes å ha skadeforebyggende effekt.

Ut fra dette er den omsøkte åtejakta inne i Junkerdal/Balvatn nasjonalpark både uhensiktsmessig og i strid med nasjonale føringer i rovviltforvaltningen. Når det omsøkte tiltaket dermed ikke kan tillegges forvaltningsmessig nytteverdi, men tvert imot kan ha potensielt betydelig negativ effekt på biomangfold, opplevelsesverdier og verneverdier og med fordel kan lokaliseres i god avstand fra nasjonalparken, burde denne kunnskapen åpenbart vært tillagt avgjørende vekt ved nasjonalparkstyrets vurdering av dispensasjonssøknaden.

Samlet sett kan Naturvernforbundet i Nordland vanskelig konkludere annerledes enn at nasjonalparkstyrets vedtak i beklagelig grad bygger på udokumenterte påstander/faglig uholdbare antakelser om tiltakets økologiske skadepotensial og påvirkning av verneverdier i nasjonalparken. Da tiltaket ut fra nasjonale føringer, oppdatert fagkunnskap og formål om forebyggende effekt med fordel kan gjennomføres på annen lokalitet utenfor Junkerdal/Balvatn nasjonalpark, kan NaNo heller ikke se at finnes hjemmel for å innvilging av dispensasjonssøknaden.
Ut fra dette ber vi om at Midtre Nordland nasjonalparkstyre opphever sitt tidligere vedtak og at dispensasjon for utlegging av åte trekkes tilbake.

Med hilsen
Leder Naturvernforbundet i Nordland
Tage Vedal

Arkivsaksnr: 2016/4646-50
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 18.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	81/2016	20.12.2016

Junkerdal nasjonalpark - Klage på dispensasjon for trening av løs hund på bjørnfra privatpersoner

Forslag til vedtak

Klager fra privatpersoner avvises da nasjonalparkstyret finner at vilkårene for å behandle klagene ikke er oppfylt, klagerne har ikke rettslig klageinteresse i saken. Det legges også til grunn at klagesak på vedtaket vil bli behandlet i forhold til klager fra flere interesseorganisasjoner for natur- og dyrevern.

Bakgrunn
På møte i Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 21.09.16 gav styrer i sak 58/2016 skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy følgende dispensasjon:

Skadefellingslag Fauske og Sørfold v. Georg de Besche dy gis tillatelse til trening av løs hund på bjørn utenom båndtvangstiden innenfor Junkerdal nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat og Stor-Graddis naturreservat. Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Trening med hundene finner sted på eget ansvar der hundeeierne (aktive medlemmer av skadefellingslagene) må forholde seg til annet lovverk, og egne utarbeidete regler for gjennomføring av treningsopplegget. Sportreningen må skje i enighet med grunneierne / rettighetshavere /reinbeitedistriktene / sauenæringa, der skadefellingslagene innhenter de nødvendige tillatelser før treningen starter. Hundene som benyttes skal ha godkjent aversjonskurs mot rein.

Det har kommet inn klager på dette vedtaket fra flere privatpersoner, vedlagt klager fra Marianne Mikalsen, Oslo, Aga Zakoscielna, Hilde Hokstad Tjelmeland, Reinli og Tanja Silseth Karlsen. I tillegg har det kommet inn 23 eposter som er svært negative til tillatelsen og mener den bør trekkes tilbake, disse er lagt fram for styret som referatsaker.
Det har også kommet inn seks klager fra forskjellige interesseorganisasjoner for natur- og dyrevern; Rovviltets Røst, Foreningen Våre Rovdyr, Forum for natur og friluftsliv i Nordland, NOAH – for dyrs rettigheter, Naturvernforbundet i Nordland og Norges Miljøvernforbund. Disse klagene behandles i eget saksframlegg.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal nasjonalpark.

I henhold til forvaltningsloven § 28 kan et enkeltvedtak fattet av nasjonalparkstyret påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken. Dersom vilkårene for å behandle klagen

ikke foreligger, følger det av forvaltningsloven § 33 andre ledd at nasjonalparkstyret som underinstans skal avvise saken.

Det er framsatt klager på det aktuelle vedtaket fra flere interesseorganisasjoner for natur og dyreliv, disse klagene vil bli behandlet i en egen klagesak som er lagt fram for nasjonalparkstyret. De to angjeldende klagene inneholder ingen vesentlige nye momenter eller opplysninger i forhold til saken.

Vurdering
Grimstad og Halvorsen skriver i « Forvaltningsloven i kommunene» at klageren må ha en viss tilknytning til saken for å ha rettslig klageinteresse. Enkeltpersoner kan ikke påklage et vedtak bare for å ivareta allmenne interesser som miljø eller kulturverdier; det må kreves at vedtaket berører mer personlige interesser for klageren. I «Forvaltningsloven med kommentarer» av Geir Woxholt er det sagt at klageren må være nærmere til å klage enn folk flest. At man har en alminnelig interesse i å forfølge førsteinstansvedtaket som ikke utmerker seg fra hva andre tilfeldige borgere har, er ikke tilstrekkelig til å gi klagekompetanse.

De fire klagerne er ikke part i saken og er ikke nærmere til å klage enn folk flest. Rettslig klageinteresse foreligger da ikke, og klagene avvises derfor. I slike saker er det imidlertid akseptert at interesseorganisasjoner for natur- og dyrevern har rettslig klageinteresse og klagene fra disse organisasjonene legges fram i en egen sak for nasjonalparkstyret slik at tiltaket blir tatt opp til ny vurdering.

Konklusjon
Nasjonalparkstyret kan ikke se at de fire klagerne har rettslig klageinteresse i saken, og Midtre Nordland nasjonalparkstyre avviser derfor klagene fra Marianne Mikalsen, Oslo, Aga Zakoscielna, Hilde Hokstad Tjelmeland, Reinli og Tanja Silseth Karlsen. Momentene i klagene vil imidlertid bli vurdert i forbindelse med klagesaken fra flere interesseorganisasjoner for naturvern og dyreliv.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Skadefellingslag Fauske og Sørfold v/ Georg de Besche dy	Vikaveien 27	8200	FAUSKE
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Norges Miljøvernforbund	Postboks 593	5806	BERGEN
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM

Vedlegg:
1 klagesak582016
2 MIDNOR - Klage på dispensasjon for trening av løs hund på bjørn - Junkerdal nasjonalpark - Skadefellingslag Fauske og Sørfold
3 Klage på vedtak om jaging av bjørnunger - Hilde Hogstad Tjelmeland
4 Klage angående jakttrening på bjørnunger- Tanja Silseth Karlsen.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014
- Forvaltningsloven

Styreleder Siv Mossleth
sivmos@online.no
Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Statens hus Moloveien 10
8002 BODØ

17.10.2016

KLAGE PÅ VEDTAK I SAK 58/2016 - JUNKERDAL NASJONALPARK - SØKNAD OM TILLATELSE TIL TRENING AV LØSHUND PÅ BJØRN -SKADEFELLINGSLAG FAUSKE OG SØRFOLD.

Ønsker med dette å klage på vedtak i sak 58/2016 der det enstemmig vedtas å tillate trening av løshund på bjørn. Vedtaket strider mot flere lover og forskrifter og deres eget avslag ble også godt begrunnet i konklusjonen. Hvordan det framsatte alternative forslaget så ble vedtatt er meg helt uforståelig når Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal forvalte områdene i samsvar med naturmangfoldloven og verneforskriftene, og følge forvaltningslovens bestemmelser.

Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48. (dispensasjon fra vernevedtak) og en kan undre seg hvorfor en slik dispensasjon er ønskelig og nødvendig, når det i styrets egen begrunnelse skrives at slik trening allerede foregår på GPS-merkede bjørner i Sverige i regi av Statens Naturoppsyn (SNO). Ettersom trening av ettersøkshund anses å være viktig og av vesentlig samfunnsinteresse, burde det være desto viktigere at de som ønsker å starte opp slik virksomhet blir en del av et større fagmiljø med erfaring på dette området, slik SNO allerede har.

I tillegg heves det her over enhver tvil at løshund trening kan sees på som en del av en hetsjakt. Styret skriver selv i begrunnelsen for tillatelsen at « ...*For å få godt utbytte av treningen bør det oppnås los på bjørn. For å kunne få dette til må man slippe hunden når man har fått kontakt med bjørn* ... » Med andre ord er hensikten med treningen å la hunden finne sporet, spore i line for så å bli sluppet løs når man har oppnådd kontakt med bjørnen. Hvilken type kontakt det her er snakk om blir hverken definert eller diskutert. Antar at det er snakk om synskontakt. Altså i det hundefører ser en bjørn skal han slippe hunden løs, som så skal forfølge bjørnen uten å nedlegge denne. Men likevel påføre dyret (bjørnen) unødvendig påkjenning i det dyret blir jaget/hetset opp i et tre eller satt i en situasjon der det vil være nødt til å forsvare seg.

Jeg vil her ta meg friheten til å beskrive noen scenarioer som kan oppstå når et vilt dyr blir skremt og ikke har muligheten til å flykte. Det nevnes i tillatelsen at «...*Trening med hundene finner sted på eget*

ansvar ...» men hva med nødvergeretten dersom en bjørn velger å gå til angrep på hund i trening eller blir tirret og retter sin forsvarsaggresjon mot mennesker. Og hvordan skal forvalteren (styret) forsikre seg om at alle pålegg som blir gitt som forbehold for en tillatelse blir fulgt?

Skadefellingslagene må selvfølgelig være godt rustet, men når det allerede finnes gode alternativer for trening av løshund på bjørn i regi av Statens Naturoppsyn, kan en slik dispensasjon ikke forsvares. Ei heller det faktum at dyret blir stresset/lider i utrengsmål.

Begrunnelsen for tillatelsen faller også på sin urimelighet da det først påstås at det er av vesentlig samfunnsinteresse å ha godt trente ekvipasjer, for så å skrive at «*...Omfanget av trening med løs hund på bjørn vurderes å skje såpass sjelden og i såpass lite omfang at det vurderes å være liten sannsynlighet for skade på verneverdiene, eller bjørnen...*» Skal ekvipasjen bli god, må det regelmessig trening til. Alle som har drevet med hundetrening vet at denne må holdes ved like og at regelmessighet er et viktig moment i så henseende.

Avslutningsvis vil jeg oppsummere med styrets egen fornuftige og godt begrunnede konklusjon:
«*... Søknad om trening av løs hund på bjørn i Junkerdal nasjonalpark, Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat* ***avslås*** *med følgende begrunnelse:*

- *Dette vurderes som mulig unødig forstyrrelse og skade av vilt og tamrein i nasjonalparken.*
- *Omsøkte aktivitet kan gjennomføres utenom de aktuelle verneområdene.*
- *Tilsvarende eller bedre opplæring kan gis dersom aktuelle hunder blir knyttet opp mot det statlige opplæringsprogrammet som foregår i regi av SNO.*

Det er lite sau på beite i største delen av nasjonalparken og naturreservatene. Hvis bjørn som eventuelt forekommer innenfor nasjonalparken blir forstyret i forbindelse med trening av hund, kan denne forflytte seg til andre områder i Saltdal hvor det er mer sau på beite...»

Avslaget ble gitt med hjemmel i verneforskriftenes § 3 pkt. 3.1 for nasjonalparken, og kap. IV pkt.2 for naturreservatene. I tillegg til ovennevnte mener jeg at vedtaket strider mot:

- FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR JUNKERDAL. Vern av Junkerdal nasjonalpark/Junnkaravuome nasjonalpárkka, Fauske og Saltdal kommuner, Nordland.
  § 2 Formål «*...**å bevare** et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner...*»
  § 3.1 Vern av dyrelivet «*...Dyrelivet, herunder hi, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser er **fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse**...*»
  § 5.1 Generelt om ferdsel «*...all ferdsel skal skje **varsomt og ta hensyn** til vegetasjon, dyreliv og kulturminner...*»

- LOV OM HUNDEHOLD (Hundeloven)
  § 7. Særlig om sikring av hund der tamrein beiter «*... hundeholder skal se til at hunden ikke unødig uroer eller skremmer rein, selv om den er under kontroll eller bundet...*»

- REINDRIFTSLOVEN
  § 65. Ferdsel i område hvor rein beiter

«...De som ferdes i område hvor rein beiter, **plikter å vise hensyn og opptre med varsomhet** slik at reinen **ikke unødig uroes eller skremmes** under beiting, flytting mv. Særlig hensyn skal vises i forbindelse med reinens brunsttid, kalving, merking, skilling og slakting...»

- LOV OM DYREVELFERD.
  § 26.*Trening, fremvisning, underholdning og konkurranse*
  «...Den som trener dyr og den som bruker dyr til fremvisning, underholdning og konkurranser samt arrangør for slike aktiviteter, skal påse at dyr:
  *a) er i stand til å gjennomføre aktiviteten uten å bli utmattet eller **skadet**,*
  *b) ikke utsettes for eller er påvirket av midler eller behandling som kan gjøre aktiviteten **dyrevelferdsmessig uforsvarlig**,*
  *c) **ikke med hensikt påføres frykt, skade eller unødige påkjenninger** og belastninger...»*

- VILTLOVEN
  § 19. (human jakt)
  *«...Jakt og fangst skal utøves på slik måte at viltet ikke **utsettes for unødige lidelser** og slik at det **ikke oppstår fare** for mennesker eller husdyr eller skade på eiendom...»*
  § 23. (bruk av hund under jakt)
  «...Bruk av løs, på **drevet halsende hund er forbudt** unntatt for jakt på hare, rødrev og gaupe...»

Med bakgrunn i den ovennevnte dokumentasjonen, håper jeg at Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer denne klagen og gjør vedtaket om å tillate trening av løshund på bjørn, til et avslag.

Med vennlig hilsen

A. Zakoscielna

Aga Zakoscielna

Kopi:
Marit Doseth
marit.doseth@miljodir.no
Hanne Etnestad
fmnohet@fylkesmannen.no

Fra: Marianne Mikalsen[marianne@officecontrol.no]
Dato: 21.10.2016 15:48:34
Til: Siv Mossleth
Kopi: marit.doseth@miljodir.no; Etnestad, Hanne
Tittel: KLAGE PÅ VEDTAK I SAK 58/2016 - JUNKERDAL NASJONALPARK - SØKNAD OM TILLATELSE TIL TRENING AV LØSHUND PÅ BJØRN -SKADEFELLINGSLAG FAUSKE OG SØRFOLD

Att: Styreleder Siv Mossleth
sivmos@online.no

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Statens hus Moloveien 10
8002 BODØ

KLAGE PÅ VEDTAK I SAK 58/2016 - JUNKERDAL NASJONALPARK - SØKNAD OM TILLATELSE TIL TRENING AV LØSHUND PÅ BJØRN -SKADEFELLINGSLAG FAUSKE OG SØRFOLD.

Jeg ønsker med dette å klage på vedtak i sak 58/2016 der det enstemmig vedtas å tillate trening av løshund på bjørn. Vedtaket strider mot flere lover og forskrifter og deres eget avslag ble også godt begrunnet i konklusjonen. Hvordan det framsatte alternative forslaget så ble vedtatt er meg helt uforståelig når Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal forvalte områdene i samsvar med naturmangfoldloven og verneforskriftene, og følge forvaltningslovens bestemmelser.

Tillatelsen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48. (dispensasjon fra vernevedtak) og en kan undre seg hvorfor en slik dispensasjon er ønskelig og nødvendig, når det i styrets egen begrunnelse skrives at slik trening allerede foregår på GPS-merkede bjørner i Sverige i regi av Statens Naturoppsyn (SNO). Ettersom trening av ettersøkshund anses å være viktig og av vesentlig samfunnsinteresse, burde det være desto viktigere at de som ønsker å starte opp slik virksomhet blir en del av et større fagmiljø med erfaring på dette området, slik SNO allerede har.

Styrets egen fornuftige og godt begrunnede konklusjon:
«*… Søknad om trening av løs hund på bjørn i Junkerdal nasjonalpark, Stor Graddis naturreservat og Junkerdalsura naturreservat* ***avslås*** *med følgende begrunnelse:*
Dette vurderes som mulig unødig forstyrrelse og skade av vilt og tamrein i nasjonalparken.
Omsøkte aktivitet kan gjennomføres utenom de aktuelle verneområdene.
Tilsvarende eller bedre opplæring kan gis dersom aktuelle hunder blir knyttet opp mot det statlige opplæringsprogrammet som foregår i regi av SNO.
Det er lite sau på beite i største delen av nasjonalparken og naturreservatene. Hvis bjørn som eventuelt forekommer innenfor nasjonalparken blir forstyret i forbindelse med trening av hund, kan denne forflytte seg til andre områder i Saltdal hvor det er mer sau på beite…»

Avslaget ble gitt med hjemmel i verneforskriftenes § 3 pkt. 3.1 for nasjonalparken, og kap. IV pkt.2 for naturreservatene. I tillegg til ovennevnte mener jeg at vedtaket strider mot:

FORSKRIFT OM VERNEPLAN FOR JUNKERDAL. Vern av Junkerdal nasjonalpark/Juŋŋkaravuome nasjonalpárkka, Fauske og Saltdal kommuner, Nordland.
§ 2 Formål *«…****å bevare*** *et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner…»*
§ 3.1 Vern av dyrelivet *«…Dyrelivet, herunder hi, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser er* ***fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse****…»*
§ 5.1 Generelt om ferdsel *«…all ferdsel skal skje* ***varsomt og ta hensyn*** *til vegetasjon, dyreliv og kulturminner…»*

LOV OM HUNDEHOLD (Hundeloven)

§ 7. Særlig om sikring av hund der tamrein beiter *«… hundeholder skal se til at hunden ikke unødig uroer eller skremmer rein, selv om den er under kontroll eller bundet…»*

REINDRIFTSLOVEN

§ 65. Ferdsel i område hvor rein beiter

«…De som ferdes i område hvor rein beiter, **plikter å vise hensyn og opptre med varsomhet** slik at reinen **ikke unødig uroes eller skremmes** under beiting, flytting mv. Særlig hensyn skal vises i forbindelse med reinens brunsttid, kalving, merking, skilling og slakting…»

LOV OM DYREVELFERD.

§ 26.*Trening, fremvisning, underholdning og konkurranse*

«…Den som trener dyr og den som bruker dyr til fremvisning, underholdning og konkurranser samt arrangør for slike aktiviteter, skal påse at dyr:
*a) er i stand til å gjennomføre aktiviteten uten å bli utmattet eller **skadet**,*
*b) ikke utsettes for eller er påvirket av midler eller behandling som kan gjøre aktiviteten **dyrevelferdsmessig uforsvarlig**,*
*c) **ikke med hensikt påføres frykt, skade eller unødige påkjenninger** og belastninger…»*

VILTLOVEN

§ 19. (human jakt)

*«…Jakt og fangst skal utøves på slik måte at viltet ikke **utsettes for unødige lidelser** og slik at det **ikke oppstår fare** for mennesker eller husdyr eller skade på eiendom…»*

§ 23. (bruk av hund under jakt)

«…Bruk av løs, på **drevet halsende hund er forbudt** unntatt for jakt på hare, rødrev og gaupe…»

Jeg håper med dette at Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer denne klagen og gjør vedtaket om å tillate trening av løshund på bjørn, til et avslag.
Antar denne mailen ikke er ensom i bunken.

Med vennlig hilsen

Marianne Mikalsen
natur- og dyrevenn, Oslo

Kopi:
Marit Doseth
marit.doseth@miljodir.no
Hanne Etnestad
fmnohet@fylkesmannen.no

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 13:14:47
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Klage på vedtak om jaging av bjørnunger

Fra: Hilde Tjelmeland [mailto:hiltjelm@online.no]
Sendt: 17. oktober 2016 11:29
Til: Marit Doseth
Emne: Klage på vedtak om jaging av bjørnunger

Hei.

Jeg har fått vite at Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har gått inn for å tillate trening av løs hund på de tre bjørnungene inne i Junkerdal nasjonalpark. Dette stikk i strid med faglige råd, og også i strid med loven:

Dette finner man i loven om naturmangfold:

Kapittel III. Artsforvaltning

15.[1]*(forvaltningsprinsipp)*

Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov. Unødig skade g lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås. Likeledes skal unødig jaging av viltlevende dyr nngås.

Jeg minner også om dyrevelferdsloven:

§ 3.*Generelt om behandling av dyr*

Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.

Man kan forstå ønsket om å trene hundene for bedre å stå rustet til eventuelle skadefelling på bjørn, men jeg mener at det i dette tilfellet må finnes andre metoder da disse tre bjørnungene må slippe en slik stressende situasjon der de kanskje kan bli skadet og drept.

Med vennlig hilsen

Hilde Hokstad Tjelmeland

Reinlivegen 434

2933 Reinli

Denne e-posten har blitt sjekket for virus av antivirusprogramvare fra Avast
www.avast.com

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 05.12.2016 09:21:46
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: VS: Angående jakttrening på bjørnunger

Fra: Miljøvedtak
Sendt: 18. oktober 2016 08:43
Til: Marit Doseth
Emne: VS: Angående jakttrening på bjørnunger

Fra: Tanja Karlsen [mailto:kassetanja@hotmail.com]
Sendt: 17. oktober 2016 14:40
Til: Miljøvedtak <miljovedtak@miljodir.no>
Emne: Fw: Angående jakttrening på bjørnunger

From: Tanja Karlsen <kassetanja@hotmail.com>
Sent: Monday, October 17, 2016 9:37 AM
To: marit.dorseth@miljodir.no
Subject: Angående jakttrening på bjørnunger

Hei!
Jeg ønsker å sende en klage på vedtaket med jakttrening på bjørnunger i nasjonalparken.

Jeg ønsker å stille spørsmålene:
Finnes det forskning på hva en slik trening vil gjøre med bjørnene med tanke på stress, hvordan det vil påvirke dyrevelferden og ikke minst reproduksjon?

Jeg kan ikke forstå behovet for dette, når man kan trene jakt på så mange andre måter. Hvor er vernet for en av våre største rovdyr? Fremmer derfor herved en klage på vedtaket.
Mvh Tanja Silseth Karlsen

Arkivsaksnr: 2013/5948-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 13.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	82/2016	20.12.2016

Klage på forvalters vedtak "Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av ATV med belter for uttransport av skutt elg. –jaktvald Tollådal."

Forslag til vedtak

Klagen tas til følge og dispensasjon av 10.09.2016 oppheves slik at den ikke gjelder for 2017, 2018 og 2019.

Bakgrunn

På delegert myndighet (jfr. styresak 25/2016) ga forvalter den 10.09.2016 følgende dispensasjon til Freddy Olsen, Arstad, 8110 Beiarn:

«Freddy Olsens jaktlag gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (jfr. Kap. IV, punkt 4.1 i Forskrift for vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark) for bruk av ATV med belter (lett beltekjøretøy) for transport av slakt i forbindelse med elgjakt.

Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i Naturmangfoldloven

Dispensasjonen gjelder for følgende trase:

- Fra nasjonalparkens grense ovenfra Skoglund, langs Turistforeningsstien opp til brua over Tollåga inn til Bukkhaugbua og retur ned etter samme trase.
- Langs innvilget kjøretrase aksepteres at denne avvikes med ca. 100 m for å unngå kjøring i myr og/eller våte partier hvor det kan oppstå kjøreskader.

Dersom elgen skytes utenfor innvilget kjøretrase må elgen fraktes til kjøretrasen ved at elgen dras eller bæres.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 2016-2019.
- Dispensasjonen gjelder kun for frakt av felt elg ut av området og gjelder kun fra det tidspunkt elgen er felt.
- Antall turer er begrenset oppad til det samme antall som antall elg på kvoten.
- Kjøringa skal foregå med gangfart eller lavere.
- Kjøring skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv og vegetasjon.
- Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger. Kjøring skal unngås i områder som vil kunne få særlige skader, herunder særlig på våtmyrpartier.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Rapport om antall turer og tidspunkt for kjøringen skal sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at elgjakta er avslutta og senest 1 uke i etterkant. Rapporten kan skje enten på mail: fmnogro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røkland.

Ved brev av 03.10. 2016 ble dette vedtak påklaget av Naturvernforbundet i Nordland.

«Klage på dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av ATV med belter for uttransport av skutt elg – Jaktvald Tollådal – Freddy Olsen.
Midtre Nordland nasjonalparkstyre ref. 2013/5948 – 432.3

Naturvernforbundet i Nordland påklager herved ovennevnte dispensasjon fra motorferdselsforbudet og krever den opphevet. Det foreligger ingen hjemmel for dispensasjon fra motorferdselsforbudet ang. uthenting av felt vilt i gjeldende verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har delegert avgjørelsesfullmakten i denne saken til nasjonalparkforvalterne. Nasjonalparkforvalterne tyr til Naturmangfoldlovens § 48 for å finne lovhjemmel til å omgå verneforskriften og hevder at dispensasjonen ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig, men en ATV selv med belter vil nødvendigvis sette kjørespor og mer uttalt desto flere elger som er tildelt i valdet/blir skutt.

Gitt ATV-kjøretrasé skal gå innenfor en sone på 100 meter ved siden av den etablerte tursti gjennom Tollådalen til brua før Bukkhaugbua. Naturskaden vil dermed også være godt synlig for fotturistene og betydelig forringe opplevelsen av urørt villmark. Nasjonalparkforvalterne innrømmer indirekte at dispensasjonen vil medføre naturskade der de skriver på side 4, sitat: ”Langs bunnen av Tollådalen er det en etablert turiststi slik at man her får samlet eventuelle inngrep dersom det oppstår kjøreskader”.

I tillegg er dispensasjonen er gitt for fire år, fra i år t.o.m. 2019. Dette gir forvaltningsmyndigheten ingen anledning til å ta konsekvensene av terrengskaden etter årets jakt, men må la den fortsette å skje. Subsidiært krever derfor Naturvernforbundet i Nordland at dispensasjonen kun gis for årets elgjakt slik at terrengskadene kan undersøkes av nasjonalparkforvalterne etterpå og da sammen med representanter for f.eks. Naturvernforbundet og Den norske Turistforening.

På generelt grunnlag vil Naturvernforbundet uttale at vi anser motorisert ferdsel som den største og økende trusselen mot spesielt ikke vernet natur, men også vernet natur.

I vernet natur der forvaltningsmyndigheten har en lovhjemlet anledning til å skjerpe inn motorferdselsforbudet, må den nettopp gjøre det og ikke skritt for skritt uthule vernet.

Når det gjelder elgjakt, så anser vi dette i dag ikke som nødvendig matauk, men rekreasjon. Og vi må påpeke at i alle år før oss så har jaktlag alltid partert det felte viltet der det var skutt og båret det tilbake til vei i passende porsjoner. Vi har til gode å se noen holdbar begrunnelse for at dagens jegere skulle være i så mye dårligere form enn gårsdagens.»

Freddy Olsen ble tilskrevet (pr e-post) 22.11.2016 og orientert om at avgjørelsen var påklaget. Han ble gitt mulighet for å komme med en uttalelse til saken før den ble behandlet av nasjonalparkstyret. Han ble også orientert om at dersom styret tok klage til følge ville dispensasjonen han hadde fått ikke gjelde for 2017, 2018 og 2019. Han ble også gitt en frist (09.12.2016) for tilbakemelding.

11/12 2016 mottok forvalter følgende tilbakemelding fra Olsen.

«Beklager sen tilbakemelding i forbindelse med klagesak.

Innledningsvis vil jeg henvise til vår begrunnede søknad og de argumenter som der er fremført. Naturvernforbundet synes ikke å ha brukt tid på å vurdere verken vår søknad eller satt seg inn i de faktiske forutsetningene og utfordringene vi har ved å ivareta forvaltningsansvaret for elgstammen inne i Tollådalen når vi jakter på Statsskogs eiendom. Vi reagerer på at vår aktivitet blir beskrevet som rekreasjon og at det mer enn antydes at bruk av ATV med belter er helt unødvendig. Slik er det ikke. Elgkjøtt er en meget stor ressurs og det er mange frysebokser rundt om i landet som inneholder betydelige kilo på denne tiden av året. Og om noen skulle være i tvil - kjøtt kommer ikke fra butikken.

Vi har flere års erfaring med jakt i Tollådalen og har delt opp og båret ut flere slakt fra de indre deler av jaktfeltet. Det skjedde også i år og skulle vise at vi gjør bruk av motorisert ferdsel iht tillatelsen vi har fått bare når det er nødvendig. Vi har respekt for de naturverdiene vernet av parken bygger på og har ingen ønsker om å bedrive aktivitet som ødelegger disse, slik Naturvernforbundet uriktig påstår.

Da vi etter søknad fikk avslag i bruk av ATV uten belter gikk vi til innkjøp av beltesats nettopp pga krav fra gjeldende regelverk. Det vil eventuelt være en unødvendig investering om tillatelsen skulle bli tilbaketrukket.

- Vi, som de fleste andre jaktlag består av jegere som også bor utenfor bygda og må i hovedsak basere oss på jakt i helgene. Dette begrenser tiden vi har til rådighet, og dermed også mulighet/tid til å partere og bære ut kjøttet. Vær og vind spiller inn når man skal ta vare på elgkjøttbest på best mulig måte og i noen tilfeller vil det være nødvendig å få fraktet dette ut av området pga fare for frost. Om kjøttet fryser vil kvaliteten bli sterkt redusert.

- Det nevnes urørt villmark fra naturvernforbundet, hva er det? Turiststiene som kanaliserer all ferdsel er et mye større inngrep og gjør mye mer skade enn evt. midlertidige kjørespor. Åpne hytter i området som er godt besøkt. Vår familie er oppvokst i inngangen på dalen og vi har sett den økende trafikken av fotturister de siste tiårene. Jeg vil påstå at området aldri har vært så hart belastet etter at det ble opprettet nasjonalpark. Om hensikten med nasjonalpark er å begrense bruk og sporsetting bør man kanskje se på hva som setter mest spor.

Synes det er en god ide at naturverngutta tar seg en tur inn i dalen for å se på sporsetting. La oss se om de finner spor etter kjøretøy som har vært inne i dalen.

- I alle andre jaktfelt er utfrakt av felt elg hjemlet i lov. Trengs det endringer i verneforskriften? Finnes det andre nasjonalparker hvor slik frakt er hjemlet?
Forstår det slik at det er gitt tillatelse til bruk av jernhest. Vil også denne tillatelsen bli tilbaketrukket?

Håper det vil bli tatt en fornuftig avgjørelse i saken.

Med hilsen

Freddy Olsen
Jaktleder.»

Et vilkår for dispensasjonen var:
«Rapport om antall turer og tidspunkt for kjøringen skal sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at elgjakta er avslutta og senest 1 uke i etterkant. Rapporten kan skje enten på mail: fmnogro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røkland.»

Noen slik rapport er ikke mottatt.

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Innen Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer (jfr. kap. IV, punkt 4.1).

Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:

- gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
- forsvarets nødvendige lavtflyving.
- nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
- ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.

Forvaltningsmyndigheten eller den forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften enn den som er nevnt i pkt 4.2.
- landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars - 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.
- motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.
- nødvendig anleggstransport på vinterføre gjennom Raudfjelldalen fram til damstedet i Bjøllådalen.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.
Ingen av de angitte unntaksbestemmelsene ble vurdert som relevante og søknaden ble derfor vurdert i forhold til § 48 i naturmangfoldloven som har følgende ordlyd:

«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jfr. naturmangfoldloven § 48.

Midtre Nordland najonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Ved styrets vedtak (styresak 25/2016) den 24.05.2016 ble myndigheten i denne type saker delegert til forvalterne.

Forberedende klagebehandling på vedtak som fattes av forvalter på delegert myndighet, og som blir påklaget, skal behandles av styret.

Vurdering
Klagen ble framsatt innen klagefristen.

Gjeldende forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet omtaler transport i forbindelse med jakt og fiske i kapittel 4.5.4. Der omtales kun helikopter og kløvhest. Det er derfor uklart om problemstillingen med bruk av ATV for frakt av skutt elg ble vurdert.

Søknaden ble derfor vurdert etter § 48 i naturmangfoldloven.

Dette vurderes som en riktig konklusjon, jfr. kap. 5 i Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter: «En dispensasjon for et tiltak eller aktivitet i et verneområde forutsetter at det er hjemmel i verneforskriften eller naturmangfoldlovens § 48 til å gi dispensasjon.».

§ 48 i naturmangfoldloven er ikke en lovhjemmel som er til for at Nasjonalparkforvalterne skal ha noe å ty til for å omgå verneforskriften.

Ved vurdering etter § 48 skal det vurderes som tiltaket
- strider mot vernevedtakets formål
- ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig,
- eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig

Videre må tiltaket vurderes i forhold til miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven § 8-§12.

Ved vurdering av om vilkårene i naturmangfoldloven er oppfylt må det utøves skjønn. Selv om det i enkeltstående tilfeller kan gis tillatelse (som gjort i dette tilfellet) da tiltaket ble vurdert ikke å være i strid med verneformålet eller ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig, må det også vurderes om en tillatelse kan skape presedens og således bidra til gradvis å forringe verneverdiene i området. Presedens gjelder både tilsvarende søknader i samme verneområde og generelt i forhold til andre verneområder.

Vedtaket som her er påklaget gir ingen informasjon om at presedens er vurdert.

Dessuten er det her gitt dispensasjon for flere år, mens dispensasjoner etter § 48 ikke bør gis for gjentatte aktiviteter, jfr. Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter (side 11).

For dette området er det også en forskriftsendring på gang, jfr. Revisjon av vern – Saltfjellet-Svartisen ble av styret behandlet på styremøte 1/12 2015 (ST 71/2015) og presenteres som Referat sak på dette styremøtet.

I tilbakemeldinga på klagen antyder Freddy Olsen at det er behov for en forskriftsendring for nasjonalparken. En slik forskriftsendring er her på gang. Fylkesmannen har oversendt sin tilrådning til Miljødirektoratet i brev av 05.10.2016.

Fylkesmannen foreslår der at det generelle forbudet mot motorferdsel videreføres, men det åpnes i forskriften for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til

- bruk av lett terrenggående beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget eller luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort, eller motorkjøretøy uten belter på opparbeidet vei i henhold til kart i forvaltningsplanen.

Sentrale myndigheter har signalisert at Revisjon av verneområdene på Saltfjellet skal vær behandlet i løpet av 2017.

Dersom sentrale myndigheter slutter seg til fylkesmannens forslag og det kommer et vedtak før elgjakta 2017 vil Freddy Olsen kunne søke på nytt etter det nye regelverket.

Nasjonalparkstyret bør allerede nå gi et oppdrag til Fjelltjenesten i Nordland om å utrede muligheten for en trase som kan brukes til frakt av skutt elg uten at det setter varige spor i terrenget. Fjelltjenesten ble forespurt om dette også inneværende år, men de hadde da ikke disponible ressurser til dette.

Det blir nå mer og mer vanlig at elgslakt flyges ut med helikopter. Dette medfører langt mindre fare for varige terrengskader, men det er et langt kostbarere tiltak, jfr naturmangfoldlovens § 11. Bruk av helikopter var ikke omsøkt og ble ikke vurdert her, men dette må vurderes ved senere søknader.

Freddy Olsen viser i sin tilbakemelding på klagen at det skal være gitt tillatelse til bruk av jernhest og han undrer på om denne tillatelsen også vil bli trukket tilbake.

Til detter er å bemerke at det er dette konkrete vedtaket som er påklaget og dispensasjonen som er gitt til Statskog (bruk av jernhest) gjelder som vedtatt fram til og med 2017.

Konklusjon
Dispensasjonen endres slik at den ikke har lengre varighet enn 2016. Bakgrunnen for denne endringen er at forvalter ikke har lagt tilstrekkelig vekt på den presedens vedtaket medfører. Dette gjelder både for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og andre nasjonalparker med tilsvarende forskrift.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.
Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter M106-2014.
Forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2014/90-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	83/2016	20.12.2016

MIDNOR - Dispensasjon fra verneforskriften - Motorisert ferdsel - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - NVE

Forslag til vedtak

Norges vassdrag- og energidirektorat gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av skuter på snødekt mark og helikopter til undersøkelser på området Svartisen/Engabreen. Dispensasjon gis med hjemmel i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark kap IV pkt 4.3.

Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt
- Dispensasjon gjelder fra 2017 til 2021
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager
- Dispensasjon gjelder for helikopter og inntil to snøskutere på snødekt mark, og det antall turer som trengs for nødvendig kontroll
- Dispensasjon gjelder kun for undesøkelser på området Svartisen/Engabreen
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjon skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Forvaltningsmyndigheten skal årlig forevises rapport for bruk av dispensasjon.

Bakgrunn

Norges vassdrag- og energidirektorat søker om motorferdsel i forbindelse med glasiologiske undersøkelser ved Svartisen i Meløy kommune. NVE er faginnstans for hydrologi, inkludert breer, som innebærer at de må ha kunnskap om ressursene i landet. I 2016 gjorde NVE massebalansemålinger på 14 breer og frontposisjonsmålinger ble gjort på 37 breer.

Frontposisjonmålingene på Enabreen startet i 1903, og massebalansemålinger har pågått siden 1970. Det er også gjennomført frontposisjonmålinger på Storglombreen.

Undersøkelsene er en del av konsesjonspålagte hydrologiske undersøkinger for Svartisen Kraftverk.

Engabreen har vært en nøkkellokalitet for NVE sin glasiologiske forskning i lengre tid gjennom deltakelse i flere EU-prosjekt og gjennom aktivitet i Svartisen Subglasiale Observatorium. Måleseriene for frontposisjonendring og massebalanse for Engabreen er to av referanseseriene for klimaendringsstudier i NVE, og er også to av referanseseriene for global overvåking av breendring gjennom World Glacier Monitoring Serivce.

BOT-hytta Tåkeheimen blir brukt som base for aktiviteten. Der leier NVE plass til en snøskuter og utstyr i en garasje. Siden arbeidet ofte forutsetter helikoptertransport tar NVE med utstyr for BOT til Tåkeheimen. Motorisert ferdsel i nasjonalparken knyttet til massebalansemålingene er som regel avgrensa til fire til seks dager i løpet av året – en tur i februar / mars og en tur i mai / juni, en tur i juli/august og en i september/oktober.

Behovet for motorisert ferdsel har vært vurdert. Tilsvarende undersøkelser i Jotunheimen nasjonalpark skjer i liten grad uten bruk av motorisert transport. Målingene på Svartisen er mye mer omfattende, og en kontrollrunde på alle målepunktene er 25 km i luftlinje. Engabreen med bresprekker vil ofte bli vesentlig lengre. I tillegg er det et risikomoment med å ferdes på bakken, både knyttet til bresprekker, men også raskt skifte i vær.

NVE fikk i brev datert 5. mars 2007 dispensasjon til gjennomføring av disse undersøkelsene av Fylkesmannen i Nordland, og ønsker en videreføring av eksisterende praksis.

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kongelig resolusjon 8. september 1989.

Formålet med nasjonalparken er:

- Å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- I tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske kulturminner.
- Å gi allmennheten muligheter til naturopplevelser i området

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt jfr. kap. IV pkt 4.1 i verneforskriften:

> *Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.*

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til motorferdsel i «andre nødvendige tilfeller» jfr kap. IV pkt. 4.3 i verneforskriften:

> *Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:*
>
> - *Motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.*

Tidligere var det åpning for å gi dispensasjon til vitenskapelige undersøkelser gjennom kap. IV pkt. 8 men dette punktet ble erstattet av naturmangfoldloven § 48 da denne

kom i 2009. Dispensasjon gitt av Fylkesmannen i Nordland 3. mars 2007 var hjemlet i pkt. 8 i verneforskriften.

Vurdering
Gjennom overvåkning av naturtilstand, oppdragsundersøkelser og vitenskapelige undersøkelser holder hydrologisk avdeling i NVE oversikt over landets ferskvannsressurser, inkludert isbreer.

Aktiviteter knyttet til frontposisjonmålingene går så langt tilbake som 1903 og utgjør en svært lang tidsserie, som er spesielt viktig i forskningsøyemed.
Massebalansemålingene startet i 1970. Begge disse målingene er viktig i forståelsen av klimaendringer og blir benyttet i internasjonale overvåkningsprosjekt.

Motorferdsel i forbindelse med arbeid på Svartisen er nødvendig, og dette har stor samfunnsmessig betydning . Vi vurderer fordelene som større enn ulempene og med de vilkår som er lagt inn i dispensasjon vurderes dette ikke til å være i konflikt med verneformålet.

Vurdering etter naturmangfoldlovens § 8 – 12:
Kunnskap om motorferdsel er godt kjent. Kjøring i aktuelt område vil ikke skade naturmangfoldet nevneverdig. Omsøkt motorferdsel vil dessuten bidra til økt kunnskap om Svartisen og geologien i området.Føre-var-prinsippet kommer ikke til anvendelse.

Den samlete belastninga av motorferdsel i området er svært liten. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver. Ut fra rådende forhold og topografi benyttes de mest hensiktsmessige driftsmetodene. Helikopter må anvendes som følge av terrenget, og faren det vil ha ved å gjøre alt på bakken.

Konklusjon
Norges vassdrag- og energidirektorat gis dispensasjon til omsøkte flyging.

Saksopplysning:
Tillatelse fra motorferdselloven må innhentes fra Meløy kommune.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter – Veileder M106-2014 (Miljødirektoratet)

Arkivsaksnr: 2014/4137-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 01.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	84/2016	20.12.2016

Klage på dispensasjon: Forvalters vedtak; dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskaspvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Forslag til vedtak

Klagen tas ikke til følge. Klagen oversendes Miljødirektoratet for sluttbehandling.

Bakgrunn

På delegert myndighet fattet forvalter (26.09.2016) følgende vedtak:

«Roger Ingvaldsen gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde (jfr. kap. IV punkt 7 i forskrift om vern av Gåsvatnan landskapsvernområde) og motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (jfr kap IV , punkt 4.1 i forskrift for vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark) for bruk av helikopter for transport av elgslakt i forbindelse med elgjakta.

Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i Naturmangfoldloven

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 2016 og 2017.
- Dispensasjonen gjelder ikke før det er skutt elg på det aktuelle valdet.
- Antall landinger pr år er begrenset oppad til det samme antall som antall elg på kvoten.
- Flyginga/landinga skal skje så hensynsfullt som mulig i forhold til dyreliv, vegetasjon og eventuelle kulturminner.
- Dispensasjonen skal tas med kjøring og forevises ved kontroll.
- Rapport om antall turer, tidspunkt for flyginga skal leveres Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at transporten er gjennomført og senest 1 uke i etterkant. Rapporten kan skje enten på mail: fmnogro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røkland.

- Dersom det er rein i området skal vises spesielt hensyn til denne. Vi anbefaler at dere før flyginga tar kontakt med reindriftsutøverne i området.»

Ved brev av 19. oktober påklaget Naturvernforbundet i Nordland dette vedtaket.

«**Klage på dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde for bruk av helikopter for frakt av elgslakt – Harodalen jaktfelt – Roger Ingvaldsen**
Midtre Nordland nasjonalparkstyre ref. 2014/4137 – 0, den 26.09.16
Naturvernforbundet i Nordland påklager herved ovennevnte dispensasjon fra motorferdselsforbudet og krever den opphevet. Det foreligger ingen hjemmel for dispensasjon fra motorferdselsforbudet ang. uthenting av felt vilt med helikopter i gjeldende verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde. Det står tvert imot utrykkelig i verneforskriftene at motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyvning med luftfartøy, er forbudt. Det er overhodet ingen unntaksbestemmelser.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre tyr til Naturmangfoldlovens §48 for å finne lovhjemmel til å omgå verneforskriften og hevder at dispensasjonen ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. Men helikoptertrafikk med landing medfører et svært høyt støynivå som vil påvirke både vilt og tamrein samt forstyrre vesentlig evt. forbipasserende fotturisters naturopplevelse.

På generelt grunnlag vil Naturvernforbundet uttale at vi anser motorisert ferdsel som den største trusselen mot vernet natur og en av de største truslene mot ikke-vernet natur. I vernet natur har imidlertid forvaltningsmyndigheten både lovhjemlet anledning og plikt til å håndheve forbud mot motorisert ferdsel, og da må den nettopp gjøre dét og ikke skritt for skritt uthule vernet.

Når det gjelder elgjakt, så anser vi dette i dag ikke som nødvendig matauk, men rekreasjon. Og vi må påpeke at i alle år før oss så har jaktlag alltid partert det felte viltet der det var skutt og båret det tilbake til vei i passende porsjoner. Vi har til gode å se noen holdbar begrunnelse for at dagens jegere skulle være i så mye dårligere form enn gårsdagens.

Naturvernforbundet i Nordland er kjent med og har påklaget en rekke dispensasjoner fra motorferdselsforbudet som Midtre Nordland nasjonalparkstyre stadig vekk innvilger på tvers av verneforskriftene. Vi ber derfor Miljødirektoratet ta stilling til den samlede støy og terrengbelastning som dette medfører i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde og komme med en uttalelse på om det sittende nasjonalparkstyret har den tilstrekkelige forståelse/kompetanse til å utøve sitt nasjonale naturvernansvar.»

Grunnlaget for avgjørelsen
Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområdet ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gådvatnan landskapsvernområde. Ved styrets vedtak (styresak 25/2016) den 24.05.2016 ble myndigheten i denne typen saker delegert til forvalterne.

Forberedende klagebehandling på vedtak som er fattet av forvalter på delegert myndighet, og som blir påklaget, skal behandles av styret.

Formålet med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga; Norges største uregulerte under jordiske elv.
- De botanisk meget rike områdene på Kvitberget og Skjevelfjell.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy, forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Unntatt fra bestemmelsene er:

- gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
- Forsvarets nødvendige lavtflyving.
- Nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
- ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.

Innen Gåsvatnan landskapsvernområde er:

> Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Ingen av forskriftene har relevante unntaksbestemmelser og søknaden om bruk av helikopter for frakt av elgslagt må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven.

§ 48 i naturmangfoldloven har følgende ordlyd:
Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Vurdering
Klagen ble framsatt innen klagefristen.

Gjeldende forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet omtaler transport i forbindelse med jakt og fiske i kapittel 4.5.4.

Følgende tilrådning er gitt i forvaltningsplanen:

«Når det gjelder jakt, er det kun elgjakt som er aktuelt med tanke på motorisert transport. Dersom det søkes i god tid før jakta begynner, vil det kunne gis tillatelse til frakt av elgslakt ut av området ved hjelp av helikopter.»

Hjemmelsgrunnlaget er ikke nærmere omtalt i forvaltningsplanen og det finnes ingen spesifiserte relevante unntaksbestemmelser i forskriftene. Søknaden ble derfor vurdert etter § 48 i naturmangfoldloven, som har erstattet verneforskriftens generelle unntaksparagraf.

Søknader om dispensasjon fra verneforskrifter skal også vurderes i forhold til miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §8 - §12. Ved vurdering av om vilkårene i naturmangfoldloven er oppfylt må det utøves skjønn.

Selv om det i enkeltstående tilfeller kan gis tillatelse (som gjort i dette tilfellet) da tiltaket ble vurdert ikke å være i strid med verneformålet eller ikke vil påvirke verneverdiene på stedet, må det også vurderes om en tillatelse kan skape presedens.

Det er ønskelig at transport av skutt elg kan gjøres med helikopter framfor ATV. Dette er det også tatt høyde for i de nye forskriftene som fylkesmannen av oversendt Miljødirektoratet som er resultat av at det skulle utarbeides nye og oppdaterte forskrifter for verneområdene på Saltfjellet.

Konklusjon
Klagen vurderes ikke å inneholde nye momenter. Midtre Nordland nasjonalparkstyre opprettholder forvalters vedtak. Saken oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser med spenning fram til å få en vurdering av om vi har tilstrekkelig forståelse/kompetanse til å utøve vårt nasjonale naturvernansvar. Vi er klar over at tilsvarende krav ikke kan stilles til klageberettigete.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt
Naturmangfoldloven.
Forskrift om fredning av Gåsvatnan landskapsvernområde
Forskrift om fredning av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106-2014 Miljødirektoratet.»

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2016/2153-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 01.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	85/2016	20.12.2016

Saltfjellet landskapsvernområde. Avslag på søknad om bruk av snøskuter for taksering av fjellrype. Statskog Fjelltjenesten

Forslag til vedtak

Søknad om bruk av snøskuter i forbindelse med et pilotprosjekt for taksering av fjellryper avslås.

Avslaget gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Bakgrunn

I brev av 21.09.2016 søker Statskog Fjelltjenesten i samarbeid med NINA om bruk av snøskuter innen Saltfjellet landskapsvernområde for å gjennomføre en pilotstudie for å teste ut metodikk for taksering av fjellrype.

Formålet med piloten er å få en bedre oversikt over hvilke faktorer som påvirker oppdagbarheten for fjellrypa og hvor stor innsats som må legges ned for å få mange nok observasjoner til å gi et sikkert bestandsestimat. Det er plukket ut 5 områder rundt om i landet; Njardarheim, Hattfjelldal, Saltdal, Skjomen og Dividal. Njardarheim, Hattfjelldal og Dividal ble igangsatt for perioden 2016-2018.

Nå ønsker de også å få med Saltdal i 2017 og 2018.

Metodikken går i korte trekk ut på å oppsøke forhåndsdefinerte punkter i hekkeområdene hvor man måler avstand til og teller fjellrype ved lytting/observasjon. Minimum 40 punkter skal oppsøkes 2 eller flere ganger i løpet av registreringsperioden som er satt til 20. april-25. mai.

Det er viktig at takseringen gjennomføres så seint på våren at man er sikker på at rypene har etablert seg på revirene i hekkeområdet.

Takseringsområdet i Saltdal inneholder totalt 80 punkter (se kart nedenfor), 40 på hver side av E6. Inntil de får testet ut metodikken og oppsøkt punktene i terrenget er det formålstjenlig å ha med alle punktene. Mange vil nok falle ut på grunn av vanskelig tilgjengelighet og noen vil sikkert måtte flyttes noe. Det er også slik at det ikke trenger å være de samme 40 punktene som registreres fra gang til gang.

Praktisk gjennomføring:
2 patruljer a 2 mann, der en fra Statskog Fjelltjenesten leder hver patrulje.
Det er stor lokal interesse rundt taksering av fjellrype. Saltdal JFF inviteres til å stille med inntil 2 personer som ledsagere i arbeidet. Skulle ikke de ha anledning til å delta gjøres jobben av Statskog Fjelltjenesten.

Minst 40 punkter skal takseres. Derav 20 på hver side av E6. Patruljene tar hver sin side av E6. Dvs. 20 punkter hver (man rekker ikke mer på en dag pga. lang tidsbruk)

Tidsbruk 20 punkter:
Lytteposter 20 punkter av 15 min = 300 min eller 5 timer ren lyttetid på 20 punkter

Forflytting mellom punktene i terrenget og t/r bilvei til første/siste lyttepost i terrenget:
Her viser målte avstander på kart en forflytning på ca 20-30 km. ca 3 timer

Kjøring t/r bygda opp til fjellet, klargjøring utstyr, skutere mm: ca 3 timer totalt. Det vil si at total tidsbruk fra start til slutt på 20 punkter blir ca 11 timer for hver patrulje.

Med denne beregningen til grunn kan vi si at samlet antall kilometer kjørt blir ca 100 km ved 2 takseringer og ca 150 km ved 3 takseringer. Med ledsager fra Saltdal JFF på egen scooter dobles total kjørelengde. Taksering basert på bruk av ski til forflytning vil med bakgrunn i dette ikke være gjennomførbart.

Statskog SF søker med dette om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde til bruk av snøscooter til taksering av fjellrype. Det søkes om tillatelse til bruk av inntil 4 snøscootere, 3 dager i perioden 20. april til 25. mai i 2017 og 2018.

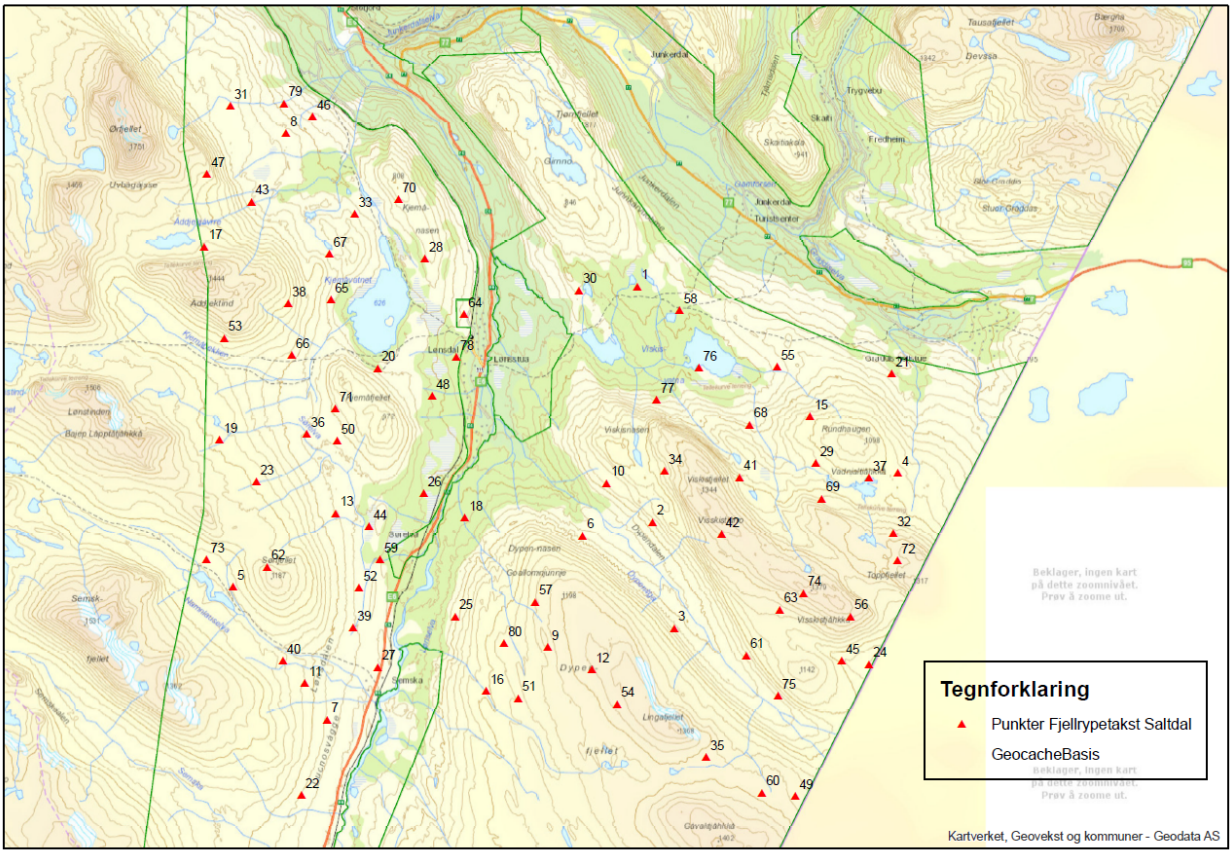

Kart som viser de forskjellige takseringspunktene

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområde ble etabler 08.09.1989.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner

Innen landskapsvernområdet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Forskriften inneholder ingen relevante spesifiserte unntaksbestemmelser, men annen søknadspliktig bruk av snøskuter (transport til hyttene) skal avsluttes i løpet av april.

Søknaden må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven som lyder:

«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.»

Søknaden inneholder ingen opplysninger om det er vurdert at kartleggingen kan gjennomføres utenfor verna område og det hevdes at taksering basert på bruk av ski til forflytning vil med bakgrunn i tidsforbruk og avstander ikke være gjennomførbart.

Vurdering
Foruten det som fremgår av verneformålet er det i Saltfjellet landskapsvernområde store verdier knyttet til områdets funksjon som yngleområde for fjellrev, alpine vadere som boltit og fjæreplytt, fjellender som svartand (NT) og havelle (NT) og spurvefugler som lappspurv (VU) og blåstrupe (NT). I smågnagerår har området også gode forekomster av fjelljo og jordugle. Teoretisk kan det i dette området også opptre snøugle(EN). Fjellrypa er i siste utgave av rødlista klassifisert som nær truet (NT).

Omsøkte motorferdsel har ingen relevans i forhold til sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser.

Feltarbeidet skal gjøres av Statskog fjelltjenesten som også er ansvarlig for oppsynet i Verneområdene på Saltfjellet (tjenestekjøp fra SNO (Statens Naturoppsyn)). Representanter fra Saltdal Jeger – og fiskerforening har ingen tilsvarende rolle i forhold til verneområdene. Representanter fra Fjelltjenesten har også i samarbeid med personell fra SNO ansvar for fjellrevovervåkinga på Saltfjellet.

Søknaden inneholder ingen opplysninger om det er det personell fra Fjelltjenesten som utøver det ordinerte naturoppsynet i området, som også skal gjennomføre fjellrypetakseringa, men selv om det er tilfelle bør ikke Fjelltjenesten/Statskog særbehandles i forhold til eventuelle tilsvarende søknader.

Ved at feltarbeidet skal utføres helt ut i slutten av mai kommer man lett i konflikt med:

- Ynglende fjellrev
- Hekkende fugl

Mange av de fugleartene som finnes i området angitt på Norsk Rødliste for arter som enten å være Nært truet (NT) eller Sårbar (VU)

Dette betyr at for disse artene er det registrert en bestandsreduksjon og de kan gå over til en mer truet kategori nå eller i nær framtid dersom den negative påvirkningen ikke opphører

I slutten av mai kan fuglene være i etableringsfasen og da kan motorisert ferdsel være uheldig i forhold til hekking og påfølgende bestandsendring.

All annen kjøring med snøskuter som må omsøkes, for eksempel hytteeiernes frakt av varer og utstyr til sine private hytter i verneområdene avsluttes 30. april.

Gjennom støtteforing av fjellrev brukes det store statlige resurser til å forsøke å berge den sterkt trua fjellrevbestanden. Dette har vært vellykket på Saltfjellet og etter at foringa ble igangsatt har det blitt født og vokst opp rekordmange fjellrevvalper.

Det er et generelt prinsipp i verneområdeforvaltninga at aktiviteter som kan gjennomføres utenfor et verneområde bør gjennomføres utenfor. Det er derfor ønskelig at dette prosjektet kunne vært utført utenfor et verna område, men søknaden inneholder ingen opplysninger om dette.

Konklusjon
Søknaden kan ikke innvilges da omsøkte bruk av snøskuter kan påvirke verneverdier nevneverdig, jfr. føre-var prinsippet.

Selv om man har kjennskap til aktuelle ynglehi for fjellrev vil økt motorisert ferdsel kunne påvirke fjellreven negativt. Motorisert ferdsel kan også være forstyrrende for ynglende fugl i etableringsfasen.

Statskog Fjelltjenesten bør vurdere om tiltaket kan gjennomføres utenfor verna område og om det kan gjennomføres til fots/på ski dersom antallet personer økes.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
Naturmangfoldloven
Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106-2014. Miljødirektoratet

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2012/7237-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 30.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	86/2016	20.12.2016

Gåsvatnan landskapsvernområde. Klage på forvalters vedtak. Dispensasjon for preparering av skiløype på Beiarfjellet

Forslag til vedtak

Klagen tas ikke til følge. Klagen oversendes Miljødirektoratet for sluttbehandling.

Bakgrunn

10.11.2016 fattet forvalter på delegert myndighet følgende vedtak:

Beiarn kommune/IL Stormfjell gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for å bruke tråkkemaskin til oppkjøring og preparering av skiløype.

Traseen som det gis dispensasjon fra er fra parkeringsplass før tunellen på Beiarfjellet og inn til Storgamvatnet i Stabbursdalen, jfr. vedlagt kart.

Det gis også dispensasjon for oppmerking av omsøkte løype.

Vilkår for dispensasjonen.

- Dispensasjonen gjelder fra og med 2017 til det er vedtatt nye verneforskrifter for det aktuelle området.
- Dispensasjonen gjelder for perioden fra og med 01.03 til og med 30.04.
- Kjøring mellom kl. 20.00 og kl. 09.00 er forbudt.
- Dersom det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne
- Dersom skiløypa skal merker må merkene fjernes innen 30.04.hvert år.

Dispensasjon for motorferdsel gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.
Dispensasjon for merking av omsøkte trase gis med hjemmel i verneforskriftens kap. VI punkt 4.»

I brev av 24. november påklager naturvernforbundet i Nordland dette vedtaket:

«Klage på dispensasjon for preparering av skiløype på Beiarfjellet. Gåsvatnan landskapsvernområde

Det vises til vedtak i ovennevnte sak vedtatt av nasjonalparkforvalter i Midtre Nordland nasjonalparkstyre (MNN), Gunnar Rofstad, den 10.11.16, sak ref. 2012/7237 – 16/1094 på fullmakt fra MNN. Beiarn kommune/ IL Stormfjell gis i dette vedtaket dispensasjon fra mortorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for å bruke tråkkemaskin til oppkjøring og preparering av skiløype fra parkeringsplass før tunnellen på Beiarfjellet og inn til Storgamvatnet i Stabbursdalen, dvs. ca. 3 km av skiløypa beliggende innenfor grensen til Gåsvatnan landskapsvernområde i følge kartvedlegget i vedtaket.

Naturvernforbundet påklager herved dette vedtaket som ikke har noen hjemmel i gjeldende verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde. Nasjonalparkstyret v/forvalteren anvender en unntaksbestemmelse i § 48 i Naturmangfoldloven (”dispensasjon for vernevedtak”) og begrunner vedtaket med at omsøkte tiltak vurderes, sitat, ”ikke å være i strid med verneformålet og kan kun være problematisk i forhold til stillhet/fred og ro for friluftsutøvere i området”.

Til dette er å si at dispensasjonen ved hyppige snøfall vil gi lov til å kjøre tråkkemaskin inn i Gåsvatnan landskapsvernområde et ukjent antall ganger. Siden dispensasjonen er gitt for to måneder fra 01.03.17 til 30.04.17 kan dette i verste fall føre til opp mot 60 - seksti – løypeprepareringer. På dette grunnlag bestrider Naturvernforbundet i Nordland denne lovanvendelsen for i 4. ledd i Naturmangfoldlovens § 48 står det at et dispensasjonsvedtak, sitat, ”skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene”. Dette foreligger ikke vurdert opp mot et mulig senario på veldig mange løypekjøringer. Da vil den omfattende motorferdselen ikke bare være problematisk for friluftsutøvere, men sannsynligvis for naturmangfoldet i sin helhet og området vil degraderes og miste verneverdiene det har i dag, stikk i strid med intensjonene i vernevedtaket.

I tillegg påpeker MNN v/nasjonalparkstyrer i nest siste avsnitt av vedtaket (under konklusjon) at ”omsøkte tiltak…..er (det) i strid med de føringene for hvordan § 48 skal anvendes.”

På generelt grunnlag vil Naturvernforbundet i Nordland uttale at vi ser ingen grunn til at oppkjøring av skiløyper på død og liv må legges i verneområder. Oppkjørte løyper er sidestilt med idrettsanlegg og har derfor ingen ting i et landskapsverneområde eller nasjonalpark å gjøre. Det finnes nok av ikke-vernet natur som kan brukes til slike formål. Å tillate og holde skiløyper åpne i verneområder medfører som nevnt et ukjent antall gjentatte motorferdselforstyrrelser med tråkkemaskin og undergraver derfor et vernevedtak på alle mulige måter. Sett i lys av forslaget til endring av verneforskriftene i Saltfjellområdet i retning tillatelse for preparering av skiløyper, ber vi sentrale myndigheter avvise en slik helt unødvendig undergraving av verneverdiene. Det skulle ikke

være noe vanskelig å begrunne en slik linje overfor idrettsinteressene.»

Grunnlaget for avgjørelsen
Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen Gåsvatnan landskapsvernområde er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging, ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Det er ingen relevante unntaksbestemmelser i forskriften slik at denne søknaden må vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven som lyder:
Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

Vurdering
Naturvernforbundet i Nordland har rett i at det ikke foreligger noen spesifisert unntakshjemmel for omsøkte motorferdsel i nåværende forskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde. Søknaden ble derfor vurdert i forhold til § 48 i naturmangfoldloven som nå erstatter forskriftens Kap. VIII.

Naturmangfoldlovens § 48 har følgende ordlyd:
«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.»

Sikkerhetshensyn og hensynet til vesentlige samfunnsinteresser ble vurdert som ikke relevante i denne saken. Omsøkte tiltak ble også vurdert til ikke å være i strid med vernevedtakets formål.

Området har også andre verdier enn det som fremkommer av verneformålet. Beiarfjellet er et mye brukt friluftsområde; både sommer og vinter. Det brukes både som dagsturområde og som utgangspunkt for flerdagsturer innover i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Nasjonalparkstyret er klar over at kjøring med en tråkkemaskin vil medføre noe støy. Her er det lagt begrensninger på når tråkkemaskinen skal brukes (tid på døgnet og begrensninger i sesong. Fordelene med å ha ei preparert skiløype på Beiarfjellet vurderes å være langt større enn den støybelastning som prepareringa medfører. Naturvernforbundet i Nordland maksimerer støybelastningen, men Nasjonalparkstyret har vektlagt den positive effekten med økt naturglede og folkehelse

for gamle og unge til å være langt viktigere enn den negative effekten med litt støybelastning. Nasjonalparkstyret vurderte at støybelastningen ikke påvirket verneverdiene nevneverdig.

Omsøkte tiltak er noe Beiarn kommune ønsker å gjennomføre årlig.

I følge Miljødirektoratets veileder M 106-2014 «Forvaltning av verneforskrifter» skal man vurdere forskriftsendring dersom det søkes om dispensasjon etter §48 for gjentatte aktiviteter

I forhold til denne aktuelle sak er det vurdert forskriftsendringer. Fylkesmannen har i forbindelse med arbeidet med utvidelse av verneområdene på Saltfjellet og revidering av eksisterende vern, utredet forslag til nye forskrifter. Disse er oversendt fra Fylkesmannen i Miljødirektoratet i brev av 05.10.2016. Den nye foreslåtte verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområdeendringen har fortsatt et generelt forbud mot motorferdsel (Kap. 6.1), men den har også et unntak som åpner (Kap. 6.3 punkt j) for at forvaltningsmyndigheten kan til tillatelse til oppkjøring av skiløyper.

Etter Nasjonalparkstyrets vurdering er den negative effekten av støy fra en tråkkemaskin av langt mindre betydning enn den positive effekten av økt naturglede og helseeffekten av at området har en preparert skiløype. Besøkende av friluftslivutøvere/skigåere på dagstur synes også å ha økt etter at det her ble etablert ei mindre preparert skiløype.

Nasjonalparkstyret er enige med Naturvernforbundet i Nordland om at det ikke er nødvendig at preparerte skiløyper skal legges i verneområder. Vi vil derfor oppfordre Naturvernforbundet i Nordland til å engasjere seg i arbeidet med de konkretiseringer som vil måtte skje gjennom sluttarbeidet med forvaltningsplanen for disse verneområdene.

Konklusjon
Klagen tas ikke til følge da det ikke er påvist noen formelle feil i saksbehandlingen og det er i klagen ikke fremkommet nye moment som gjør at vedtaket er i strid med vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas Kuhmunen	Junkerdal	8255	RØKLAND

MIDTRE NORDLAND NASJONALPARKSTYRE

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2016/6161-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 10.10.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	87/2016	20.12.2016

Klage på forvalters vedtak. Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Semska-Stødi naturreservat for bruk av helikopter for frakt av skutt elg. - Rune Berg

Forslag til vedtak

Klagen tas ikke til følge. Klagen oversendes Miljødirektoratet for sluttbehandling

Bakgrunn

På delegert myndighet fattet forvalter 13.10.2016 følgende vedtak:

«Semska-Stødi naturreservat. Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av helikopter for frakt av skudd elg. - Rune Berg

Vedtak

Rune Berg gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Semska-Stødi naturreservat (jfr. Kap. IV, punkt 5 i Forskrift for vern av Semska-Stødi naturreservat) for landing og lavtflyging med helikopter for uttransport av skutt elg i forbindelse med elgjakt.

Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i Naturmangfoldloven

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 2016, 2017 og 2018.
- Dispensasjonen gjelder kun for frakt av felt elg ut av området og gjelder kun fra det tidspunkt elgen er felt.
- Antall turer er begrenset oppad til det samme antall som antall elg på kvoten.
- Flyginga skal foregå så hensynsfullt som mulig i forhold til annet dyreliv og tamrein. Det er ønskelig at man før flyging skjer kontakter reindriftsutøverne i distriktet.
- Ved landing skal det ikke felles trær.
- Ved landing skal man ikke lande på eller berøre synlige kulturminner.
- Dispensasjonen skal tas med ved flyging og forevises ved kontroll.

- Rapport om antall turer, tidspunkt for flyging/landing skal sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre straks etter at elgjakta er avslutta. Rapporten kan sendes på e-post: fmnogro@fylkesmannen.no eller sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland Nasjonalparksenter, Storjord. 8255 Røkland.

Ved brev av 19. oktober 2016 påklaget Naturvernforbundet i Nordland dette vedtaket:

«Klage på dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Semska-Stødi naturreservat landskapsvernområde for bruk av helikopter for frakt av skutt elg – Rune Berg
Midtre Nordland nasjonalparkstyre ref. 2016/6161, den 13.10.16

Naturvernforbundet i Nordland påklager herved ovennevnte dispensasjon fra motorferdselsforbudet og krever den opphevet. Det foreligger ingen hjemmel for dispensasjon fra motorferdselsforbudet ang. uthenting av felt vilt med helikopter i gjeldende verneforskrift for Semska-Stødi naturreservat. Det står tvert imot utrykkelig i verneforskriftene at motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyvning med luftfartøy, er forbudt. Det er overhodet ingen unntaksbestemmelser. Midtre Nordland nasjonalparkstyre tyr til Naturmangfoldlovens §48 for å finne lovhjemmel til å omgå verneforskriften og hevder at dispensasjonen ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. Men helikoptertrafikk med landing medfører et svært høyt støynivå som vil påvirke både vilt og tamrein samt forstyrre vesentlig evt. forbipasserende fotturisters naturopplevelse. Til overmål er dispensasjonen vedtatt for hele tre – 3 – år, 2016, 2017 og 2018.

På generelt grunnlag vil Naturvernforbundet uttale at vi anser motorisert ferdsel som den største trusselen mot vernet natur og en av de største truslene mot ikke-vernet natur. I vernet natur har imidlertid forvaltningsmyndigheten både lovhjemlet anledning og plikt til å håndheve forbud mot motorisert ferdsel, og da må den nettopp gjøre dét og ikke skritt for skritt uthule vernet.

Når det gjelder elgjakt, så anser vi dette i dag ikke som nødvendig matauk, men rekreasjon. Og vi må påpeke at i alle år før oss så har jaktlag alltid partert det felte viltet der det var skutt og båret det tilbake til vei i passende porsjoner. Vi har til gode å se noen holdbar begrunnelse for at dagens jegere skulle være i så mye dårligere form enn gårsdagens.

Naturvernforbundet i Nordland er kjent med og har påklaget en rekke dispensasjoner fra motorferdselsforbudet som Midtre Nordland nasjonalparkstyre stadig vekk innvilger på tvers av verneforskriftene. Vi ber derfor Miljødirektoratet ta stilling til den samlede støy og terrengbelastning som dette medfører i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde og komme med en uttalelse på om det sittende nasjonalparkstyret har den tilstrekkelige forståelse/kompetanse til å utøve sitt nasjonale naturvernansvar.»

Grunnlaget for avgjørelsen
Semska-Stødi naturreservat ble etablert 20. august 1976. Forskriften ble endre 8. september 1989.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Semska-Stødi naturreservat. Ved styrets vedtak (styresak 25/2016) den 24.05,2016v ble myndigheten i denne typer saker delegert til forvalterne.

Forberedende klagebehandling på vedtak som er fattet av forvalter på delegert myndighet, og som blir påklaget, skal behandles av styret.

Formålet med fredningen er å ta vare på et verdifullt våtmarksområde som levested for tilhørende dyre- og planteliv og et særegnet landskap av glasiale løsmasseavsetninger, og å bevare dette området i sin naturgitte tilstand.

Innen naturreservatet er motorisert ferdsel, herunder landing med luftfartøy, forbudt hele året. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Forskriften inneholder ingen relevante spesifiserte unntaksbestemmelser.

Vurdering
Klagen ble framsatt innen klagefristen.

Gjeldende forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet omtaler transport i forbindelse med jakt og fiske i kapittel 4.5.4.

Følgende tilrådning er gitt i forvaltningsplanen:

«Når det gjelder jakt, er det kun elgjakt som er aktuelt med tanke på motorisert transport. Dersom det søkes i god tid før jakta begynner, vil det kunne gis tillatelse til frakt av elgslakt ut av området ved hjelp av helikopter.»

Hjemmelsgrunnlaget er ikke nærmere omtalt i forvaltningsplanen og det finnes ingen spesifiserte relevante unntaksbestemmelser i forskriftene. Søknaden ble derfor vurdert etter § 48 i naturmangfoldloven, som har erstattet verneforskriftens generelle unntaksparagraf.

Søknader om dispensasjon fra verneforskrifter skal også vurderes i forhold til miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §8 - §12. Ved vurdering av om vilkårene i naturmangfoldloven er oppfylt må det utøves skjønn.

Selv om det i enkeltstående tilfeller kan gis tillatelse (som gjort i dette tilfellet) da tiltaket ble vurdert ikke å være i strid med verneformålet eller ikke vil påvirke verneverdiene på stedet, må det også vurderes om en tillatelse kan skape presedens.

Det er ønskelig at transport av skutt elg kan gjøres med helikopter framfor ATV. Dette er det også tatt høyde for i de nye forskriftene som fylkesmannen av oversendt Miljødirektoratet som er resultat av at det skulle utarbeides nye og oppdaterte forskrifter for verneområdene på Saltfjellet.

Konklusjon
Klagen vurderes ikke å inneholde nye momenter. Midtre Nordland nasjonalparkstyre opprettholder forvalters vedtak. Saken oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser med spenning fram til å få en vurdering av om vi har tilstrekkelig forståelse/kompetanse til å utøve vårt nasjonale naturvernansvar. Vi er klar over at tilsvarende krav ikke kan stilles til klageberettigete.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
Naturmangfoldloven.
Forskrift om fredning av Semska-Stødi naturreservat
Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106-2014 Miljødirektoratet.»

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2016/3283-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 18.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	88/2016	20.12.2016

Klage - Jervbås Storlia – Naturvernforbundet i Nordland

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avviser klagen fra Naturvernforbundet i Nordland med hjemmel i forvaltningsloven § 33, jf. § 29. Det er ikke grunnlag for å behandle klagen i henhold til forvaltningsloven § 31.

Bakgrunn

På styremøtet 24. mai 2016 fattet Midtre Nordland nasjonalparkstyre i ST 39/2016 vedtak om å gi Tespdalen rovviltlag / Prosjekt utmark dispensasjon til utsetting av jervebås i Storlia naturreservat. Partsbrev ble sendt ut 6. juni med Naturvernforbundet i Nordland som en av kopimottakerne.

Dette vedtaket ble i brev datert 23. juni 2016 påklaget av Foreningen våre rovdyr og klagen ble behandlet i ST 64/2016 den 21. september 2016 av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Utfallet ble at nasjonalparkstyret opprettholdt vedtak fra ST 39/2016, og saken ble oversendt Miljødirektoratet for endelig behandling.

Den 19. oktober 2016 mottok sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre en epost fra Naturvernforbundet i Nordland. Der klager de på at tidligere oversendte klager datert 8. juni og 19. juni ikke har blitt klagebehandlet.

Klage datert 8. juni ankom sekretariatet 4. juli og ble avvist av arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre på telefonmøte 8. juli 2017. Begrunnelse for dette var at Naturvernforbundet hadde oversittet klagefristen. Klage på avslaget blir lagt frem for styret; se arkivsak 2013/3711 (Junkerdal nasjonalpark – Klage på tillatelse til utlegging av åte til jerv – Naturvernforbundet i Nordland).

Klage datert 19. juni var ikke kjent for sekretariatet den 19. oktober 2016. Sekretariatet etterspurte denne samme dag. Da klagen ikke hadde kommet 18. november ble det sendt ut purring på epost. Den andre klagen ankom ikke sekretariatet før den 22.

november 2016. Naturvernforbundet i Nordland oversender da klagen datert 19. juni på vedtak fattet i ST 39/2016.

Sekretariatet har gjort Naturvernforbundet i Nordland klar over at saken er påklaget og allerede klagebehandlet i Midtre Nordland nasjonalparkstyre i mellomtida.

Grunnlaget for avgjørelsen

Innholdet i klagen(e) vurderes ikke i henhold til naturmangfoldloven og verneforskrift for Storlia naturreservat. Det vises til «Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker»:

§ 29.Klagefrist:

Fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Skjer underretningen ved offentlig kunngjøring, begynner klagefristen å løpe fra den dag vedtaket første gang ble kunngjort.

For den som ikke har mottatt underretning om vedtaket, løper fristen fra det tidspunkt han har fått eller burde ha skaffet sig kjennskap til vedtaket. Ved vedtak som går ut på å tilstå noen en rettighet, skal klagefristen for andre likevel senest løpe ut når det er gått 3 måneder fra det tidspunkt vedtaket ble truffet.

Har en part krevet å få oppgitt begrunnelsen for vedtaket etter § 24 annet ledd, avbrytes klagefristen. Ny klagefrist tar til å løpe fra det tidspunkt meddelelse om begrunnelse er kommet frem til ham eller han på annen måte er gjort kjent med den.

Vedkommende underinstans eller klageinstans kan i særlige tilfelle forlenge klagefristen før denne er utløpet.

§ 30. Når klagen må være fremsatt:

For at klage skal være fremsatt i tide, er det nok at erklæringen før utløpet av fristen er avgitt til tilbyder av posttjenester som skal sørge for å få sendingen frem til forvaltningsorganet eller til offentlig tjenestemann som har fullmakt til å ta imot erklæringen. Kommer erklæringen ikke frem, må den gjentas innen en uke etter at vedkommende har fått vite om dette eller burde ha forstått det eller - om den opprinnelige frist er kortere - innen en frist av samme lengde som denne. Fristen regnes overensstemmende med reglene i domstollovens §§ 148 og 149.

§ 31. *Oversitting av klagefristen:*

Selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såframt

a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller
b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Ved vurderingen av om klagen bør tas opp til behandling, skal det også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre.

Klagen kan ikke tas under behandling som klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet.

§ 33.*(saksforberedelsen i klagesak).*

Om forberedelse m.m. av klagesaker gjelder kapittel IV og V tilsvarende, når ikke annet følger av reglene i denne paragraf.

Underinstansen skal foreta de undersøkelser klagen gir grunn til. Den kan oppheve eller endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet. Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal underinstansen avvise saken, jfr. dog § 31.

Når noen reknes som motpart i saken skal underinstansen varsle vedkommende snarest mulig, jfr. likevel § 16 tredje ledd. Samtidig skal settes frist for å gi uttalelse. Varsles klagemotparten ved brev, skal kopi av klagen vedlegges med mindre parten etter § 19 kan nektes adgang til den.

Blir det ikke truffet avgjørelse som nevnt i annet ledd, skal sakens dokumenter sendes klageinstansen så snart saken er tilrettelagt. Dersom underinstansen gir til klageinstansen uttalelse som partene kan kreve å få se uten hinder av § 19, skal den sende kopi til partene med mindre Kongen er klageinstans.

Klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Den kan pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser m.m.

Vurdering
Naturvernforbundet i Nordland har oversittet klagefristen med over fem måneder. Klagen kan gjennom forvaltningsloven § 31 likevel tas til behandling dersom:

A) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller
B) Åpner opp for at klagen kan behandles dersom det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

A) Forvaltningsloven § 30 sier noe om når klagen må være framsatt. En elektronisk klage vil bare være fremsatt med fristavbrytende virkning når det er kommet frem til den elektroniske adressen forvaltningsorganet har oppgitt. Naturvernforbundets klage datert 19. juni 2016 kom inn til sekretariatet den 22. november 2016. Forvaltningsloven § 30 andre punktum sier imidlertid: «Kommer erklæringen ikke frem, må den gjentas innen en uke etter at vedkommende har fått vite om dette eller burde ha forstått det eller om den opprinnelige frist er kortere – innen en frist av samme lengde som denne».

Naturvernforbundet ble i to eposter: 19. oktober og 18. november gjort oppmerksom på at klagen ikke var mottatt. Naturvernforbundet hadde på dette tidspunktet god kjennskap til feil på epostkonto, siden dette ble poengtert når klage på åtejakt i Junkerdal nasjonalpark ble oversendt 4. juli. Når klagen datert 19. juni først ble mottatt 22. november er den for sent fremsatt. At dette skyldes en feil på klagers epostkonto må være klagers ansvar. Vi legger til grunn at klageren i løpet av relativt kort tid burde ha oppdaget feilen og sørget for å gjenta klagen. Dette forsterkes ved at klager i dette tilfellet var klar over feilen 4. juli, og at det gikk ytterliggere fire måneder før klagen ble mottatt av sekretariatet.

Det har ikke kommet inn noen annen henvendelse på at vedtaket skulle påklages før forvaltningsmyndigheten mottok klage den 19. oktober på at klagen på vedtaket ikke var behandlet.

B) Foreningen våre rovdyr har allerede påklaget vedtaket, og ligger nå til klagebehandling hos Miljødirektoratet. Og blir derfor prøvd for overordnet myndighet. Derfor ser ikke vi noen særlig grunn for at klagen fra Naturvernforbundet skal bli prøvd.

Det skal tas hensyn til om endring av vedtak medfører ulempe for andre. I dette tilfellet er allerede vedtaket påklaget og tiltakshaver er godt kjent med at saken ligger til Miljødirektoratet for endelig avklaring.

Konklusjon
Midtre Nordland nasjonalparkstyre avviser klagen fra Naturvernforbundet i Nordland på grunn av oversitting av klagefrist.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Ken-Roger Olsen	Nylaenget		
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Prosjekt Utmark	Sjøgata 15	8006	BODØ
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten avd. Mo	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturvernforbundet
i Nordland

Finneidfjord, 19 juni

Klage på dispensasjon for båsfangst av jerv i Storlia naturreservat.

Naturvernforbundet i Nordland (NaNo) viser til oversendelsesbrev inneholdende vedtak fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre datert 6. juni 2016 der det gis dispensasjon til utsetting av fangstbås for jerv, utlegging av åte samt motorisert ferdsel/transport og viltkameraovervåking i sammenheng med dette, innenfor Storlia naturreservat.

Det er vår generelle vurdering at teknisk tilrettelegging for jakt og fangst på rødlistede arter innenfor naturreservater og nasjonalparker er åpenbart i strid med verneformålene. Vi mener også å ha dekning for å hevde at det konkrete vedtaket er klart i strid med rettsfølelsen hos majoriteten av befolkningen, da spesielt hos friluftsfolk som er hyppige brukere av naturreservatet og nasjonalparken. I klartekst representerer det aktuelle vedtaket en pervertert form for naturforvaltning vi som organisasjon tar sterk avstand fra. NaNo er dypt bekymret over at Midtre Nordland nasjonalparkstyre med dette fortsetter en praksis med uthuling og krenkelse av verneverdiene i fylkets verneområder, og vi ber om at saken tas opp til ny vurdering.

Helt konkret påklages vedtaket med særlig vekt på følgende forhold:
I verneforskrift for Storlia naturreservat er angitt at *«Formålet med fredningen er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen»*. Et tiltak hvis hensikt er å redusere bestanden av et rødlistet rovdyr, kan vanskelig sammenfalle med «naturlig utvikling av (…) dyrelivet». Enhver rimelig tolkning av verneforskriften tilsier altså at det omsøkte tiltaket er direkte i strid med verneformålet.

En forutsetning for bruk av verneforskriftens dispensasjonshjemmel er at omsøkte tiltak ikke kan gjennomføres utenfor det vernede området. Midtre Nordland nasjonalparkstyre gir sitt vedtak ingen vurdering av nødvendigheten av eller begrunnelse for, at utplassering av jervebås må skje på lokalitet inne i Storlia naturreservat. Vesentlige forhold i denne sammenheng er også at en lokalisering utenfor verneområdet på mindre værutsatt lokalitet lavere i terrenget både vil begrense behovet for vedlikehold/ettersyn og muliggjøre at dette enkelt kan foregå uten bruk av motoriserte hjelpemidler. Erfaringer fra bruk av jervebås for vitenskapelige formål samt viltkamerastudier av jervens bruk av åtsler,

Adresse: Nordmarkveien 4, 8642 Finneidfjord – Telefon: +47 404 92 641
E-post: nordland@naturvern.no – Internett: www.naturvernforbundet.no/

viser videre at jerven i betydelig grad oppsøker åter/fangstbåser i lavereliggende barskog (se. f.eks. Nordli & Rogstad 2016, bacheloroppgave HiHm Evenstad). Med utgangspunkt i ovenstående kan det vanskelig konkluderes annerledes enn at det omsøkte tiltaket med større hensiktsmessighet kan iverksettes utenfor verneområdet, og at grunnlag for dispensasjon fra vernebestemmelsene ikke er tilstede.

NaNo ber om at Midtre Nordland nasjonalparkstyre i sin klagebehandling tar hensyn til anførte fakta og juridiske forhold. I tråd med dette forventer vi at nasjonalparkstyret omgjør sitt vedtak og avslår dispensasjon under henvisning til at tiltaket bedre kan gjennomføres på en lokalitet utenfor vernede arealer.

Med vennlig hilsen
Tage Vedal
Leder
Naturvernforbundet i Nordland

Naturvernforbundet
i Nordland

Finneidfjord, 18 okt 2016

Klage på ugyldig vedtak i Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

Naturvernforbundet i Nordland (NaNo) viser til dispensasjonsvedtak fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre datert 25. mai 2016 for tillatelse av åtejakt på jerv i Junkerdal nasjonalpark og dispensasjonsvedtak for båsfangst av jerv i Storlia naturreservat datert 6. juni 2016.

Vi har registrert at våre klager datert henholdsvis 8. juni og 19. juni 2016 ble nektet realitetsbehandling/avvist av Nasjonalparkstyrets arbeidsutvalg under henvisning til forvaltningslovens § 31 om oversitting av klagefrist. Hovedankepunkter i våre klager er imidlertid at de aktuelle vedtakene er fattet uten reell hjemmel og i strid med ufravikelige formalkrav for dispensasjon fra vernebestemmelser etter naturmangfoldloven. Dette leder til at begge vedtak er ugyldige, og da klage på ugyldig vedtak kan fremmes uavhengig av forvaltningslovens bestemmelser om klagefrist, fremsetter vi våre klager på nytt. Opprinnelige klagebrev følger derfor som vedlegg.
For å tydeliggjøre vår posisjon vil NaNo framholde følgende:
Naturmangfoldloven § 48 første ledd legger følgende ramme for adgangen til å dispensere fra verneforskrifter: «*Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig*.»
Da omsøkte tiltak gjelder motorferdsel og tekniske/fysiske installasjoner m.m. som tilrettelegger for bestandsreduserende jakt på en fåtallig rødlistet art vil tiltakene være åpenbart i strid med verneformål både for Storlia naturreservat og Junkerdal-Balvatn nasjonalpark, og dispensasjonsadgangen avhenge av hvorvidt hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig å dispensere fra verneforskriften. Etter NaNos vurdering kan ønske om effektivisering av lisensjakt og/eller hensynet til beitedyr ikke forstås som vesentlige samfunnsinteresser i den mening at det gir hjemmelsgrunnlag for å tilsidesette vernereglement og verneformål i naturreservater og nasjonalparker.
Vesentligst kan NaNo i forhold til begge dispensasjonsvedtak ikke se at forvaltningsmyndigheten har anledning til å dispensere fra vernebestemmelser når de omsøkte tiltak/aktiviteter ikke med nødvendighet må gjennomføres inne i verneområdet og med tilfredsstillende resultat kan gjennomføres utenfor vernet areal.

Adresse: Nordmarkveien 4, 8642 Finneidfjord – Telefon: +47 404 92 641
E-post: nordland@naturvern.no – Internett: www.naturvernforbundet.no/

Hva NaNo kan se er hensiktsmessigheten ved lokalisering og gjennomføring av tiltakene inne i verneområdene i forhold til alternative løsninger utenfor vernet areal, verken utredet eller gitt noen reell begrunnelse som framgår i dispensasjonsvedtakene. De momenter som allikevel anføres angående krevende logistikk taler for at tiltakene lokaliseres utenfor verneområdene.

På bakgrunn av ovenstående anser Naturvernforbundet at begge dispensasjonsvedtak er ugyldige og at de derfor må trekkes tilbake. Gjeldende klage sendes for sikkerhets skyld i kopi til Fylkesmannen i Nordland. NaNo kan forhåndsvarsle at eventuell opprettholdelse av vedtakene eller avvisning av klagen vi bli forfulgt videre i forvaltningssystemet.

Med vennlig hilsen
Tage Vedal
Leder

Vedlegg:
Partsbrev med vedtak 06.06.2016

Kopi til:
Fylkesmannen i Nordland
Miljødirektoratet

Fra: Ingvaldsen, Inge Sollund[fmnoiin@fylkesmannen.no]
Dato: 19.10.2016 13:39:00
Til: nordland@naturvernforbundet.no
Kopi: Etnestad, Hanne; 'Siv Elisabeth Mossleth'; 'Vidar Bentsen'
Tittel: SV: Klage på ugyldig vedtak - Midtre Nordland Nasjonalparkstyre - båsfangst jerv

---

Hei Tage!

I oversendt dokument «Klage på ugyldig vedtak i Midtre Nordland nasjonalparkstyre» viser du til en tidligere sendt klage datert 19. juni 2016. Denne er ikke mottatt på epost eller i vårt postmottak/arkiv. Vi har kun fått klage datert 8. juni. Denne ble mottatt 4. juli.

Vedtaket om utplassering av jervebås i Storlia naturreservat ble påklaget av Foreningen våre rovdyr, og har blitt behandlet på nytt av Midtre Nordland nasjonalparkstyre 21. september 2016. Der de opprettholdt vedtaket sitt fra 25. mai 2016. Klagen er videresendt til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Deres klage på vedtak om utplassering av åte i Junkerdal nasjonalpark ble tatt opp på et telefonmøte med arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 8. juli. De ønsket ikke å behandle denne klagen som følge av utgått klagefrist (ref. mail fra Hanne Etnestad 25. juli).
Din epost datert 2. august ble lagt frem på forrige styremøte, 21. september, uten at styret gjorde om på arbeidsutvalgets beslutning.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Inge Sollund Ingvaldsen — fmnoiin@fylkesmannen.no
+ 47 755 47981
Nasjonalparkforvalter — http://www.nasjonalparkstyre.no/Midtre-Nordland/

Fra: Etnestad, Hanne
Sendt: 19. oktober 2016 13:07
Til: nordland@naturvernforbundet.no; Ingvaldsen, Inge Sollund
Emne: VS: Klage på ugyldig vedtak - Midtre Nordland Nasjonalparkstyre - båsfangst jerv

Videresender denne til Inge S. Ingvaldsen som er saksbehandler for Storlia nr.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006
Epost: **fmnohet@fylkesmannen.no**

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Fra: Naturvern Nordland [mailto:nordland@naturvernforbundet.no]
Sendt: 19. oktober 2016 12:46

Til: Etnestad, Hanne
Kopi: post@fmno.no; post@miljodir.no
Emne: Klage på ugyldig vedtak - Midtre Nordland Nasjonalparkstyre - båsfangst jerv

Hei

Vedlagt er vår klage på vedtak om dispensasjon til båsfangst på jerv i Storlia naturreservat.

Kvitter for mottatt post.

mvh
Tage Vedal
Leder
Naturvernforbundet i Nordland

Fra: Ingvaldsen, Inge Sollund[fmnoiin@fylkesmannen.no]
Dato: 18.11.2016 11:05:00
Til: 'nordland@naturvernforbundet.no'; 'Tage Vedal'
Tittel: VS: Klage på ugyldig vedtak - Midtre Nordland Nasjonalparkstyre - båsfangst jerv

Hei igjen!

Fikk aldri svar på denne eposten. Jeg har fremdeles ikke sett den klagen som du henviser til som er datert 19. juni 2016.

Klagen som er datert 18. oktober legges frem for styret på førstkommende styremøte 20. desember 2016.

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre

Inge Sollund Ingvaldsen
Nasjonalparkforvalter

fmnoiin@fylkesmannen.no
+47 755 47981
http://www.nasjonalparkstyre.no/Midtre-Nordland/

Fra: Ingvaldsen, Inge Sollund
Sendt: 19. oktober 2016 13:39
Til: nordland@naturvernforbundet.no
Kopi: Etnestad, Hanne; 'Siv Elisabeth Mossleth'; 'Vidar Bentsen'
Emne: SV: Klage på ugyldig vedtak - Midtre Nordland Nasjonalparkstyre - båsfangst jerv

Hei Tage!

I oversendt dokument «Klage på ugyldig vedtak i Midtre Nordland nasjonalparkstyre» viser du til en tidligere sendt klage datert 19. juni 2016. Denne er ikke mottatt på epost eller i vårt postmottak/arkiv. Vi har kun fått klage datert 8. juni. Denne ble mottatt 4. juli.

Vedtaket om utplassering av jervebås i Storlia naturreservat ble påklaget av Foreningen våre rovdyr, og har blitt behandlet på nytt av Midtre Nordland nasjonalparkstyre 21. september 2016. Der de opprettholdt vedtaket sitt fra 25. mai 2016. Klagen er videresendt til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Deres klage på vedtak om utplassering av åte i Junkerdal nasjonalpark ble tatt opp på et telefonmøte med arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 8. juli. De ønsket ikke å behandle denne klagen som følge av utgått klagefrist (ref. mail fra Hanne Etnestad 25. juli).
Din epost datert 2. august ble lagt frem på forrige styremøte, 21. september, uten at styret gjorde om på arbeidsutvalgets beslutning.

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre

Inge Sollund Ingvaldsen
Nasjonalparkforvalter

fmnoiin@fylkesmannen.no
+47 755 47981
http://www.nasjonalparkstyre.no/Midtre-Nordland/

Arkivsaksnr: 2012/1297-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 01.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	89/2016	20.12.2016

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Valnesfjord helsesportsenter

Forslag til vedtak 1

Valnesfjord Helsesportsenter gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av snøskuter/ATV m belter i forbindelse med transport av pasienter til Sætervatn, Hømmervatn og Halsvatn i Fauske kommune. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 e i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark og forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- Antall kjøringer er begrensa til 10 (10) turer pr. sesong
- All kjøring utenom angitte formål er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 20.12.2016 – 01.05.2021. Dispensasjon gjelder for perioden 1. november t.o.m. 1. mai.
- Dispensasjonen gjelder for èn (1) snøskuter/ATV m/belter.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok (nr.1) sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2021.

Forslag til vedtak 2

Valnesfjord Helsesportsenter gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av løypemaskin inn mot sørenden av Hømmervatnet (Løype 1 iht. til kart) og bruk av snøskuter/ATV m belter ved Hømmervatnet (løype 2 iht. til kart) for å tilrettelegge løypene for pasienter ved helsesportsenteret. Dispensasjonen gis etter § 4 punkt i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark.

Det gis i tillegg tillatelse til transport av pasienter etter disse traseene ved Hømmervatnet i Fauske kommune. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 e i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark og forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- Antall kjøringer er begrensa til 20 (20) turer pr. sesong
- All kjøring utenom angitte formål er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 20.12.2016 – 01.05.2021. Dispensasjon gjelder for perioden 1. november t.o.m. 1. mai.
- Dispensasjonen gjelder for èn (1) løypemaskin eller snøskuter/ATV m/belter.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok (nr. 2) sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2021.

Bakgrunn

Valnesfjord Helsesportsenter har i søknader datert 01.09.2016 søkt om dispensasjon fra motorferdselsforbudet til transport av pasienter i forbindelse med sine aktiviteter. Det er tidligere gitt en fem års tillatelse fra 2012 – 2016. Den gangen søkes det også om å benytte ATV m/belter. Det søkes om flere turer en tidligere for å kunne tråkke en såle ved stort snøfall. I tillegg søkes det om å etablere en ny løype ved Hømmervatnet. Løypa har tidligere vært oppkjørt før vernet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytting til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med transport av klienter ved Valnesfjord Helsesportsenter i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.3 e. Det kan i tillegg gis dispensasjon etter § 4 i verneforskriften den generelle dispensasjonsbestemmelsen, dersom ikke tiltaket strider mot verneverdiene eller verneformålet.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Kjøring med løypemaskin til Sætervatnet er direkte unntatt fra vernebestemmelsene i § 3, punkt 6.2 h i verneforskriften. Det er ikke åpnet opp for oppkjøring av skiløyper med løypemaskin til Hømmervatnet etter verneforskriften og forvaltningsplanen. Sekretariatet har avklart med Miljødirektoratet at bruk av ATV m/ belter på vinterstid skal likestilles med bruk av snøscooter.

For transport av pasienter ved Valnesfjord Helsesportsenter så er det åpnet opp i verneforskriften § 3, punkt 6.3 e at det kan gis dispensasjon til dette formålet. Det er i forvaltningsplanen åpnet opp for at det kan gis inntil 5 årige dispensasjoner. Bruk av snøskuter/ ATV m/ belter (vinterstid) er et relativ skånsomt transportmiddel og vil i dette tilfellet være i et relativt begrenset omfang. Helsesportsenteret har gjennom sin siste 5 års periode kun gjennomført 3-4 turer iht. kjøreboka. Sekretariatet har jevnlig oppfølging med helsesportsenteret (1-2 ganger pr. år) og vet at en prøver å begrense bruk av motorisert kjøretøy til et minimum. I mange tilfeller benyttes blant annet hundespann.

I forvaltningsplanen (side 57) er blant annet dette med preparering av skiløyper for svaksynte og bevegelseshemmede nevnt som et særlig aktuelt tiltak. Valnesfjord helsesportsenter har gjennom både verneforskriften og forvaltningsplanen en litt spesiell stilling, for å kunne gjennomføre sine aktiviteter i nasjonalparken. Uansett er det sånn at helsesportsenteret må følge de retningslinjene som er gitt for området gjennom verneforskriften og forvaltningsplan. Deler av søknaden er i så måte ikke i tråd med verneforskriften og må behandles etter § 4, den generelle dispensasjonshjemmel. Dette gjelder etablering av løypetrase i og ved Hømmervatnet. I utgangspunkt skal det også gis bare tillatelse til transport av pasienter, § 3 punkt 6.3 e. Opptråkk av selve sålen må behandles etter § 4 i verneforskriften.

Sekretariatet har hatt flere møter med helsesportsenteret om denne søknaden. Det er klart at trasene som ligger inne i forvaltningsplan vedlegg 12 ikke er helt etter ønsker fra flere aktører i området. Dette er noe en bør se på nytt ved revidering av forvaltningsplan. I utgangspunkt vil opptråkk av ny løyper rundt Hømmervatnet (like innenfor nasjonalparkgrensa) vil være uproblematisk i forhold til verneverdier og formål. Dette vil også kunne føre til mindre bruk av motorisert ferdsel lenger inn mot Sætervatnet. Nasjonalparkstyret foreslår derfor at det gis tillatelse til en prøveordning med oppkjøring av løyper rundt Hømmervatnet, inntil revidering av forvaltningsplan (2022). Samtidig gis det ikke tillatelse til opptråkk av såle inn mot Sætervatnet etter Valnesfjord rundt trasen. Det gis selvfølgelig tillatelse til transport av pasienter til disse områdene.

Hovedformålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Barn og unges friluftsliv er også en del av formålet og motorisert ferdsel vil kunne ha negativ innvirkning på naturopplevelsen blant anna i form av støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både mht sesong, tidsramme og antall dager. Med de vilkår som er satt vil ikke denne motorferdselen i dette omfanget skade naturmangfoldet eller ha nevneverdig negativ effekt for friluftsliv og naturopplevelse i nasjonalparken. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Med de forslag til begrensninger som er gitt, vurderes omsøkte tiltak til ikke å være i strid med formålet med vernet av Sjunkhatten nasjonalpark.

Konklusjon

Det vurderes som om en dispensasjon av omsøkt tiltak ikke vil være i strid med verneformålet og ikke vil ha negativ betydning for verneverdiene.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Duokta reinbeitedistrikt	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Valnesfjord helsesportsenter	Østerkløft	8215	VALNESFJORD

Vedlegg:
1 Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Valnesfjord Helsesportsenter, datert 01.09.2016

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom på at dette er en sak som krever tillatelse fra grunneier og dispensasjon fra motorferdselloven (Fauske og Sørfold kommuner).

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan Sjunkhatten nasjonalpark

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

-

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Storjord
8255 Røkland

-

Deres referanse:	Vår referanse:	Sted / dato:
Ronny Skansen	Journalnr.: 0163/ 2016	Valnesfjord, 01.09.2016

Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbud for nye løyper i Sjunkhatten Nasjonalpark – Barnas Nasjonalpark

Valnesfjord Helsesportssenter (VHSS) søker om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten Nasjonalpark, ref verneforskriften §3 punkt 6.3 og forvaltningsplanen side 73.

Det søkes for følgende.

1. Transport av pasienter med snøscooter/ATV med belter for:
    a) nyetablert løypetrase fra nasjonalparkgrensen til sør enden av Hømmervatnet
    b) nyetablert løypetrase, rundløype, for transport at pasienter til Hømmervatnet og retur nyetablert løypetrase til sør enden av Hømemrvatnet.

2. Formålet er isfiske på Hømmervatnet
3. Det søkes for 5 år
4. Søker om inntil 20 turer pr. Sesong
5. Transporten vil følge løypen etablerte traseer inn mot vernegrensen og deretter nyetablerte løypetraseer.

Det høye antall turer begrunnes i behov for å tråkke en såle ved stort snefall. VHSS ønsker å legge til rette for friluftsliv hvor alle pasienter kan delta uten bruk av snøscooter/ATV med belter. For å få det til bruker vi aktivitetshjelpemidler, for eksempel piggekjelke, pulk og hundekjøring.

Begge disse løypene vil gi et bedre tilbud vinterstid for alle våre pasienter og vil være i tråd med målsettingen om tilrettelegging. Ref Forvaltningsplanen for Sjunkhatten, side 56. «Retningslinjer for tilrettelegging i øvre Valnesfjord for barn og unge med funksjonsnedsettelser», delpunkt C, vedrørende preparerte skiløyper.

Med vennlig hilsen

Ørjan Sletten
Utviklingskonsulent

Tlf.: 75 60 21 00 (sentralbord) Mobil: 40408398 orjan.sletten@vhss.no

Vedlegg: kart over løyper

NYE LØYPER - SØKNAD DISP.

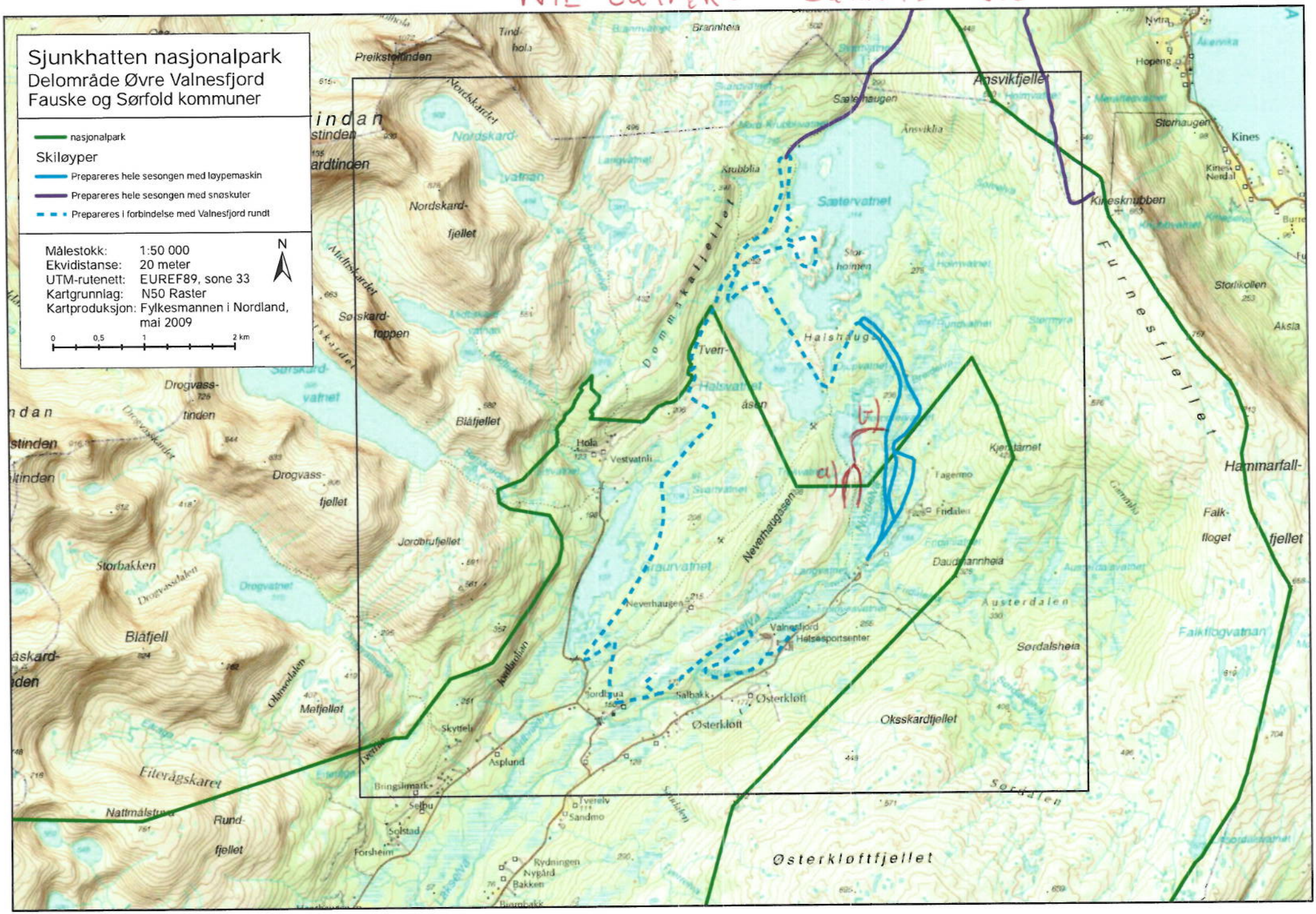

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

-

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Storjord
8255 Røkland

-

Deres referanse:
Ronny Skansen

Vår referanse:
Journalnr.: 0162/ 2016

Sted / dato:
Valnesfjord, 01.09.2016

Valnesfjord Helsesportssenter (VHSS) søker om å reetablere følgende løyper inne i Sjunkhatten Nasjonalpark – Barnas Nasjonalpark.

1. Løype til Hømmervatnet i forlengelsen av skiløype som går mot Hømmervatntet fra VHSS; ny løype fra nasjonalparkgrensen og ned til Hømmervatn. Søker om å kjøre denne løypa med løypemaskin, ref Forskrift om Sjunkhatten Nasjonalpark §3 pkt 2.2. h.

I perioden 01.01.12-01.05.16 har VHSS hatt dispensasjon for transport av pasienter til bl.a Hømmervatn, kjøringen følger Valnesfjord Rundt traseen. VHSS ønsker å bruke den "gamle" skiløypa som går fra nasjonalparkgrensa og ned til Hømmervatn, ca. 300 m. Det er mer hensiktsmessig å bruke denne traseen, kortere avstand, mindre kjøring og mindre belastning på området.

2. Løype fra godkjent løype inn mot Sætervannet, ned til og over Hømmervatnet og til omsøkt skiløype (pkt. 1) som går videre til VHSS. Søker om kjøre denne løypen med beltekjøretø og snøskuter/ATV med belter, ref. Forskrift om Sjunkhatten Nasjonalpark §3 pkt 2.2. h.
   Løype over Hømmervannet kan ikke kjøres med tråkkemaskin av sikkerhetsmessige årsaker.

VHSS ønsker å legge til rette for friluftsliv hvor alle pasienter kan delta uten bruk av snøscooter/ATV med belter. For å få det til bruker vi aktivitetshjelpemidler, for eksempel piggekjelke, pulk og hundekjøring. Ref Forvaltningsplanen for Sjunkhatten, side 56. «Retningslinjer for tilrettelegging i øvre Valnesfjord for barn og unge med funksjonsnedsettelser», delpunkt C, vedrørende preparerte skiløyper.

Med vennlig hilsen

Ørjan Sletten
Utviklingskonsulent

Tlf.: 75 60 21 00 (sentralbord) Mobil: 40408398 Mail:orjan.sletten@vhss.no

Vedlegg: kart over nye løyper

SKISSAD NYE LØYPER

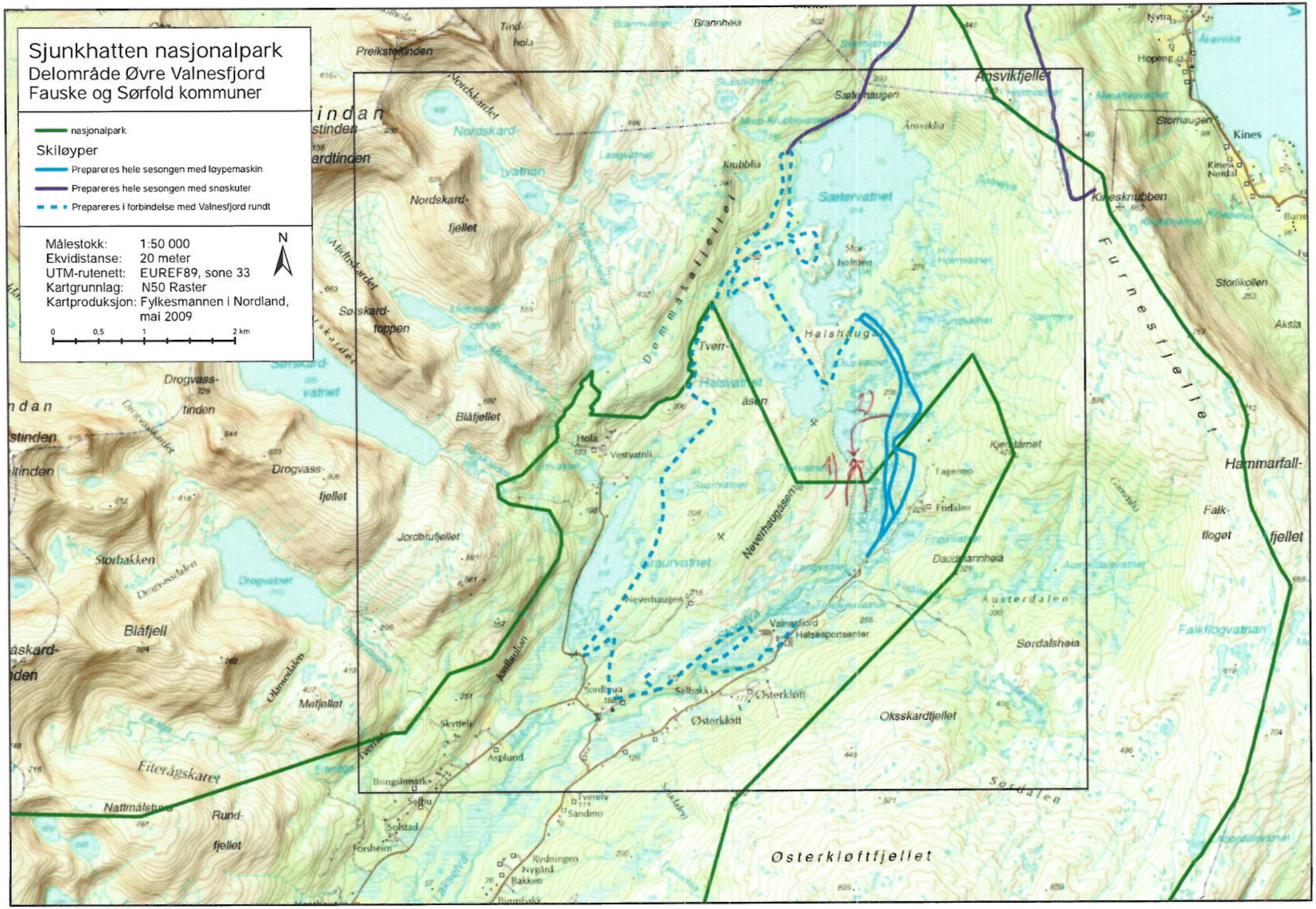

VALNESFJORD
HELSESPORTSSENTER
- Aktivitet og deltakelse®

-

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Storjord
8255 Røkland

-

Deres referanse:
Ronny Skansen

Vår referanse:
Journalnr.: 0161/ 2016

Sted / dato:
Valnesfjord, 01.09.2016

Søknad dispensasjon fra motorferdselsforbud i Sjunkhatten Nasjonalpark – Barnas Nasjonalpark.

Valnesfjord Helsesportssenter (VHSS) søker om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten Nasjonalpark, ref verneforskriften §3 punkt 6.3 og forvaltningslanen side 73.

Det søkes for følgende;

1. Transport av pasienter med snøscooter/ATV med belter fra Valnesfjord Helsesportssenter til sør enden av Sætervannet. Formålet er isfiske på Sætervatnet, Hømmervatnet og Halsvatnet.
2. Det søkes for 5 år
3. Søker om inntil 20 turer pr. sesong.
4. Transporten vil følge løypen for traseen for Valnesfjord rundt

Det høye antall turer begrunnes i behov for å tråkke en såle ved stort snefall. VHSS ønsker å legge til rette for friluftsliv hvor alle pasienter kan delta uten bruk av snøscooter/ATV med belter. For å få det til bruker vi aktivitetshjelpemidler, for eksempel piggekjelke, pulk og hundekjøring. Ref Forvaltningsplanen for Sjunkhatten, side 56. «Retningslinjer for tilrettelegging i øvre Valnesfjord for barn og unge med funksjonsnedsettelser», delpunkt C, vedrørende preparerte skiløyper.

Med vennlig hilsen

Ørjan Sletten
Utviklingskonsulent

Tlf.: 75 60 21 00 (sentralbord) Mobil: 40408398 Mail: orjan.sletten@vhss.no

Vedlegg: kart over eksisterende løyper med tilføyelse for nedkjøring til vannene.

EKSISTERENDE LØYPER - SØKNAD DISP

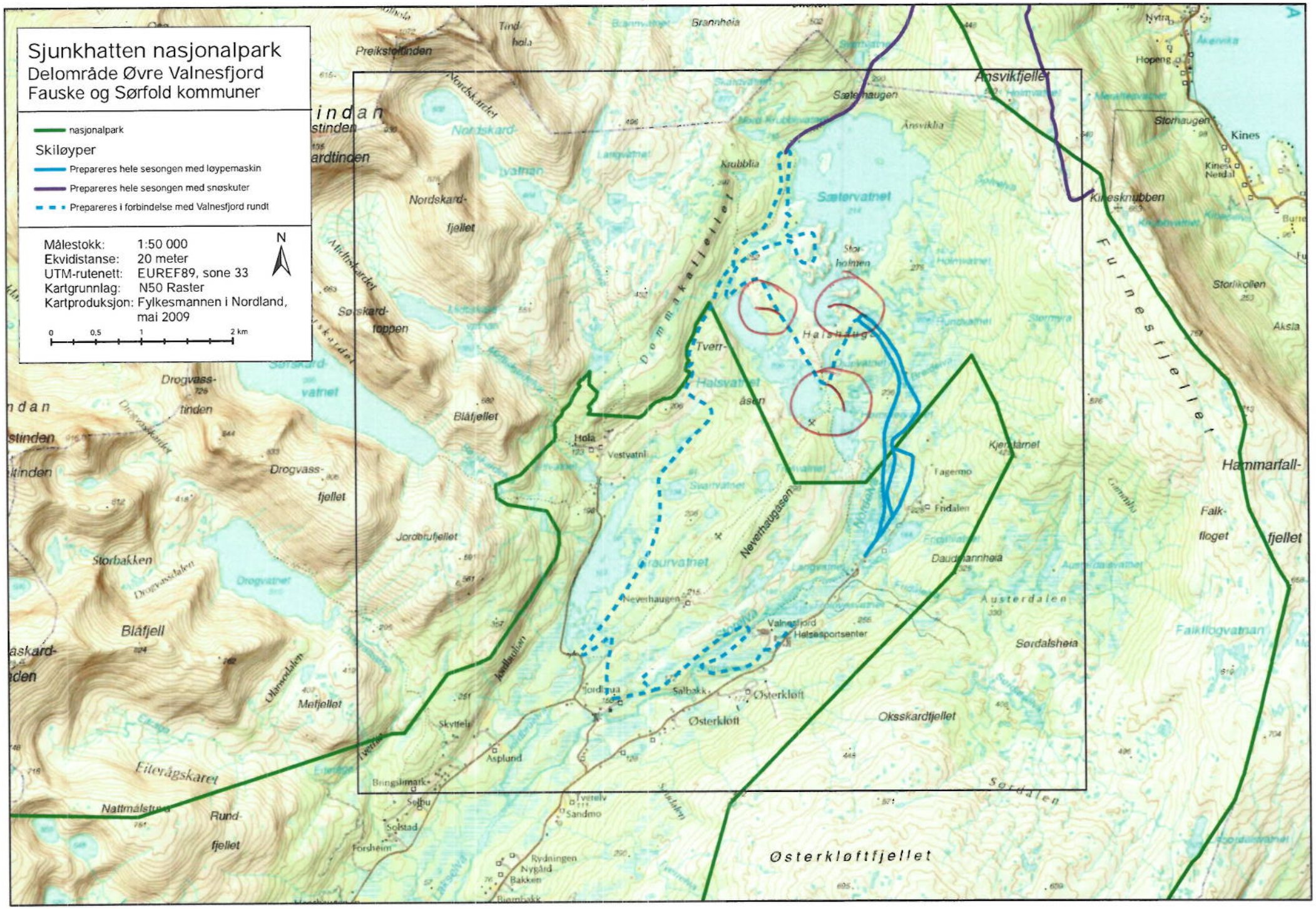

Arkivsaksnr: 2012/6869-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 13.12.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	90/2016	20.12.2016

Innspill fra Rådgivende utvalg

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre tar rådene fra Rådgivende Utvalg til orientering.

Bakgrunn

På møtet i rådgivende utvalg 29. november 2016 ble det etterlyst muligheter for å komme med konkrete innspill til forvaltning av verneområder i henhold til vedtekter og mandat for Rådgivende utvalg. Administrasjonen orienterte om vedtekter for styret og formålet med oppnevning av Rådgivende Utvalg.

«Styret skal oppnevne et rådgivende utvalg. Utvalget skal bestå av representanter for de ulike interessene i området, som bl.a. grunneiere, reindriften, andre særlig berørte offentlige organer som for eksempel friluftsråd, næringsliv, frivillige organisasjoner bl.a. natur- og miljøorganisasjoner og lignende. Nasjonalparkstyret bør ha minst ett årlig dialogmøte med rådgivende utvalg.»

Mandatet til Rådgivende utvalg:

- *Rådgivende utvalg skal fungere som et rådgivende utvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre i saker som gjelder den faglige forvaltningen av alle verneområder nasjonalparkstyret er forvaltningsmyndighet for.*
- *Rådgivende utvalg skal bidra med lokalkunnskap om områdene.*
- *Rådgivende utvalg skal gi råd om hvordan samhandling mellom ulike brukerinteresser i områdene kan oppnås.*
- *Rådgivende utvalg skal ha ett årlig møte internt i utvalget med forvalterne samt styreleder for nasjonalparkstyret, og ett årlig møte sammen med Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Tilsammen to møter.*
- *Mandatet gjelder for fire år (2016 – 2020).*

Vurdering
«RU ber styret ta opp med Nordland fylkeskommune om å lage en regional plan for besøksstrategi for nasjonalparkene i Midtre Nordland. RU ber også om at spørsmålet om seriekobling av nasjonalparkene som en del av Laponia verdensarv blir vurdert i forbindelse med strategisk besøksplan.»

Rådgivende utvalg mener at prosessen med å lage besøksstrategier også må omfatte områdene utenfor vernegrensene. For å få en helhetlig besøksforvaltning rundt våre nasjonalparker bør Fylkeskommunen bidra med planarbeid utenfor vernegrensene. Rådgivende utvalg mener at sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre ikke har ressursene til å gjøre et så omfattende arbeid. En besøksforvaltning som omfavner hele Midtre Nordland må sees i sammenheng med de besøksplanene som nå er under utarbeidelse i Lofoten. Rådgivende utvalg ber styret ta opp med Nordland fylkeskommune mulighetene om å lage en regional plan for besøksstrategi for randsonene til nasjonalparkene i Midtre Nordland.